

1 ianuarie

CEA DINTÂI FĂGĂDUINȚĂ A BIBLIEI

Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.

Geneza 3.15

Așa este prima făgăduință făcută omului căzut. Ea conține întreaga Evanghelie și arată miezul legământului harului. O vedem împlinită într-o mare măsură; sămânța femeii a fost rănită la călcâi în persoana lui Isus Cristos, și ce groaznică zdrobire va fi zdrobirea finală a capului șarpelui! Această profeție a fost împlinită întâi când Isus a purtat păcatul omenirii, a biruit moartea și a învins puterea Satanei; ea va fi pe deplin și definitiv împlinită la cea de a doua venire a Domnului și în ziua judecării de la sfârșit.

Dar, de altfel, acest lucru se împlinește pentru fiecare din noi în parte: răniți la călcâi, de chinurile pe care ni le pricinuesc puterile răutății în toate zilele, suferințe pe care totdeauna putem să le biruim în Cristos, care a pus piciorul pe capul șarpelui. În tot timpul acestui an, vom avea de învățat cea dintâi parte a acestei făgăduințe, experimentând-o prin ispitele Diavolului și a loviturilor celor nelegiuți care sunt sămânța lui. Ei ne vor putea răni în așa fel încât să ne facă să schiopătăm de durerea de la călcâi; dar să reflectăm bine la cea de a doua parte a textului și să nu ne îngrozim. Prin credință să ne bucurăm că vom și domni împreună cu Cristos, sămânța femeii.

2 ianuarie

CÂȘTIGAREA VICTORIEI

Dumnezeul păcii îl va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre.

Romani 16.20

Iată o făgăduință care o completează pe cea de ieri. Potrivirea cu modelul nostru divin nu trebuie să ni se arate numai prin mușcătura din călcâi, ci și prin biruința asupra celui rău. Balaurul trebuie zdrobit și sub piciorul nostru. Adunarea din Roma era bântuită de lupte interne, dar Dumnezeu lor era ”Dumnezeul păcii” și le dădea odihna sufletului. Vechiul vrăjmaș poate reușea să-i facă să se poticnească și să-i amăgească pe cei simpli; dar până la urmă, el va trebui să fie călcat în picioare chiar de aceia pe care-i tulburase. Poporul lui Dumnezeu nu obține această biruință nici prin puterea lui nici prin dibăcia lui. Dumnezeu însuși îl va zdrobi pe Satan; va fi zdrobit sub picioarele noastre, da, Dumnezeu îl va zdrobi.

Să pornim cu bărbăție să-l întâmpinăm pe Ispititor, și nu numai duhurile răutății, ci, însuși domnul întinericului va fugi din calea noastră. Să nădăjduim într-o grabnică biruință, păstrând o încredere nezdruccinată în Dumnezeu nostru. ”Curând”! Fericită nădejde, vom pune piciorul nostru pe șarpele cel vechi! Puterea răului va fi anihilată și Satan va avea capul zdrobit într-un mod rușinos sub piciorul omului. Prin credința în Domnul Isus să punem de acum piciorul pe Ispititor.

3 ianuarie

ODIHNEȘTE-TE ÎN FĂGĂDUINȚĂ

Pământul pe care ești culcat ți-l voi da ție și seminței tale.

Geneza 28.13

Nici o făgăduință nu este numai pentru un singur om; ele nu se adresează numai unor sfinți, ci tuturor credincioșilor. Astfel, fratele meu, dacă poți să te sprijini pe această făgăduința și să ți-o pui la căpătâi, ea este pentru tine. Pământul pe care se odihnea Iacov, era acela pe care l-a luat în stăpânire mai târziu. Când își întindea mădularele obosite pe pământ, se cam îndoia c-ar putea să intre în stăpânirea țării; și așa a fost totdeauna omul. În timpul somnului i-a apărut acea scară minunată, care unește cerul cu pământul pentru orice credincios. Pământul pe care sta scara era ca o arvună a moștenirii care cobora din cer la el. Toate făgăduințele sunt da și amin în Isus; și după cum Cristos este al nostru, tot așa fiecare făgăduința ajunge a noastră, dacă ne odihnim în ea cu o credință tare și liniștită.

Vino, sărmane suflet obosit, ia Cuvântul Dumnezeului tău ca pernă pe care să te odihnești. Odihnește-te în pace în Cuvânt. Gândește-te numai la El. Isus este scara luminoasă care face legătura între tine și Dumnezeuul tău. Numai fii sigur că făgăduința făcută lui Iacov ți-a fost făcută și ție de Dumnezeu însuși. Nu este o greșeală ca să ți-o însușești personal, ca și cum ea a fost rostită numai pentru tine.

4 ianuarie

ODIHNĂ ÎN LINIȘTE

Îi voi face să locuiască în liniște.

Osea 2.18

Da, Dumnezeu dă pace poporului Său. Versetul acesta ne vorbește de un ”legământ cu fiarele câmpurilor, păsările cerului și târâtoarele pământului”. Aceasta înseamnă pacea în mijlocul vrăjmașilor pământești, încercărilor ascunse ca mici necazuri, lucruri, care pot, dar nu trebuie să tulbure odihna noastră. Domnul vrea să

nimicească tot ceea ce amenință poporul Său. ”El va zdrobi în țară arcul, sabia și războiul”. Pacea este asigurată, deoarece elementele potrivite s-o tulbure, au fost nimicite.

Această pace va fi urmată de odihnă. ”El dă odihnă celui pe care-l iubește”. Sprijinit mereu de acest adevăr dumnezeiesc, credinciosul poate să rămână într-o siguranță liniștită care-i dă odihnă. Una este să te odihnești, și alta este să te odihnești în siguranță. Iată-ne aduși în țara făgăduită, în casa Tatălui, în camera ospățului, și chiar la pieptul lui Cristos. Numai acolo ne putem ”odihni în siguranță”. Și în această stare liniștită suntem la adăpost de oboseala pe care o produce frământarea. ”El ne dă odihnă în pășuni verzi și ne conduce la ape de odihnă”. Acolo vrea să-l ducă Mângâietorul pe orice suflet care se lasă în voia Lui.

5 ianuarie

MINUNATA GARANȚIE

... **nu te teme, căci Eu sunt cu tine;**

Isaia 41.10

Când trecem prin suferințe sau suntem chemați în slujba Domnului căutăm adesea să facem provizii de puteri, deoarece băgăm de seamă că puterea noastră pe care ne bizuim este limitată și insuficientă pentru nevoile noastre. Atunci să ne păzim să nu ne lăsăm doborâți, căci aici avem făgăduit tot ce avem nevoie. Puterea lui Dumnezeu este nelimitată și chiar această putere El vrea să ne-o dea; și făgăduința Lui este că ne va fi dată. El vrea să ne fie hrană pentru suflet și sănătate pentru trup. Este cu neputință să se spună câtă putere poate să pună El într-un om; când această putere divină ne umple, slăbiciunea omenească nu mai este o piedică.

Nu ne mai amintim noi de timpurile de lucru și încercări deosebite, când am primit o putere de care ne miram noi înșine? Eram liniștiți, în pace în pericol, supuși încercării, răbdători în suferință, îndurând cu blândețe disprețul sau opoziția. Într-adevăr, Dumnezeu ne dă o putere neașteptată în încercările mari, așa încât nu ne mai recunoaștem pe noi înșine; cei slabi ajung curajoși, cei neînvățați primesc înțelepciune, cei timizi primesc la timpul potrivit ceea ce trebuie să spună. Sentimentul slăbiciunii noastre ne poate clătina, dar făgăduința lui Dumnezeu ne redă viața. Doamne, întărește-mă ”după făgăduința Ta”.

6 ianuarie

AJUTOR DIN AFARĂ

... **Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.**

Isaia 41.10

Făgăduința de ieri ne garanta puterea pentru lucrul nostru. Cea de azi ne asigură ajutorul lui Dumnezeu, când nu putem lucra singuri. Domnul zice: ”îți vin în ajutor”. Puterea dinăuntru este completată prin ajutorul dinafară. Dumnezeu poate, dacă găsește de cuviință, să ne trimită ajutoare pentru luptele ce le întâmpinăm. Dar dacă ne lipsește de ele, va sta El însuși lângă noi, ceea ce ne este mai de folos decât legiuni de ființe omenești.

Acest ajutor ne vine la timpul potrivit și este nimerit, înțelept și potrivit împrejurărilor celui încercat. Este chiar mai mult decât un simplu ajutor, căci Domnul ne ia toată povara și ne ajută în toate nevoile noastre. ”Dumnezeul nostru este un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi.” (Psalmul 46).

Deoarece El ne-a mai venit în ajutor, ne putem încrede în El pentru prezent și viitor. Rugăciunea noastră este: ”Doamne, fii ajutorul nostru”, iar experiența noastră este că ”Duhul ne ajută în neputințele noastre”; așteptarea noastră este: ”îmi ridic ochii spre munți, de unde îmi va veni ajutorul” și în curând cântarea noastră va fi: ”Tu, Doamne, ne-ai ajutat”.

7 ianuarie

MEREU CRESCÂND

Vei vedea lucruri mai mari decât acestea.

Ioan 1.50

Acest cuvânt a fost spus lui Natanael a cărui credință tare nu șovăie în fața unei mărturii ferme, recunoscând că Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu și împăratul lui Israel. Cei care vor să-și deschidă ochii, văd; iată de ce acei care se închid pentru adevăr, rămân orbi.

În ce ne privește, noi am văzut deja multe lucruri, am auzit multe mărturisiri; dar sunt adevăruri și mai mărețe în Cuvântul Său, adâncimi ale experienței și mai mari, înălțimi ale părții și mai înalte, lucrări și mai minunate, descoperiri mai mărețe de putere, dragoste și înțelepciune. Toate acestea ne stau în față să le vedem, dacă vrem să ne încredem în Domnul nostru. Priceperea în a născoci învățături greșite este distrugătoare, dar puterea de a vedea adevărul este o binecuvântare. Prin aceasta cerul ne este deschis, drumul într-acolo în persoana Fiului Omului ni s-arată tot mai lămurit. Să ne ațintim privirile la lucrurile de sus și vom vedea lămurit lucruri din ce în ce mai mari, până ce vom putea să ne minunăm de fața marelui nostru Dumnezeu

și strălucirea slavei Sale.

8 ianuarie

CURĂȚIA INIMII ȘI A VIEȚII

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.

Matei 5.8

Curăția inimii este una din principalele ținte spre care trebuie să tindem. Trebuie să fim curățiți înăuntru prin Duhul Sfânt și Cuvânt, și vom fi curați în afară prin consacrare și ascultare. Este o legătură strânsă între inimă și pricepere: dacă ne place răul, nu putem înțelege binele. Dacă inima este întunecată, ochiul va fi tulbure, cum pot să vadă pe Dumnezeu, aceia cărora le place păcatul?

Ce fericire să-L poți vedea pe Dumnezeu: este o rază din cer aici pe pământ! În Domnul Isus, aceia care au inima curată Îl văd pe Tatăl. Îl vedem pe El, adevărul Său, dragostea Sa, sfințenia Sa, planul Său, atotstăpânirea Sa, caracterul Său, da, îl vedem pe Dumnezeu însuși în Cristos. Dar aceste lucruri nu pot fi înțelese cum se cuvine, decât când părăsim păcatul. Numai acei care au ca țintă sfințenia, pot spune: ”Ochii inimii mele sunt întotdeauna îndreptați spre Domnul”. Dorința lui Moise: ”Arată-mi fața Ta” nu se va împlini decât pentru aceia care vor fi curățați de orice păcat. ”Căutați sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul”, striga Pavel; iar Ioan: ”Cel ce are nădejdea aceasta, să-L vadă așa cum este în slavă, se curățește el însuși, după cum El este curat”. O, Dumnezeule, zidește în mine ”o inimă curată”, ca să putem vedea fața Ta!

9 ianuarie

A CIȘTIGA FĂCÂND BINE

Sufletul binefăcător va fi săturat.

Proverbe 11.25

Pentru a vedea sufletul meu propășind, nu trebuie să strâng averi, ci să fac parte din ele celor săraci. Drumul spre comorile din lume este economia împinsă până la zgârcenie; dar calea lui Dumnezeu e cu totul deosebită. Cuvântul ne învață că cine împarte cu altul bunurile sale trecătoare, le înmulțește; iar cine le strânge pentru sine, va duce lipsă. A da este, deci, mijlocul de lucru izvorât din credință. Să ne dorim deci această experiență, și vom vedea că după lărgirea inimii noastre, vom avea din belșug pentru nevoile noastre.

Potrivit făgăduinței lui Dumnezeu, ”voi fi săturat și îngrășat”. Să nu ne gândim că

aceasta se va întâmpla în așa fel ca să împiedice înaintarea mea pe cale, adică înaintarea duhovnicească. Căutând să trăiesc în lux, fiind la fel cu cei din lume, aceasta ar dăuna inimii mele. Îmi va ajunge deci să am cu ce mă hrăni și să am ce îmbrăca pentru a fi sănătos.

Totuși este o supraabundență în care doresc mult, să fiu supus voii lui Dumnezeu și binevoitor față de oameni, făcându-le parte de harurile duhovnicești cu care am fost îmbogățit. Primindu-le în dar, le voi împărți ca dar, mergând astfel pe urmele Mântuitorului meu, care S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

10 ianuarie

RĂSPLATA DUMNEZEIASCĂ

Cel ce udă pe alții, va fi udat și el.

Proverbe 11.25

Dacă iau seama și sunt atent la nevoile altora, și Dumnezeu va fi cu luare aminte la ale mele, pentru a mă răsplăti. Dacă îl voi cinsti pe sărac și Dumnezeu mă va cinsti. Dacă mă voi ocupa de copilași, mă va socoti ca pe un copil al Său și se va ocupa de mine. Dacă voi păstori turma Sa și El mă va păstori. Dacă voi uda grădina Sa, va face și El din inima mea o grădină udată. Aceasta este chiar făgăduința lui Dumnezeu, și rămâne ca eu să împlinesc condiția ce mi se cere, pentru a îndrăzni să aștept împlinirea ei.

Este de mare folos pentru mine să nu mă mai vait de suferințele mele, de încercările mele, de slăbiciunea mea, încetând să mă ocup de mine însumi și - din dragoste pentru Domnul - să încep să mă ocup de sufletul celor din jurul meu. Apa din lacul meu scăzuse mult, nici o ploaie nu venise să-l umple iar. Văzând cum grădina mea se usca din cauza secetei, deschisei într-o zi zăgazul și lăsa să vină apă, pentru a uda plantele care se ofileau. Dar, o minune, un izvor ascuns și necunoscut de mine până atunci fășni de la fund, așa că bazinul ce pe altă deschizătură se golea, udând grădina, se umplea din nou. Atâta timp cât apa rămăsese stătătoare, izvorul era ca sigilat; dar, de îndată ce se scurgea, se umplea din nou. Frate, soră, de îndată ce tu vei voi să uzi viața altora, Domnul se va gândi la tine și-ți va da o apă proaspătă și răcoritoare.

11 ianuarie

CREDINȚA VEDE CURCUBEUL

Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor.

Geneza 9.14

Adeseori cerul ni se arată acoperit de nori grei, dar nu ne temem că va veni un nou potop pentru a distruge pământul. Curcubeul apare pentru a ne păzi de acesta teamă, el apare adesea în fața ochilor noștri, pentru a ne aminti de făgăduința dumnezeiască. Legământul Domnului cu Noe e și azi valabil, nu ne îndoim de aceasta. Atunci de ce ne temem că încercările care vin adesea să întunece cerul nostru sunt hotărâte ca să ne nimicească?

Dacă totuși, în timpul acestor nori amenințatori, credința noastră ne amintește de curcubeul lui Dumnezeu, nu trebuie să ne lăsăm tulburați de temeri neîntemeiate. El nu îndreaptă spre noi un curcubeu distrugător. Nu; priviți! acest arc este curbat în sus și n-are nici coardă, nici săgeată. Este, un arc suspendat (așezat) ca podoabă și care nu mai e folosit pentru război, un arc cu multe culori care exprimă bucuria și încântarea, arătând nădejdea și dragostea; nici roșul sângeriu - culoarea mâniei, nici negrul - aceea a răzbunării nu sunt în el, pentru a întunece culorile lui luminoase. Să avem deci curaj. Cerul nostru nu va fi niciodată atât de încărcat, pentru a nu se găsi loc pentru această mărturie a legământului lui Dumnezeu. Și chiar dacă nu va fi așa, noi vom avea încrederea că Acela care nu poate minți, nu va lăsa neîmplinit legământul Său de pace, deci nu avem nici un motiv sa ne îndoim de Cuvântul Dumnezeului nostru.

12 ianuarie

IUBIȚI PÂNĂ LA CAPĂT

Domnul nu leapădă pentru totdeauna.

Iov 3.31

El poate leapăda pentru un timp, dar nu pentru totdeauna. O femeie își poate părăsi bijuteriile pentru un timp oarecare, dar ea nu le uită și nu le aruncă la gunoi; cu atât mai mult Domnul nu-i leapădă pe aceia pe care îi iubește, căci e scris: ”Fiindcă îi iubea pe ai Săi, i-a iubit până la capăt”. Se vorbește de creștini sub har sau ieșiți de sub har, ca și cum ar fi vorba de animale care intră și ies din bârlog, după voia lor; dar dragostea Mântuitorului nostru față de ai Săi este prea adâncă pentru a putea să fie astfel.

El ne-a ales din veșnicie și ne va iubi pentru întreaga veșnicie; ne-a iubit chiar până la moarte și putem fi siguri că dragostea Lui nu va înceta niciodată. Cinstea Sa este în așa fel angajată în mântuirea credinciosului, încât El nu-l poate leapăda, așa cum nu își leapădă propria Sa haină de împărat al slavei. Nu. Nu! Cristos, capul, nu se desparte niciodată de mădularele Sale; ca Soț, El nu o va alunga niciodată pe soția

Sa - Biserica răscumpărată cu sângele Său.

V-ați crezut vreodată lepădați? Cum ați putut gândi atât de rău despre Domnul, care e logodnicul sufletului vostru? Alungați de acum înainte astfel de temeri și nu le îngăduiți iar să intre în sufletul vostru. ”Domnul n-a lepădat pe poporul Său, pe care-l cunoștea” (Rom 11.2). ”El urăște despărțirea în căsătorie” (Maleahi 2.16).

13 ianuarie

NICIODATĂ IZGONIT

Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.

Ioan 6.37

Se află oare în Evanghelie, măcar un caz, în care să-L vedem pe Domnul alungând pe vreunul din cei ce vin la El? Dacă da, am dori să-l cunoaștem; dar nu se găsește și nu se va găsi niciodată. Nu se poate ca printre sufletele din iad, unul măcar să poată spune: ”Am venit la Isus și nu m-a primit”. Atunci, Domnul Isus ar fi răspunzător de pierderea sa; gând pe care nu-l putem admite nici o clipă; și eu aș fi oare cel dintâi față de care să nu-Și țină cuvântul? O asemenea închipuire ar fi o înjosire pentru numele Său. Pentru că putem să ne apropiem ”cu încredere de tronul harului”, să mergem toți laolaltă la Domnul Isus cu necazurile din ziua aceasta, aceia, care n-au venit încă niciodată, precum și aceia pe care El îi cunoaște deja de mult timp. El nu va refuza să ne primească și nu va închide ușa milei Sale în fața vreunuia dintre noi. ”Acest Om îi primește pe păcătoși”, El n-a respins pe nici unul dintre ei. Să venim deci la El, în slăbiciunea noastră și cu păcatul nostru, cu credința temătoare, cunoștințele puține, nădejdea încă șovăitoare, El nu ne respinge. Dacă venim cu rugăciune nehotărâtă, cu o mărturisire necinstită, cu laudă nedesăvârșită, totuși El ne primește. Dacă venim bolnavi, descurajați, nevrednici, El nu ne întoarce spatele. El nu-l alungă niciodată pe acela care vine la El.

14 ianuarie

ODIHNA ESTE UN DAR

Veniți la Mine...

Matei 11.28

Cei mântuiți găsesc odihnă în Domnul Isus; cei nemântuiți o vor găsi, dacă vin la El, căci El făgăduiește să le-o dea. Nimic nu este mai gratuit ca un dar; primiți cu bucurie, ceea ce El dă cu bucurie. Acest dar nu-l puteți cumpăra și nici câștiga, ci numai îl primiți, în dar. Dacă sunteți încărcăți de dorințe ambițioase, de poftes sau de

temeri, El vă va scăpa de acest jug de fier. Sunteți poate ”împovărați” de păcat, de griji, împrejurări, remușcări, temeri de moarte; dacă veniți la El, El vă va scăpa de această povară. El a purtat mulțimea apăsătoare a păcatelor, pentru ca noi să n-o mai purtăm. El s-a făcut purtătorul greutăților noastre, pentru ca noi să nu ne prăbușim sub apăsarea lor.

Domnul Isus ne dă odihnă. Credeți aceasta? Puneți-L la încercare, fără întârziere. Veniți la El, părăsind orice alt sprijin, crezând mărturisirea lui Dumnezeu. Dacă veniți la El, odihna pe care v-o va da El, va fi adâncă, sigură, sfântă, veșnică; este o odihnă cerească, dată chiar de azi, tuturor aceluia care vin la El. ”Să ne silim deci, să intrăm în această odihnă”.

15 ianuarie

ÎMBOGĂȚIT PRIN CREDINȚĂ

Căci cel nenorocit nu va fi uitat pentru totdeauna...

Psalmul 9.18

Sărăcia este o grea moștenire; dar aceia care se încred în Domnul sunt bogați prin credință. Ei știu că nu sunt uitați de Dumnezeu; ci chiar dacă li se pare că uneori sunt neglijați cu privire la bunurile pământești, sunt încredințați că va veni timpul când toate lucrurile vor fi restabilite. Lazăr nu va rămâne totdeauna cu câinii, la poarta bogatului; ci își va găsi răsplata în sânul lui Avraam.

Încă de acuma, Domnul se gândește la copiii Lui săraci, dar scumpi. ”Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul se gândește la mine” zicea unul în strâmtorarea sa (Psalmul 40.17). Sfinții în sărăcie au un privilegiu mare: acela de a-L vedea pe Domnul venindu-le în ajutor în toate nevoile vieții lor vremelnice și duhovnicești. Ei se simt tot mai bine fiind cu Acela care n-avea unde să-și odihnească capul. Ei așteaptă cu bucurie venirea Sa, știind că vor fi părtașii slavei Sale. Pentru ei, aceasta este o nădejde nepieritoare, pentru că e întemeiată pe însuși Domnul Isus, care e viu în veac; și deoarece El trăiește, și ei vor trăi. Credinciosul sărac cântă multe cântări care rămân neînțelese pentru bogatul acestei lumi. Iată de ce, dacă partea noastră este modestă aici, este bine să ne gândim la prânzul regesc ce ne așteaptă acolo sus.

16 ianuarie

CHIAR ȘI O CHEMARE SLABĂ

Oricine va chema numele Domnului, va fi mântuit.

Ioel 2.35

Pentru ce să nu Îl chem direct pe Domnul, Numele Său? Pentru ce să cer ajutor vecinului sau unui prieten, în timp ce Dumnezeu este atât de aproape de mine și aude cel mai slab strigăt al meu? De ce să mă aștern la pământ, căutând diferite mijloace? De ce oare nu-mi descarc inima Domnului de greutatea ce mă apasă? Cel mai bun alergător merge drept la țintă. De ce să nu alergăm de-a dreptul la Dumnezeu cel viu? În zadar voi căuta dezrobirea în orice altă parte; numai în Dumnezeu o voi găsi. Făgăduința Sa regească îmi este un zălog sigur.

N-am nevoie să mă întreb, dacă trebuie să îndrăznesc să-L chem sau nu. Cuvântul ”oricine” este îndeajuns de lămurit; el îi cuprinde pe toți cei ce cheamă Numele Domnului, prin urmare și eu. Așa că voi urma acest îndemn, fără a întârzia, chemând pe slăvitul Mântuitor care mi-a făcut o astfel de făgăduință.

Nevoia mea este urgentă; nu știu cum pot fi scăpat, dar nu mă îngrijorez. Acela care a făcut făgăduința, va găsi mijlocul să și-o țină. Datoria mea este să ascult. Eu îl chem și El mă va scăpa.

17 ianuarie

UN OM FĂRĂ TEAMĂ

Du-te, căci voi fi cu tine.

Exodul 3.12

Desigur dacă Dumnezeu îi dădea lui Moise o însărcinare, Se angaja să nu-l lase să meargă singur. Cu primejdiile mari de-a merge și puterea necesară de a o desfășura, ar fi fost absurd din partea lui Dumnezeu să trimită un evreu slab lăsat numai la mijloacele sale, să înfrunte pe cel mai puternic împărat al lumii. Nu se poate închipui că înțelepciunea dumnezeiască să fi lăsat pe sârmanul Moise să se împotrivescă singur lui Faraon și puterilor colosale ale Egiptului. Prin acesta mărturisire: ”Hotărât voi fi cu tine” Dumnezeu dă să înțeleagă slujitorului Său, că în nici un caz nu-l va lăsa singur în această însărcinare.

Și pentru mine această regulă se va adevăra. Și dacă am primit de la Dumnezeu porunca să mă duc neavând ca sprijin decât puterea Sa și ca țintă, decât singura Sa slavă, cu siguranța El va fi cu mine. Numai faptul că El mă trimite, îl obligă să mă sprijinească. Nu este aceasta de ajuns? Ce poți să dorești mai mult? Cu ajutorul tuturor îngerilor și arhanghelilor aș putea totuși să nu reușesc, dar dacă El este cu mine, trebuie să reușesc. Trebuie numai să iau seama să nu mă duc cu sfială sau cu inima împărțită, nici cu neglijență sau îngâmfare. În ce fel trebuie să fie purtarea unui om care are pe Dumnezeu cu el! Fiind în felul acesta însoțit, el trebuie să meargă cu îndrăzneală, ca Moise în fața lui Faraon.

18 ianuarie

CRISTOS ȘI SĂMÂNȚA DE URMAȘI

Dar după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași.

Isaia 53.10

Isus Mântuitorul nostru n-a murit în zadar: moartea Sa ispășitoare este aceea a unui înlocuitor care a purtat povara păcatelor noastre. Prin această înlocuire primită de Dumnezeu, El i-a mântuit pe toți aceia pentru care Și-a dat viața ca jertfa pentru păcat. El a fost asemenea grăuntelui de grâu care ”moare și care aduce multă roadă”. Prin moartea Sa, El Și-a câștigat o sămânță de urmași și deci El poate să spună: ”Iată-mă, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu”.

Un om se găsește reprezentat în copiii săi și Cristos în credincioșii Săi. Viața unui om se prelungește și dăinuiește în urmașii săi: tot așa viața lui Cristos se continuă în aceea a credincioșilor. Isus trăiește și își vede sămânța, El își îndreaptă privirea spre noi, El își găsește desfătarea în noi, El ne recunoaște ca rod al muncii sufletului Său. Să ne bucurăm că Domnul nostru nu va înceta să Se bucure de roadele jertfirii Sale sângeroase și că El nu va înceta niciodată să-si sature privirea de recolta bogată a morții Sale. Acei ochi care au plâns odată pentru noi, ne contemplă acum cu plăcere. Da, El privește la acei care privesc la El. Privirile noastre se întâlnesc. Ce bucurie în aceste priviri!

19 ianuarie

MĂRTURISIREA GURII, CREDINȚA INIMII

Dacă mărturisești cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

Romani 10.9

Dumnezeu spune că trebuie să mărturisești cu gura; ai făcut-o tu? Ai mărturisit deschis credința ta în Cristos ca Mântuitorul pe care Dumnezeu L-a înviat din morți? L-ai mărturisit, așa cum te poștește Dumnezeu aici?

De altfel, Dumnezeu cere credință din inimă. Crezi tu sincer în Isus cel înviat? Te încrezi tu în El ca în singura ta nădejde a mântuirii? Poți să spui cinstit înaintea lui Dumnezeu că ai această credință în inima ta? Dacă poți să răspunzi cu sinceritate că da, tu ai mărturisit și ai crezut în El, deci tu ești mântuit. Textul nu spune c-ar putea sa fie altfel, ci este tot atât de clar ca un stâlp indicator, tot atât de luminos ca soarele

de pe cer. El zice: ”Tu vei fi mântuit”.

Crezând în Isus și mărturisindu-L, eu pot să pun mâna pe această făgăduință ca s-o aduc înaintea Lui în momentul acesta și pentru întreaga mea viață, în ziua morții mele ca și în ziua judecării, eu trebuie să fiu mântuit de pedeapsa păcatului, de întinărirea păcatului, de puterea păcatului și în sfârșit chiar de existența păcatului. Dumnezeu spune: ”Vei fi mântuit”. Eu cred. Voi fi mântuit: sunt mântuit. Slava să fie a lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie.

20 ianuarie

BIRUITORUL

Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu.

Apocalipsa 2.7

Cine este acela care dă dosul în ziua bătăliei sau refuză să meargă la războiul sfânt? Pentru a împărăți, trebuie să lupți și să urmărești lupta până ce vrăjmașul va fi biruit. Fără luptă, făgăduința nu este pentru noi, pentru că ea este pentru ”cel care va birui”. Trebuie să-i biruim pe prorocii mincinoși care au venit (sunt) în lume și toate relele care însoțesc învățătura lor: să biruim mișelia inimii noastre și tendința de a părăsi dragostea noastră dintâi. Să citim tot ceea ce Duhul scrie Bisericii din Efes.

Dacă prin har ne este dată biruința, așa cum se va întâmpla hotărât dacă călcăm pe urmele Căpeteniei noastre biruitoare, apoi vom putea fi primiți chiar în mijlocul raiului lui Dumnezeu și ni se va permite să trecem de heruvimii cu sabia lor învăpăiată și să ajungem la pomul păzit din care, dacă mănâncă cineva, va trăi în veac. Astfel vom scăpa de a doua moarte care este plata păcatului, și vom căpăta viața veșnică, care este pecetea nevinovăției și încununării acelor principii nemuritoare ale sfințeniei lui Dumnezeu, întărește-te, dar, inima mea și îmbărbătează-te! A fugi de luptă înseamnă a renunța la bucuriile celui mai bun și nou Eden. A lupta până la biruință, înseamnă a merge cu Dumnezeu până în Paradis.

21 ianuarie

VRĂJMAȘII DOMNULUI SE VOR PLECA

Egiptenii vor ști că Eu sunt Domnul.

Exodul 7.5

O lume nelegiuită este greu de învățat. Egiptul nu-L cunoaște pe Domnul și de aceea îndrăznește să-și înalțe idolii și să întrebe cu îndrăzneală: ”Cine este Domnul”? Dar

Domnul zdrobește trufia oamenilor. Când izbucnesc judecățile asupra capului lor, le întunecă cerul, le distruge recolta și îi lovește pe fiii lor, atunci vrăjmașii lui Dumnezeu încep să întrezărească ceva din puterea Domnului. Pământul va mai cunoaște astfel de lucruri, când cei ce se îndoiesc vor fi siliți să cadă în genunchi. Să nu ne înspăimântăm de blestemele cu care ei ne amenință, căci Domnul va ști să-și scoată slavă pentru Numele Său și o va face în felul cel mai potrivit și decisiv.

Izbăvirea poporului Sau este un mijloc puternic de care se servește pentru a face ca Egiptul să știe ca Dumnezeul lui Israel este Domnul, Dumnezeul atotputernic și viu. Nici unul din israeliți n-a murit de vreuna din cele zece plăgi, nici unul din mădulele poporului ales nu s-a înecat în marea Roșie. Tot așa mântuirea celor răscumpărați, slăvirea tuturor adevăraților credincioși îi va sili pe vrăjmașii cei mai împotriviți să recunoască că Domnul este Dumnezeu.

Oh, de-ar ajunge tot mai vădită puterea Sa biruitoare prin Duhul Sfânt în predicarea Evangheliei, până ce toate neamurile se vor pleca în fața numelui lui Isus și-L vor chema ca Domn al lor.

22 ianuarie

DĂRNICIA CREȘTINĂ

Fericit este cel ce se interesează de cel sărac; în ziua nenorocirii, Domnul îl scapă.

Psalmul 41.1

Este de datoria oricărui creștin să se gândească la cei săraci și să-i poarte în inimă. Isus ni i-a pus lângă noi, când a zis: ”Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi”. Mulți le dau bani în grabă ca să scape de ei; alții, în mare număr, nu le dau nimic. Or, făgăduința pe care o citim este făcută celui care ”se interesează” de cel sărac, care cercetează nevoile sale și se ocupa de el cu atenție dorindu-le binele cu adevărat. Mai mult bine i se face prin îngrijiri și atenții, decât prin bani; dar cel mai bine prin amândouă. ”Pe cel ce se interesează de cel sărac, în ziua nenorocirii Domnul îl va scapa”. El i-o făgăduiește. El ne va scoate din starea de întristare, dacă îi ajutăm și noi pe alții să iasă, vom primi de la Domnul ajutoare dumnezeiești deosebite, dacă și noi căutăm să urmărim nevoile aproapelui nostru. Oricât am fi de darnici, vom avea vremuri de încercare; dar dacă ne-am achitat de această datorie, putem să cerem de la Domnul un ajutor special și direct.

Zgârcitul se îngrijește de sine, dar Domnul îl va sprijini pe credinciosul milos și darnic. Așa cum faceți voi altora, tot așa vă va face Domnul vouă.

23 ianuarie

O JERTFĂ COMPLETĂ

Să-și pună mâna pe capul dobitocului adus ca ardere de tot și va fi primit de Domnul, ca să facă ispășire pentru el.

Levitic 1.4

Îndată ce acela care aducea animalul ca ardere de tot își pune mâna pe capul dobitocului jertfa aceasta era primită. Și îndată ce noi vom fi pus mâna credinței noastre pe Cristos, jertfa noastră, ea va fi primită în locul nostru. Dacă Dumnezeu primea un simplu animal ca ispășire pentru păcat, cu cât mai mult îl va primi pe Isus ca o mai potrivită, completă și suficientă jertfa sfântă și fără pată. ”Căci dacă sângele taurilor și al țapilor îi curăța pe cei ce erau întinați, cu cât mai mult sângele lui Cristos... va curăți cugetul vostru de lucrările moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu”. Discutați, dacă vreți, asupra învățaturii despre ispășirea prin sânge: cât despre noi, în ea ne punem singura noastră nădejde, bucuria noastră, slava noastră, totul.

Noi să ne apropiem de jertfa Lui însuși, primind-o în întregime, ca să primim binefacerea completă. Noi care am primit-o deja, să repetăm acest lucru. Voi care încă nu l-ați făcut, întindeți mâna cu credință fără să zăboviți. Sprijiniți-vă puternic pe EL. Voi sunteți ”împăcați cu Dumnezeu”. Păcatele voastre sunt șterse; voi sunteți ai Domnului.

24 ianuarie

PAZA PAȘILOR NOȘTRI

El va păzi pașii prea iubiților Lui.

1 Samuel 2.9

Drumul este alunecos și picioarele sunt slabe, dar Domnul le va întări. Dacă noi prea iubiții Săi, ne predăm Lui, printr-un act de ascultare și de credință, El însuși va fi păzitorul nostru. Nu numai că ”El va porunci îngerilor Lui să ne păzească, ca să nu ni se lovească piciorul”, ci El însuși va păzi pașii noștri. El va păzi pașii noștri de orice cădere, așa fel ca haina noastră să rămână fără pată și fără păcat, și ca sufletul nostru să nu sufere vreo vătămare pentru ca să nu dăm vrăjmașului prilejul să ne vorbească de rău.

El ne va păzi picioarele să nu rătăcească și le va păzi să nu apuce pe cărările rătăcirii, căile nebuniei, sau drumul larg al obiceiurilor lumii.

El le va păzi de lovituri și umflăturile produse de arșița sau lungimea drumului.

El va păzi pașii noștri de orice rană: încălțămintele ne vor fi de fier și alama, încât

chiar dacă am călca peste ascuțișul săbiei sau peste capetele șerpilor, nu vom avea de suferit.

În sfârșit, El ne va scoate picioarele din laț și nu vom rămâne înlănțuiți de momelile și cursele pe care ni le vor întinde puterile înșelătoare și cele ale vrăjmașului. Cu o asemenea făgăduință, vom putea să înaintăm și să nu ne lăsăm deloc, să alergăm și să nu obosim. Cel ce te păzește este credincios, El te va păzi de orice rău.

25 ianuarie

EL ASCULTĂ MĂRTURISIREA SINCERĂ

Am păcătuit, am călcat dreptatea și n-am fost pedepsit după faptele mele; Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul ca să nu intru în groapă, și viața mea vede lumina.

Iov 33.27-28

Iată un cuvânt adevărat, rostit din experiența trăită de un om al lui Dumnezeu și care poate fi luat ca o făgăduință.

Ceea ce Dumnezeu a făcut și ceea ce face încă, va continua să facă atât timp cât va fi lumea. El îi va primi pe toți aceia care vor veni la El cu o mărturisire sinceră a păcatelor; ochii Lui caută mereu să-i descopere pe cei ce sunt neliniștiți din cauza greșelilor lor.

Nu putem folosi și noi același limbaj? N-am păcătuit și noi personal, încât să putem spune: ”Eu am păcătuit”? Am păcătuit cu voia noastră, stricând tot ce e drept? Mi-am dat seama că nu e nici un câștig în păcatul meu, ci o pierzare veșnică? Atunci să mergem la Dumnezeu cu o mărturisire sinceră. El nu ne cere mai mult. Noi nu putem face mai puțin. Să ne mărturisim, sprijinindu-ne pe această făgăduință, în Numele Domnului Isus. El va scoate sufletul nostru din groapă și ne va da viață și lumină. Pentru ce să ne descurajăm? Pentru ce să ne îndoim? Dumnezeu nu disprețuiește sufletele smerite. Vinovatul poate fi iertat. Acela care merită osânda, poate căpăta o deplină iertare.

26 ianuarie

TEMELIA FRICII DE DUMNEZEU

Descântecul nu poate face nimic împotriva lui Iacov; nici vrăjitoria împotriva lui Israel; acum se poate spune despre Iacov și Israel: Ce lucruri mari a făcut Dumnezeu!

Numeri 23.23

Iată cum distruge Dumnezeu de la rădăcină temerile copilărești și superstițiile! Chiar dacă ar fi cel mai mic adevăr în puterea vrăjitoriilor, poporul lui Dumnezeu nu poate fi atins de ele. Aceia pe care-i binecuvântează Dumnezeu, diavolul nu-i poate blestema.

Oamenii fără teamă de Dumnezeu pot - ca Balaam - să uneltească la pierderea poporului ales; dar ei nu reușesc. Praful din pușca lor este umed și tăișul săbiei lor nu este tăios. Ei se adună între ei, dar Domnul nu e cu ei, așa că se sfătuiesc în zadar. Cât despre noi, rămânem liniștiți în timp ce-și pregătesc plasele lor, fiind siguri că nu vom fi prinși. Ei pot să cheme pe Beelzebul în ajutor, cu șmecheriile lor drăcești, prin descântecul lor se vor înșela pe ei înșiși. Cât despre inima noastră, câtă binecuvântare avem știind că Dumnezeu este cu noi! Să nu ne temem de șiretenia uneltitorilor, că ea nu are nici o putere împotriva acelor care au pe Dumnezeu ca sprijinitor, și care pot zice: ”Cel Veșnic e lumina mea și scăparea mea; de cine să mă tem? El e puterea vieții mele; de cine să-mi fie frică?”

27 ianuarie

POCĂINȚA E PREȚIOASĂ

Acolo vă veți aduce aminte de purtarea voastră și de toate faptele voastre cu care v-ați spurcat; și vă va fi scârbă de voi înșivă, din pricina tuturor fărădelegilor pe care le-ați făcut.

Ezechiel 20.43

Când Domnul ne-a primit și ne-a dat pace și siguranță, tot El ne-a adus la pocăință de toată vinovăția purtării noastre rele față de El. Atât de prețioasă e pocăința, încât o putem asemăna cu un diamant cu cele mai frumoase reflexe, și ea este înfățișată ca una din urmările cele mai sfințitoare ale mântuirii. Acela care primește pocăința este Același care o produce în noi. Această pocăință lucrată de El, nu are gustul ”de ierburi amare” ci acela al ”prăjiturilor cu miere”, cu care își hrănea poporul Său. Cunoașterea iertării prin vărsarea sângelui și a harului nemeritat este cea mai bună înțelegere care să topească o inimă de piatra.

Ne simțim cu inima împietrită? Să ne gândim la legământul de dragoste și vom ajunge să părăsim păcatul, ba chiar să-l urâm; mai mult încă, vom ajunge să ne urâm pe noi înșine că am putut să păcătuim împotriva unei astfel de dragoste. Să venim la Dumnezeu cu făgăduința pocăinței și să-I cerem să ne ajute să ne aducem aminte și să ne pocăim. Atunci ne-am putea bucura de înfrumusețarea sfântă. Ce ușurare ar fi revărsarea lacrimilor! Doamne, lovește stânca sau vorbește stâncii, ca să poată să curgă apele!

28 ianuarie

LACRIMILE VOR ÎNCETA

Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.

Apocalipsa 21.4

Dacă suntem adevărați credincioși, vom vedea împlinirea acestor lucruri. Durerea va înceta, lacrimile vor fi șterse. Lumea aceasta este o vale a plângerii, dar ea va trece. După cum ne e prorocit aici, în curând vor apare un cer și un pământ nou; și atunci nu vom mai plânge din cauza căderilor și tristelor urmări. Nunta Mielului va fi un timp de bucurii fără margini și lacrimile nu își vor mai avea locul. Mai departe, ne este spus că Dumnezeu însuși va fi cu oamenii și durerea și gemetele vor fugi pentru a nu se mai întoarce.

Ce stare va fi pentru noi când nu va mai fi nici întristare, nici plânset, nici un necaz? Va fi o slavă mai mare decât orice ce-am putea închipui? Voi, ochi care citiți cu plânset, opriți-vă șiroaiele arzătoare, căci în curând nu veți mai ști ce sunt lacrimile. Nimeni nu știe să ștergă lacrimile ca Dumnezeu dragostei, dar iată că El și începe să facă acest lucru. ”Seara vine plânsul, iar dimineața veselie”. Vino, Doamne, și nu întârzia, căci acum toți ai Tăi trebuie încă să plângă!

29 ianuarie

ASCULTAREA ADUCE BINECUVÂNTARE

Păzește și ascultă toate aceste lucruri pe care ți le poruncesc, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine pe vecie, făcând ce este bine și ce este drept în ochii Domnului, Dumnezeului tău.

Deuteronom 12.28

Deși mântuirea nu se capătă prin împlinirea legii, totuși binecuvântările făgăduite sunt date credinciosului slujitor al lui Dumnezeu, care asculta. Blestemele au luat sfârșit, când El a fost făcut blestem pentru noi, dar nici o binecuvântare n-a fost retrasă.

Trebuie să căutam voia lui Dumnezeu, luând seama nu numai la unele părți ale Cuvântului Sau, ci la toate. Nu avem de ales între Cuvintele Sale, ci să păstrăm tot ce este scris. Aceasta e calea binecuvântării pentru Tatăl ca și pentru copiii Săi. Binecuvântarea Domnului este peste aleșii Săi până la al treilea și al patrulea neam. Dacă ei merg drept înaintea Lui, El va face pe toți oamenii să știe că ei sunt o sămânță pe care Domnul a binecuvântat-o.

Nu vom găsi nici o binecuvântare într-o viață lumească și împărțită. Căile preferate de lume și nesfințite nu ne pot aduce vreun bine, atunci când mergem înaintea lui Dumnezeu. Dacă integritatea nu ne face să prosperăm, înșelăciunea nici atât. Acele lucruri care sunt plăcerea lui Dumnezeu, trebuie să ne facă și nouă plăcere.

30 ianuarie

O GARDĂ CEREASCĂ

Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge, și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun.

Geneza 28.15

Avem să plecăm la drum și avem nevoie pentru aceasta de un har special? Iată unul foarte prețios: starea de față și păzirea lui Dumnezeu. În tot locul avem nevoie și de una și de alta, și le vom avea dacă suntem conduși de datorie, și nu doar de propria noastră fantezie. Pentru ce să privim plecarea noastră într-altă parte ca o tristă obligație, când voia lui Dumnezeu, este cea care ne cheamă acolo? În toate țările, credinciosul este străin și călător, și în toate ținuturile Domnul va fi adăpostul Sau, așa cum El a fost pentru toți sfinții în toate timpurile. Putem fi lipsiți de sprijinul conducătorilor noștri pământești, dar când Dumnezeu zice: ”te voi păzi”, n-avem de ce să ne temem de vreun pericol. Aceasta este cea mai sigură însoțire pentru un călător.

Până atunci Iacov nu părăsise casa părintească. Neavând spiritul aventuros al fratelui său, el rămăsese copilul mamei, răsfățat. Când a trebuit să plece în străinătate, Dumnezeu l-a însoțit. El avea puțin bagaj și nici un însoțitor; dar nici un prinț n-a avut vreodată o așa nobilă gardă. Chiar când dormea pe câmp, îngerii vegheau asupra lui și Domnul Dumnezeu îi vorbea. Dacă Domnul ne spune să plecăm, să zicem cu Domnul Isus: ”Sculați-vă, hai să plecăm de aici!”

31 ianuarie

DUMNEZEU TE ASCULTĂ TOTDEAUNA

Dumnezeul meu mă va asculta.

Mica 7.7

Prietenii ne pot fi necredincioși, dar Domnul nu va părăsi niciodată sufletul sincer; din contra, El îi va asculta dorințele. Prorocul ne spune: ”Nu crede niciodată pe prietenul tău cel mai intim și păzește-te de a deschide gura înaintea aceluia care se odihnește la sânul tău”. Vrajmașii omului sunt aceia din casa lui. Este un lucru trist;

dar chiar dacă am fi în această situație, Prietenul nostru ceresc rămâne credincios și îi putem spune toate greutățile noastre. Înțelepciunea noastră este să ne îndreptăm spre Domnul, și nu să ne luăm la certa cu oamenii. Dacă cei aproape dintre ai noștri nu iau seama la chemările noastre, să ne așteptăm la Dumnezeu mântuirii noastre, care ne va asculta. El ne va asculta cu atât mai mult cu cât vom întâlni mai multă rea voință, și în curând vom putea striga: ”Nu te bucura, dușmana mea, de mine”. Pentru că Dumnezeu este Dumnezeul cel viu, El poate să ne asculte; pentru că este Dumnezeul dragostei, El vrea să ne asculte; pentru că este Dumnezeul legământului, El se obligă să ne asculte. Dacă fiecare dintre noi îl putem numi ”Dumnezeul meu”, putem cu o siguranță deplină să adăugăm: ”Dumnezeul meu mă va asculta”. Deci, vino tu a cărui inimă sângerează astăzi, spune suferința ta Dumnezeului cel Veșnic, încredințat că El te ascultă. Sa mergem să îngenunchem cu toții înaintea Lui, repetând în adâncul inimii noastre: ”Dumnezeul meu mă va asculta”.

1 februarie

NICIODATĂ DISPERAT

Dar pentru voi, care vă temeți de numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui;

Maleahi 4.2

Această prorocie, împlinită cu prima venire a slăvitului nostru Mântuitor, va avea o împlinire mai strălucită la reîntoarcerea Sa; ea este în același timp o făgăduință pentru viața noastră zilnică. Este drumul tău mai întunecos azi și întunericul nopții îți pare mai adânc? Nu deznădăjdui, căci ziua se apropie. Ora cea mai rece și întunecoasă este aceea dinaintea aurorii. Soarele care va răsări pentru tine este Soarele neprihănirii cu toate razele de sfințenie. El vine să te bucure cu acea lumină în care strălucesc dreptatea și mila Sa. La lumina Sa dătătoare de viață, vei afla scăparea. Domnul Isus este arătarea sfințeniei și a dragostei Lui Dumnezeu. Izbăvirea noastră va fi sigură, căci este dreaptă.

Singurul lucru de care avem nevoie va fi să știm dacă ne temem de Numele Domnului. Dacă este așa, pentru noi noaptea nu va ține a mult; și când va apărea dimineața, orice boală și orice mâhnire a sufletului nostru vor dispărea pentru totdeauna. Lumină, căldură, bucurie, vedere limpede vor fi partea noastră, însoțite de îndepărtarea oricărei infirmități și a oricărui necaz. Vi s-a descoperit Domnul Isus? Să ne bucurăm de acest soare. Și-a ascuns El fața? Să așteptăm răsăritul Său. Tot atât de sigur cum strălucește astrul zilei, El va străluci pentru noi.

2 februarie

SĂ CREȘTI

Veți ieși, și veți sări ca vițeii din grajd.

Maleahi 4.2

Când strălucește soarele, bolnavii ies din camerele lor pentru a se plimba și respira aerul curat. Când soarele aduce primăvara și vara, turmele părăsesc staulele pentru a se duce să pască pe munții înalți. Noi de asemenea când suntem în legătură cu Dumnezeu nostru, părăsim locuința disperării pentru a umbla liberi pe întinderile unei sfinte încrederi; urcăm munții binecuvântării și găsim în pășunile lor îmbelșugate, care se întind aproape de cer o hrana binefăcătoare necunoscută oamenilor din această lume. „Voi veți ieși și veți zburda”. Aici avem o dublă făgăduință. O, suflete al meu, dorește-le pe amândouă cu căldură! Pentru ce să rămâi în închisoarea ta? Ridică-te și aleargă în slobozenie. Domnul Isus zice: „Oile Mele vor intra și vor ieși, și vor găsi pășune”. Ieși deci și du-te să te hrănești în bogatele câmpii ale dragostei Sale. De ce să rămâi un prunc în har? Vițeii cresc, repede, când sunt bine hrăniți; și tu la fel, căci ai duioasele îngrijiri ale Răscumpărătorului tău. Crede numai în harul și cunoștința Domnului Isus, Mântuitorul tău. Să nu rămâi pipernicit și nici slab. Soarele neprihănirii S-a ridicat asupra ta. Deschide-ți inima razelor Sale binefăcătoare, precum bobocul trandafirului se deschide la acelea ale soarelui, pentru ca El să te facă să crești în toate privințele.

3 februarie

EL DĂ DE BUNĂVOIE

El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

Romani 8.32

Aici avem mai mult decât o făgăduință, chiar o îngrămădire de făgăduințe: o grămadă de rubine, de smaralde, de diamante, într-o bijuterie de aur. Răspunsul și întrebarea textului nostru, vor fi totdeauna în stare să ne încurajeze. Ce ar putea să refuze Dumnezeu, după ce a dat pe Domnul Isus, prea iubitul Său? Dacă avem nevoie de tot ce este în cer și pe pământ, El ne va da; căci dacă ar fi fost o limită în darurile dragostei Sale, El l-ar fi păstrat pe Fiul Său.

De ce avem nevoie astăzi? Nu avem decât să-I cerem. Putem să facem aceasta cu stăruință, dar fără să facem presiuni pentru a căpăta din mâna Lui un dar împotriva voii Sale. El ne-a dat pe Fiul Său, cu toată libera Sa voință. Cine ar fi avut atâta îndrăzneală ca să-I ceară chiar pe Fiul Său? Ar fi fost din partea noastră o

îndrăzneală prea mare. Dar El L-a dat pe singurul Său Fiu, și pentru că a făcut această jertfă, nu poți tu, o, sufletul meu, sa ai încredere în Tatăl tău ceresc și să crezi că El îți va da toate lucrurile împreună cu El? Slaba ta rugăciune n-ar fi avut nici o putere, dacă dragostea Sa nu s-ar fi revărsat din inima Sa pentru a te inunda, - precum un izvor supraîmbelșugat, care se revărsă peste maluri -, peste toate nevoile tale.

4 februarie

EL SE VA ÎNTOARCE

Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.

Ioan 14.18

Domnul ne-a părăsit, dar nu ne-a lăsat orfani. El, Mângâierea noastră, a plecat, dar nu suntem fără mângâiere, căci Se va întoarce. Domnul Isus este în drum. El a spus: „Voi reveni”, nu poate împiedica venirea Sa, nici s-o întârzie cu nici un minut. Venirea Sa este numai pentru ai Săi, prin aceasta sunt ei mângâiați. Când se întâmplă să pierdem sentimentul că El este de față, ne mâhnim, dar nu ca și cum n-am avea nădejde. Poate că Domnul nostru ne-a ascuns (și-a întors) fața pentru un timp, în mânia Sa; dar va reveni cu tot harul Său, dacă ne smerim iar, pentru a nu-L mai supăra.

O Doamne! vino mai curând! Noi suspinăm aici, în lipsa Ta, după reîntoarcerea Ta și blândul Tău surâs! Când vei veni la noi? Suntem siguri că Tu trebuie să te reîntorci; dar vino repede, ca o căprioară sau ca puiul de cerb. Nu întârzia. Dumnezeu nostru!

5 februarie

DREPTATEA SATISFĂCUTĂ

Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi.

Exodul 12.13

Pentru noi, a vedea prețiosul sânge al Domnului Cristos este o mângâiere; pentru siguranța noastră, trebuie ca Dumnezeu să-L vadă. Chiar când eu nu sunt în stare să-L privesc, El îl vede și nu mă osândește, din cauza sângelui. Și, dacă în acest sânge eu nu găsesc toată siguranța pe care aș putea-o avea și pe care ar trebui s-o am, sunt totuși în completă siguranță, căci ochiul Domnului vede clar. Și acest ochi este neîncetat fixat asupra însângeratei jertfe. Ce pricină de bucurie pentru noi!

Dumnezeu cunoaște plinătatea nesfârșită și înțeleșul adânc ascunse în această

moarte. Privind creațiunea în dezvoltarea sa, El a recunoscut că „era foarte bună”. Ce va fi spus El atunci în fața răscumpărării, la îndeplinirea desăvârșită a acestei ascultări depline chiar până ia moarte, a Fiului Său prea iubit? Cum am putea descrie cu câtă bunătate îl privește El pe Domnul Isus, prezentându-se El însuși ca jertfa fără pată, ca o mireasmă plăcută? Pentru aceasta noi rămânem într-o liniște senină, căci jertfa și Cuvântul Dumnezeului nostru ne dau o perfectă siguranță. El va trece pe lângă noi fără a ne osândi, pentru că nu l-a scutit pe slăvitul nostru înlocuitor. Dreptatea și dragostea își împreună mâinile pentru a da o mântuire veșnică tuturor acelora care se află sub sângele stropit.

6 februarie

BINECUVÂNTAT ÎN CETATE

Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, vei fi binecuvântat în cetate.

Deuteronom 28.2-3

La oraș, fiecare este plin de griji și ocupații multiple, și acela care e nevoit să trăiască acolo zi de zi, găsește că este un loc istovitor. Orașul este plin de frământări neîntrerupte, de zgomot, de agitație. Numeroase sunt ispitele vieții din oraș, precum și nevoile de tot felul. Dar pentru cine stă sub adăpostul Celui Prea înalt, aceste greutăți își pierd tăria; cu această binecuvântare, credinciosul găsește plăcere în datoriile sale și o putere în cererile lui. Binecuvântarea Domnului îl păzește de rău, păstrându-l în cinste. Atât pentru muncitori, funcționari, cât și pentru orice altă ocupație, viața de oraș constituie un prilej de a fi folositori, putând să lucreze cu folos pentru Domnul, printre aceste mulțimi grăbite. Putem prefera liniștea de la țară, dar dacă nevoia ne cheamă la oraș, să n-o dăm la o parte, pentru că acolo este un loc nimerit desfășurării activității creștine.

Sprîjinindu-ne pe această făgăduință, să ne așteptăm la lucruri bune din partea Lui, având urechea deschisă pentru a auzi vocea Domnului și mâna gata pentru a lucra după poruncile Sale. Ascultarea aduce binecuvântare și există o mare răsplătire în păzirea poruncilor Sale.

7 februarie

ÎNTOARCE-TE DE PE CALEA ALUNECOASĂ

Vei fi așezat iarăși la locul tău, dacă te vei întoarce la Cel Atotputernic.

Iov 22.23

Spunând aceste cuvinte, Elifaz exprima un mare adevăr. Suflete, ai fost tu doborât de păcat, așa încât să nu mai fii decât o epavă? Mâna lui Dumnezeu te apasă atât de tare, încât să fi ajuns sărac și mintea ta să fi ajuns o ruină? Nebunia ta te-a adus în această stare? În acest caz, primul lucru ce trebuie să-l faci este să te întorci la Dumnezeu; fă aceasta cu o pocăință sinceră și o credință adevărată. Aceasta este datoria ta, pentru că ai întors spatele Aceluia căruia zici că-I slujești; așa îți arăți priceperea, deoarece nu poți lupta cu Dumnezeu și să propășești. Fă acest pas, imediat, căci atât cât te-a costat răzvrătirea, împotrivirea, nu e nimic față de ce vei avea de suferit, deoarece El este Cel Atotputernic care pedepsește orice nesupunere.

Privește bine ce făgăduință te așteaptă: „Vei fi așezat iarăși ta locul tău”. Nimeni altul, ci doar Dumnezeu e în stare să ridice iar stâlpii răsturnați ale ființei tale morale, și să repare zidurile care se clatină. El e gata s-o facă, dacă te-ntorci la El. Nu întârzia! Mintea ta deja zdruncinată, ar putea să se rătăcească de tot, dacă stăruie în împotrivire; în timp ce o mărturisire sinceră, te va ușura și o credință smerită te va mângâia.

8 februarie

SIGURANȚA PLINĂ DE BUCURIE

Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.

Isaia 41.10

Teama de a cădea este mântuitoare, în timp ce groaza nu e un semn de înțelepciune. Sunt momente în viață, în care ne dăm seama că fără un ajutor special, ne putem prăbuși. Ei bine, iată acel ajutor: mâna lui Dumnezeu este un solid și sigur punct de sprijin. Nu-i numai ajutorul mâinii care ține cerul și pământul, ci acela al mâinii sale drepte, întrunind puterea și îndemânarea, care ne este garantată aici. Și nu numai mâna Sa dreaptă ne sprijinește, ci dreapta Sa neprihănită, aceea care apără sfințenia și aduce la îndeplinire hotărârile Sale dumnezeiești. Această mână o va întinde El pentru a apăra pe credincioșii Săi. Pericolul nostru poate fi îngrozitor, dar asigurarea noastră este plină de bucurie, pentru că vrăjmașul nu poate răsturna pe acel pe care Dumnezeu îl sprijinește în acest fel.

Dacă piciorul nostru se clatină, va fi întărit prin dreapta Sa. Calea noastră este oare prea pietroasă? Mâna Sa puternică ne sprijinește. Să înaintăm deci cu curaj și încredere, pentru că nu vom cădea. Să ne sprijinim neîncetat pe brațul care susține toate lucrurile. Dumnezeu nu ni-l va retrage, căci El e drept și va fi credincios făgăduinței Sale, credincios Fiului Său. N-avem oare pricină să ne bucurăm?

9 februarie

CURĂȚIREA ZGURII

Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu și îi voi asculta; Eu voi zice: Acesta este poporul Meu! Și ei vor zice: Domnul este Dumnezeul meu!

Zaharia 13.9

Din metal necurățit, amestecat, cum suntem din fire, harul vrea să ne facă metal prețios, dar condiția de seamă este să ne treacă prin cuptorul încins. Ne înspăimântăm de aceasta și dorim să rămânem fără valoare, numai pentru a ne bucura de liniștea pietrelor obișnuite? Aceasta ar însemna să alegem partea cea rea, ca Esau. Nu, Doamne! mai degrabă să fim aruncați în cuptor, decât să fim lepădați din fața Ta.

Focul este numai pentru a curăți metalul; el nu-l distruge. Domnul dorește ca poporul Său să fie asemenea aurului, de aceea își dă silința să-l curețe de orice zgură. Oricât de puțin înțelepți am fi, ne vom bucura de această operație, și rugăciunea noastră va fi, nu să fim scoși din încercare, ci să fim curățiți de orice amestec firesc.

O Doamne, încearcă-ne cu adevărat! Suntem gata să ne topim sub văpaia flăcării, dacă e voia Ta; căci ea e cea mai bună. Sprijinește-ne în timpul încercării și noi vom fi ai Tăi pentru totdeauna.

10 februarie

SĂ-L MĂRTURISIM

El mi-a zis: Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să-L vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui; căci îi vei fi martor față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.

Faptele Apostolilor 22.14,15

Pavel fusese ales ca sa-L vadă pe Domnul și sa-L audă vorbindu-i din cer. El a avut astfel o alegere de neasemănat; dar binecuvântarea ce venea din acesta chemare nu era numai pentru el, ci ea, trebuia să se răsfrângă și asupra altora, chiar asupra tuturor oamenilor prin mărturisirea sa. Europa îi datorează lui, faptul de a cunoaște azi Evanghelia.

Noi suntem la fel datori să fim martori a ceea ce a făcut Domnul pentru noi. Dacă ascundem această prețioasă descoperire, este spre răul nostru. Dar mai întâi trebuie

să auzim noi înșine această veste bună, altfel nu am avea ce mărturisi; apoi să fim plini de râvnă să ducem mărturia noastră. Aceasta trebuie să fie personală: „Tu vei fi martor”. Ea trebuie să fie pentru Domnul Cristos: Tu vei fi martor pentru El”. Mărturisirea despre El trebuie să fie înaintea altor treburile; ea nu trebuie să se adreseze numai câtorva aleși, care ne primesc cu bunăvoință, ci „tuturor oamenilor”: bogați și săraci, tineri și bătrâni, buni și răi. Noi nu trebuie să tăcem ca cei ce erau stăpâniți de un duh mut, căci textul de azi conține o poruncă și o făgăduință și trebuie să o împlinim: Tu îmi vei fi martor” - „Voi sunteți martorii Mei”, zice Domnul. -

11 februarie

SUNT COPIII ÎNĂUNTRU?

Voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale.

Isaia 44.3

Din fire, copiii noștri n-au Duhul Sfânt. În ei se văd multe lucruri care fac să ne temem pentru viitorul lor și care pentru noi sunt pricina de stăruitoare rugăciuni. Am vrea să le vedem pe fetele noastre ajungând smerite și evlavioase, și nu ușurate și lumești. Versetul de azi să ne dea curaj, fiind o urmare a cuvintelor: „Nu te teme, robul Meu, Iacov” și El poate alunga temerile noastre. Domnul va da Duhul Sau din belșug, așa încât va fi o binecuvântare adevărată și veșnică. Sub această revărsare dumnezeiască vor trebui să intre copiii noștri și vor ajunge să spună unul altuia: „Eu sunt al Domnului”.

Aceasta este o făgăduință a cărei împlinire n-avem decât să-o cerem de la Domnul. Nu putem noi oare, la timpuri hotărâte, să ne rugăm pentru copiii noștri? Noi nu suntem în stare să le dăm o inimă nouă, dar Duhul Sfânt poate, și Dumnezeu nu cere decât să fie rugat. Tatăl cere să găsească plăcere la rugăciunile părinților. Vreunul dintre prea iubiții noștri este încă afară din corabie? Să nu avem odihnă până ce nu va fi adus acolo de însuși mina Sa.

12 februarie

PLĂCEREA LUI DUMNEZEU DE A DA ...

Domnul a zis lui Avraam, după ce s-a despărțit Lot de el: „Ridică-fi ochii, și din locul în care ești, privește spre miazănoapte și spre miazăzi, spre răsărit și spre apus; căci toată țara pe care o vezi, ți-o voi da ție și seminței tale în veac.

Geneza 13.14-15

Binecuvântare memorabilă într-o ocazie specială. Avraam pusese capăt unei certe în familie: „Te rog să nu fie ceartă între mine și tine, între păstorii mei și ai tăi, căci suntem frați”. Și el a primit harul făgăduit aceluia care fac pace. Dumnezeuul păcii găsește plăcere în a arata bunăvoința Sa aceluia care caută pacea și o urmăresc. Și dacă noi voim să ne bucurăm de o legătură mai strânsă cu el, trebuie să ne ținem pașii pe cărarea păcii. Avraam lucrase cu inimă largă față de tânăra sa rudă, lăsând-o să aleagă. Dacă renunțăm la noi înșine de dragul păcii, Domnul ne va da mai mult decât pacea.

Avraam putea să ceară toată întinderea țării care se vedea în fața sa. Noi putem lucra la fel, prin credință noi avem parte de binecuvântări nemărginite. Toate lucrurile sunt ale noastre. Când, prin viața noastră suntem plăcuți lui Dumnezeu, El ne îndeamnă să socotim ca ale noastre, lucrurile de acum și cele viitoare. Toate lucrurile sunt ale noastre pentru că noi suntem ai lui Cristos, iar Cristos este al lui Dumnezeu.

13 februarie

BINECUVÂNTAT LA CÂMP

Tu vei fi binecuvântat la câmp.

Deuteronom 28.3

Isaac era binecuvântat când mergea seara la câmp pentru a medita și a se ruga. De câte ori n-am întâlnit și noi pe Domnul când eram singuri într-un loc retras? Câte lucruri sunt martori ale acestor clipe pașnice! Boaz la fel, când se reîntorcea de la câmp cu recolta adunată, era binecuvântat împreună cu slugile sale. Facă Dumnezeu ca toți cei ce ară în inimi, să propășească. De la Adam, omul continuă să lucreze la câmp; și dacă în urma păcatului său, blestemul a lovit pământul, poate găsi binecuvântare prin al doilea Adam.

Noi mergem la câmp pentru exerciții fizice și suntem fericiți, gândindu-ne că Domnul va binecuvânta acest exercițiu întărindu-ne sănătatea, pe care o putem apoi folosi spre slava Sa. Mai mergem la câmp și pentru a admira natura; și nu este nimic din studiul creației văzute care să nu fie sfințit și folosit prin binecuvântarea lui Dumnezeu.

Trebuie în cele din urmă să mergem la câmp să ne îngropăm morții; da, alții la rândul lor ne vor duce și pe noi la câmp; dar vom fi binecuvântați, fie plângând la mormânt, fie culcați în el.

14 februarie

ÎNCONJURAT CU ÎNDURARE

Cel ce se încrede în Domnul este înconjurat cu îndurarea Lui.

Psalmul 32.10

Frumoasă răsplată asigurată încrederii! Doamne, la-mi parte de ea din plin! Mai mult ca oricare alt suflet, omul încrezător se simte păcătos; dar iată, harul îi e pregătit. El știe că nu merită îndurare; dar ea vine peste el și îi este dată din belșug. Doamne, te rog dă-mi harul să mă încred în Tine!

Privește, suflete al meu, ce corp de gardă ți-a fost pregătit! Precum un prinț este înconjurat de soldații săi, tot așa ești tu înconjurat de îndurarea Sa. În față, în spate, din toate părțile poți vedea această pază a harului. Tu te găsești chiar la mijloc, dacă rămâi în Domnul Cristos.

Ce aer poți respira acolo, sufletul meu! Așa cum te înconjoară aerul pe care-l respiri, tot așa te înconjoară dragostea lui Dumnezeu. Pentru cel rău sunt mari rele; dar pentru tine sunt atâtea haruri încât necazurile nici nu mai sunt menționate. David zice: „Voi, cei dreپți, bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă, cântați de bucurie voi toți cu inima dreaptă”. Și ascultând de această poftire, inima mea va arăta bucuria ei. Așa cum Tu m-ai înconjurat cu îndurarea Ta voi înconjura și eu altarul Tău, cu cântări de mulțumire.

15 februarie

EL ÎȘI VA ADUCE AMINTE

Dumnezeu își va aduce aminte de noi; El ne va binecuvânta.

Psalmul 115.12

Cât mă privește pe mine, aș putea iscăli cu numele meu, prima parte a versetului. Tu nu poți? Da, Dumnezeu Și-a adus aminte de noi; Ei ne-a mângâiat, ne-a scăpat, ne-a călăuzit; El a purtat de grijă de tot ce am avut nevoie. În iubirea Sa părintească, El S-a gândit la noi și Duhul Său n-a privit cu dispreț nici una din nevoile noastre. El ne-a urmărit în fiecare clipă și fără cea mai mică întrerupere, în multe cazuri am putut și noi înșine lua seama într-un fel lămurit de această purtare de grijă. Da, Domnul Și-a adus aminte de noi!

A doua parte este o urmare a celei dintâi. Dacă Dumnezeu nu se schimbă, El va continua să-Și amintească de noi, cum a făcut în trecut; și acest fapt ne asigură binecuvântarea pentru viitor. Dar nu trebuie să ne lăsăm călăuziți numai de deducțiile minții, ci de ceea ce este scris în Cuvântul care, prin insuflarea Duhului

spune: „El ne va binecuvânta”. În această făgăduință sunt lucruri mari și de nepătruns. „El ne va binecuvânta” în felul Său dumnezeiesc și aceasta până-n veșnicie. Iată de ce strigăm și noi cu o veselă admirație: „Suflete al meu, binecuvântează pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui”.

16 februarie

AI DE-A FACE CU DUMNEZEU

Nu voi lucra după mânia Mea aprinsă, nu-l voi mai nimici pe Efraim; căci Eu sunt Dumnezeu, nu un om.

Osea 11.9

Așa ne face cunoscut Domnul, cum iartă El în credincioșia Sa. Poate că cineva este urmărit de gândul că L-a supărat pe Dumnezeu și se simte amenințat de o grabnică osândă. Ei bine, bazat pe acest cuvânt, să nu dispere. Domnul vă pofteste acum să cercetați căile și să vă mărturisiți păcatele. Dacă ar fi un om, de mult v-ar fi omorât dintr-odată. Dar Dumnezeu nu lucrează așa, căci „cât sunt de departe cerurile de pământ, atât de departe sunt caile sale de căile noastre și gândurile Sale de gândurile noastre”.

Pe bună dreptate, socotiți că Dumnezeu este mâniat pe dvs., dar „El nu păstrează mânia pentru totdeauna”. Dacă vă întoarceți de la păcat și priviți la Domnul Isus, Dumnezeu Se va întoarce de la mânia Sa. Pentru că Dumnezeu nu este un om, este încă iertare pentru dvs. chiar dacă ați fi adânciți până peste cap în fărădelege. Doar aveți de a face cu Dumnezeu, nu cu un om aspru. Nici o ființă omenească nu v-ar mai răbda: ați fi obosit chiar pe un înger, cum ați întristat amar pe tatăl dvs.; dar Dumnezeu este încet la mânie și îndurător. Puneți-L la încercare. Mărturisiți-vă Lui păcatele, părăsiți-vă căile și veți fi mântuit.

17 februarie

DUMNEZEU POATE SĂ VĂ ÎNTĂREASCĂ

... voi dar, întăriți-vă, și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată.

2 Cronici 15.7

Dumnezeu făcuse lucruri mari pentru regele Asa și poporul său, Iuda, și totuși poporul rămăsese foarte slab; pașii lor erau nesiguri pe căile Domnului, și inimile lor foarte neîncrezătoare. Ei aveau nevoie să știe că Cel Veșnic va fi cu ei, atâta timp cât ei vor fi cu El; iar dacă ei L-ar părăsi, și El i-ar părăsi. Aveau să scoată învățătură de

la vecinii lor, Israel, văzând urmările triste ale răzvrătirii lor și felul cum Dumnezeu își revărsa harul îndată ce arătau pocăință. Planul lui Dumnezeu era ca să-i întărească în calea Sa și în neprihănire. Tot așa trebuie să fie și cu noi. Lui Dumnezeu I se cuvine să-I slujim cu toată puterea de care suntem în stare. El este vrednic de tot efortul nostru. Am avea cea mai bună răsplată în lucrul pentru Numele Lui, dacă am lucra cu hotărâre și râvnă. Osteneala noastră în Domnul nu este zadarnică, știm acest lucru. Nu vom avea nici o răsplată, dacă lucrăm în chip ușuratic; dar dacă punem toată inima pentru lucrarea Lui, o vom vedea înflorind. A cest verset mi-a fost dat într-o zi cu furtună astfel că am fost silit să grăbesc mersul vaporului pentru a ajunge sigur în port, cu o încărcătură de slăvite binecuvântări.

18 februarie

DUMNEZEU VA RĂSPUNDE

Dumnezeu împlinește dorința celor ce se tem de El; El le aude strigătul și-i scapă.

Psalmul 145.19

Duhul Sau cel bun, le-a pus în inima această dorință, de aceea El le va răspunde. Viața Sa în ei, le însuflă acest strigăt și de aceea El îi aude. Cei ce se tem de Dumnezeu se găsesc sub cel mai bun adăpost și dorința lor este ca să-L slăvească, bucurându-se de El totdeauna. Aceștia sunt oameni cu dorințe sfinte ca Daniel, și Domnul va face să se îplinească năzuințele lor.

Aceste sfinte dorințe au har în sămânța lor și cerescul Grădinar le va îngriji până ce va vedea bobul format în întregime, în spic. Oamenii temători de Dumnezeu doresc să fie sfinți, folositori, o binecuvântare pentru alții și prin aceasta să-L cinstească pe Făcătorul lor. Ei cer ajutorul Lui în nevoile lor, ajutorul Său pentru a le purta greutățile, sfatul Lui în nedumerirea lor, scăparea Sa în tulburările lor. Uneori această nevoie este atât de mare și îngrijorarea lor atât de apăsătoare, încât în agonia lor, ei strigă ca copiii în disperare; și atunci Domnul lucrează mai pe înțelesul lor și le dă tot ce au nevoie, potrivit Cuvântului Său: „Și îi scapă”.

Da, dacă ne temem de Dumnezeu, nu avem nimic altceva de ce să ne temem; și când strigăm către El, scăparea noastră e sigură. Cititorule, păstrează acest verset în inima ta și mărturisește-l cu gura toată viața și vei vedea că va fi pentru tine ca o prăjitură făcută cu miere.

19 februarie

O LIMITĂ ÎN ÎNCERCARE

Te-am întristat, dar nu te voi mai întrista.

Naum 1.12

Este o limită la încercare. Dumnezeu ne dă încercarea și El ne-o ia. Poate că suspinați, zidind: „Când va veni sfârșitul?” Amintiți-vă că necazurile voastre vor lua sfârșit o dată cu această viața pământească, dar sigur și pentru totdeauna. Să vă amintiți deci sa primiți cu răbdare voia Domnului.

Tatăl nostru ceresc își va opri nuiua, când ținta Lui va fi pe deplin împlinită. Când El va fi înfrânt nebunia noastră, nu vom mai primi lovituri. Sau dacă necazul va fi trimis pentru încercarea noastră, așa încât supunerea noastră să-L poată slăvi pe Dumnezeu, el se va sfârși de îndată ce el va fi slăvit prin mărturisirea noastră. Deci să nu mai dorim ca încercarea noastră să înceteze, înainte ca El să fi fost cinstit pe deplin și să-și fi cules roadele. Poate că chiar azi va fi pace. Cine știe dacă aceste valuri furioase nu vor face loc unei mări potolite peste ale cărei valuri liniștite se vor așeza păsările mării? După ce grâul este mult bătut, îmblăciul este agățat în cui, iar boabele se așează în scurt timp, s-ar putea să fim tot atât de fericiți, pe cât suntem acum de întristați. Acela care trimite norii, poate tot așa de bine să-i risipească. Să avem deci curaj și sa cântăm dinainte un vesel „Aleluia”.

20 februarie

CĂLĂUZIRE CONTINUĂ

Domnul te va călăuzi neîncetat.

Isaia 58.11

Ce te îngrijorează? Ți-ai pierdut drumul? Te-ai rătăcit în vreo pădure întunecoasă, neputând să-ți mai găsești cărarea? Oprește-te și privește scăparea Dumnezeului tău; El cunoaște drumul și te va călăuzi dacă strigi către El.

Fiecare zi aduce cu sine nedumeririle ei speciale. Ce mângâietor este atunci, să simți că este neîncetat călăuzirea Sa! Dacă alegem singuri drumul, lepădăm îndrumarea lui Dumnezeu; dar dacă renunțăm la propria noastră voie, El va conduce fiecare pas pe drumul nostru, în fiecare oră a zilei noastre, fiecare zi a anului, fiecare an al vieții noastre. Numai să dorim să ne lăsăm călăuziți și vom fi; dacă vrem sa-I încredințăm drumul nostru, El ne va călăuzi mersul așa de bine că nu ne vom putea rătăci.

Dar ia seama cui e făcută această făgăduință. Uită-te la versetul dinainte. „Dacă-ți deschizi inima pentru acela care e flămând.” Trebuie să ne fie milă de alții și să le dăm nu ceea ce avem mai de lepădat, câteva coji uscate, ci ceea ce am dori sa primim noi înșine. Dacă arătăm o duioasă grijă aproapelui nostru, când se află în nevoie, atunci Domnul Se va îngriji de propriile noastre nevoi și va fi totdeauna

călăuza noastră. Domnul Isus va fi călăuza noastră, nu a celor zgârciți și a celor ce apasă pe sărac, ci a celor miloși și buni. Astfel de călători nu-și vor pierde niciodată drumul.

21 februarie

BINECUVINTEAZĂ PE CEI NEÎNSEMNAȚI

... va binecuvânta pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe mari.

Psalmul 115.13

Iată un cuvânt îmbucurător pentru aceia care sunt într-o stare smerită și trec prin greutăți. Dumnezeu nostru îi privește cu bunățate pe aceia care au un venit mic, puțină trecere influență) și n-au talent. El se ocupă de cele mai mici lucruri ale Creațiunii Sale, Se ocupă și de vrăbii. Nimic nu este prea mic pentru El căci se folosește de agenți neînsemnați în ochii noștri pentru împlinirea planurilor Sale. Deci cel mai slab dintre noi să ceară binecuvântarea Sa, și își va vedea starea sa, oricât, de neînsemnată ar fi, luminată de fericire.

Printre cei ce se tem de Domnul se află și mici și mari; unii sunt prunci, alții uriași, dar toți sunt binecuvântați. O credință mică este binecuvântată; o nădejde șovăitoare este binecuvântată; orice har dat prin Duhul Sfânt, poartă în el o binecuvântare. Mai mult, Domnul Isus i-a răscumpărat pe cei mici în ochii lumii și pe cei mari cu același prețios sânge, și El a spus că va paște și mieluseii ca și oile. Nici o mamă nu-și disprețuiește copilul pentru că este mic; din contră, cu cât e mai slab, pipernicit, cu atât îi arată mai multă atenție.

Dacă la Domnul se găsește o preferință, apoi El îi clasează pe oameni de la „mici la mari”, și nu de la „mari la mici”.

22 februarie

IZBĂVIREA DIN TRECUT PRODUCE CREDINȚĂ

David a mai zis: „Domnul, care m-a izbăvit din gheara leului și din laba ursului, mă va izbăvi și din mina acestui Filistean.

1 Samuel 17.37

Aceste cuvinte nu sunt o făgăduință, dacă le luăm în ele însele, dar sunt prin înțelesul lor, căci David a rostit aceste cuvinte pe care Domnul Ie-a adeverit, împlinindu-le. David se sprijinește pe fapte împlinite în trecut, pentru a cere ajutorul într-un pericol ce-i sta în față. În Domnul Isus, toate făgăduințele sunt da și amin, pentru ca Dumnezeu să fie slăvit prin noi. Și El lucrează cu poporul Său credincios,

ca în timpurile dinainte.

Să ne amintim deci împreună de lucrurile Sale din trecut, fața de noi. Altădată n-am fi nădăjduit să fim scăpați prin propriile noastre puteri; dar El ne-a scăpat. Nu ne va mai scăpa El să altă dată? Cu siguranță că va face-o încă. Și după cum David a alergat la întâlnirea cu dușmanul, așa vom face și noi.

Domnul a fost și este cu noi, căci a spus: „Nu te voi părăsi, nu te voi lăsa deloc!” Pentru ce să tremurăm? Oare trecutul a fost numai un vis? Gândește-te la leul și ursul morții. Cine e acest filistean? Aici nu mai e vorba de un leu sau de vreun de urs; dar Dumnezeu este același și slava Sa trebuie să se arate și în această împrejurare. El nu ne-a scăpat de fiarele sălbatice, pentru a ne lăsa prada unui uriaș. Să avem deci curaj!

23 februarie

O NEÎNTRERUPTĂ LEGĂTURĂ

Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.

Ioan 15.7

Trebuie neapărat să fim în Domnul Cristos, pentru a trăi pentru El; și trebuie să rămânem în El, pentru a ne putea bucura de această făgăduință. A rămâne în Domnul, înseamnă a nu-L părăsi niciodată pentru vreo altă dragoste și a rămâne cu el într-o legătură vie, strânsă, de bună voie. Creanga nu este numai lângă copac, ci chiar primește de la el viața și rodnicia ei. Orice adevărat credincios, rămâne cu adevărat în Domnul Cristos; dar aceste cuvinte au un înțeles mai înalt, la care trebuie să țintim mai înainte de a putea câștiga puteri nelimitate înaintea scaunului harului. Cuvintele „cereți orice veți vrea” sunt pentru unii ca Enoh, care a umblat cu Dumnezeu 300 de ani, ca unii ca Ioan, care se odihnea pe pieptul Domnului, pentru aceia a căror legătură cu El este neîntreruptă.

Inima trebuie să rămână în dragoste, duhul înrădăcinat în credință, nădejdea să se sprijine pe Cuvânt, întreaga ființă lipită de Domnul fără de care ar fi primejdios să credem în împlinirea acestei făgăduințe; ea este dată acelora a căror deviza în viață este: „Dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine”.

Voi, care întrerupeți legătura voastră cu el, ce mare putere pierdeți! Dacă doriți să fiți puternici în cererile voastre, trebuie ca Domnul să rămână în voi, și voi în El.

24 februarie

ASCULTĂ CA SĂ FII ASCULTAT

Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.

Ioan 15.7

Să luăm seama că, dacă dorim ca Domnul Cristos să ne audă, trebuie să-L ascultăm. Dacă noi n-avem urechi deschise pentru El, nici El nu va avea pentru noi; în măsura în care vom asculta, vom fi ascultați. În afară de aceasta, ceea ce am auzit trebuie să rămână în noi, lucrând asupra firii noastre ca o putere. Trebuie să primim adevărurile exprimate de Domnul Isus și să ne supunem lucrării Duhului Său în noi; altfel nu vom avea nici o trecere înaintea tronului harului.

Dacă primim cuvintele Domnului și ele rămân în noi, ce câmp nelimitat de binecuvântări este deschis înaintea noastră! Atunci ne putem exprima dorința noastră în rugăciune, pentru că am supus deja voința noastră, poruncii Domnului. În felul acesta, Ilie a mânuit cheile cerului, pentru a-i deschide și închide norii. Un astfel de om valorează cât o mie de creștini obișnuiți. Dorim noi cu smerenie să mijlocim pentru Biserică și lume și, ca Luther, să primim ceea ce cerem? Pentru aceasta trebuie să plecăm urechea la glasul Celui Prea iubit, să-l strângem cuvintele ca pe o comoară și să ascultăm cu grijă de ele. Cel ce dorește să se roage cu efect, trebuie să fie perseverent în ascultare.

25 februarie

PUS DEOPARTE

Vă veți numi preoți ai Domnului.

Isaia 61.6

Această făgăduință, făcută lui Israel, este și pentru urmașii săi duhovnicești, adică pentru toți credincioșii. Dacă viețuim la înălțimea privilegiilor noastre, trebuie, să trăim o viață atât de clară înaintea lui Dumnezeu, încât oamenii să vadă că suntem puși deoparte pentru o slujbă sfântă și să ne numească preoți ai Domnului. Am putea avea o meserie sau alta; dar singura noastră preocupare trebuie să fie de a aduce jertfa necurmată a rugăciunii, a laudei, a mărturiei și a consacrării Dumnezeului Celui Viu prin Isus Cristos.

Aceasta fiind singura noastră țință, putem părăsi preocupările care ne distrag ale celor ce nu cunosc chemarea noastră cea mare. „Lasă morții să-și îngroape morții”- Este scris: „Străinii vor avea grijă și vor paște turmele voastre, și copiii străinilor vor fi plugarii și vierii voștri”. Ei se pot ocupa de politică, de probleme financiare, pot să

discute despre artă sau știință; dar noi vom căuta să împlinim slujba acelor care, ca și Domnul Isus Cristos, sunt chemați la o preoție sfântă.

Știind că această făgăduință ne creează o datorie sfântă, să ne îmbrăcăm în haina sfântă și să slujim înaintea Domnului în toate zilele noastre.

26 februarie

ADEVĂRUL ESTE ÎNTĂRIT PE VECIE

Buza care spune adevărul este întărită pe vecie, dar limba mincinoasă nu stă decât o clipă.

Proverbe 12.19

Adevărul este supus încercării. El suferă, dar iese biruitor. Deci, dacă am spus adevărul și sufăr pentru el, nu am decât să rămân liniștit. Și dacă cred în adevărul dumnezeiesc și dacă îmi dau silința să-l mărturisesc chiar când întâlnesc împotriviri, nu am de ce să mă tem, căci până la urmă adevărul va învinge.

Reușita prin minciună este numai pentru scurt timp. Minciuna este ca o tărtăcuță, curcubetă goală, care crește și pierе într-o noapte; și cu cât este mai mare dezvoltarea ei, cu atât mai vizibilă ruina ei. Dar cât de demn este pentru o ființă nemuritoare să spună și să apere acest adevăr care nu se poate schimba, această evanghelie veșnică și de nezdruccinat a Dumnezeului neschimbător. Un vechi proverb zice că acela care spune adevărul, îl face pe Diavol să roșească. De sigur, acela care spune adevărul lui Dumnezeu, îi va face de rușine pe toți diavoli iadului și îi va înspăimânta pe toți urmașii șarpelui care acum își șuieră minciunile.

Deci, ia seama, inima mea, de a fi în toate împrejurările de partea adevărului, în cele mai mici ca și-n cele mai mari lucruri; dar, mai ales să fii de partea Aceluia care a adus în lume „harul și adevărul”.

27 februarie

ÎNCREDERE NECLINTITĂ

El nu se teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul.

Psalmul 112.7

Așteptarea este uneori teribilă. A nu avea vești de la ai noștri este pentru noi o pricină de îngrijorare și cu greu ne putem liniști la gândul că, dacă nu avem vești, totul e bine. Singurul leac la această mâhnire este credința. Prin Duhul Său, Domnul dă inimii noastre o seninătate sfântă care întrece orice teamă pentru viitor, ca și pentru prezent.

Să căutăm cu grijă această siguranță a inimii, de care vorbește Psalmul. Nu este vorba de credința într-o făgăduință sau alta a Domnului, ci de acea stare a sufletului care dă o încredere neclintită în Dumnezeu nostru, într-o așteptare tare că El nu va lucra într-un fel dăunător. Cu această încredințare liniștită, vom putea întâmpina diferite evenimente în viața noastră. Oricât de necunoscute ar fi împrejurările vieții noastre, Dumnezeu necunoscutului este același ca și al cunoscutului. Să fim hotărâți să ne încredem în El, orice s-ar întâmpla. De aceea, nu ne vom teme, chiar dacă vreă telegramă ar veni să ne trezească la miezul nopții. Dumnezeu trăiește; de ce să se teamă copiii Săi?

28 februarie

AVUȚIE ÎN CERURI

... ca unii care știți că aveți în ceruri o avuție mai bună, care dăinuiește.

Evrei 10.34

Este adevărat că bunurile de pe pământ țin mult. Dar Dumnezeu ne făgăduiește, în patria slavei, bunuri sigure și permanente și această făgăduință umple inimile noastre cu siguranța că acolo sus avem o moștenire trainică. Cerul este chiar de pe acum proprietatea noastră. Noi avem această moștenire, îi cunoaștem cele dintâi roade. O cunoaștem nu numai din auzirea cu urechile noastre, dar îi purtăm mărturia și în noi înșine.

Gândul la bunurile de dincolo, nu ar trebui oare să ne mângâie de pierderile de acum? Ne putem pierde banii de cheltuială zilnică, dar comoara rămâne neatinsă, pentru că Mântuitorul nostru trăiește și nu ne va lăsa în lipsă. Avem Sus o țară mai bună, bunuri trainice, o făgăduință mai bună, și toate ne vin dintr-un legământ mai bun. De aceea, să binecuvântăm pe Domnul totdeauna și să laudăm Numele Lui zi de zi.

29 februarie

CE NE ÎNSOȚEȘTE

Da, fericirea, și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele.

Psalmul 23.6

Un poet credincios spunea: Doamne, Tu ai adus în viața mea o zi ca cea de acum, necunoscută în alți ani..." Această zi vine însă o dată la patru ani. Oh, dacă am putea obține în această zi binecuvântare împătrită! Până azi bunătatea și îndurarea ne-au însoțit, zi după zi, ca doi sprijinitori, unul deschizându-ne mersul, celălalt

îndrumându-ne. Și dacă această zi extraordinară se numără printre cele din viața noastră, acești doi îngeri păzitori vor fi cu noi și azi: bunătatea pentru a împlini nevoile noastre, și îndurarea pentru a ne șterge păcatele. Ele ne vor însoți pașii azi și în fiecare zi, până la cea din urmă. De aceea, să slujim Domnului în această zi, cu o predare mai deosebită a inimii, cântând laudele în cinstea Lui cu mai multă căldură, însuflețire ca niciodată. Nu am putea noi oare să facem azi un dar mai deosebit pentru lucrarea lui Dumnezeu sau pentru săraci? Și pentru că dragostea este născocitoare, să ne străduim să facem din această zi de 29 februarie, o zi a cărei amintire să țină până-n veșnicie.

1 martie

BUCURIE PENTRU CEI ALUNGAȚI

Ascultați Cuvântul Domnului, voi, care vă temeți de Cuvântul Lui. Iată ce zic frații voștri, care vă urăsc și vă izgonesc din pricina Numelui Meu: „Să-Și arate Domnul slava, ca să vă vedem bucuria!” - Dar ei vor rămâne de rușine!”.

Isaia 66.5

Poate că acest verset este abia pentru unul din o mie dintre aceia care vor citi această carte cu făgăduințe; dar Domnul dorește să fie întărit chiar și numai acel unul singur prin aceste cuvinte. Să ne rugăm deci pentru aceia care sunt alungați pe nedrept din mijlocul acelora pe care ei îi iubesc. Domnul sa-i mângâie și să le dea bucurie înspre încurajarea lor.

Aici e vorba de oamenii cu adevărat evlavioși, care se cutremură la adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Ei erau urâți din pricina evlaviei și a sfințeniei lor. Această purtare li se părea aspră, cu atât mai mult cu cât erau respinși din pricina credinței, de către aceia care credeau că slăvesc pe Dumnezeu prigonindu-i. Oh, câte rele sunt făcute spre bucuria Satanei, în Numele Domnului! Acest obicei e o dovada a îndemânării cu care șarpele vechi pune venin în rana făcută de el.

Arătarea Domnului e nădejdea prigonitilor. El, Avocatul aleșilor Săi, vine pentru a le aduce scăparea, acoperindu-i de rușine pe asupritorii lor. O Doamne, împlinește Cuvântul Tău!

2 martie

A DA FĂRĂ A SPUNE O ȘOAPTĂ

Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stingă ta ce face dreapta ta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va

răsplăti.

Matei 6.3-4

Nu este făcută nici o făgăduință pentru aceia care fac milostenie pentru a fi văzuți de oameni. Ei își au răsplata prin lauda semenilor lor și nu pot nădăjdui să fie plătiți de două ori.

Să facem milostenie în ascuns. A da adesea și mult, să fie în viața ta un lucru atât de natural cum sunt prânzurile tale, așa încât să nu poți număra de câte ori ai făcut milostenia. Împlinește acest îndemn fără a-ți șopti ție însuși: „Ce darnic sunt!” Nu te răsplăti astfel; lasă această grijă în seama lui Dumnezeu, care vede, își amintește și răsplătește. Ferice de omul milos, căci binefacerile sale necunoscute sunt pentru el un izvor nesecat de bucurie. Cum aș putea să am parte de el, decât lăsând să se reverse ceea ce pune Domnul ca milă și iubire în sufletul meu?

De aici chiar, și dincolo, Domnul însuși va fi răsplătitorul aceluia care dă în ascuns. El îi va răsplăti la timpul potrivit și în cel mai bun fel. Numai veșnicia ne va descoperi întinderea acestei făgăduințe.

3 martie

NICIDECUM PĂRĂSIȚI CA SĂ PIERIM

Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.

Psalmul 16.10

Acest cuvânt a fost împlinit în persoana Domnului Isus; dar el se împlinește într-o oarecare măsură și în toți cei care sunt în El. Sufletul nostru nu va fi părăsit, după ce va fi despărțit de corp, și chiar acesta, dacă putrezește, va fi înviat.

Duhul nostru poate să coboare atât de jos, încât să ni se pară că suntem afundați în adâncurile iadului; dar Dumnezeu nu ne va părăsi nici acolo. Ni se poate părea că sufletul și inima noastră este aproape de moarte; dar nu vor putea rămâne acolo. Pierderea bucuriei și a nădejzii din noi poate să ajungă foarte departe; totuși, ea nu va atinge niciodată neagra disperare. S-ar putea să mergem foarte jos, dar nu mai jos decât Domnul îngăduie; am putea fi închiși pentru un timp în închisoarea îndoielii, dar nu vom pieri acolo. Oricât de neagră ar fi noaptea, steaua nădejzii încă lucește pe cer. Domnul nu ne va uita și nu ne va părăsi în fața vrăjmașului. Să ne odihnim în această nădejde. Noi suntem ai Aceluia a cărui îndurare ține totdeauna. Dincolo de moarte, de întuneric și deznădejde, vom renaște sigur, prin El, la viață, lumină și libertate.

4 martie

CINSTEȘTE PE DUMNEZEU

Voi cinsti pe aceia care Mă cinstesc.

1 Samuel 2.30

Cinstea lui Dumnezeu este oare ținta de căpetenie a vieții noastre, dreptarul purtării noastre? În acest caz, El mă va cinsti. S-ar putea să nu primesc cinste din partea oamenilor, pentru un timp; dar Dumnezeu mi-o va da, în felul Său. Se poate întâmpla că cel mai sigur mijloc de a fi cinstit de El, să fie să primesc disprețul oamenilor dacă trăiesc după voia Sa.

Slujba preoției luând-o de la familiile lor și a urmașilor lor, precum și conducerea țării, și o dădu tânărului Samuel. Dumnezeu poate îngădui celui rău să capete onorurile lumii; dar demnitatea pe care și-o păstrează este de a da El însuși „slava, cinstea și nemurirea”, aceluia care printr-o ascultare sfântă îl cinstesc. Ce pot face azi, pentru a-L cinsti pe Domnul? Îi voi da slavă, prin mărturisirea cu gura și printr-o ascultare practică. Îi voi cinsti și prin persoana mea, și prin bunurile mele, predându-mă Lui pentru o slujbă specială. Să ne gândim în ce fel îl putem cinsti azi.

5 martie

CASA BINECUVÂNTATĂ

El binecuvântează casa celor neprihăniți.

Proverbe 3.33

Cel neprihănit se teme de Domnul, pentru aceasta el este așezat sub paza divină care se întinde chiar până la acoperișul care adăpostește familia lui. Casa sa este o locuință a dragostei, o școală de educație sfântă, un cămin de lumină cerească; în ea este un altar unde Numele Domnului este chemat în fiecare zi. Ea poate fi o colibă săracă sau un castel princiar; binecuvântarea Domnului o înconjoară, nu după mărimea ei, ci din pricina caracterului celor care o locuiesc.

Această locuință este binecuvântată mai ales când capul familiei și soția lui se tem la fel de Dumnezeu; dar chiar un fiu sau o fiică, sau chiar o slugă pot atrage binecuvântarea de sus peste toată casa. Prea iubiților, fie Domnul Isus oaspetele nostru, găsind plăcere să ne viziteze mereu, ca altă dată, casa din Betania, și vom fi cu siguranță binecuvântați.

Să avem însă grijă să fim dreți în orice lucru; în profesia noastră, în judecățile noastre cu privire la alții și în legăturile noastre cu vecinii. Un Dumnezeu drept nu

poate binecuvânta faptele nedrepte.

6 martie

PĂZITORUL ORFANILOR

Orfanul găsește totdeauna îndurare înaintea Ta.

Osea 14.3

Aici găsim un motiv de a părăsi orice altă sursă de încredere, pentru a ne sprijini numai pe Dumnezeu. Când un copil rămâne fără protector, Dumnezeu intervine și se face păzitorul său; și când un om a pierdut orice lucru care îi servea ca sprijin, se poate sprijini pe Dumnezeul cei viu și va găsi în El tot ce ar avea nevoie. Orfanii întâlnesc dragostea părintească a lui Dumnezeu, care are grija de ei. Autorul acestor pagini știe, din experiență, ce înseamnă a se sprijini pe brațul Lui și poate să mărturisească că nici o încredere nu este mai bine îndreptățită prin fapte, decât aceea care are ca țintă pe Dumnezeul nevăzut, dar totdeauna viu.

Sunt copii care, deși îi au pe părinți alături, nu sunt mai bine îngrijiți, în timp ce orfanii care îl au pe Dumnezeu ca Tată au, desigur, un mai bun sprijin. Mai mare folos avem de la El, decât de la mulți protectori în absența lui Dumnezeu. A fi lipsit de ființe dragi este dureros, dar acela pe care-l înconjoară Dumnezeu cu harul Său, nu este orfan. Copii fără tată, însușiți-vă această frumoasă făgăduință, chiar de acum, și voi toți care sunteți lipsiți de sprijinitori pământești, faceți la fel. Doamne, ajută-mă să găsesc milă la Tine; cu cât sunt mai singur și mai lipsit, cu atât am mai multă nevoie de Tine.

7 martie

ELIBERAT DE CĂTUȘE

Domnul îi scapă pe prinșii de război.

Psalmul 146.7b

Amintiți-vă de Iosif, de Israel în Egipt, de Manase, de Ieremia, de Petru, de Pavel și atâția alții. El mă poate izbăvi și pe mine. Cu Cuvântul Său rupe stâlpii de aramă și cu o privire sfarmă lanțurile de fier. Avem mărturie. În câte locuri și timpuri cei prigoniți n-au fost puși în libertate și scoși la lumina zilei? Domnul Isus făgăduiește și azi deschiderea temniței acelor ce sunt legați cu vreun lanț.

Drag prieten, El se va bucura să te vadă eliberat de necazul, îndoielile sau temerile inimii tale, care te fac să plângi azi. Ar fi o bucurie pentru Domnul să-ți dea libertatea, așa cum ar fi pentru tine bucuria de a fi eliberat. Tu singur nu-ți poți

dezlega lanțurile de fier; Domnul însuși vrea să facă aceasta. Crede numai în El, împotriva zidurilor de piatră și a cătușelor de fier. Satana nu te va putea reține, păcatul nu te va putea înlănțui, nici disperarea nu te va putea lega, dacă crezi în puterea Domnului Isus, în harul Sau gratuit, care are toată puterea să te salveze.

Așa vei putea cânta chiar azi: „Dumnezeu scapă pe prinșii de război”.

8 martie

ROADELE NOASTRE BINECUVÂNTATE

Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate.

Deuteronom 28.5

Ascultarea aduce binecuvântarea peste toate bunurile obținute prin munca noastră. Roadele ei vor fi binecuvântate; atât ceea ce intră în coșnița, pentru a fi folosit îndată, cât și ce este folosit după un timp mai îndelungat, va fi binecuvântat. Câștigul nostru poate că nu umple decât un coșuleț; a trebuit să ne mulțumim cu prânzuri sărăcăcioase; dar și în acest caz, binecuvântarea Domnului ne e făgăduită. Dacă ne mulțumim și cu puținul acesta, suntem ca Israel în pustie, care aduna mana numai pentru o zi. Ce ne trebuie și noua mai mult?

Nu ne-a învățat oare Domnul, să-I cerem pâinea cea de toate zilele? El ne-o va da împreună cu binecuvântarea Sa. „Postava ta va fi binecuvântată”. În timpul lucrului tău, El se va apropia de tine pentru a-ți întări brațul și a vorbi inimii tale; dar lucrul tău să fie pentru slava Lui și niciodată purtarea noastră de grijă pentru trup să nu o întrecă pe aceea a sufletului.

9 martie

ROAGĂ-TE PENTRU PACE

Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!

Ieremia 29.7

Invitația făcută în acest text, ar trebui să ne dea ghes nouă, tuturor care suntem străini și călătorim în această lume, să lucrăm pentru propășirea și pacea țării în care trăim. Poporul nostru și orașul în care locuim ar trebui să fie binecuvântate prin dese rugăciuni din partea noastră; și ar trebui să ne unim în inimile noastre la rugăciunile aduse în fiecare duminică pentru autorități și țară. Să ne rugăm cu stăruință ca Dumnezeu să ne păstreze binefacerile păcii. Dacă ar veni revoluții care să producă vărsare de sânge, sau dacă un război ar veni peste țara noastră, am plânge

cu amar. Să ne rugăm deci pentru pace, silindu-ne să răspândim îndemnurile prin care se pot uni oamenii între ei, prin legături de dragoste. Nu este oare de dorit să trăim în pace? Acest lucru ne îngăduie să ne creștem copiii în teama de Dumnezeu și să putem răspândi Evanghelia, fără piedici.

Deci să ne rugăm mult pentru țara noastră, mărturisind păcatele noastre naționale și cerând iertarea, o dată cu binecuvântarea în numele dragostei Domnului Isus.

10 martie

UMBLĂ ÎN LUMINĂ

Eu am venit să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric.

Ioan 12.46

Lumea aceasta este întunecată ca noaptea; Domnul Isus a venit pentru ca noi să nu mai rămânem în acest întuneric în care se zbate lumea, ci prin credință să avem lumină. Cuvântul „oricine” cuprinde foarte mult: voi și eu.

Dacă ne încredem în Isus, nu vom mai sta în umbra întunecoasă a nopții, ci vom intra într-o lumină caldă a zilei care nu se va sfârși niciodată. De ce n-am veni la lumină chiar acum?

Un nor poate să ne acopere uneori, dar noi nu trebuie să rămânem în întuneric, dacă ne încredem în Isus. El a venit să ne aducă o lumină deplină. Să fi venit El în zadar? Dacă avem credință, avem și privilegiul luminii soarelui; să ne bucurăm de ea. Din noaptea stricăciunii, a ignoranței, a îndoielii, a disperării, a păcatului, a groazei, Isus a venit să ne elibereze; și oricine îl urmează, va cunoaște că nu degeaba a răsărit Soarele Dreptății, care răspândește căldura și lumina.

Scutură-te de deznădejdea ta, frate, și nu mai rămâne în întuneric, ci vino la lumină. Domnul Isus va fi nădejdea ta, bucuria ta, viața ta, cerul tău. Privește la El, numai la El și te vei bucura ca păsările la soare și ca îngerii înaintea Tronului Său.

11 martie

A CUI E LUPTA?

Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin sulia. Căci biruința este a Domnului și El vă dă în mâinile noastre.

1 Samuel 17.47

Hotărât, lupta este a Domnului și noi trebuie să fim cu totul siguri de biruință, și încă de o biruință care să dea dovadă de puterea lui Dumnezeu. Domnul este prea mult

uitat de oameni și chiar de adunarea lui Israel; și când se ivește ocazia de a-i face pe oameni să vadă că Cel ce este marea Cauză primară, își poate împlini planurile fără puterea omului, este prilejul nimerit pe care trebuie să-l folosim bine. Chiar Israel privea prea mult la sabie și sulia. Și e mare lucru să nu fie sabie în mâna lui David și totuși David să știe că Dumnezeu va birui o întreagă armată de dușmani. Dacă luptăm din toată inima pentru adevăr și dreptate, să nu așteptăm să avem la îndemână norocul sau talentul nostru, nici alt mijloc văzut de influență. Dacă am lupta pentru noi înșine, ne-am putea teme; dar dacă luptăm pentru slava Domnului Isus, cine va putea să ne stea împotriva? Să ținem, deci, piept filisteanului; dacă Domnul oștirilor este cu noi, cine va fi împotriva noastră?

12 martie

A PLECA PLIN DE BUCURIE

El a zis: Bucură-te, Zabuloane, de alergările tale.

Deuteronom 33.18

Ne putem însuși binecuvântările făgăduite israeliților, căci noi facem parte din adevăratul Israel dacă ne închinăm lui Dumnezeu în duh și nu ne punem încrederea în carne. Zabulon trebuia să se bucure pentru că Dumnezeu urma să îi binecuvânteze alergarea; și noi trebuie să facem la fel.

Pornim în călătorie și providența lui Dumnezeu ne însoțește. Va trebui oare să ne părăsim țara? El ne va însoți pe mare și pe uscat. Plecăm ca misionari? Domnul Isus a spus: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele”. Noi ieșim în fiecare zi, pentru ceea ce avem de făcut sau nevoile noastre; putem pleca bucuroși, căci El va fi totdeauna cu noi.

Dacă, în clipa plecării, teama începe să ne cuprindă gândindu-ne la ceea ce ar putea să ni se întâmple, această binecuvântare ne va da curaj. Făcându-ne bagajele pentru a porni la drum, să săpăm acest verset în inima noastră, pentru a urca în tren cu o cântare pe buze. Să ne unim deci cu această seminție a cărei parte este de a se bucura, și la fiecare plecare să-L laudăm pe Domnul cu o inimă veselă.

13 martie

SĂ NU-ȚI DISPREȚUIEȘTI TINEREȚEA

Eu am răspuns: „Ah! doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil”. Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice: „Sunt un copil”, căci te vei duce la toți aceia la care te vei trimite, și vei spune tot ce-ți voi porunci”.

Ieremia 1.6-7

Ieremia era tânăr și se înfricoșa, firește, în fața mării însărcinări ce-i dădea Domnul; dar Acela care-l trimetea, nu-i lua în seamă scuza: „Nu sunt decât un copil”. El trebuia să nu se uite la ceea ce era în el însuși, în fața faptului că era ales să vorbească din partea lui Dumnezeu. El nu avea nici să-și compună, nici să-și inventeze vorbirea; nu avea decât să vorbească așa cum îi comanda Dumnezeu și pentru această însărcinare trebuia să primească o putere specială.

Nu este oare la fel pentru orice tânăr creștin, pe care Dumnezeul îl cheamă în slujba Sa? Dumnezeu știe că tu ești tânăr, că experiența și cunoștința ta sunt slabe; dar, dacă El te alege pentru a te trimete, ia seama să nu dai înapoi. Dacă ai fi bătrân ca Metusalem, la ce ți-ar folosi anii? Și dacă ai fi înțelept ca Solomon, tot degeaba ar fi. Tu, lasă-te călăuzit numai de Domnul; așa îți vei arăta înțelepciunea și priceperea.

14 martie

MÂNGÂIEREA MAMEI

Vă voi mângâia, cum mângâie o mamă pe copilul ei.

Isaia 66.13

Mângâierea unei mame! Este însăși dragostea duioasă. Cum înțelege ea necazul copilului ei! Cum îl stânge ea la piept și-i ia toate suferințele în inima ei! Ei poate să-i spună totul, încredințat că ea îl înțelege, ca nimeni altul. Dintre toate mângâierile, cea mai dulce este a mamei sale. Aceasta a simțit-o mai mult decât un om încercat.

Dumnezeu S-ar coborî oare, ca să țină locul unei mame? Din partea Sa e bunătatea însăși. L-am cunoscut ca Tată, dar iată că vrea să fie pentru noi chiar o mamă, îndemnându-ne prin aceasta la o sfântă apropiere, la o încredere fără rezervă, la o odihnă deplină. Când Dumnezeu însuși ajunge „Mângâietorul” nostru, nu ne mai poate frământa nici o îngrijorare. Deci să-I spunem Lui apăsarea noastră, chiar dacă nu putem face aceasta decât prin suspine și prin plâns. El nu ne disprețuiește plânsul, așa cum n-ar face nici mama noastră. Ca și ea, va avea milă de lacrimile noastre, de slăbiciunea noastră și ne va ierta greșelile, dar într-un fel mai sigur decât ar putea mama noastră. Să nu purtam singuri greutățile noastre; făcând aceasta, am face o mare greșală, când o Ființă așa de bună stă gata să le împărtășească. Să le spunem deci fără întârziere Dumnezeului dragostei. El nu se va obosi de noi, cum nu se obosește nici o mamă.

15 martie

DUMNEZEU ESTE UN TEMPLU

Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Dacă-i țin depărtați printre neamuri, dacă i-am risipit în felurite țări, totuși le-am fost un Templu pentru câțeva vreme, în țara în care au venit.

Ezechiel 11.16

Dumnezeu pune uneori pe poporul Său, ca într-un exil; dar El va fi acolo cu ei și va fi El însuși pentru ai Săi, tot ceea ce ar fi putut fi în adunările lor. Luați aceasta pentru încurajarea voastră când sunteți chemați să mergeți în depărtări. Dumnezeu este pentru copiii poporului Său, un loc de scăpare. Ei găsesc în El un loc sfânt. El este pentru ei un loc de cult, de adorare. El este cu ei, ca odinioară cu Iacov, când dormea pe câmp și spunea când s-a trezit: „Domnul a fost aici, și eu nu am știut nimic”. El va fi pentru ei un loc de odihnă a sufletului, cum era locuința sfântă a Lui. În acest loc, departe de zgomotul lumii, ei vor fi la adăpost de orice rău.

Însuși Dumnezeu este, în Domnul Isus Cristos, locul sfânt al milei. Domnul Isus este corabia legământului. Tablele legii, toiagul lui Aaron și vasul cu mană, - toate aceste icoane preînchipuitoare se găsesc în Domnul Cristos, cortul nostru de sfințenie și de legământ. În Dumnezeu găsim locul sfânt al sfințeniei și al părtășiei. Și de ce am avea nevoie mai mult? O, Doamne, împlinește această făgăduință și fii totdeauna locul nostru sfânt!

16 martie

O PILDĂ PENTRU ALȚII

Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine, faceți; și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Filipeni 4.9

Cât e de frumos pentru un om, să poată, ca Pavel, să fie urmat întocmai cu folos de alții. Să ne ajute Domnul, prin harul Lui, să-l luăm ca pildă în fiecare zi.

Dacă, cu ajutorul de sus, noi punem în practică învățătura lui Pavel, ne putem bucura de făgăduința de la urmă. Și ce făgăduință! Dumnezeu, căruia îi place pacea, și o răspândește, va fi cu noi. „Pacea să fie cu voi!” iată deja o făgăduință mare și dulce; dar, când însuși Dumnezeul păcii este cu noi, e cu mult mai mult; este întocmai ca izvorul cu fluviul său, soarele cu razele sale. Dacă Dumnezeul păcii este cu noi, ne vom bucura de această pace care întrece orice pricepere, și aceasta chiar în împrejurările care amenință s-o nimicească. Dacă oamenii se ceartă, noi trebuie să fim aducători de pace, dacă Împăciuitorul este cu noi.

În cărarea adevărului se găsește adevărata pace; și, dacă o părăsim, ne vom rătăci, cu siguranță. A fi mai întâi curat, apoi pașnic, este rânduiala înțelepciunii și a experienței. Să urmăm deci linia trasă de Pavel și Dumnezeuul păcii va fi cu noi, cum era cu apostolul.

17 martie

TEAMA ÎNLĂTURATĂ

Nu te teme deci, căci Eu sunt cu tine, ca să te scap", zice Domnul.

Ieremia 1.8

De ce să ne temem, dacă Dumnezeu este cu noi? Teama este un pericol pentru înaintarea noastră pe cale, pentru că ne face să șovăim. Să ne temem de mândrie și să fugim de nesinceritate, îndrăznind ca Daniel în fața împăratului. Marele nostru Căpitan trebuie să fie slujit de soldați viteji.

Dumnezeu este cu aceia care sunt cu El; măreață încurajare pentru ei, în vitejie! El nu ne va părăsi niciodată în timpul luptei. Poate că suntem amenințați? De ce să ne fie frică de oameni muritori? Sunteți, poate, în primejdie de a vă pierde serviciul? Dumnezeuul căruia îi sluiți va ști să găsească pâine și apă pentru slujitorii Săi; aveți numai încredere în El! Sunteți batjocoriți? Suferiți pentru dragostea față de Domnul Cristos, și bucurați-vă că ați fost socotiți vrednici de aceasta.

Dumnezeu este cu toți care-I slujesc în adevăr, neprihănire și sfințenie, pentru a-i scăpa; și El vă va scăpa și pe voi, dacă sunteți dintre aceia. Amintiți-vă cum a fost scăpat Daniel din groapa cu lei și cei trei tineri, din cuptorul aprins. Cazul vostru nu este atât de greu ca al lor; și chiar dacă ar fi, Dumnezeu vă va scoate mai mult decât biruitori. Cel mai rău dușman al vostru este în voi înșivă. Îngenuncheați și cereți ajutor, fiind încredințați la ridicarea din genunchi, că Dumnezeu este voi!

18 martie

MEREU NEPRIHĂNIȚI

Rugăciunea neprihăniților, îi este plăcută.

Proverbe 15.8

Aceste cuvinte sunt o făgăduință, căci este adevărată adevărata pace; și, dacă o părăsim, ne vom rătăci, cu siguranță. A fi mai întâi curat, apoi pașnic, este rânduiala înțelepciunii și a experienței. Să urmăm deci linia trasă de Pavel și Dumnezeuul păcii va fi cu noi, cum era cu apostolul.

putea ruga, și dacă totuși vom îndrăzni s-o facem, cerul va fi închis la cererile noastre.

Să ne supunem vocii lui Dumnezeu, după cum ne e descoperită. În acest caz ne putem ruga în siguranță. Dacă ruga noastră e plăcută lui Dumnezeu, să nu-L lipsim de ceea ce Li face plăcere. El nu se uită la cuvinte alese, ci Li plac cuvintele simple ale copiilor Lui și ascultă gânguritul fiilor Săi născuți de curând. Nu ar trebui să ne bucurăm în rugăciune, pentru că El găsește plăcere în ea? Să ducem necazurile noastre, înaintea Tronului Său. Dumnezeu ne dă multe prilejuri de rugăciune și trebuie să-I mulțumim pentru aceasta.

19 martie

PREGĂTIT PENTRU SLAVĂ

Dumnezeu dă îndurare și slavă.

Psalmul 84.11

Nu este nimic de care să avem nevoie mai mult, ca de har, și el ne este oferit fără plată. Să primim azi darul harului, pentru a ne susține, a ne întări, a ne sfinți. Harul ne-a fost dat în fiecare zi, până acum, și Dumnezeu ni-l asigură și pentru mâine. Dacă n-am primit decât puțin har, greșeala nu este decât a noastră, căci mâna Domnului nu s-a scurtat, pentru a nu-l răspândi din belșug. Putem să-I cerem atât cât avem nevoie, fără a fi refuzați vreodată. Poate că nu ne va da aur, nici măririi pământești, dar ne va da harul Său; sigur că va adăuga încercări, dar ne va da harul Său după gravitatea lor. Vom fi chemați să lucrăm, să suferim, dar în același timp vom primi tot harul de care avem nevoie.

Priviți apoi de ce este urmat acest har: de slavă. Acum nu avem nevoie de ea, căci nu suntem încă pregătiți; dar ne va fi dată la timpul nimerit. După ce am mâncat pâinea harului, vom bea vinul slavei. Trebuie să trecem prin locul sfânt, care e harul, pentru a ajunge la locul preasfânt, - slava. În aceste cuvinte: „și slavă” este o pricină care să ne facă să tresăltăm de bucurie. Încă puțin timp, foarte puțin... și slava va fi pentru totdeauna!

20 martie

EL TE VA ÎMBRĂCA

Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?

Matei 6.30

Îmbrăcămintea costa mult, și credincioșii mai săraci sunt uneori îngrijorați cu ce și-ar putea face rost de un costum nou. Pingelele s-au subțiat; cu ce să ia încălțăminte nouă? O, cu câtă grijă Tatăl nostru a luat parte la această îngrijorare. El îmbracă iarba de pe câmp cu o strălucire care întrece pe aceea a lui Solomon; nu-i va îmbrăca El oare pe proprii Săi copii? Desigur ca da. Se vor vedea multe petece și țesături pe hainele noastre, dar le vom putea îmbrăca.

Un sărman slujitor, își avea hainele atâta de uzate, că nu mai puteau fi cârpite; dar el era în slujba Domnului și aștepta ca Stăpânul său să-i facă rost de altele. Autorul acestor pagini a fost din întâmplare rugat să ia cuvântul în adunare, în locul acestuia, și Domnul îi trimise gândul să facă o strângere de ajutoare pentru el. Și astfel își primi costumul. Câte cazuri am văzut când slujitorii lui Dumnezeu au recunoscut ca Stăpânul lor știe sa Se îngrijească de îmbrăcămintea lor. Acela care a hotărât ca omul - ca urmare a păcatului - să poarte îmbrăcămintea, li le-a și pregătit în îndurarea Lui; și hainele cu care El i-a îmbrăcat pe primii noștri părinți erau, desigur, cu mult superioare aceloră lucrate de ei înșiși

21 martie

FERIȚI DE ALUNECARE

Vei merge cu încredere pe drumul tău și piciorul nu ți se va poticni.

Proverbe 3.23

Adică, dacă tu urmezi drumul tău cu înțelepciune și sfințenie, vei fi păzit pe el. Acela care merge pe drumul regal este sub protecția Regelui. Pentru fiecare om este o cale, care e îndeletnicirea particulară a vieții sale; și acela care merge cu credințioșie în frica de Dumnezeu, va fi păzit de rău. Poate că nu vom călători în lux, dar vom fi în siguranță. Poate că nu vom fi în stare să alergăm ca cei tineri; dar vom putea merge ca oameni de bine.

Cel mai mare pericol îl găsim în noi înșine; piciorul nostru, vai, se poate poticni ușor. Să cerem o putere mai mare, pentru a birui această tendință de a ne împiedica, Câte unii se împiedică și cad pentru că nu văd pietrele din drumul lor. Harul dumnezeiesc ne face în stare să recunoaștem păcatul și să-l evităm. Să cerem împlinirea acestei făgăduințe. Cel mai mare pericol pentru noi este neglijența și, pentru a ne feri de el, Domnul a spus: „Vegheați și rugați-vă”.

Oh, Domnul sa ne dea harul să mergem în fiecare zi, fără să ne poticnim niciodată. Nu este de ajuns să fim feriți de cădere. Ruga noastră ar trebui să fie, să fim păziți de a aluneca, așa ca să-L putem adora pe „Acela care ne poate păzi de orice cădere”.

22 martie

HAR PENTRU CEL SMERIT

El dă har celor smeriți.

Iacov 4.6

Cei smeriți caută harul și-l găsesc. Ei se supun dulcii sale influențe și harul le este dat tot mai mult. Inimile smerite rămân în văile udate de fluviile harului, din care beau neîncetat. Ei sunt recunoscători lui Dumnezeu și-I dau mereu slavă; iar El găsește plăcere să li-l înmulțească.

Vino, drag suflet, și ocupă un loc mai de jos. Fii mic în ochii tăi, pentru ca domnul să te poată înălța. Poate suspini: „Mă tem ca nu sunt smerit”; dar s-ar putea ca acesta să fie limbajul adevăratei smerenii. Unii se laudă că sunt smeriți; în aceasta se găsește cea mai rea stare a mândriei. În noi înșine, noi suntem creaturi sărace, slabe, mizerabile, care nu merităm decât iadul, deci n-avem de ce să ne înălțăm. Să recunoaștem că am păcătuit împotriva smereniei și Domnul ne va face să gustam binecuvântarea Sa. Harul este acela care ne face smeriți și tot el găsește în smerenia noastră un prilej să ne dea un har mai mare. Să ne smerim deci, pentru a fi înălțați. Să fim săraci cu duhul, pentru ca Dumnezeu să ne îmbogățească. Să fim smeriți, ca sa nu avem nevoie să fim smeriți de Dumnezeu, ci El să ne poată înălța prin harul Său.

23 martie

O CĂLĂUZĂ SIGURĂ

Voi călăuzi pe orbi pe un drum pe care nu-l cunoșteau.

Isaia 42.16

Cum, Dumnezeul slavei este Acela care să servească de călăuză orbului?! Da, până la această însărcinare se coboară bunătatea Sa! Un orb nu poate găsi un drum pe care nu-l cunoaște. Chiar când îl cunoaște, este încă greu pentru el să-l urmeze; dar trebuie neapărat să alunge gândul de a apuca pe un drum necunoscut, fără o călăuză. Din fire, noi suntem orbi cu privire la drumul mântuirii, dar Dumnezeu ne călăuzește la el. El însuși ne duce spre el, apoi ne deschide ochii. Cât privește viitorul, toți suntem orbi și nu putem vedea ce va fi peste o ora. Dar Domnul Isus ne va călăuzi până la capătul călătoriei. Slăvit să fie Numele Său!

Noi nu putem ști pe unde va veni scăparea, dar El o știe și ne va călăuzi până vom scăpa de toate primejdiile. Ferice de acela care-și pune mâna în aceea a Călăuzei divine și își dedică calea și pe sine însuși în întregime Lui. Atunci El îi va lua în grijă

toate căile; și când îl va aduce acasă în slavă și îi va deschide ochii să vadă calea pe care El l-a condus, ce cântec de laudă va cânta el, împreună cu atâția alții, mărețului Binefacător! Doamne, călăuzește-l pe bietul tău copil orb în aceasta zi, pentru că eu nu-mi cunosc calea!

24 martie

ÎNTĂRIT ȘI PĂZIT

Credincios este Domnul; El vă va întări și vă va păzi de cel rău.

2 Tesaloniceni 3.3

Adesea oamenii sunt lipsiți de pricepere, ca și de credință. Întâlnim oameni neștiutori și răi, cu care nu trebuie să discutăm ci să căutăm să rămânem în pace. Inima lor este fățarnică și limba lor e înșelătoare. Trebuie pentru aceasta să ni se tulbure inima? Nu mai degrabă să ne întoarcem spre Domnul, care este credincios? Nu vom fi lipsiți de nici una din făgăduințele Lui; niciodată nu ne va cere ceva care n-am putea să împlinim. Noi avem un Dumnezeu credincios. Iată o pricină de bucurie.

El ne va întări în așa fel, încât vrăjmașii noștri nu ne vor putea face să cădem, și ne va păzi atât de bine, încât nici un rău care ne amenință nu ne va aduce pagubă. Să ne socotim fericiți când nu vom avea să ne certăm cu oamenii, și să ne refugiem la Domnul Isus, a cărui dragoste nu ne va înșela. La El găsim o inimă sinceră, o dragoste neschimbătoare în care ne putem odihni, în care ne putem încrede. Domnul va împlini în noi, robii Săi, toate planurile harului Sau; deci să nu îngăduim ca teama să ne vie măcar în minte. Toți oamenii și toți diavolii adunați nu ne-ar putea smulge de sub această ocrotire sfântă. Dumnezeu să ne întărească în această zi.

25 martie

SOMN ODIHNITOR

Când te vei culca, vei fi fără teama, și când vei dormi, somnul îți va fi dulce.

Proverbe 3.24

Drag suflet, ești tu amenințat să fii reținut pe un pat de boală? Nu te lăsa înspăimântat, ci scrie această făgăduință pe tăblița inimii tale: „Când te vei culca, vei fi fără teamă”. Noi nu ne putem păzi singuri, în timpul somnului, dar Domnul veghează asupra noastră toată noaptea. Cei ce sunt sub ocrotirea Celui Prea înalt sunt mai în siguranță decât domnitorii în palatele lor. Dacă în timpul somnului nostru ne putem odihni, nu mai suntem tulburați de îngrijorările și preocupările noastre, vom

găsi în culcușul nostru o odihnă pe care n-o cunosc spiritele îngrijorate sau ambițioase. Visele supărătoare vor dispărea și, dacă vor veni încă să ne tulbure, vom uita impresia ce ne-o aduc, știind că sunt numai vise.

Putem deci dormi liniștiți, sub paza Dumnezeului nostru. Cât de plin de pace era somnul lui Petru, când a venit îngerul să-l trezească; a trebuit încă să-l tragă afară pentru a-l face să se trezească de tot. Totuși, hotărârea sa de moarte era pentru a doua zi. Așa au dormit liniștiți mulți martiri, înainte de a se urca pe eșafod, „căci El dă odihnă prea iubiților Săi”.

Pentru ca somnul să fie liniștit, trebuie să avem o viață liniștită, iar dragostea și gândurile să ne fie pline de pace.

26 martie

ÎNGRIJIREA SĂRACULUI

Domnul îl sprijinește, când este pe patul de suferință, îi ușurează durerile.

Psalmul 41.3

Adu-ți aminte ca această făgăduință este pentru cei ce au grija de săraci. Ești tu unul dintre ei? Dacă este așa, atunci o poți lua și pentru tine.

Vezi numai cum, la vreme de boală, Dumnezeul celor săraci știe să binecuvânteze pe cei ce au grija de ei; brațele Celui Atotputernic îi sprijinesc sufletul și trupul suferind îl odihnește pe perne moi. Ce imagine duioasă și plină de dragoste este folosită aici, și cum ni-L arată pe Dumnezeu ca fiind lângă noi în infirmitățile și bolile noastre! cine ar fi gândit în vechime un lucru asemănător despre Jupiter sau despre zeii indienilor sau ai chinezilor? Acesta e limbajul deosebit al lui Dumnezeu, care se apleacă până la noi ca să fie Infirmiterul și îngrijitorul oamenilor de bine. Când El lovește cu o mână, sprijinește cu cealaltă. Oh, ce suferință binecuvântată este aceea care ne face să ne sprijinim la sânul lui Dumnezeu! Harul Său este cel mai bun întăritor și dragostea Sa este cel mai sigur medicament. Și când vom fi bolnavi așa încât să rămânem numai piele și oase, El va da sufletului nostru o putere de uriaș. Nu există medic mai îndemânatic ca Dumnezeu, tonic mai puternic ca făgăduința Sa, vin mai întăritor ca dragostea Sa.

Dacă nu ne împlinim îndatoririle față de săraci, să luăm seama la ceea ce pierdem și de îndată să devenim prietenul și ajutorul lor.

27 martie

APROPIEREA DE DUMNEZEU

Apropiati-vă de Dumnezeu, și El se va apropia de voi.

Iacov 4.8

Cu cât ne apropiem de Dumnezeu, cu atât El ni se descoperă mai bucuros. Când fiul risipitor se întoarce la tatăl său, acesta îi alergă în întâmpinare. Când porumbelul se întoarce la corabie, Noe întinse mâna pentru a-l lua la el. Când soția vine să găsească lângă soțul ei mângâierea și sfatul de care are nevoie, el merge spre ea cu dragoste. Vino și tu și apropie-te de Dumnezeul tău care te pofteste în harul Său, căci El însuși vine în întâmpinarea ta.

Ați luat voi seama la versetul din Isaia 58.9 „Tu vei striga și El va răspunde: Iată-Mă". Se pare că aici Domnul vrea să se pună la dispoziția aleșilor Săi, răspunzând: „Iată-Mă", ca și când ar vrea să spună: „Ce ai să-mi spui? Ce pot face pentru tine? Iată-Mă gata pentru a te binecuvânta". De ce să șovăim în a ne apropia? Dumnezeu e gata să ne ierte, să ne binecuvânteze, să ne mângâie, să ne ajute, să ne întărească, să ne scape. Problema noastră de seamă să fie să ne apropiem de Dumnezeu. Făcând aceasta, am făcut totul. Dacă ne apropiem de oameni, îi vom vedea, poate obosiți de noi, plictisiți, și ne vor părăsi; dar, dacă noi căutăm numai pe Domnul, El nu-Și va schimba purtarea față de noi, niciodată. El Se va apropia din ce în ce mai mult de noi, cu o părtașie tot mai deplină și mai plină de bucurie.

28 martie

SĂ FII UN ÎNDRUMĂTOR

Dumnezeu te va face cap, nu coadă.

Deuteronom 28.13

Dacă ascultăm de Domnul, El îi va obliga pe vrăjmașii noștri să vadă că binecuvântarea Lui este peste noi. Deși aceasta este o făgăduință sub lege, ea e bună și pentru copiii lui Dumnezeu; căci Domnul Isus a ridicat blestemul, înlocuindu-l cu binecuvântarea Sa.

Sfinților le este dat să îndrume mersul celorlalți oameni printr-o influență sfântă; locul lor nu va fi la coadă; pentru a fi trași într-o parte și alta. Ei nu trebuie să se lase duși de duhul lumii, ci să determine lumea să dea slavă Domnului Cristos. Dacă Domnul este cu noi, nu trebuie să cerșim toleranță pentru Evanghelie ci trebuie, să căutăm s-o ridicăm pe tronul societății. Nu a făcut Domnul Isus preoți pe toți din poporul său? Ei trebuie să fie învățători și nu să învețe ei din filozofia necredincioșilor. Nu suntem noi, în Cristos, făcuți împărați? Atunci cum am putea să fim slujitori ai obiceiurilor păcătoase și robi ai părerilor omenești?

Și acum, vă întreb: v-ați ocupat voi de adevărata poziție față de Domnul Isus? Prea

mulți sunt aceia care tac, din teamă, sau din lașitate. Vom îngădui noi ca Numele Lui să fie dat uitării? Credința noastră va ajunge ea să fie la coadă? Nu, din contră, trebuie să fie în frunte spre a fi forța conducătoare pentru noi și pentru alții.

29 martie

CREDINȚĂ FĂRĂ DESCURAJARE

Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău

Faptele Apostolilor 18.10

Atâta timp cât Dumnezeu a avut de lucru pentru Pavel în Corint, furia populației nu s-a dezlănțuit. Evreii se certau între ei și blestemau; dar nu le era cu puțință să împiedice predicarea Evangheliei, nici să oprească convorbirea lui cu aceia care-l ascultau. Dumnezeu are putere chiar peste firile cele mai violente și își scoate lauda din furia oamenilor, când aceasta izbucnește; dar își arată bunătatea, potolind mânia lor.

Deci nu aveți nici o teamă de oameni, când știți că lucrați făcându-vă datoria. Mergeți înainte, așa cum ar fi făcut Domnul Isus, și îi veți vedea pe aceia care vi se împotrivesc, asemenea unor torțe stinse sau unei trestii frânte. Câți oameni, care pentru că s-au lăsat înspăimântați, au trebuit să dea înapoi; dar o credință neînvinsă în Dumnezeu stăpânește frica. Nici un om nu ne poate face rău fără voia lui Dumnezeu. Acela care îl pune pe fugă numai cu un cuvânt pe Satan, poate face la fel cu slujitorii lui. Se poate ca ei să fie mai înfricoșați de voi, decât voi de ei. Deci înainte și, veți întâlni prieteni acolo unde credeți că găsiți dușmani.

30 martie

RUGĂCIUNE, MULȚUMIRE, LAUDĂ

Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.

Filipeni 4.6-7

Nu îngrijorări, ci rugăciuni. Nici o teamă, ci o părtașie plină de bucurie cu Dumnezeu. Aduceți nevoile și dorințele voastre înaintea Dumnezeului vieții voastre, Păzitorul sufletului vostru. Aduceți-le Lui cu o îndoită măsură de rugăciuni și multe laude, fără nici o îndoială, ci cu recunoștință în rugăciunea voastră. Să fim siguri că rugăciunile noastre sunt împlinite de Domnul și să-L slăvim pentru aceasta. El ne dă

acest har; să-i aducem laudele noastre. Nu îngăduiți ca vreo nevoie să nu fie adusă înaintea Lui și să vă roadă inima; aduceți-le toate la cunoștința Lui. Alergați, nu la oameni, ci numai la Dumnezeu, Tatăl Domnului Isus, care vă iubește în El.

În felul acesta vei găsi însăși pacea lui Dumnezeu. Nu vei fi în stare să înțelegi pacea care te va cuprinde ca într-o îmbrățișare infinită. Inima și mintea, prin Isus Cristos, și se vor cufunda într-un ocean de odihnă. De-ar veni moartea, sărăcia, suferința sau prigoana, vei fi în Domnul Isus la adăpostul oricărui vânt sau nor amenințător.

Ascultă numai de această invitație duioasă a lui Dumnezeu. Da, Doamne, cred; dar, Te rog, ajută-mă în necredința mea!

31 martie

APE PESTE PĂMÂNTUL ÎNSETAT

Voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat.

Isaia 44.3

Simțiți voi astăzi sete după Dumnezeu cel viu și sunteți mâhniți că nu vă puteți bucura în El? Ați pierdut bucuria pe care o dă credința, și este rugăciunea voastră: „dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale”? Vă simțiți goi și asemenea unui pământ uscat, fără vreo roadă pe care o așteaptă Dumnezeu de la voi, fiind pătrunși de gândul că nu sunteți folositori nici pentru Biserică, nici pentru lume? Ei bine, iată tocmai făgăduința de care aveți nevoie: „Voi turna apă peste pământul însetat”. Veți primi harul pe care-l doriți, care va răspunde la toate nevoile voastre și încă pe deasupra. Apa potolește setea și răcorește trupul. Veți fi răcoriți și readuși în stare bună. Apa readuce viața într-o plantă când este ofilită; tot așa și viața noastră va fi reînnoită prin har. Apa face să se desfacă bobocii și fructele să crească; și voi veți aduce roade pentru împărăția lui Dumnezeu. Puteți primi și să vă bucurați de toate bogățiile și mângâierile harului, în toată plinătatea lor. Veți fi adăpați din ele; și așa cum pășunile sunt acoperite și prefăcute în lacuri prin apele râurilor revărsate, iar pământul însetat, în izvoare de ape, tot așa sufletul vostru va fi inundat de harul Domnului.

1 aprilie

CALEA SFÂNTĂ

... cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu se vor putea rătăci.

Isaia 35.8

Calea sfințeniei este atât de dreaptă și luminoasă, încât nici cele mai simple, și

nepricepute suflete nu se pot înșela, dacă o urmează fără întrerupere. Înțelepții lumii au multe rătăcirii, ei fac chiar greșeli deosebit de mari și sfârșesc prin a nu-și atinge ținta. Prudența acestei lumi are vederea scurtă, și ea conduce la locuri întunecoase pe aceia care o aleg. Sufletele sincere nu cunosc altceva mai bun, decât să facă ce le arată Dumnezeu și aceasta îi ține mereu pe drumul împărătesc, pe care merg sub ocrotirea lui Dumnezeu.

Suflete, nu cauți tu niciodată să ieși dintr-o încurcătură prin înșelăciune sau altceva asemănător? Ține dreaptă calea sfântă a adevărului și a integrității, și vei fi urmat cel mai bun drum. Viața ta să fie fără întorsături sau cotituri. Fii drept și fără teamă. Urmează-L pe Domnul Isus, fără să te gândești la urmări. Cine se folosește de minciună pentru a scăpa dintr-o mare nenorocire, ar putea să cadă într-un rău mai mare. Calea lui Dumnezeu e cea mai bună dintre toate. Mergeți pe ea, chiar când oamenii v-ar crede nebuni; astfel veți fi cu adevărat înțelepți.

Doamne, Te rog călăuzește-i pe slujitorii Tăi pe un drum sigur, din pricina vrăjmașilor lor.

2 aprilie

ADEVĂRATA ÎNDELETNICIRE A INIMII

Puneți pe inimă aceste lucruri, indeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.

1 Timotei 4.15

Aici avem practic făgăduința că, împlinind cu atenție darurile noastre pentru lucrarea Domnului, vom face progrese văzute de toți. Nu vom fi folosiți printr-o citire în grabă a Cuvântului lui Dumnezeu, ci numai printr-o adâncă meditație. În cunoașterea lui Dumnezeu nu vom crește prin marele număr de fapte bune făcute cu nepăsare - numai pentru a fi făcute - ci dându-ne pe noi înșine în tot ceea ce facem. În fiecare muncă se găsește o răsplată; numai să nu fie făcută în grabă și de mântuiala, ci din toata inima.

Dacă ne împărțim pe noi înșine între Dumnezeu și Mamona, între Domnul Isus și noi înșine, nu vom avea propășire. Trebuie să ne dedăm în întregime lucrării sfinte, sau altfel vom fi niște leneși în lucrurile cerești, iar munca noastră nu va avea o răsplată. Sunt eu un slujitor al Mântuitorului? Să fiu în întregime, fără a-mi cheltui puterea de muncă pentru lucruri pământești. De ce să mă amestec în politică sau distracții deșerte? Sunt creștin? Slujba pentru Domnul Isus să fie singura mea țintă. Să ne dedăm în totul lucrării pentru slava Domnului Isus, dacă dorim ca Biserica și lumea să simtă influența puternică dorită de Dumnezeu.

3 aprilie

SĂ PRIMEȘTI ÎNȘTIINȚAREA

Pentru că ți s-a mișcat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului, când ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor Lui, care vor ajunge de spaimă și de blestem, și pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, și Eu am auzit - zice Domnul.

2 Împărați 22.19

Mulți din cei care disprețuiesc înștiințarea, vor pieri; dar ferice de acela care ia seama la Cuvânt, și se cutremură. Așa a făcut Iosia și a fost scutit de judecățile rostite de Domnul împotriva lui Iuda, din pricina păcatelor sale. Dacă și inima ta s-a muiat și te-ai smerit, vei fi și tu scutit, și apărat în ziua cea rea. Dumnezeu face un semn, pune o pecete pe fruntea aceluia care suspină și plâng din pricina păcatului veacului acesta. Îngerul distrugător a primit ordin să bage sabia în teacă până la punerea pecetii, pentru ca aleșii Lui să fie puși la adăpost (Apocalipsa 7.1-3). El îi cunoaște. Sunt timpuri amenințătoare? Se vede necredințioșia înaintând cu pași grăbiți, făcându-vă să vă temeți de o pedeapsă asupra unui popor care se adâncește în păcat? Poate că aveți dreptate. Ei bine, făgăduința „că nu vor vedea ochii tai toate nenorocirile pe care le voi aduce asupra locului acestuia” este și pentru tine. Dar voi vă găsiți într-o așteptare mai bună, mai mângâietoare, a venirii Domnului Isus, și atunci zilele de înristare vor avea sfârșit.

4 aprilie

VIESPILE DOMNULUI

Voi trimite viespii bondărești și îi vor izgoni dinaintea ta pe heviți, cananiți și hetiti.

Exodul 23.28

Nu vom căuta să adâncim ce erau aceste viespi bondărești; este de ajuns să știm că era armata trimisă de Dumnezeu înaintea poporului Lui pentru a-i înțepa pe inamicii săi, făcându-i astfel mai ușoară cucerirea țării. Dumnezeu nostru alege felul Lui de a lupta pentru poporul Său, hărțuindu-i pe dușmani înainte ca ei să înceapă lupta; adesea El folosește mijloace, la care cei pe care-i apără nu s-ar fi gândit niciodată. Sunt multe influențe misterioase care îi tulbură pe vrăjmașii lui Israel. În Apocalipsa 12:16 este scris: „Pământul a dat ajutor femeii”.

Să nu avem niciodată frică! Chiar astrele cerești pot să lupte - în cursa lor -

împotriva vrăjmașilor sufletelor noastre. Uneori, când pornim la luptă, se poate să nu-i mai găsim pe inamici, căci: „Dumnezeu va lupta pentru voi și voi veți rămâne liniștiți”. Așa este scris. Bondarii lui Dumnezeu pot face mai mult decât armele voastre. Niciodată nu ne-am putea închipui, mijloacele folosite de Dumnezeu pentru a câștiga o biruință. Să ascultăm deci de porunca lui Dumnezeu, de a merge la luptă, pentru cucerirea neamurilor pentru Domnul Isus. Vom vedea că Domnul a trecut înaintea noastră și a pregătit calea, iar acela care va merge pe urmele Sale, va recunoaște cu bucurie că „dreapta Sa și brațul sfințeniei Sale, i-au adus biruința”.

5 aprilie

NICIODATĂ UITAȚI

Tu ești robul Meu, Israele! Nu te voi uita.

Isaia 44.21

Domnul nostru nu-i poate uita pe robii Săi, așa încât să înceteze de a-i mai iubi. El nu i-a ales numai pentru un timp, ci pentru totdeauna. El știa ce vor ajunge, când i-a chemat în familia lui Dumnezeu. El șterge păcatele lor ca un nor, și desigur, El nu-i va izgoni pentru păcate, odată ce le-a șters. Ar fi o hulă numai să gândești un astfel de lucru.

De asemenea nu-i poate uita, până-ntr-atâta încât să nu se mai ocupe de ei. De ne-ar uita măcar o clipă, am fi duși la ruină. De aceea ne spune: „Nu te voi uita”. Oamenii ne uită; chiar aceia cărora le-am făcut bine, se întorc împotriva noastră. Noi nu putem ocupa un loc constant în inima omului; dar Dumnezeu nu-i uită pe adevărații Lui slujitori. El însuși se leagă cu noi, - nu pentru ceea ce am făcut noi, ci pentru ceea ce a făcut El pentru noi; am fost răscumpărați cu un preț prea mare, pentru a fi apoi uitați și lăsați la o parte. În Domnul Isus vedem noi rodul muncii sufletului Său, și cum ar putea uita El, munca sufletului Său? Tatăl vede în noi, mireasa Fiului Său. Domnul Se gândește mereu la noi. Și în această zi vom fi sub paza Lui. Oh, dacă am putea și noi să nu-L uităm niciodată pe Dumnezeu!

6 aprilie

UN ÎMPĂRAT, UN DOMN

Domnul va fi împărat peste tot pământul; în ziua aceea Domnul va fi singurul Domn și Numele Său va fi singurul Nume.

Zaharia 14.9

Viitor binecuvântat! Aici nu e visarea unei înflăcărări, ci mărturisirea

neschimbabilului Cuvânt. Domnul va fi cunoscut de toate popoarele și slăvită Sa putere va fi recunoscută de toate triburile pământului însă, cât suntem de departe de acel timp! Cine se pleacă în fața marelui Rege? Câtă revoltă, împotrivire față de El! Și pe pământ, câtă mulțime de domni și zei! Chiar printre creștinii, câte deosebiri de păreri despre Domnul Cristos și Evanghelie! Dar într-o zi nu va fi decât un singur Rege și un singur Domn. Oh, să strigăm în fiecare zi: „Vie împărăția Ta!”

Să nu tot discutăm când va veni acel timp, de teamă să nu pierdem binefăcătoarea siguranță ca va fi așa. Pe cât de sigur că Duhul Sfânt a vorbit prin prorocul, tot atât de sigur e și că tot pământul va fi plin de slava Sa. Domnul Isus n-a murit în zadar; nici Duhul lui Dumnezeu nu lucrează în zadar. Planul Tatălui nu va fi răsturnat. Acolo unde a biruit Satana, Domnul Isus va fi încununat cu slavă și Domnul atotputernic își va restabili domnia. Să mergem deci la treburile noastre zilnice și la serviciul nostru obișnuit, întăriți în această credință.

7 aprilie

FĂRĂ TEAMĂ DE OAMENI

Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului și se vor teme de tine.

Deuteronom 28.10

Deci, de ce să ne temem de ele? Am da dovadă de neîncredere mai mult decât de credință. Dumnezeu ne poate face atât de asemănători cu El, încât oamenii să fie siliți să recunoască lucrarea Lui în noi, că-I purtăm Numele pe drept și că suntem într-adevăr ai Lui. Dacă am putea să căpătăm acest har pe care Domnul dorește să-l răspândească peste noi!

Fiți siguri că oamenii fără evlavie se tem de adevărații sfinți. La drept vorbind le este silă de ei, dar le este și teamă de ei. Haman tremura în fața lui Mardoheu chiar când îi pune la cale moartea (Ester 6). Și, de fapt, ura lor este rezultatul temerii pe care o au de ei, dar sunt prea mândri pentru a o mărturisi. Să urmăm drumul adevărului și al dreptății, fără să ne cutremurăm de fel. Frica nu este partea oamenilor hotărâți, ci a acelor care se poartă rău și luptă împotriva lui Dumnezeu. Dacă în adevăr, Numele Domnului este chemat, pomenit cu smerenie, suntem în siguranță. Un cetățean al Romei nu avea decât să spună: sunt Roman, pentru a avea drept la protecția legiunilor armatei marelui imperiu; cine este un copil al lui Dumnezeu, are ca pază atotputernicia Lui, care mai lesne ar lăsa cerul fără îngeri, decât să lase pe unul dintre sfinții Săi fără apărare. Puteți îndrăzni ca leul în numele adevărului, căci Dumnezeu e cu voi.

8 aprilie

PĂSTRAȚI PÂNĂ LA SFÂRȘITUL LUCRĂRII

În noaptea următoare, Domnul i S-a arătat lui Pavel și i-a zis: „Îndrăznește, Pavele; că după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și la Roma.

Faptele Apostolilor 23.11

Ești un martor al Domnului și te găsești în primejdie acum? În acest caz, adu-ți aminte că nu vei muri până nu-ți vei termina lucrarea. Dacă Domnul îți mai cere să fii mărturie pentru El, vei trăi pentru a mărturisi. Cine poate sfărâma vasul pe care El vrea să-l mai folosească?

Și dacă nu mai are să-ți încredințeze vreun lucru, de ce să te temi la gândul că te cheamă la El, punându-te astfel la adăpost de vrăjmași? Treaba ta trebuie să fie de a sluji ca martor al Domnului Isus, și nimeni și nimic nu te poate opri până nu e terminată. Ești părăsit de prieteni și trădat de aceia în care aveai încredere? Planul lui Dumnezeu nu va fi împiedicat să se împlinească. Domnul ți se va arăta în noaptea ta de tristețe: „Trebuie să-mi mai fi martor”, îți va spune El. Ai curaj și bucură-te în Domnul.

Dacă această făgăduință nu este pentru acum, ar putea fi pentru vremea ce vine; însușește-ți-o! Amintește-ți să te rogi pentru misionari și aceia care sunt prizonieri, pentru ca Domnul să-i păzească până la terminarea lucrării lor pe pământ.

9 aprilie

LOCUL SUPREM AL BIBLIEI

Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nici o nenorocire.

Psalmul 119.165

Da, o adevărată dragoste pentru Cartea sfântă ne aduce multă pace, al cărei izvor este în Dumnezeu. Legea Sa să ajungă tovarăsa obișnuită a vieții noastre; ea va aduce în inimile noastre o adâncă mângâiere pe care nimic altceva nu ne-ar putea-o da. Duhul Sfânt lucrează prin acest cuvânt, ca un Mângâietor a cărui binefăcătoare influență vine să alunge frământările inimilor noastre.

Nimic nu poate fi o piatră de poticnire pentru acela în care locuiește Cuvântul lui Dumnezeu. Crucea lui de fiecare zi, ajunge pentru el o plăcere; el este pregătit pentru cuptorul încercării, și zbuciumat nu se miră de el, nici nu este abătut. El nu este enervat ca acela care e în bogăție, nici zdrobit prin împotrivire; căci este deasupra împrejurărilor schimbătoare ale vieții din afară. Dacă Domnul îi trimite o

mare încercare a credinței, care face pe altul să spună: „Aceasta e prea tare, cine o poate îndura?“, credinciosul o primește fără a murmura, pentru că greutățile care se pot naște în mintea sa sunt stăpânite de teama pe care o are el față de legea Dumnezeului său, care pentru el este autoritatea supremă, înaintea căreia se pleacă bucuros. Doamne, lucrează azi în noi această dragoste, această pace, această odihnă.

10 aprilie

PRIVEȘTE ȘI VEI TRĂI

Și Domnul spuse lui Moise: „Fă-ți un șarpe de aramă și pune-l într-o prăjină; și se va întâmpla, că oricine va fi mușcat și-l va privi, va fi vindecat.

Numeri 21.8

Aceasta este o imagine admirabilă a Evangheliei. Domnul Isus, socotit în rândul răufăcătorilor, este atârnat pe cruce în fața noastră. O privire spre El ne va vindeca îndată de mușcătura arzătoare a păcatului: „Oricine îl va privi, va fi vindecat“. Acela, care-și plânge cu amar păcatul, să ia seama la aceste cuvinte și le va găsi adevărate. Eu am trăit această experiență: privind la Domnul Isus răstignit, am fost vindecat îndată. Și tu, suflete, dacă privești prin credință la El, vei trăi. Poate că-ți dai seama și tu de influența păcatului cu veninul lui și nu mai ai nădejde; dar, să știi bine că nu este decât o singură nădejde. Și acest leac este sigur: „Oricine va privi la El, va fi vindecat“.

Șarpele de aramă nu era înălțat ca să fie privit cu curiozitate de cei sănătoși; ci era hotărât pentru cei ce fuseseră mușcați. Domnul Isus, adevăratul Mântuitor, a fost atârnat pe lemn pentru adevărații vinovați. Dacă mușcătura șarpelui veninos a făcut din tine un bețiv, un hoț, un desfrânat sau un mincinos, o privire încrezătoare la acest Mântuitor, te va vindeca de aceste vicii, și te va ajuta să trăiești în sfințenie și părtășie cu Dumnezeu. Privește numai și vei trăi.

11 aprilie

PĂRTĂȘIE STRÂNSĂ

Nici unul nu va mai învăța pe aproapele său, zicând: „Cunoaște, pe Domnul!“, căci toți îl vor cunoaște, de la mic la mare.

Ieremia 31.34

Noi putem să nu cunoaștem multe lucruri, dar îl cunoaștem pe Domnul și aceasta e mare lucru. Cel mai neînsemnat credincios Îl cunoaște pe Dumnezeu în Domnul Isus, poate ca nu atâta cât ar dori să-L cunoască, dar în sfârșit, îl cunoaște în adevăr.

Nu cunoaștem numai învățăturile Lui, ci îl cunoaștem pe El. El este Tatăl și Prietenul nostru și suntem personal în legătură cu El; putem zice: „Domnul meu și Dumnezeul meu“! Având legătură strânsă cu El, am petrecut multe zile prea fericite în sfântă părtășie cu El. Noi nu suntem străini pentru Dumnezeul nostru; și inima Lui este de partea noastră.

Aceasta întrece orice ar fi putut natura să ne învețe. Nu carnea și sângele ni L-au descoperit pe Dumnezeu. Isus Cristos L-a făcut cunoscut pe Tatăl inimilor noastre. Dacă apoi Domnul ne-a făcut să-L cunoaștem pe El însuși, nu este acesta izvorul oricărei cunoștințe? A-L cunoaște pe Dumnezeu, aceasta este viața veșnică, îndată ce intrăm în legătură cu Dumnezeu, avem dovada că suntem născuți din nou. Oh, sufletul meu, bucură-te în această cunoaștere și dă slavă lui Dumnezeu în toate zilele vieții tale!

12 aprilie

EL NU-ȘI MAI ADUCE AMINTE

Le voi ierta păcatele și nu-Mi voi mai aduce aminte de fărădelegile lor.

Evrei 8.12

De îndată ce Îl cunoaștem pe Domnul, primim iertarea păcatelor. Noi îl găsim în El pe Dumnezeul harului, care șterge fărădelegile noastre. Oh, ce veselă descoperire! Dar această făgăduință este într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu? Nu-și va mai aduce aminte de păcatele noastre? Poate El oare să le uite? El ne spune că le va uita și El știe ce spune. El ne vede ca și cum n-am fi căzut niciodată în păcat. Marea ispășire a îndepărtat atât de mult păcatul, încât el nu mai există în mintea lui Dumnezeu. Credinciosul este primit acum în Domnul Isus Cristos, precum era Adam în starea lui de nevinovăție; ba mai mult încă, el se îmbracă acum în neprihănirea dumnezeiască, în timp ce haina lui Adam era omenească.

Marele nostru Dumnezeu nu-Și va mai aduce aminte de păcatele noastre, pentru a le pedepsi, și nu ne va iubi cu nimic mai puțin din cauza lor. Așa precum o datorie o dată plătită este ștersă și încetează de a mai fi socotită ca datorie, tot așa Domnul privește ca șterse în întregime, fărădelegile noastre. Deși avem remușcări și plângem, pe drept cuvânt, că ne-am irosit viața în păcate, totuși să ne bucurăm că nu vor mai fi pomenite. Aceasta ne face să urâm păcatul. Iertarea prin har ne face să fim foarte precauți să nu-L mai supărăm pe Dumnezeu prin neascultarea noastră.

13 aprilie

UN TRUP SCHIMBAT, CA AL LUI

Noi așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos, care va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale.

Filipeni 3.20-21

Când suntem frământați de dureri încât nu suntem în stare să ne gândim sau să ne rugăm, simțim starea de neputință a trupului nostru, iar când suntem ispitiți prin poftele cărnii, ne dăm seama cât de vrednică de disprețuit este această fire pământească. Trupul nostru care ne smerește și, prin aceste porniri ale sale, ne face un mare serviciu. De ne-am smeri în adevăr, știind că trupurile noastre se înrudesc cu ale animalelor și chiar ne leagă de țarină. Dar Mântuitorul nostru, Domnul Isus Cristos va schimba această stare de lucruri. El ne va face asemenea trupului slavei Sale, pe toți care credem în El. Sufletul nostru a fost deja transformat prin credință; așa și corpul nostru se va reînnoi și se va potrivi sufletelor noastre transformate prin Duhul Sfânt. Când va avea loc această schimbare, nu putem ști, dar numai această nădejde ne poate susține, și întări în zilele de încercări și dureri din trup. Încă puțin timp și vom fi asemenea Domnului Isus; atunci nu va mai fi nici un fel de suferință: dureri, mădulare umflate, inimi șovăitoare. Bătrânul nu va mai fi o grămadă de infirmități, nici bolnavul un morman de carne în agonie. „Vom fi schimbați asemenea trupului Său slăvit!” înviere minunată, în așteptarea căreia, chiar trupul nostru de carne se poate odihni în siguranță.

14 aprilie

ALEGEREA MEA ESTE ALEGEREA LUI

El ne alege moștenirea.

Psalmul 47.4

Daca am fi lăsați în mâinile dușmanilor noștri, partea care ne-ar lăsa-o ar fi fără îndoială foarte mizerabilă. Dar pentru noi care credem, Domnul este Acela care ne dă în stăpânire o moștenire care ne asigură locul, prin înțelepciunea Sa infinită. Un gând mai înalt ca al nostru ne pregătește destinul. Dumnezeu este Dătătorul tuturor lucrurilor și noi suntem fericiți că este El; alegerea noastră este să-L lăsăm pe El să aleagă pentru noi.

Dându-ne seama de propria noastră nebulie, preferăm să-L vedem conducându-ne și alegându-ne El destinul. Simțim mai multă siguranță lăsându-L pe Domnul să conducă barca noastră, decât dacă am fi lăsați la propria noastră judecată. Și încredințăm bucuros durerile noastre din prezent și necunoscutul din viitor, hotărârii Tatălui nostru, Mântuitorului nostru și Mângâietorului nostru.

Suflete al meu, adu-ți azi dorințele la picioarele Domnului Isus. Și dacă ai fost

încăpățânat și plin de voința ta personală, dornic să fii și să faci toate după propria ta minte, acum renunță la egoismul tău lipsit de judecată și lasă firmele în mâinile Domnului. Spune „El trebuie să aleagă”. Dacă alții discută despre suveranitatea Domnului și slăvesc libera voință a omului, tu să le răspunzi: „El va alege pentru mine”. Cea mai bună alegere a mea este să-L las pe El să aleagă. Eu aleg ce El a ales mai întâi.

15 aprilie

... EL ÎMPLINEȘTE DORINȚELE

Celor neprihăniți, li se împlinesc dorința.

Proverbe 10.24

Pentru că această dorință este o dorință dreaptă, după voia lui Dumnezeu, El le-o împlinesc. Nu ar fi bine nici pentru om, nici pentru societate, ca o astfel de făgăduință să poată fi făcută celui nedrept. Să ținem poruncile Domnului și atunci El va lua în seamă dorințele noastre.

Dacă s-ar întâmpla ca cei neprihăniți să aibă dorințe nedrepte, ele nu le vor fi împlinite. Dar nu sunt acestea năzuințele lor adevărate, ci sunt simple abateri și sunt fericiți să fie refuzați în împlinirea dorințelor. Dorințele lor sfinte ajung la Domnul și El nu le respinge. Dacă ni se pare că cererile noastre sunt neluate în seama, să ne lăsăm încurajați de făgăduința dată nouă azi și să cerem încă o dată. Am primit un refuz categoric? Să-I mulțumim, știind că El nu împlinesc pentru noi nimic din ceea ce este dăunător.

Dar sunt lucruri pe care le putem cere cu îndrăzneală. Ceea ce trebuie să dorim înainte de toate, este să fim sfinți și în totul predați, să fim asemenea Domnului Cristos și gata pentru cer. Iată dorințele harului și nu ale firii noastre; atunci Dumnezeu nu va face nici o restricție dorințelor noastre, ci va face mai mult decât ce cerem sau gândim noi. „Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima” (Psalmul 37.4). Cere cu îndrăzneală și nu te teme.

16 aprilie

TOATE ÎNDREPTATE SPRE SFINȚENIE

În ziua aceea, va sta scris până și pe zurgălăii cailor: „Sfinți Domnului.”

Zaharia 14.20

Fericită zi va fi când totul va fi sfințit pentru Domnul și când chiar zurgălăii cailor vor răsuna proclamând sfințenia Domnului. Această zi a sosit pentru mine; nu sunt la

mine toate lucrurile sfințite pentru Dumnezeu? Nu este lucrul meu - munca mea - în totul pentru El? De azi înainte tot ce-mi aparține trebuie să fie ca al unui adevărat preot: îmbrăcămintea cuviincioasă, casa un templu, masa un altar, cuvintele o mireasmă.

Te rog, Domnul meu, nu lăsa în mine nimic necurat sau întinat. Fiind încredințat că aceasta se poate împlini, aștept ca Dumnezeu să-mi ajute să fiu așa. Pentru că eu însumi sunt proprietatea Domnului Isus, îl voi lăsa pe El să facă inventarul a tot ce am, căci totul îi aparține; și-mi iau hotărârea să i-o dovedesc, prin întrebuintarea acestor bunuri. Aș dori să-mi petrec zilele, de dimineața până seara, într-o sfântă rânduială, pentru ca clopoțeiilor cailor mei să sune voios. Și de ce nu? Căci cine are mai mult drept la muzică, decât sfinții? Dar clopotele mele, cântarea mea și însăși bucuria mea vor purta pecetea sfințeniei și vor vesti Numele prea fericitului Dumnezeu.

17 aprilie

DUȘMANI DEVENIȚI PRIETENI

Când sunt plăcute Domnului căile cuiva, îi face prieteni chiar și pe dușmanii lui.

Proverbe 16.7

Trebuie să iau seama ca Domnul să poată încuviința căile mele. Chiar așa, voi avea vrăjmași, și poate cu atât mai mulți cu cât mă voi sili să fac ce este bine. Dar ce făgăduință! Dumnezeu își va scoate lauda chiar din mânia omului, și o va potoli atâta de bine, încât nu mă va mai supăra!

El poate sili pe un vrăjmaș să nu-mi mai facă rău, chiar dacă ar fi hotărât să nu-mi dea pace. Așa a fost când Laban, urmărind pe Iacov, nu îndrăznea nici să-l atingă (Gen. 31.22). Sau El va potoli furia unui vrăjmaș, schimbând-o în prietenie, cum s-a întâmplat când Esau a ieșit înaintea lui Iacov pentru a-l îmbrățișa frățeste, atunci când el se temea că va fi lovit cu sabia, împreună cu familia lui. Domnul mai poate aduce la pocăință pe un împotrivor furios, făcând din el un frate în Cristos și un tovarăș de lucru pentru El, cum a făcut cu Saul din Tars. Oh! să binevoiască El să lucreze așa, de câte ori apare un duh de prigoană!

Ferice de omul ai cărui vrăjmași ajung ca leii pentru Daniel în groapa unde a fost aruncat: pașnici și ținându-i tovărășie. Când, în sfârșit, va veni moartea, ultimul meu inamic, rog pe Domnul să mă găsească în pace; dar prima mea grijă să fie, să fiu plăcut Domnului. El să-mi dea credința și sfințenia, lucruri în care Cel Prea înalt găsește plăcere.

18 aprilie

EL NICIODATĂ NU VA LIPSI

Voi fi cu tine; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi deloc.

Iosua 1.5

Acest cuvânt către Iosua este citat în Noul Testament astfel: „El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi" (Evrei 13.5).

Prea iubiților, avem înaintea noastră o viață de lupte; dar Domnul Oștirilor este cu noi. Avem noi oare de condus un popor numeros și nestatornic? Această făgăduință ne garantează toată înțelepciunea și prudența ce ne trebuie. Avem de luptat cu vrăjmași șireți, vicleni și puternici? Iată puterea, vitejia și izbânda. Sau avem de cucerit o moștenire mare? Avem zălogul biruinței în lupta noastră: însuși Domnul este cu noi. Ar fi un dezastru dacă El ne-ar lipsi; dar, cum aceasta nu e cu puțință, șoapta îngrijorării va fi oprită, împiedicată de zăgazul credincioșiei dumnezeiești. În nici o împrejurare Domnul nu ne va părăsi; orice ar veni, El va fi cu noi. Prietenii ne părăsesc, ajutorul lor este ca o ploaie repede și trecătoare de Aprilie; dar Dumnezeu este credincios, Domnul Isus este același în veac, iar Duhul Sfânt rămâne în noi.

Așadar, inima mea, fii liniștită și încrezătoare! Dacă norii se adună, Domnul îi poate împrăști. Dacă Dumnezeu nu mă poate lipsi de prezența Lui, nici credința mea nu va slăbi; dacă El nu mă va părăsi, aș putea eu să-L părăsesc?

19 aprilie

CEL MAI PRICEPUT CĂUTĂTOR

Iată-Mă voi îngriji Eu însumi de oile Mele, și le voi cerceta.

Ezechiel 34.11

El face lucrul acesta când aleșii Săi sunt încă asemenea oilor rătăcite, necunoscându-l nici pe păstorul, nici staulul lor. Cu câtă îndemânare știe El să le găsească! Domnul Isus folosește tot atâta duioșie căutându-le, cât și mântuindu-le. Chiar atunci când mulți din aceia pe care i-a atras Tatăl la El, se apropiaseră de porțile iadului, aproape să intre pe ele Domnul în căutarea Lui, sfârșește prin a-i atinge prin harul Său. El ne-a găsit și pe noi; să avem deci nădejde în privința rugăciunilor noastre pentru cei pe care ni i-a pus pe inimă, căci El va ști să-i găsească și pe ei.

Domnul dublează stăruințele Sale, când vreuna din oile Sale a ieșit din turmă, nemaiținând seamă de pășunile adevărului și ale sfințeniei. Ele pot cădea în greșeli grave, păcate dureroase sau într-o împietrire înșelătoare; dar Domnul a garantat

Tatălui că nu le va lăsa să piară. În harul Său și cârmuirea Sa, El le va urmări până-n țările depărtate, locuințele mizeriei, adâncimile întunericului sau în prăpăstiile disperării, pentru a nu lăsa să piară nici una din acelea pe care I le-a dat Tatăl. Pentru El este o cinste de a căuta și mântui întreaga turmă, fără nici o excepție. Cât sprijin este această făgăduință, dacă la ora actuală, sunt silit să strig: „Sunt răătăcit ca o oaie pierdută”.

20 aprilie

PRIN CREDINȚĂ, NU PRIN SIMȚIRE

Cel neprihănit va trăi prin credință.

Romani 1.17

„Nu voi muri, ci voi trăi!” zice David. Eu cred în Domnul Dumnezeu meu și această credință îmi va da și păstra viața. Aș vrea să fiu dintre aceia a căror viață este din numărul celor neprihăniți; dar chiar dac-aș fi desăvârșit, n-aș încerca niciodată să mă socotesc neprihănit prin propria mea îndreptărire, ci aș dori mai bine să mă agăț de lucrarea Domnului Isus, pentru a nu trăi decât prin credința în El și nimic altceva. Dacă aș fi în stare să-mi dau trupul să fie ars pentru Domnul, nu mă voi încrede în curajul meu, nici în credincioșia mea, ci aș trăi tot prin credință.

Este mult mai multă siguranță și fericire în a trăi prin credință, decât a trăi prin simțămintele sau prin faptele mele. Rămânând lipită de butuc, mlădița are o viață mai roditoare decât ar avea prin ea însăși, dacă i-ar fi cu puțință să trăiască despărțita de butuc, dar aceasta nu-i cu puțință. A trăi lipiți de Domnul Isus și luând totul din El, este cel mai dulce lucru și - în același timp - cel mai sfânt. Și dacă cel mai neprihănit om nu poate trăi decât în acest fel, cu atât mai mult eu, care nu sunt decât un biet păcătos!

Doamne, eu cred; mă încred numai în Tine. Ce altceva pot face? A mă încrede în Tine este viața mea și mă voi lipi de Tine tot mereu, până la sfârșit.

21 aprilie

DUMNEZEU ÎNSUȘI RĂSPĂLĂTEȘTE

Cine are milă de sărac, împrumută pe Dumnezeu și El îi va răsplăti binefacerea.

Proverbe 19.17

Să dăm săracului cu milă, - nu pentru a fi văzuți sau admirați, și încă mai puțin pentru a socoti că prin aceasta el ne este îndatorat. Să nu așteptăm nimic în schimb

de la cel sărac, nici măcar recunoștință; dar să socotim ceea ce am făcut pentru el ca un împrumut făcut Domnului. El este Acela care și-a luat obligația - să nu cerem de la sărac - să așteptăm de la El plata. Ce cinste ne face Domnul, când Se coboară până acolo că Se împrumută de la noi! Și ce favorizat este negustorul în ale cărui registre este înregistrat Numele Domnului. Nu ar fi o rușine ca un astfel de debitor să nu aibă o coloană aparte, decât pentru o sumă neînsemnată? Să nu ne temem de a înscris în această coloană o sumă cât mai mare. Să știm deci să ajutăm pe primul nevoiaș care vine la noi; cât despre răsplată, să nu ne mai gândim, - n-avem garanția lui Dumnezeu? Lăudat să fie Numele Său, ea are mai multă valoare decât aurul și argintul. Și dacă suntem în strâmtoare din cauza timpurilor grele, să spunem aceasta Domnului.

Poate că am fost cam aspru sau zgârcit față de cel ce ne cerea? Vai, în acest caz, Domnul să ne ierte.

22 aprilie

PUTEREA DE A FI RIDICAT

Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei încovoiați.

Psalmul 146.8

Sunt eu abătut? Voi aduce înaintea Domnului acest cuvânt de har! Obiceiul Său, făgăduința și bucuria Sa este aceea de a-i îndrepta pe cei încovoiați. Sufăr ca urmare a simțământului păcatului meu și de abaterea minții mele? Iată, lucrarea, jertfa Domnului Isus este tocmai pentru a mă ridica și a-mi da odihna sufletului. Doamne, Te rog ridică-mă, pentru dragostea Numelui Tău!

Poate că am avut o pierdere grea, sau ne aflăm în împrejurări excepțional de critice? Și acolo ne va ajuta Mângâietorul. Ce har, că una din persoanele Sfintei Treimi este Mângâietorul nostru! Să fim siguri că lucrarea Sa va fi bine făcută.

Mulți sunt atât de abătuți, încât doar Domnul Isus îi poate scăpa; El poate și va face aceasta. El poate să ne dea la toți sănătatea, nădejdea și fericirea, așa cum a făcut-o în încercările noastre trecute și a rămas același în bunătatea Lui. Noi putem fi triști și abătuți, dar vom fi ridicați atât de sus, încât aceia care ne disprețuiesc vor fi rușinați. Ce cinste pentru acela care va fi înălțat de Domnul! Face să fii abătut până la pământ, pentru a trăi experiența vindecării prin puterea Sa.

23 aprilie

NICI O TEAMĂ DE MOARTE

Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul: „Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.”

Apocalipsa 2.11

Prin prima moarte trebuie să trecem, afară numai dacă El nu vine pentru răpire; așa că o putem aștepta în liniște și fără a ne teme, pentru că Domnul Isus a schimbat această vale, într-o cale care duce la slavă.

Ce este de temut este a doua moarte; despărțirea omului de Dumnezeu; iată adevărata moarte care distruge orice pace, bucurie, nădejde. Dacă a plecat Dumnezeu, totul a dispărut; și această moarte este mai rea decât încetarea vieții.

Dacă, prin harul lui Dumnezeu, noi luptăm până la sfârșit și învingem în acest război slăvit, a doua moarte nu va putea pune pe noi mâna ei rece; nu vom avea teamă de moarte, nici de iad, căci ne așteaptă o cunună ce nu se veștejește: cununa vieții. Câtă putere ne va da această nădejde! Pentru viața veșnică merită să luptăm. Pentru a scăpa de amenințarea morții a doua, merită să ne dăm silințele o viață întreagă.

Doamne, dă-ne această credință ca să învingem și Te rugăm să ne dai harul de a rămâne nevătămați de păcat și de Satana, care caută să ne muște de călcâi!

24 aprilie

CONDIȚIE DE BINECUVÂNTARE

Aduceți la casa vistieriei, toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.

Maleahi 3.10

Mulți citesc această făgăduință și-i doresc împlinirea, fără a lua seama la condiția pusă. Nu ne putem aștepta să vedem cerul deschizându-se pentru a avea parte de ea, afara numai dacă dăm Domnului și lucrării Lui, ceea ce le datorăm. Nu ar fi lipsă de fonduri pentru lucrările sfinte, dacă toți aceia care poartă numele de creștini, ar plăti ceea ce trebuie.

Mulți din ei sunt săraci pentru că îl fură pe Dumnezeu. Multe Biserici nu sunt vizitate de Duhul Sfânt, pentru că ele îi lasă pe slujitorii lor să flămânzească. Dacă noi nu dăm slujitorului lui Dumnezeu hrana sa zilnică, să nu ne mirăm că primim din lucrul său hrană slabă pentru sufletele noastre. Când sarcina lui devine tot mai grea, din lipsă de ajutoare și lucrarea lui Dumnezeu este împiedicată din cauza lipsei de fonduri, cum putem nădăjdui să propășim duhovnicește?

Să vedem! Ce am dat eu până acum? Dacă am fost zgârcit cu Dumnezeu și m-am

târguit cu Domnul, Mântuitorul meu, nu voi mai fi ca în trecut. Voi da zeciuielile mele Domnului, jertfind pentru lucrarea Sa și ajutând pe sărac. Atunci voi simți puterea Sa, care mă va binecuvânta din plin.

25 aprilie

CUM SĂ-ȚI CREȘTI COPIII

Cel neprihănit umblă în neprihănirea lui; ferice de copiii lui după el.

Proverbe 20.7

A fi preocupat de familia noastră, poate fi natural, dar vom face bine să îndreptăm această grijă și asupra caracterului nostru. Dacă noi mergem înaintea Domnului în neprihănire, vom face pentru copiii noștri mai mult decât dacă le-am strânge o avere. Sfințenia vieții unui tată este cea mai frumoasă moștenire pentru copiii săi.

Cel neprihănit le lasă exemplul său care va fi cel mai bogat izvor de adevărată bunăstare. Câți copii nu datorează succesul lor în viață, exemplului primit de la părinții lor!

Ei le lasă și reputația lor. Oamenii au despre noi o părere cu atât mai bună, pentru ca suntem fiii unui om în care se puteau încrede. Oh, dacă toți tinerii ar avea grijă să păstreze nepătat numele familiei lor.

Pe deasupra, le lasă rugăciunile sale și binecuvântarea lui Dumnezeu, care li se împlinește. Dumnezeu îi va mântui pe copiii noștri, chiar după moartea noastră.

Integritatea noastră poate să fie pentru Dumnezeu mijlocul de a-i mântui pe fiii și fiicele noastre. Dacă ei văd în viața noastră realitatea credinței noastre, vor avea dorința să fie și ei mântuiți. Doamne, împlinește, făgăduința Ta și pentru casa mea.

26 aprilie

PURTARE PLINĂ DE BUNĂTATE

Și Domnul Dumnezeuul tău, te va binecuvânta.

Deuteronom 15.18

Un stăpân israelit trebuia să-l elibereze pe robul său, la timpul potrivit și, când acesta părăsea serviciul său, să-i dea un salariu potrivit pentru a se putea organiza. El trebuia să facă aceasta cu bunățate și inimă largă. Duhul acestei învățături, precum și întreaga lege a Domnului Cristos, ne învață să ne purtăm cu slujitorii noștri, la fel, cum se cuvine. Să ne amintim cum S-a purtat El cu noi și să ne dam seama că și noi trebuie să ne purtăm cu răbdare față de ei.

27 aprilie

DUMNEZEU ÎȘI VA TERMINA LUCRAREA

Domnul va sfârși ce a început pentru mine.

Psalmul 138.8

Acela care a început, va și sfârși lucrarea Sa în sufletul meu. Tot ce este cu privire la mine, îl privește și pe Domnul. Tot ce va găsi El bun, fără a fi ajuns perfect, îl va supraveghea, îl va menține și îl va duce la bun sfârșit. Iată mângâierea noastră! Prin mine însumi, eu nu voi putea sfârși lucrarea de har. Lipsurile mele de fiecare zi, îmi dovedesc aceasta îndeajuns și, dacă am rămas credincios până acum, aceasta se datorează numai faptului că Domnul m-a ținut. Dacă El m-ar părăsi numai o clipă, tot ceea ce am câștigat ar fi pierdut și eu aș pieri. Dar Domnul va continua să mă binecuvânteze; El va desăvârși credința mea, dragostea mea, caracterul meu, lucrul meu. Și El va face aceasta, pentru că a început această lucrare în mine. De la El îmi vine dorința pe care o am ca să mă desăvârșesc și, într-o oarecare măsură, El a împlinit deja năzuințele mele. Niciodată El nu va lăsa o lucrare neterminată; aceasta n-ar fi spre slava Sa; El știe cum să îplinească planurile harului Său, și chiar dacă propria mea fire rea, lumea și diavolul se unesc împreună pentru a împiedica lucrarea Sa, eu nu mă îndoiesc de făgăduința Sa. „El va sfârși ce a început pentru mine” și eu îl voi lăuda totdeauna.

Te rog, Doamne, fă să înflorească lucrarea Ta de har în mine și să înainteze astăzi!

28 aprilie

EL NE ESTE PĂRTAȘ

Eu voi locui în mijlocul lor, și voi umbla cu ei. Eu voi fi Dumnezeuul lor, și ei vor fi poporul Meu.

2 Corinteni 6.16

Aici se găsește reciprocitate de interese. Fiecare aparține celuilalt. Dumnezeu este partea poporului Său, și poporul ales este partea Dumnezeului său. Sfinții găsesc în El bunul lor de seamă, și El îi socotește ca o comoară a Sa. Ce izvor de mângâiere se găsește în aceasta pentru orice credincios!

La această reciprocitate de interese se adaugă o reciprocitate de sentimente.

Dumnezeu îl va iubi totdeauna pe poporul Său, și ai Săi Îl vor iubi.

Astăzi Dumnezeu va face totul pentru mine; și eu, ce voi face pentru El? Gândurile mele ar trebui să zboare spre El în tot timpul, căci El Se gândește la mine. Să nu mă

mulțumesc numai admitând ca așa trebuie să fie.

Aceasta ne conduce apoi la o părtășie binecuvântată. Dumnezeu locuiește în noi și noi locuim în El. El merge cu noi și noi mergem cu El. Neîncetat și peste tot avem însoțirea Sa. Fericită părtășie!

Deci să socotesc pe Domnul ca Dumnezeul meu, încrezându-mă în El și slujindu-I cum I se cuvine. Să-L iubesc, să-L cinstesc, să mă închin Lui în Duh și adevăr, ascultându-L în toate privințele. Iată dorința inimii mele! Când voi atinge acest ideal, voi găsi cerul.

Doamne, ajută-mă! Fii Dumnezeul meu, învățându-mă să Te cunosc ca Dumnezeul meu, pentru dragostea Domnului Isus.

29 aprilie

UITĂ ȘI IARTĂ

Nu zice: „Ii voi întoarce eu răul!” Nădărduește în Domnul, și El te va ajuta.

Proverbe 20.22

Nu te grăbi. Lasă să treacă mânia ta. Nu zice și nu face nimic pentru a te răzbuna (Rom. 12.17). Sigur că vei lucra fără chibzuință, luând bățul pentru a te răzbuna; și vei fi departe de a arăta astfel Duhul Domnului Isus. Dovedești mai multă noblețe dacă ierți și treci cu vederea purtarea rea a aceluia care ți-a arătat-o. Dacă lași să curgă ca un venin în tine amintirea unui rău pricinuit, gândindu-te sa-l întorci, înseamnă să păstrezi în inima ta o rană deschisă, care atrage altele. Mai degrabă uită și iartă.

Dacă vei găsi cu cale că trebuie să faci ceva, căci altfel vei fi în pierdere, atunci urmează sfatul care-ți este dat aici: „Nădărduește în Domnul și El te va ajuta!”

Acest sfat nu te va costa nici un bănuț, și totuși înaintea Lui are mare valoare. Rămâi liniștit! Așteaptă-L pe Domnul și spune-i păsul tău! Deschide înaintea Domnului scrisoarea lui Rabșache (2 Împ. 19); numai aceasta va fi pentru inima ta tulburată, o ușurare. Nu ai făgăduința: „El te va ajuta”? El va găsi mijlocul să o îplinească. Cum? Nici tu, nici eu nu putem ști, dar El o va face, fii sigur. Și dacă Domnul te va ajuta, aceasta-ți va da mai multă bucurie, ca urâtele certuri în care te-ai putea încurca, acoperindu-te cu rușine prin cearta cu vrăjmașul tău. Încetează de a fi întărâtat și încredințează-ți soarta în mâinile Judecătorului tuturor.

30 aprilie

RĂSPLATA BIRUITORULUI

Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe ea va fi scris un nume pe care nu-l știe decât acela care-l primește.

Apocalipsa 2.17

Inima mea, silește-te să stăruie în lupta sfântă, căci mare e răsplata biruinței. Azi noi mâncăm din hrana cerească ce cade în tabăra noastră, din acea hrană, din pustie, care vine din cer și care nu lipsește niciodată pelerinului în drum spre Canaan. Dar în Domnul Isus, ne este păstrat un nivel mai înalt al vieții duhovnicești, precum și o hrană care ne este necunoscută încă. În vasul de aur așezat în chivot se găsea ascunsă o măsura de mană, care nu trebuia să se strice, chiar peste veacuri. Nimeni nu a văzut-o vreodată; ea era păstrată în chivotul legământului în Locul preasfânt. Tot astfel viața credinciosului este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. Vom ajunge în curând acolo. Ieșind biruitori prin harul Domnului Isus, vom avea parte de bucatele împăratului. Ne vom hrăni cu mana ascunsă, care e Domnul Isus. El este pentru noi totul, în toți ai Lui, oricare ar fi situația noastră. El este Cel ce ne va întări pentru luptă, care ne asigură biruința și El însuși ne este răsplata. Doamne, dă-mi această biruință!

1 mai

PLIN DE CÂNTARE

Munții și dealurile vor răsună de veselie înaintea voastră și toți copacii din câmpie vor bate din palme.

Isaia 55.12

Când păcatul ne este iertat, cea mai mare apăsare a noastră ia sfârșit, făcând loc celei mai adevărate dintre bucuriile noastre. Aceasta este fericirea pe care Domnul o răspândește peste cei ce s-au împăcat cu El și ea se revarsă asupra naturii, umplând-o de sunetele sale. Natura este ca o orgă din care inima reînnoită poate scoate o armonie tulburătoare; cheia ei o cunoaște omul harului și nu are decât să o atingă pentru a face să răsună întregul univers într-un concert de laude. Munții și coastele dealurilor cu mărețele forme ale naturii alcătuiesc refrenul, iar copacii pădurilor și întreaga creațiune însuflețită formează melodia cântecului.

Când Cuvântul lui Dumnezeu aduce roade în mijlocul nostru și sunt mântuite suflete, atunci totul cântă, și se bucură în jurul nostru. Când auzim mărturisirile celor născuți din nou, și experiențele credincioșilor mai înaintați, ne simțim atât de înviați și de fericiți încât nu putem decât să-L laudăm pe Domnul; și ni se pare că stâncile melodiile și colinele, pădurile și câmpiile sunt influențate de melodiile noastre vesele și alcătuiesc în jurul nostru o orchestră minunată. Doamne, doresc ca

în această frumoasă zi de Mai, să mă unesc cu aceasta cântare universală și, asemenea unui canar, să cânt bunătățile Tale și slava Ta.

2 mai

SECERIȘ SPIRITUAL

Acela care va semăna din Duhul, va secera din Duhul viața veșnică.

Galateni 6.8

S-ar părea că semănatul să fie o operație păgubitoare, căci aceasta înseamnă a băga boabe bune în pământ pentru a nu le mai vedea. A semăna prin Duhul, de asemenea, pare a fi un vis; căci ne lepădăm de noi înșine și aparent nu câștigăm nimic în schimb. Dar dacă semănăm prin Duhul Sfânt silindu-ne să trăim pentru Dumnezeu, ascultându-L și având în vedere numai slava Sa, să fim siguri că nu vom lucra în zadar. Răsplata noastră va fi viața veșnică, și știm că această viață o avem de îndată ce învățăm să-L cunoaștem pe Dumnezeu, având părtășie cu El. Această viață curge ca un râu, care înaintează lărgindu-se și adâncindu-se până ne duce în oceanul fericirii nesfârșite, unde viața lui Dumnezeu devine viața noastră pentru veșnicie.

Să nu semănăm azi în firea pământească, căci atunci vom secera putrezirea. Ci, printr-o predare sfântă a vieții noastre, să trăim căutând cinstea și slava Dumnezeului nostru sfânt, în ascultarea de Duhul Său. Ce minunat seceriș este acela al vieții veșnice! Ce snopi de binecuvântări nemărginite vom culege! Ce sărbătoare va fi acest seceriș! Doamne, fă-ne să fim astfel de secerători, din dragoste pentru Fiul Tău.

3 mai

ASCULTÂND SEMNALUL DE LUPTĂ

Când vei auzi un vuiet de pași în vârful duzilor, atunci să te grăbești, căci Domnul merge înaintea ta, ca să-i bată pe Filistenii.

2 Samuel 5.24

Pe calea noastră se găsesc semne ale lucrării lui Dumnezeu, care ar trebui să ne miște. Duhul lui Dumnezeu suflă încotro vrea și tu îi auzi sunetul. Atunci trebuie să fim cu atât mai atenți. Să profităm de aceste împrejurări prețioase, folosindu-le. Noi avem de luptat contra Filistenilor în orice timp; dar când însuși Domnul merge înaintea noastră, să fim cu atât mai trezi.

Vântul mișcă vârful duzilor, și David cu oamenii săi au recunoscut acest sunet ca fiind semnalul de atac și, în timp ce ei înaintau, Domnul însuși îi lovea pe filistenii.

Oh, Domnul să ne dea azi prilejul de a vorbi aceluia care ne înconjoară. Cine știe dacă azi nu este o zi de vești bune, pentru mântuirea vreunui suflet? Să ținem deschisă urechea pentru a asculta vuietul vântului, și mintea noastră gata să se supună semnalului. Făgăduința Sa este că: „atunci Domnul va ieși înaintea noastră”. - Nu găsim aici o încurajare de a începe lupta? Și dacă Domnul merge înaintea noastră, nu vom rămâne pe loc.

4 mai

BIRUINȚĂ PENTRU CEL CĂZUT

Nu te bucura de mine, vrăjmașă, căci chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăși, chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este lumina mea.

Mica 7.8

Așa vorbește o persoană apăsata de necaz. Vrăjmașul nostru nu poate stinge lumina pentru un timp; dar pentru noi este o nădejde sigură, lângă Domnul; și dacă ne încredem în El, timpul nostru de apăsare și întuneric va fi de scurtă durată. Insultele vrăjmașului nostru nu sunt decât pentru un moment. Domnul va schimba în curând batjocurile și râsul lui în plâns, iar suspinele noastre în cântări.

Și dacă pentru un timp, marele vrăjmaș al sufletului nostru este biruitor, cum a fost cu oameni mai buni decât noi, să ne îmbărbătăm totuși, căci în curând vom birui. Ne vom ridica din abaterea noastră, căci Domnul ne va ridica. Nu vom rămâne în întuneric, cu toate că am avut de trecut pe acolo; căci Dumnezeu nostru este izvorul luminii și El nu va întârzia să facă să strălucească peste noi o zi strălucitoare. Să nu ne pierdem nădejdea și să nu ne îndoim. Încă o jumătate de învățtură de roată pe acest pământ, și vom atinge vârful izbăvirii. Vai de aceia care râd acum, căci ei vor plânge când laudăroșia lor va fi schimbată într-o rușine veșnică. Dar ferice de cei ce plâng și sunt batjocoriți pentru sfințenia vieții, căci ei vor primi o mângâiere dumnezeiască.

5 mai

DE CE SĂ RĂMÂI ÎN SCLAVIE

Domnul Dumnezeuul tău îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine, te va strânge iarăși din mijlocul tuturor popoarelor la care te va împărășia El

Deuteronom 30.3

Chiar și poporul lui Dumnezeu poate să se vândă pentru a fi rob al păcatului. Acesta e un fruct amar, rod al unei rădăcini foarte amare. Ce sclavie este aceea a unui copil

al lui Dumnezeu vândut păcatului, în lanțurile lui Satan, lipsit de slobozenie, de puterea de rugăciune, de bucuria în Dumnezeuul său! Să luăm seama să nu cădem într-o astfel de robie; dar, dacă suntem intrați în ea, să nu disperăm.

Nu putem rămâne prinși în sclavie pentru totdeauna. Prețul plătit de Domnul Isus pentru răscumpărarea noastră este prea mare pentru ca El să ne lase în mâinile vrăjmașului. Dar calea slobozeniei este: „Întoarce-te la Domnul Dumnezeuul tău”. Acolo unde am găsit pentru prima oară mântuirea, o vom găsi și a doua oară: la picioarele crucii, mărturisindu-ne păcatul, vom găsi iertare și izbăvire. Apoi „să ascultăm de glasul Domnului Dumnezeului nostru, din toată inima și din tot sufletul nostru, în tot ce ne poruncește” și robia noastră va înceta. Duhul abătut și întristarea sufletului se spulberă - de îndată ce părăsim idolii și ne plecăm smeriți înaintea Dumnezeului celui viu. De ce să rămânem robi? Să ne însușim, fără întârziere, dreptul de copii ai lui Dumnezeu, ieșind astfel din exil.

6 mai

LEAC ÎMPOTRIVA INVIDIEI

Să nu-ți pizmuiască inima pe păcătoși, ci să aibă totdeauna frică de Domnul, căci este o răsplată, și nu ți se va tăia nădejdea.

Proverbe 23.17-18

Când vedem că celor răi le merge bine, suntem gata să-i pizmuim; când îi auzim bucurându-se, în timp ce inima noastră e tristă, credem că partea lor e mai bună. Dar acest gând e nebunie și păcat. Dacă i-am cunoaște mai bine, și mai ales dacă ne-am aminti sfârșitul lor, ne-ar fi mai degrabă milă de ei. Leacul pentru această pornire, este să rămânem neîncetat, zi de zi, cu sentimentul prezenței lui Dumnezeu, adorându-L și păstrând legătura cu El. Această stare va duce sufletul nostru la niveluri superioare, unde vom judeca mai limpede și dorințele noastre vor fi mai curate. Cu cât cerul va ocupa mai mult loc în viața noastră, cu atât ne vom alipi mai puțin de lucrurile de pe pământ. Teama de Dumnezeu va șterge invidia din suflet. Vom da lovitură de moarte pornirilor noastre, privind sfârșitul celui rău. Bogăția și slava sa nu sunt decât o arătare scurtă, trecătoare.

Măreția aparentă a celui bogat ne uimește un moment, apoi se stinge. Ce câștig are el că prosperă dacă vine judecata să-l acuze? Dar omul lui Dumnezeu, din contră, are ca sfârșit pacea și binecuvântarea și nimeni nu-i poate răpi bucuria. Evită să privești cu jind și caută adevărata mulțumire sufletească.

7 mai

SĂ NU MAI RĂMÂNĂ NIMIC RĂU

Nimic din ce a fost blestemat să fie nimicit cu desăvârșire, să nu se lipească de mâna ta, pentru ca Domnul să Se întoarcă, să te ierte și să te înmulțească, după cum a jurat părinților tăi.

Deuteronom 13.17

Israel trebuia să cucerească orașele păgâne și să distrugă toată prada, socotind tot ce a fost întinat prin idolatrie, ca blestemat și deci să fie nimicit prin foc. Tot astfel trebuie ca creștinul să-și privească toate păcatele sale. Nu trebuie să lăsăm nimic rău să locuiască în noi. Este un război de moarte împotriva răului de orice natură ar fi, care ar întina sufletul, trupul sau duhul. Această părăsire a răului trebuie să o privim ca o roadă a harului lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu ne face să nu mai avem nici o îngăduință pentru păcatele noastre, atunci El ne arată îndurarea Sa; și când ne mâniem împotriva răului, Dumnezeu încetează să fie mâniat pe noi. Când noi creștem străduințele împotriva fărădelegii, înmulțește și Dumnezeu binecuvântările. Secretul pentru a crește în pace și bucurie în Domnul Cristos, este ascultarea de acest cuvânt: „Să nu rămână nimic sortit pieirii în mâna ta”. Doamne, Te rog curățește-mă azi. Îndurarea, mila, propășirea și bucuria vor fi partea sigură a aceluia care leapădă cu hotărâre și cu tărie păcatul.

8 mai

HAR ȘI LA BĂTRÂNEȚE

Duceți-vă și voi în via Mea, și vă voi da ce va fi cu dreptul.

Matei 20.4

Da, chiar pentru persoanele în vârstă și obosite este încă de lucru în via Domnului Cristos. Cu toate că am ajuns în ceasul al unsprezecelea, El dorește să ne mai folosească. Ce har! Desigur, orice bătrân ar trebui să salte de bucurie la această chemare. Când oamenii sunt înaintați în vârstă, nu-i ia nimeni pe garanție. Ei merg din loc în loc pentru a găsi de lucru, dar patronii dau din cap, la vederea părului lor alb; însă Domnul Isus îi primește pe bătrâni și le dă bună plată. Vedeți câtă bunătate! Fă, Doamne, ca cei bătrâni să intre fără întârziere în slujba Ta. Dar, Dumnezeu va da oare vreo răsplata celor neputincioși din cauza bătrâneții? Nu vă îndoiiți de aceasta. El spune că va da ce va fi cu dreptul, dacă lucrează în via Lui. Veți primi aici harul, iar acolo sus, slava. Vă va da ajutor și mângâiere în timpul de față, și odihna în viitor; o putere care va ține în toate zilele și o viziune a slavei când va veni noaptea morții. Toate acestea, ți le va da Domnul Isus, ție care ai venit la El la bătrânețe, ca și celui care intră de tânăr în slujba Sa.

Voi mărturisi acest har oricărui suflet nepocăit, om sau femeie bătrână, rugând pe Domnul să-i binecuvânteze, pentru dragostea Domnului Isus; apoi voi fi cu luare aminte să-i descopăr, pentru a le face cunoscut vestea bună.

9 mai

A TE ÎNCREDE ÎNSEAMNĂ A TE BUCURA

Da, inima noastră își găsește bucuria în El, căci avem încredere în Numele Lui cel sfânt.

Psalmul 33.21

Planta credinței face să crească floarea bucuriei inimii; ea nu înflorește chiar de la început, ci vine la timpul său. Să ne încredem în Domnul în orele noastre triste și, în ziua hotărâtă, El va răspunde încrederii noastre, dându-ne bucuria Lui, ca roadă a credinței noastre. Îndoiala dă naștere suferinței, dar încrederea aduce bucurie.

Siguranța exprimată de Psalmist este, în adevăr, o făgăduință în care, dacă ne încredem, ni se garantează împlinirea; deci, să ne-o însușim. Dacă nu ne bucurăm în această clipă, totuși ne vom bucura, tot atât de sigur cum Dumnezeu lui David este și Dumnezeu nostru.

Să ne gândim adânc la sfântul Nume al lui Dumnezeu, pentru ca să avem mai multă încredere și să ne bucurăm tot mai sigur. În firea Lui, El este sfânt, drept, milos, credincios și neschimbat. Un astfel de Dumnezeu nu este El vrednic de toată încrederea noastră? El este Atotputernic, Atotînțelept și Atotprezent. Nu ne putem oare lăsa în totul în voia Lui? Să ne hotărâm la aceasta chiar de acum și fără rezervă! Iehova-Jireh va îngriji, Iehova-Șalom ne va trimite pacea, Iehova-Țidkenn ne va îndreptăți, Iehova-Sameh va fi pentru totdeauna aproape și cu Iehova-Nissi vom birui pe orice vrăjmaș. Cei ce cunosc Numele Tău, se vor încrede în Tine; și cei ce se încred în Tine, se vor bucura în Tine, Doamne.

10 mai

TEME-TE NUMAI DE DUMNEZEU

Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme; ce mi-ar putea face omul?”

Evrei 13.6

Pentru că Domnul nu ne va lăsa nici nu ne va părăsi, să fim mulțumiți cu partea noastră. Domnul este pentru noi: totdeauna vom avea un prieten, o comoară, un adăpost. Cu o astfel de siguranță, putem fi independenți față de oameni. Sub această

înalță protecție, nu vom fi niciodată ispitiți să ne plecăm înaintea semenilor noștri. Dumnezeu este ocrotirea noastră, deci putem ține capul sus.

Cine se teme de Dumnezeu, nu are de ce să se mai teamă. Să rămânem într-o sfântă teama înaintea Lui și toate amenințările prigonitorilor nu vor avea mai multă influență asupra noastră ca șuierăturile vântului. În zilele noastre, omul nu mai poate face împotriva noastră ceea ce făcea în timpul când apostolul scria acest verset. Eșafodurile și roțile pe care erau chinuți creștinii, nu se mai folosesc azi, iar uriașul Papă nu-i mai poate arde pe eretici. Dacă ucenicii învățătorilor mincinoși folosesc batjocurile și disprețul, sa nu ne mirăm, deoarece copiii acestei lumi nu le place sămânța cerească. Atunci ce este de făcut? Să suferim disprețul lumii, căci el nu poate distruge nici un mădular. Dumnezeu ne ajută să nu ne temem de nimic. Dacă lumea se înfurie, s-o lăsăm să-și facă plăcerea, dar sa nu ne temem de ea.

11 mai

AȘTEAPTĂ REZULTATUL FINAL

Peste Gad vor da iureș cete înarmate; dar și el va da iureș peste ele și le va urmări.

Geneza 49.19

Mulți dintre noi au fost ca seminția lui Gad. Adversarii noștri au fost uneori foarte numeroși, s-au năpustit peste noi ca o armată. Da, și pentru moment ne-au biruit; și ei au fost prea încântați de victoria lor de moment. Astfel, ei au dovedit că prima parte a versetului este reală și pentru noi care suntem ai lui Cristos; ca și peste Gad, au dat iureș peste noi cete înarmate. Această înfrângere este foarte dureroasă și am fi disperați, dacă prin credință nu am lua pentru noi binecuvântarea făcută prin ultimele cuvinte ale lui Iacov: „dar și el va da iureș peste ele și le va urmări”. „Totul este bine, când se sfârșește cu bine”, zice un proverb. Un război poate fi judecat nu după primul succes sau prima înfrângere, ci după ce se petrece la sfârșit. Domnul va da biruință adevărului și dreptății, în final. Și, așa cum spune Bunyan, aceasta înseamnă pentru totdeauna, căci nimic nu mai poate veni după final.

Ceea ce ne trebuie este stăruința plină de răbdare în a face bine, încrederea neclintită în slăvitul nostru Conducător. Domnul nostru Isus ar vrea să ne învețe arta Lui sfântă de a-ți face fața ca o cremene, mergând prin lucrare sau suferința, până ce vom putea spune: „S-a sfârșit”. Aleluia, biruință! Noi credem această făgăduință: el le va urmări și în final le va birui.

12 mai

SLUJITORUL RĂSPLĂTIT

Cine îngrijește de un smochin va mânca din rodul lui și cine îngrijește de stăpânul său va fi prețuit.

Proverbe 27.18

Domnul Isus este cel mai bun dintre stăpâni și este o cinste să fii primit să faci cel mai mic lucru pentru El. Slujirea pentru unii stăpâni seamănă cu sădirea unui pom sălbatic care nu dă decât roade amare; dar a sluji pe Domnul, este ca sădirea unui smochin care dă cele mai dulci smochine. Slujirea pentru El este o plăcere; cu timpul, cine-i slujește Lui, înaintează sigur; succesul în lucrare este binecuvântare aici pe pământ, iar răsplata pentru ea este slavă în cer.

Cele mai mari cinstiri le vom căpăta în viața viitoare, când smochinele vor fi coapte. Îngerii, care acum sunt slujitorii noștri, ne vor duce acolo, când lucrarea încredințată nouă va fi terminată. Cerul, unde se află Domnul Isus, va fi și casa noastră, fericirea noastră veșnică și Domnul Isus, însoțitorul nostru slăvit. Cine-și poate închipui tot ce-i cuprins în cuvintele: „Acela care slujește cu grijă Stăpânului său, va fi cinstit?”

Doamne, ajută-mă să-Ți slujesc, lăsând la o parte orice dorință de a fi cinstit de alții, până nu mă vei cinsti Tu însuși. Duhul Tău cel sfânt să facă din mine un lucrător răbdător și un slujitor smerit.

13 mai

ZIUA ESTE APROAPE

Îi voi da luceafărul de dimineață.

Apocalipsa 2.28

Până să vină ziua risipirii întunericului, câtă binecuvântare găsim în Domnul Isus, „Lucefărul de dimineață”! Jurnalele au anunțat reparația stelei din Betleem. Și, luând informații, s-a recunoscut că nu era vorba decât de „lucefărul de dimineață”; dar greșeala nu era mare.

E mai bine să-L vedem pe Domnul Isus ca „Soarele neprihănirii”; dar când nu-L putem vedea astfel, să fie pentru noi ca steaua care vestește ziua și arată că lumina veșnică este aproape. Dacă azi nu sunt așa cum doresc să fiu, totuși Îl văd pe Domnul Isus și aceasta îmi dă încredințarea că într-o zi voi fi ca El. A vedea pe Domnul Isus prin credință, deja înseamnă pentru noi că în curând îl vom vedea în slava Sa și vom fi schimbați ca să fim asemenea cu El. Și dacă acum n-am toată lumina și bucuria pe care le-aș dori, le voi avea în curând; căci așa cum văd acum lucefărul de dimineață, tot așa de sigur voi vedea ziua. Lucefărul de dimineață nu

apare cu mult înainte de a răsări soarele.

Suflete, ți-a dat Domnul luceafărul de dimineață? Păzești tu tare adevărul, harul, nădejdea și dragostea pe care le-ai primit de la El? Atunci, deja vezi arătarea slavei care se apropie; și Acela care te ajută să te ferești de rău, urmărind binele, ți-a dat astfel luceafărul de dimineață.

14 mai

RĂNIREA FĂCUTĂ PENTRU VINDECARE

Veniți să ne întoarcem la Domnul? Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca, El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile.

Osea 6.1

Înainte de a vindeca, Domnul găsește cu cale să lovească. El face aceasta cu mâna sigură a chirurgului, condusă de dragostea inimii Sale părintești. Dar înainte de a bandaja, El lovește; fără aceasta ar fi o lucrare necompletă. Legea a fost dată înainte de Evanghelie; și Dumnezeu face să se nască în noi simțământul nevoii de a ne întoarce la El, înainte de a ne veni în ajutor. Ești tu zdrobit de lucrarea convingătoare a Duhului? Sau poate te găsești în duhul robiei care-ți insuflă frică? Acestea îți dau simțământul nevoii ca rănilile inimii tale să fie legate și vindecate prin Evanghelie.

Nu deznădăjdui, sărmană inimă, ci vino la Domnul cu rănilile tale sângerânde și gândurile tale negre. Numai El te poate vindeca și în aceasta e toată bucuria Sa; lucrarea Lui este de a bandaja inimile zdrobite, rănite, și El singur are o îndemânare desăvârșită și slăvită. Deci, nici o întârziere! Dar, să ne întoarcem la Domnul Dumnezeu de care ne-am depărtat. Să-I spunem de rănilile noastre arzătoare și să-L rugăm să-și termine lucrarea. Oare chirurgul face o tăietură ca apoi să-și lase pacientul să sângereze până va muri? Și Tu, Domnul meu, ai putea să lași să se mărească suferința unui suflet și a unei sărmane inimi tulburate? Nu, Doamne, aceasta n-o vei face niciodată!

15 mai

LOCURILE ÎNALTE ALE LUI DUMNEZEU

Îi voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.

Psalmul 91.14

Oare mie mi se adresează Domnul cu aceste cuvinte? Da, dacă cunosc Numele Său. Slăvit să fie Dumnezeu, că acest Nume nu-mi este străin; L-am încercat și L-am cunoscut, pentru aceasta mă încredințez Lui. Cunoscut Numele Său ca acela al unui

Dumnezeu care urăște păcatul, căci am aflat prin puterea convingătoare a Duhului Său, că nu se învoiește cu nici un rău. Dar, prin Domnul Isus Cristos, L-am mai cunoscut și ca Dumnezeul iertării, căci El nu mai ține în seamă nici una din abaterile mele. Numele Său este credincios, și-L cunosc și în acest fel, cu toate că am multe greutăți.

Această cunoaștere este un dar al harului Său, și pentru acest motiv Domnul ne dă un alt har, acela de a ne așeza la un adăpost înalt; avem deci har peste har. Observați ca dacă vrem să urcăm tot mai sus, poziția poate fi periculoasă; dar dacă Domnul ne așează acolo, suntem în siguranță. El poate face aceasta, dându-ne mult de lucru, reușită în serviciul nostru, conducerea unei lucrări. Si chiar dacă nu face aceasta, totuși ne poate așeza la un adăpost înalt, printr-o legătură mai strânsă cu El, printr-o recunoaștere mai clară a lăuntrului nostru, o sfințenie triumfătoare asupra oricărui rău, o bucurie deosebită a slavei viitoare. Când ne conduce Dumnezeu în aceste locuri înalte, Satana nu ne poate cobori de acolo. Să fie așa cu noi toți chiar de azi.

16 mai

PRIMIM AȘA CUM DĂM

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă.

Matei 5.7

Este oare drept, că aceia care nu iartă să fie iertați și aceia care nu dau nimic săracilor să fie ajutați în nevoile lor? Dumnezeu ne va măsura cu propria noastră măsură: aceia care au fost stăpâni asupra alor sau creditori nemiloși, vor vedea pe Domnul lucrând sever cu ei. „Vei fi o judecată fără milă, față, de aceia care n-au avut milă.”

Să ne trezim de azi, dând și iertând; să învățăm să fim îndurători; să facem totul cu bunăvoință, dragoste și milă; să nu judecăm aspru purtarea oamenilor, căutând ceartă cu ei, să nu așteptăm prea mult de la ei, ci să fim mulțumiți cu ce ne pot sluji. Vrem să avem parte de milă, îndurare? Să fim și noi miloși. Pentru a avea parte de fericire, să împlinim condiția. Nu este oare o datorie plăcută să fii bun? Nu găsim noi mai multă plăcere în bunăvoință decât în mânie, în lipsă de largime de inimă sau indignare? Ca să căpătăm îndurare este o binecuvântare și răsplătă. Numai harul putea face o astfel de făgăduință. Noi iertăm semenilor noștri numai o mică datorie, în timp ce Domnul ne iartă datoria tuturor păcatelor noastre.

17 mai

NU SUNTEM LIPSIȚI

Cei neprihăniți vor moșteni fericirea.

Proverbe 28.10

Cartea Proverbelor este o carte de făgăduințe. Și făgăduințele trebuie socotite ca proverbe pentru poporul lui Dumnezeu. Iată una vrednică să fie luată în seamă. Suntem obișnuiți să gândim despre bunurile noastre pământești că noi le câștigăm, dar aici ni se spune că fericirea o moștenim.

Răutatea și viclenia vrăjmașilor noștri nu pot lucra nicidecum distrugerea noastră; ei vor cădea în groapa pe care au săpat-o. Moștenirea ne este în așa fel dată, încât noi nu vom putea fi lipsiți de ea, nici nu ne vom putea depărta de ea.

Dar ce anume stăpânim chiar de pe acum? Avem un cuget curățit prin sângele scump al lui Isus. Avem dragostea lui Dumnezeu care rămâne neschimbată peste noi. Avem trecere înaintea lui Dumnezeu în rugăciune, în orice timp am avea nevoie. Avem providența lui Dumnezeu care veghează peste noi, îngerii lui Dumnezeu ca să ne slujească și, mai pe sus de toate, Duhul lui Dumnezeu locuind în noi. De fapt, toate lucrurile sunt ale noastre. „Fie lucrurile de acum, fie lucrurile viitoare, toate sunt ale voastre.” Isus este al nostru. Da, Sfânta Treime este unitate în noi. Deci să fim pe deplin mulțumiți, să nu ne văietăm, să nu avem un spirit limitat sau de robie, căci avem în stăpânire lucruri mărețe. Să ne hrănim cu Dumnezeu și să ne bucurăm în El toate zilele.

18 mai

PIERDERI ÎNFRÂNTE

Vă voi răsplăti anii, pe care i-au mâncat lăcustele.

Ioel 2.25

Da, acești ani pierduți, după care suspinăm, ne vor fi înlocuiți prin harul Dumnezeului nostru, cu ani mult îmbelșugați pentru slujba Sa, cu cât cei pierduți înainte de pocăința noastră, au fost o pagubă.

Lăcustele modei, reîntoarceri la firea noastră, starea de căldicei, toate aceste abateri le socotim ca o plagă grozavă, acum. Oh, dacă nu le-am fi lăsat să se abată peste noi! Dar Domnul, în bunătatea Lui, ne-a scăpat de ele și acum suntem plini de râvnă în slujba Sa. Slăvit să fie Numele Său!

Recoltele noastre de haruri duhovnicești sunt atât de bogate, încât suntem mai mult decât răsplătiți pentru abaterile noastre din anii de neglijare a legăturii cu Mântuitorul. Experiențele noastre personale triste, sunt schimbate în roade binecuvântate și ne folosesc să-i înștiințăm și pe alții să se ferească de astfel de

abateri. Trebuie să ajungem tot mai înrădăcinați în smerenie și atârnare copilărească de El; așa putem să recâștigăm timpul pierdut. Astfel printr-o minune a dragostei, anii în care devastatorul mâncase totul, ne sunt înapoiați. Nu-i în asta o mare favoare? Să credem și vom ajunge ca Petru, care, a devenit un om mai folositor, după ce și-a recunoscut slăbiciunea și greșeala. Doamne, Te rugăm să ne ajuți Tu.

19 mai

VOM PUTEA VORBI PENTRU DUMNEZEU

Dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea.

Ieremia 15.19

Sărmane Ieremia! Dar de ce să fie socotit sărman? Prorocul care plânge era un slujitor ales și cinstit de Dumnezeu, mai presus de mulți. Dar, pentru că el spunea adevărul, era disprețuit. Cuvântul, atât de dulce pentru el, era amar pentru ascultătorii săi; îi era cerut să rămână în credințioșia sa, pentru ca Domnul să continue a vorbi prin el, poporului. El trebuia să lucreze cu îndrăzneală și plin de adevăr cu oamenii din timpul său, pentru ca să despartă pe cei ce voiau să meargă cu Dumnezeu, ascultând de poruncile Sale, de cei care se împotriveau. Domnul îl încuraja, făgăduindu-i că el va fi gura Sa.

Ce cinste! Nu dorește oare orice predicator și orice credincios să fie ca el? Să vorbească însuși Dumnezeu prin noi! Ce minune! Cuvântul nostru va fi sigur, adevărat, curat, puternic; el nu se va întoarce fără rod, ci va fi o bincuvântare pentru cei care-l vor primi; iar aceia care-l vor respinge, vor face aceasta spre paguba lor. Această făgăduință să fie pentru tine și toți lucrătorii Domnului!

20 mai

NU CUTEZĂM SĂ NE ÎNDOIM

Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma ușile de aramă și voi rupe zăvoarele de fier.

Isaia 45.2

Această făgăduință e făcută lui Cyrus, dar e și pentru orice adevărat slujitor al lui Dumnezeu. Înainte tot mereu și calea ni se va lumina. Abaterile de la cale și ocolirile ne vor fi oferite de șiretenia oamenilor și vicleniile Satanei, fără ca noi să ne vedem siliți să mergem pe ele, fiind căi lăturalnice. Ușile de arama vor fi sfărâmate și zăvoarele de fier care le ținutiesc vor cădea în bucăți. Nu vom avea nevoie, pentru a le răsturna, nici de frânghie, nici de topoare, însuși Domnul va face minuni și lucruri

neașteptate se vor împlini pentru noi.

Să părăsim deci temerile noastre neîntemeiate, pentru a merge înainte cu hotărâre, pe cărarea datoriei. N-a spus oare Domnul: „Voi merge înaintea ta”? Să încetăm de a ne îndreptăți și să îndrăznim să ne avântăm drept înainte. Este vorba de lucrarea Domnului; El ne va face în stare și va îndepărta toate piedicile. Dacă El va sfărâma porțile de aramă, cine-L poate împiedica în împlinirea planului Său și sa stea împotriva hotărârilor Sale? Ucenicii Domnului au la îndemână mijloace nesfârșite. Cu toate că drumul e închis pentru puterile omenești, el este liber în fața credinței. Când însuși Domnul declară că va lucra, cum ne putem îndoi de El?

21 mai

PLOUĂ FĂRĂ NORI? NICIDECUM

Când se umplu norii de ploaie, o varsă pe pământ.

Eclesiastul 11.3

De ce să ne temem de norii care vin să întunece cerul nostru? Ei ne ascund soarele pentru o clipă, dar nu pot să-l stingă, și-l vom vedea lucind din nou, în curând. Acești nori sunt încărcăți cu ploaie și, cu cât sunt mai negri, cu atât mai îmbelșugată va fi revărsarea care va cădea din ei. Cum am avea ploaie fără nori?

Încercările ne-au adus de fiecare dată binecuvântări și ne vor aduce mereu. Deci ele sunt plăcuții vestitori aducători de haruri binefăcătoare. Domnul nostru ne poate adăpa cu necazuri, dar nu ne va îneca în mânia Sa. Scrisorile de dragoste ale Domnului nostru, ne sosesc adesea sub învelișuri negre. Carele Lui huruie, dar sunt pline de binecuvântări. Toiagul Lui îmbobocește cu flori mirositoare și fructe delicioase. Să nu ne tulburăm când se întunecă cerul, ci să cântăm, căci ploile din aprilie ne aduc florile din mai.

Doamne, norii sunt așternutul picioarelor Taie. În ziua întunecoasă, Tu ești lângă noi. Cu dragoste Te privim și ne bucurăm. Credința vede norii descărcându-se și făcând să reînverzească colinele și câmpiile.

22 mai

CÂNTECUL ÎNCREDERII

Când umblu în mijlocul strâmtorării, Tu mă înviorezi, îți întinzi mâna spre mânia vrăjmașilor mei și dreapta Ta mă mântuiește.

Psalmul 138.7

Dacă ni se pare înfiorător să trecem prin strâmtorare, totuși mersul nostru e

binecuvântat, căci îl însoțește o făgăduință specială. Și dacă avem o făgăduință sfântă, ce poate realiza strâmtorarea? Ce mă învață Domnul aici? Acest: „Tu mă înviorezi”, îmi spune că atunci voi avea mai multă viață, putere și credință. Nu este adevărat că deseori greutățile ne înviorează, așa cum face aerul proaspăt când simțim că suntem gata să leșinăm?

În fața furiei vrăjmașilor noștri și mai ales a Satanei, voi întinde oare mâna pentru a-i lovi? Nu. Căci Domnul meu va folosi brațul Său, mai puternic decât al meu, și mă va apăra împotriva lor, mai bine decât aş putea-o face eu. Domnul zice: „Răzbunarea este a Mea”. El mă va scăpa prin puterea și înțelepciunea Sa. Ce mai doresc?

Inima mea, spune-ți adesea această făgăduință, până ce o vei putea folosi ca un cântec plin de încredere și mângâiere în zilele triste. Roagă-te să te învioreze, și restul încredințează-l în mâinile Domnului, care va împlini totul pentru binele tău.

23 mai

TOTALA SPRIJINIRE PE DUMNEZEU

Căci El va izbăvi pe săracul care strigă, și pe nenorocitul care n-are ajutor.

Psalmul 72.12

Săracul strigă; de altfel, ce ar putea face? Strigătul lui este auzit de Dumnezeu; ce-i trebuie mai mult? Acela dintre cititori care este sărac, sa strige la El; prin aceasta va arăta înțelepciune. Nu strigați la urechile prietenilor voștri, căci chiar dacă ar putea să vă ajute, ei vor face aceasta numai dacă Domnul le va pune pe inimă. Cel mai sigur este să mergeți direct la Dumnezeu, strigând. Acela care aleargă drept spre țință e cel mai bun alergător. Alergați la El și nu la alte mijloace.

„Vai!” zici tu, „eu nu am nici prieteni, nici ajutor”. Cu atât mai bine; te poți baza pe Domnul de doua ori - ca unul fără mijloace și fără ajutor. Pentru nevoia ta dublată, să faci o îndoită rugăciune. Chiar pentru nevoile trecătoare poți să aștepti toate de la Dumnezeu, căci El îngrijește de copiii Săi în toate privințele. Cât pentru nevoile spirituale, care sunt cele mai însemnate dintre toate, Domnul va auzi strigătul tău, te va izbăvi și te va ajuta.

Prietene sărac, încearcă-L pe Dumnezeul tău bogat. Tu, care ești fără ajutor, sprijinește-te pe ajutorul Lui. Știu că El nu m-a uitat niciodată pe mine și sunt sigur că nu te va uita nici pe tine. Vino ca un cerșetor și Dumnezeu nu va refuza să te ajute. Isus este împărat și El nu te va lăsa sa pieri.

24 mai

UNUL SINGUR, MAJORITATE

Unul singur dintre voi urmărea o mie din ei, căci Domnul Dumnezeu vostru lupta pentru voi, cum v-a spus.

Iosua 23.10

Pentru ce să numărăm persoanele? Un singur om este majoritatea, când este însoțit de Dumnezeu, chiar dacă de cealaltă parte ar fi o mie. S-ar putea ca ajutoarele noastre să fie prea numeroase, pentru ca Dumnezeu să poată lucra prin ele, cum a fost cazul lui Ghedeon, căruia îi crescuseră puterile micșorându-și numărul luptătorilor. Armatele lui Dumnezeu nu sunt niciodată prea mici. Când a voit să întemeieze o națiune, a chemat numai pe Avraam și l-a binecuvântat. Pentru a învinge pe mărețul Faraon, nu S-a folosit decât de Moise și Aaron. Adesea, Dumnezeu s-a folosit de un singur om, mai bine decât de trupe instruite de ofițeri îndemânatici. Toți israeliții la un loc au biruit atâta cât Samson? Saul, cu armatele sale, au lovit miile, lor, iar David, zecile lui de mii.

Domnul poate da inamicului mari succese, pentru a-l bate la sfârșit. Dacă avem credință, Îl avem pe Domnul de partea noastră; atunci ce ne poate face mulțimea oamenilor? Un câine ciobănesc poate mâna înaintea lui o mare turmă. Dacă Domnul te-a trimis, frate, puterea Lui va împlini în tine planul Său. Încrede-te în această făgăduință și arată-te curajos.

25 mai

COMOARA LUI DUMNEZEU

Domnul va deschide pentru tine comoara Sa.

Deuteronom 28.12

Aceasta e zis cu privire la ploaie, pe care Domnul o va da în anotimpul său. Ploaia este emblema înprospătării cerești, pe care Dumnezeu e gata să o răspândească peste poporul Său. Oh, trimite-ne, Doamne, o îmbelșugată ploaie!

Noi ne închipuim că această comoară nu poate fi deschisă decât printr-un mare proroc ca Ilie. Dar nu este așa, căci această făgăduință este pentru toți credincioșii israeliți. Prieten credincios, Domnul va deschide pentru tine buna Sa comoară. Și tu poți să vezi cerul deschis și să iei partea ta, cu inima plină de credință, ba încă și pentru cei ce te înconjoară, câte o bună parte. Cere ce vrei; dacă rămâi în Domnul Cristos și rămân în tine cuvintele Sale, nimic nu-ți va fi refuzat.

Până acum, încă n-ai făcut cunoștință cu toate comorile Domnului tău; dar El ți le va descoperi. Desigur că tu nu cunoști încă plinătatea bucuriei legăturii Sale; dar El își

va descoperi dragostea, descoperindu-ți-Se astfel din plin. Numai El poate face acest lucru pentru tine. Dacă tu ascuți repede glasul Său, supunându-te vocii Sale, bogățiile slavei Lui sunt ale tale.

26 mai

EL BINECUVÂNTEAZĂ LUCRURILE OBIȘNUITE

Voi să slujiți Domnului Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele.

Exodul 23.25

Ce făgăduință! A-i sluji Domnului înseamnă deja o mare mângâiere; dar câtă cinste, câte binecuvântări se adaugă la ea când noi înșine suntem cu totul predați Lui! Domnul Isus a luat pâinea și a binecuvântat-o; și pâinea pe care noi o mâncăm este binecuvântată. Domnul binecuvântază apa pe care o bem, făcând-o mai bună decât cele mai bune vinuri care îi înveselesc pe oameni; fiecare picătură din ea poartă o binecuvântare. Binecuvântarea dumnezeiască se revarsă peste omul lui Dumnezeu în toate lucrurile și rămâne cu el în tot timpul.

Și ce dacă am avea numai pâine și apă? Chiar și atunci, am avea pâine și apă binecuvântate. Iar pâinea și apa nu ne vor lipsi. Și este de ajuns să le avem, pentru ca Dumnezeu să le binecuvânteze. În Exod. 23.15 scrie: „Pâinea și apa ta nu-ți va lipsi”.

Cu Dumnezeu la masa noastră, noi nu numai că cerem binecuvântarea, dar o și avem. Nu numai la altar, dar și la masă El ne binecuvântază. El însuși slujește celor ce îi slujesc bine. Această binecuvântare a mesei noastre nu este o datorie, ci un har. În adevăr, este un întreit har: El ne acordă harul de a-I sluji, prin harul Său ne hrănește cu pâine și apoi, în harul Lui, El ne-o binecuvântază.

27 mai

AȘA CUM E VIAȚA - AȘA ȘI ROADELE

Dacă aveți din belșug în voi aceste lucruri, ele nu vă vor lăsa nici leneși, nici neroditori.

2 Petru 1.8

Dacă vrem să slujim Domnului printr-o viață rodnică, trebuie să avem unele lucruri sigure înăuntrul nostru; căci nimic nu poate ieși afară din noi, dacă nu a fost mai întâi înăuntrul nostru. Trebuie să începem prin credință, care este baza tuturor virtuților, apoi să ne silim să unim cu ea fapta, cunoștința înfrânarea, răbdarea,

evlavia, dragostea de frați, iubirea de oameni. Toate aceste lucruri vor aduce în viața noastră ca roadă, o activitate folositoare; aceste lucruri sfinte trebuie să fie din belșug în noi, altfel vom fi sterpi. Fructul pomului trebuie să fie plin de suc, pentru a avea gust plăcut.

Am văzut oameni cu daruri duhovnicești bogate, fără însă să fi făcut vreun bine real pentru pocăința sufletelor. După cercetări serioase, ne-am dat seama că le lipseau unele haruri absolut trebuitoare pentru a ajunge la acest rezultat. Pentru a fi cu adevărat folositori, harurile sunt mai presus ca darurile. Cum e omul, așa și lucrul său; pentru a face mai bine, el trebuie să fie mai bun. Să fie acest verset un îndemn pentru cei nerodnici, dar oricum și pentru mine însumi.

28 mai

AMINTEȘTE-I LUI DUMNEZEU FĂGĂDUINȚA PE CARE EL A FĂCUT-O

Și Tu ai zis: „Eu voi îngriji ca să-ți meargă bine...”

Geneza 32.12

Dumnezeul nostru este credincios, și nu-Și va retrage făgăduința, nici nu-Și va lăsa neîmplinite cuvintele, dar Lui îi place ca ai Săi să-L roage și să-I amintească făgăduințele Lui. Acest fapt este pentru a le reînșufleți nădejdea și a le mări credința. Cuvântul Sau l-a dat pentru noi și nu pentru El. Planul Său este hotărât și nu are nevoie să I se aducă aminte ca să facă bine poporului Său. Făgăduința de față este pentru a ne îmbărbăta, a ne hotărî, a ne sprijini pe ea și a-I spune: „Tu ai zis”.

„Desigur că-ți voi face bine”, este miezul harului Domnului. El ne va face un bine real, trainic, nimic decât bine, și tot felul de bine, chiar acela de a ne face sfinți; așa că ne va trata ca pe niște sfinți atâta timp cât suntem pe pământ. În curând ne va lua să fim cu Domnul Isus și cu toți aleșii Săi; nu este acesta supremul bine? Cu această făgăduință în inimile noastre, să nu ne fie frică de mânia lui Esau sau de a oricui altuia. Dacă Domnul ne face bine, cine va putea să ne facă rău?

29 mai

PESCARI ÎL URMEAZĂ

Isus le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.

Marcu 1.17

Numai venind după Isus putem împlini dorința inimii noastre și putem fi într-adevăr folositori semenilor noștri. Cât de mare nevoie este să fim pescari care izbândesc prin Isus! Ne-am jertfi și viața ca să câștigăm suflete. Dar suntem ispitiți să încercăm

metode pe care Isus niciodată nu le-ar fi încercat. Trebuie oare să cedăm sugestiilor vrăjmașului? Dacă am face așa, am putea împroșca apa, dar niciodată n-am prinde pește. Trebuie să-L urmăm pe Isus, dacă vrem să reușim. Metodele senzaționale, spectacolele, amuzamentele - sunt acestea lucruri care merg după Isus? Ni L-am putea închipui pe Domnul Isus însuflețind o adunare prin astfel de mijloace, care acum sunt atât de folosite? Care este rezultatul unor astfel de metode? Rezultatul nu este deloc acela pe care Isus îl va lua în seamă în marea zi din urmă.

Noi trebuie să tindem ca predica noastră să fie așa cum a fost și a Stăpânului nostru, căci în felul acesta sunt mântuite sufletele. Trebuie să predicăm învățătura Domnului nostru și să vestim o evanghelie deplină și gratuită; căci aceasta este plasa în care se prind sufletele. Trebuie să predicăm cu blândețe, îndrăzneală și dragostea Lui; căci acesta este secretul succesului cu inimile omenești. Trebuie să lucrăm cu ungera divină, depinzând în totul de Duhul Sfânt. Astfel, mergând după Isus și nu luând-o înaintea Lui, nici alături de El, noi vom fi pescari de oameni.

30 mai

SFÂNTĂ PRIVIRE DINCOLO DE PREZENT

... vă spun că de acum încolo, veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului.

Matei 26.64

Doamne Isuse, cum Te-au înjosit prigonitorii Tăi, Te-au socotit ca un criminal! Totuși ochii credinței se pot adânci - dincolo de umilirea prezentă - în slava viitoare. Câte lucruri spui Tu în cuvintele „de acum încolo”! Aș dori, Domnul meu, să fiu ca Tine în această sfântă nădejde în viitor și, în sărăcie, necaz, boală sau dispreț, să pot spune: „De acum încolo” sau „totuși”, în locul rușinii, Tu ai acuma slava; în locul slăbiciunii, ai puterea; în locul disprețului, ai adorarea.

Crucea Ta n-a pătat strălucirea și frumusețea cununii Tale. Spini n-au făcut să se piardă nimic din frumusețea feței Tale. Din contră, Tu ești mai slăvit și cinstit, tocmai din pricina suferințelor Tale.

De aceea, Te rog, fă-mă să uit necazurile de acum, pentru a mă gândi la starea viitoare; dă-mi dragostea și răbdarea pe care le aveai Tu, pentru ca, atunci când voi fi disprețuit din pricina Numelui Tău, să nu mă clatin, ci să mă gândesc mai mult la cuvintele „de acum încolo”, și mai puțin la ziua de azi. În curând voi fi cu Tine pentru a privi slava Ta. Deci n-am de ce să mă rușinez, ci spun în cea mai lăuntrică parte a sufletului meu; „Cu toate acestea - de acum încolo”.

31 mai

ÎNDRĂZNIȚI

În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.

Ioan 16.33

Cuvântul Mântuitorului este adevărat și în privința necazurilor. Am și eu parte de ele? Fără îndoială. Cum să mă pot simți ca la mine acasă, atâta timp cât mă aflu în țară străină, cum să fiu bucuros în exil sau comod în pustie? Pe pământ nu-i locul meu de odihnă. Acesta este locul unde se găsește cuptorul, forja și ciocanul.

Dar observ că El îmi spune să am curaj, să îndrăznesc. Vai, mai degrabă eu mă simt abătut. Duhul îmi este copleșit, de îndată ce sunt tare încercat; dar ies în pagubă dacă cedez acestui simțământ. Domnul mă invită să îndrăznesc și nu mă voi mai lăsa abătut.

Și prin ce îmi dă El îndrăzneală? Prin propria Sa biruință. El zice: „Eu am biruit lumea”. Luptele Lui au fost mult mai aspre decât ale mele. Eu încă nu m-am împotrivit până la sânge. Deci, de ce să-mi pierd nădejdea că voi birui? Privește, suflete al meu, vrăjmașul a fost deja biruit o dată; iar eu am de luptat împotriva unui dușman învins. Și tu, lume, Domnul Isus te-a biruit deja; și, prin harul Său, te va mai birui și în mine. De aceea voi îndrăzni și voi cânta un imn de laudă Mântuitorului meu biruitor.

1 iunie

DUMNEZEU ÎȘI ÎMPLINEȘTE FĂGĂDUINȚA

Aruncă-ți pâinea pe ape și după multă vreme o vei găsi iarăși.

Eclesiastul 11.1

Niciodată să nu așteptăm să fim răsplătiți numai decît pentru binele pe care-l facem și nici să fim binevoitori numai față de persoanele care par gata să ne întoarcă acest bine. Egipteanul aruncă sămînța în apele Nilului, fără nici o grijă, ca și când ar fi aruncat-o pe pământul roditor de pe malul apei. Pentru ce? Pentru că în curînd apele scad și sămînța de orez sau de grâu pătrunde în pământul fertil pentru ca, puțin mai târziu, să dea un rod bogat. Să fim gata să facem binele oricînd și celui nerecunoscător și celui rău. Să sfătuim și pe cel nepăsător și pe cel încăpățînat. Vor veni apele peste acest pământ uscat și-l vor schimba în pământ roditor. Lucrul nostru făcut în Numele Domnului, va fi întotdeauna plin de rod.

Treaba noastră este să aruncăm pâinea pe ape, iar a lui Dumnezeu este împlinirea făgăduinței „o vei găsi iarăși”. Niciodată El nu-Și va călca cuvîntul. Orice

mărturisire făcută despre El, își va avea rodul ei. Poate nu imediat; dar într-o zi sau alta, vom culege ceea ce am semănat. Numai să așteptăm cu răbdare, căci acesta este scopul pentru care Domnul zice: „după multă vreme”. În multe cazuri zilele de așteptare pot deveni luni sau ani, dar făgăduința Domnului rămîne neschimbată.

2 iunie

ELIBERARE IMEDIATĂ

Ci îi voi sfărâma jugul acum de pe tine, și-ți voi rupe legăturile

Naum 1.13

Asirienii au putut să țină sub apăsare, o vreme oarecare, poporul lui Dumnezeu, dar pînă la urmă puterea lor trebuia zdrobită. Tot astfel, unele inimi pot fi ținute sub robia lui Satan și chinuite cumplit sub stăpînirea lui. Dar Domnul le trimite această făgăduință: „Voi sfărâma jugul acum de pe tine, și-ți voi rupe legăturile”.

Fii atent! Domnul îți făgăduiește o izbăvire imediată, „Acum”, zice El, „voi sfărâma jugul de pe tine”. „Crede că vei fi izbăvit de îndată și Domnul va face această lucrare chiar în clipa cînd ai crezut”. Dacă El a zis „acum”, nimeni n-are voie să zică „mai târziu”.

Această izbăvire dată este desăvârșită, căci jugul nu va fi doar înlăturat, ci sfărîmat; legăturile nu vor fi numai slăbite, ci rupte. Această desfășurare a puterii cerești ne asigură că vrăjmașul nu va mai apărea. Jugul său e sfărîmat. Nu vom mai fi încovoiați pînă la pământ sub greutatea lui. „Dacă Fiul vă va face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” Vino, Doamne Isuse, și slobozește pe cei căzuți în robie, după făgăduința Ta.

3 iunie

PICIOARELE ÎNTĂRITE

Dumnezeu este tăria mea, El îmi va face picioarele ca ale cerboaiței și mă va face să merg pe locurile stîncose.

Habacuc 3.19

Încrederea pe care omul lui Dumnezeu o arată aici este totuna cu o făgăduință, căci ceea ce a primit credința este o realitate care intră în planul lui Dumnezeu. Prorocul a trebuit să treacă prin încercările aspre ale lipsei și ale foametei, dar a trecut biruitor prin ele, pentru că Dumnezeu l-a sprijinit, El însuși a fost tăria lui. Priviți! Dumnezeu Cel Atotputernic este tăria noastră! Cât de minunat!

Apoi Dumnezeu i-a întărit picioarele. Cerboaițele sar pe deasupra colțurilor de

stâncă și a gropilor, fără să-și piardă echilibrul. Tot așa și Domnul nostru ne îngăduie să înaintăm pe cărările întortocheate ale vieții acesteia, fără să ne poticnim. El va întări picioarele noastre în așa fel că vom trece cu ușurință prin locuri pe unde, fără Dumnezeu, am fi nimiciți cu siguranță, într-una din zile vom fi chemați chiar pe locurile cele mai înalte. Chiar acolo ne vom urca, pe muntele lui Dumnezeu, pe locurile înalte unde totul este numai strălucire. Ce picioare sunt picioarele credinței, cu care, urmărind zorile dimineții, ne vom urca pe muntele cel sfânt al Domnului!

4 iunie

DEOSEBIT DE PREȚIOȘI

Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, îmi vor fi o comoară deosebită în ziua pe care o pregătesc Eu.

Maleahi 3.17

Va veni o zi când pietrele prețioase din coroana Marelui împărat vor fi numărate și se va face un inventar de tot ceea ce I-a fost dat de Dumnezeu. Suflete al meu, vrei să fii din numărul acestor pietre prețioase ale lui Isus? Dacă tu îl prețuiești și El te prețuiește; și vei fi al Lui „în ziua aceea”, dacă El „azi” e al tău.

În zilele prorocului Maleahi, aleșii Domnului aveau obiceiul să vorbească unul către altul, în așa fel că însuși Dumnezeu îi asculta cu plăcere și chiar nota în cartea aducerilor aminte, vorbirea lor. Fiindcă Domnului îi plăceau cuvintele lor, îi plăcea de asemenea și de ei. Ia gândește-te, suflete al meu: Dacă Domnul Isus ar asculta vorbirea mea, aș fi eu pe placul Său? Cuvintele rostite de mine sunt pentru zidirea fraților mei? Ce cinste va fi pentru noi, sărmane făpturi, să fim recunoscuți de către Domnul ca fiind pietrele prețioase ale cununii Sale! Această cinste o au toți sfinții. Domnul Isus nu spune numai: „Ei sunt ai Mei”, ci și „Ei vor fi ai Mei”. El ne-a răscumpărat, ne-a căutat, ne-a adus acasă și atât de mult a lucrat în noi încât să ne facă de preț pentru El.

5 iunie

ESTE ACEASTA O DEOSEBIRE?

Dar dintre toți copiii lui Israel, de la oameni până la dobitoace, nici măcar un câine nu va chelălăi cu limba lui, ca să știți ce deosebire face Domnul între Egipteni și Israel

Exodul 11.7

Cum adică Dumnezeu ar avea putere asupra limbii unui câine și l-ar putea opri să

latre? Cu siguranță că da. El poate să împiedice pe un câine de-al Egiptenilor să facă vreun rău unui mieluşel din turma lui Israel. Dumnezeu încleștează gura câinilor ca și a oamenilor care sunt ca ei. Să înaintăm deci fără teamă.

Dacă îi va lăsa totuși să-și miște limba, Ei poate să le închidă fălcile. Ei vor putea să chelălăiască oricât de mult, dar nu vor putea să sfâșie cu colții. Ce minunat este când stai liniștit sau treci prin mijlocul vrăjmașilor pe care Domnul i-a silit să te lase în pace! Ca și Daniel în groapa leilor, să nu ne fie teamă că vom fi sfâșiați de colții lor. Doamne, fă ca azi să văd împlinită această făgăduință a Ta! Dacă vreun câine se va da la mine, îi voi spune lui Dumnezeu: Doamne, câinele ăsta n-ascultă de glasul meu, dar poruncește-i Tu să se gudure la picioarele mele. Ocrotește-mă și dă-mi pacea ca să pot vedea deosebirea pe care o faci Tu între copilul Tău și între acela care nu se teme de Tine.

6 iunie

EL TOTDEAUNA MĂ ASCULTĂ

Domnul îmi ascultă cererile și Domnul îmi primește rugăciunea.

Psalmul 6.9

Eu am trăit această experiență și m-am încredințat că Dumnezeu este adevărul. El a răspuns în deosebite feluri minunate, robilor Săi, în toate timpurile. Și astăzi El ascultă cererea mea și nu-Și va închide urechea la rugăciunea mea. Slăvit să fie El! Iată pentru ce iau ca pentru mine, făgăduința care țâșnește din inima psalmistului și mi-o însușesc. „Domnul îmi primește rugăciunea.” El o va primi, Se va gândi la ea și îmi va răspunde în felul și la timpul pe care înțelepciunea Sa plina de dragoste îl știe că este cel mai potrivit. Eu iau petiția mea în mână, o duc înaintea marelui împărat, El mă primește în audiență și cu toată dragostea îmi primește cererea. Vrăjmașii mei nu mă ascultă, dar Domnul mă ascultă. Ei râd de rugăciunile mele pline de lacrimi, dar Domnul meu nu face așa; urechea și inima Lui sunt gata să-mi primească rugăciunea.

Ce primire pentru un biet păcătos ca mine! Noi primim pe Isus și Dumnezeu ne primește pe noi și rugăciunile noastre, pentru dragostea Fiului Său. Binecuvântat să fie Sfântul Său Nume care ne ascultă cererile noastre în așa fel că ele pătrund slobode până dincolo de porțile de aur. Mântuitorule, care iei aminte la cererile mele, învață-mă să mă rog!

7 iunie

CEL MAI SIGUR LOC

Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

Ioan 10.28

Noi credem în siguranța veșnică a celor sfinți. Întâi, pentru că ei sunt ai lui Cristos și El niciodată nu își va părăsi oile pe care Și le-a cumpărat cu sângele Său și le-a primit de la Tatăl Său.

Apoi, pentru că El este Cel ce dă viața veșnică și, dacă ea este veșnică, și siguranța lor este veșnică și ei nu pot sfârși în iad, ci în cer, la Dumnezeu. Dacă viața spirituală s-ar putea stinge, desigur că ea n-ar mai fi viață veșnică, ci viață vremelnică. Dar Domnul vorbește despre viața veșnică și aceasta de fapt exclude posibilitatea ca ea să aibă un sfârșit.

Observați apoi că Domnul în mod expres spune: „în veac nu vor pieri”. Atâta timp cât cuvintele au un înțeles, aceste cuvinte ale Domnului Isus îi asigură pe cei credincioși că nu vor pieri. Cea mai încăpățânată necredință nu poate forța înțelesul acestei afirmații a Domnului.

Apoi, pentru a nu lăsa vreo îndoială, El declară că cei ai Săi sunt în mâna Sa, din care nici un vrăjmaș nu-i va putea smulge. Desigur, acesta este un lucru care nu este cu puțință nici căpeteniei iadului. Suntem în cea mai mare siguranță, fiind în mâna unui Mântuitor atotputernic.

Partea noastră este să dăm la o parte orice teamă firească și orice încredere în noi înșine, și să rămânem plini de pace, ascunși în mâna Răscumpărătorului nostru.

8 iunie

ÎNȚELEPCIUNE CELOR CE O CER

Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără muștrare, și ea îi va fi dată.

Iacov 1.5

„Dacă vreunui îi lipsește înțelepciunea!” De fapt, pentru mine nici nu mai este „dacă”, sunt sigur că îmi lipsește. Ce știu eu? Cum pot eu să-mi călăuzesc pașii? Cum aș putea eu să-i călăuzesc și pe alții? Doamne, eu sunt numai nebunie și n-am nici o înțelepciune.

Dar Tu zici: „S-o ceară de la Dumnezeu” și iată că eu o cer. Aici, la picioarele Tale, Te rog să mă urmărești cu dumnezeiasca Ta înțelepciune în vârtoarea grijilor zilnice și mai ales a zilei de azi. Căci mărturisesc că, dacă Tu nu m-ai păzi de rătăcire, eu aș

lucra ca un nebun, chiar în lucrurile cele mai ușoare. Tu îmi făgăduiești aici o învățătură luminoasă și n-am nevoie nici de învățător, nici de meditator ca să mi-o însușesc. O dai cu mână largă, fără plată, chiar unui nebun lipsit de înțelepciune, îți mulțumesc pentru această făgăduință adevărată: „și ea îi va fi dată”. Iată că eu o primesc. Nici un înțelept ai acestei lumi nu va putea pricepe înțelepciunea ascunsă pe care Tu o dai copilului Tău.

9 iunie

UN NUME VREDNIC DE TOATĂ ÎNCREDEREA

Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.

Țefania 3.12

Când credința dispăre din mijlocul aceluia care trăiește în belșug, ea își găsește adăpost printre săracii lumii acesteia, bogați în credință. În ei Domnul găsește o rămășiță credincioasă. Fac și eu parte din această rămășiță?

Ei se încred în Domnul pentru că sunt lipsiți și smeriți. Cine n-are nici un ban, încearcă să se împrumute dacă cineva îl ia pe garanție. Omul care-și dă seama că numele său nu prezintă destulă garanție, caută sprijin la alt nume. Ori cel mai bun nume este al lui Dumnezeu. El va avea întotdeauna un popor care-și va pune încrederea în El, pentru că este mic și smerit. Existența lui în sânul unei națiuni este pentru această națiune un izvor de binecuvântări necunoscute. Este sarea care păstrează și împiedică stricăciunea provocată de pofta lumii acesteia.

Această întrebare mi se pune din nou: Fac și eu parte din acest popor? Sunt mâhnit de păcatul care este în mine și în jurul meu? Sunt sărac cu duhul, mă văd eu însumi sărac duhovnicește? Mă încred eu în Domnul? Aceasta este întrebarea cea mare. Domnul Isus descoperă numele, caracterul, persoana lui Dumnezeu; mă încred eu în El? Dacă da, am părăsit orice plan care face parte din această lume. Doamne, ajută-mă să fiu așa.

10 iunie

UN PĂSTOR LE DĂ ODIHNĂ

... ci vor paște și se vor odihni și nimeni nu-i va tulbura.

Țefania 3.13

Vorbeam ieri despre un popor mic și smerit pe care Domnul îl păstrează ca pe o sămânță în această lume moartă. Prorocul spune că el nu va săvârși nelegiuirea și nu

va spune minciuni. Deși n-are nici o vază, nici bogăție, totuși acest popor nu e în stare să recurgă la armele minciunii pe care cei răi le întrebuințează fără nici o jenă. Nu-i paște primejdia să fie nimiciti? Nicidecum. Ei vor avea hrană și odihnă și vor fi la adăpost de orice rău. Niciodată ei nu vor folosi nici răul, nici viclenia, ca să se apere. Oile sunt făpturi slabe și lupii, feroșii lor vrăjmași. Dar acum oile sunt mai numeroase decât lupii și ele cresc din ce în ce mai mult, pe când lupii scad mereu. Va veni o zi când turmele de oi vor acoperi pășunile și nici un lup nu va mai fi. Căci ele au un păstor care le dă pășune, ocrotire și liniște. Nu va fi nimeni, adică nici o ființă omenească sau drăcească care să le tulbure. Cine poate să înspăimânte turma Domnului, când este chiar El de față? Noi ne odihnim în pășuni verzi, căci Isus însuși este hrana și liniștea sufletelor noastre.

11 iunie

N-AI DE CE SĂ TE RUȘINEZI

Nu te teme, căci nu vei rămâne de rușine.

Isaia 54.4

Nouă nu ne este deloc rușine de credința noastră. Oamenii neîncrezători și clevetitori pot să atace Scriptura pe care ne întemeiem credința, dar Domnul va arăta într-un fel sau altul, din ce în ce mai izbitor, că în această carte nu este nici greșală, nici exagerare, nici vreo scăpare. Nu este nici o rușine să fii un simplu credincios: credința care merge drept la Isus este o cunună de cinste așezată pe capul nostru și prețuiește mult mai mult decât o decorație pe pieptul nostru.

Nu vom fi deloc dați de rușine în nădejdea noastră. Ea se va împlini pentru noi întocmai după făgăduința Domnului. Vom fi hrăniți, călăuziți, binecuvântați și înviorați. Mântuitorul nostru va veni din nou și zilele întristării noastre se vor sfârși. Atunci vom da slavă Celui care ne-a dat o nădejde vie și vom lua în primire ceea ce am nădăjduit.

Nu vom fi dați de rușine în dragostea noastră. Isus este ființa cea mai vrednică să fie iubită de noi și niciodată nu ne vom rușina că I-am dat Lui inima noastră. Dragostea noastră arzătoare pentru El este îndreptățită prin faptul că vom vedea în slavă pe Prea Iubitul nostru. Nimeni nu va vorbi de rău pe martiri că au murit pentru El. În timp ce vrăjmașii lui Cristos vor avea parte de o rușine veșnică, cei care L-au iubit pe Domnul Isus vor fi cinstiți de toți sfinții, pentru că ei „au ales mai degrabă ocară lui Cristos decât comorile Egiptului”.

12 iunie

A LOCUI ÎN SIGURANȚĂ DEOPARTE

Israel este fără frică în locuința Lui, izvorul lui Iacov este deoparte într-o țară plină de grâu și de must, și cerul lui picură rouă

Deuteronom 33.28

Cu cât vom locui mai deoparte, cu atât vom fi mai în siguranță. Dumnezeu vrea ca poporul Său să fie despărțit de păcătoși. Chemarea Lui către ei este: „Jeșiți din mijlocul lor”. O lume creștină este o monstruoasă zădărnici pe care Scriptura niciodată n-o îndreptățește. Un creștin lumesc este din punct de vedere duhovnicesc bolnav. Cei ce fac compromisuri cu vrăjmașii lui Cristos, pot fi socotiți împreună cu ei.

Siguranța noastră stă nu în a ajunge la înțelegere cu vrăjmașul, ci în a locui deoparte cu cel mai bun Prieten al nostru. În acest fel vom locui în siguranță, în ciuda batjocurilor, zeflemelilor și disprețului lumii. Vom fi la adăpost de influența nenorocită a mândriei, necredinței, deșertăciunii și vicleșugului ei.

Dumnezeu ne va face să locuim singuri și în siguranță, în ziua când va cerceta păcatul popoarelor prin războaie și foamete. Domnul a scos pe Avraam din Ur din Haldea, dar acesta s-a oprit la mijlocul drumului în Haran: el n-a avut binecuvântare decât când s-a hotărât să meargă în țara Canaan și a și mers acolo. Acolo a trăit el în siguranță singur, chiar în mijlocul vrăjmașilor, în timp ce Lot nu era în siguranță în Sodoma, în mijlocul cercului de prieteni pe care și-i făcuse. Siguranța noastră este să trăim deoparte cu Dumnezeu.

13 iunie

DUMNEZEU SE OCUPĂ DE VIA SA

Eu, Domnul, sunt păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte ca să n-o vatăme nimeni.

Isaia 27.3

Când Domnul vorbește personal fără să Se folosească de vocea unui proroc, Cuvântul Său are o însemnătate deosebită pentru sufletele credincioșilor. El ne spune aici că însuși El, Dumnezeu este păzitorul viei Sale; El n-o încredințează la nimeni altul, ci Se ocupă personal de ea. Să nu fie păziți bine aceia care sunt păziți chiar de Dumnezeu?

El nu ne va uda cu binecuvântarea Sa numai în fiecare zi și în fiecare oră, ci în fiecare clipă. Cât de repede ar trebui să creștem noi; ce înviorată și roditoare ar trebui să se prezinte fiecare viță! Cu ce ciorchini superbi ar trebui să fie încărcăți toți butucii!

Dacă se ivesc dușmani, păsări sau viespi lacomi ca să atace roadele sale, iată că Domnul însuși e păzitorul ei, și o păzește în tot timpul, noaptea și ziua. Cine ar putea să ne facă rău și de cine să ne temem? Domnul veghează asupra viței, o udă și o apără. Ce să dorim mai mult?

Observați expresia: „Eu sunt Acela”. Ce adevăr, ce putere, ce dragoste găsim în această declarație a lui Dumnezeu! Cine poate rezista în fața voii Sale? Cine ar putea să se îndoiască și să se teamă, când El zice: „Eu sunt Cel ce o păzesc”? Doamne, dacă Tu spui: „Eu te voi păzi”, eu îți voi răspunde: „și eu Te voi lăuda”.

14 iunie

EL RĂMÂNE MEREU ACELAȘI

Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui.

1 Samuel 12.22

Alegerea pe care a făcut-o Dumnezeu cu poporul Său este în scopul de a-l sprijini și de a nu-l părăsi nicidecum. El l-a ales pentru a-l iubi, și-l iubește din pricina acestei alegeri. De bună voia Sa, a ales acest popor și această alegere este motivul pentru care va continua să-și găsească plăcerea în acest lucru. Dacă l-ar părăsi, și-ar necinsti Numele, căci aceasta ar însemna că a făcut o greșală în alegerea Sa și ar da dovadă de nestatornicie în iubirea Sa. Astfel este slava dragostei lui Dumnezeu, care nu se va schimba, și această slavă nu poate fi întunecată. Să ne amintim de toate dovezile bunătății părintești a lui Dumnezeu și să fim siguri că niciodată El nu ne va părăsi. Ceea ce L-a determinat să Se preocupe ca să facă din noi poporul Său, a fost dorința Sa de a ne mântui. După ce a îndeplinit astfel de minuni cu privire la noi, ar mai putea să ne lase singuri? Fiul Său Isus a murit pentru noi și noi putem fi siguri că El n-a murit în zadar. Ar putea El să Se lepede de aceia pentru care și-a vărsat sângele Său? Deoarece și-a găsit plăcerea să ne aleagă ca să ne mântuiască, își va găsi plăcerea și ca să ne binecuvânteze. Domnul Isus nu este un prieten schimbător. Iubindu-i pe ai Săi, îi va iubi până la sfârșit.

15 iunie

EXTINDEREA BINECUVÂNTĂRII CASEI

Să te binecuvânteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale.

Psalmul 128.5

Această făgăduință este pentru acela care se teme de Dumnezeu și merge cu seriozitate pe drumul sfințeniei. El va avea binecuvântarea casei sale; soția sa și copiii vor fi pentru el un izvor de mare fericire launtrică. Dar, ca mădular al Bisericii, el dorește să-i vadă propășind în credință, căci el are tot atâta râvnă pentru slujba Domnului ca și pentru sine. Când Dumnezeu întărește casa noastră, este drept ca și noi să dorim să vedem casa Sa clădindu-se. Bunurile noastre nu sunt bune decât pe măsura în care slujesc la creșterea binelui Bisericii. Da, veți fi binecuvântați când vă veți ridica în adunarea Domnului; veți fi călăuziți, însuflețiți, îmbogățiți, când vă veți înălța laudele și rugăciunile, și când veți mărturisi jertfa cea mare. Atunci „Dumnezeu te va binecuvânta din Sion”. Nu vei fi singurul care vei beneficia de toate acestea; însăși Biserica va folosi, credincioșii se vor înmulți și lucrarea lor sfântă va fi încununată cu izbândă. Mulți prea iubitori ai Domnului văd această făgăduință împlinindu-se pentru ei în tot timpul vieții. Dar uneori chiar ei distrug atâtea cauze mărețe! Să fim dintre aceia care fac bine Ierusalimului în toate zilele. Prin mila Ta, Doamne, fă-ne în stare. Amin!

16 iunie

SĂ AI, NU NUMAI SĂ SPUI CĂ AI

Căci celui ce are i se va da și va avea de prisos.

Matei 13.12

Când Domnul i-a arătat unui om multă milă, îi va arăta și mai multă. Puțină credință este ca primul ou într-un cuib; se vor mai adăuga și altele. Numai să nu avem o credință de formă, ci o credință adevărată. Ce nevoie este pentru noi, care am primit mult, să arătăm credința noastră prin lucrările noastre și să ne ferim de a o arăta prin vorbele noastre, când nu avem nimic. Căci într-o zi sau alta chiar aceste vorbe ne vor fi luate, dacă n-am avut decât vorbe. Amenințarea este tot atât de adevărată, ca și făgăduința.

Binecuvântat să fie Dumnezeu! Când El a început să reverse asupra noastră harurile Duhului Său, în așa fel încât să avem puțin, El continuă să o facă, până ce acela care n-avea decât puțin, dar care într-adevăr avea acest puțin, să fie adus la starea de a avea din belșug. Oh, să dorim acest belșug! Să căutăm cu înfocare plinătatea. Dacă este bine să cunoaștem mult, este cel mai bine să iubim mult. Este mare lucru să avem multă iscusință ca să-i slujim lui Dumnezeu, dar este mai prețios să avem belșug de credință ca să avem încredere că Dumnezeu ne va da iscusință în toate împrejurările.

Doamne, pentru că Tu m-ai făcut să-mi recunosc păcatul, crește în mine ura

împotriva păcatului. Pentru că Tu mi-ai dat credința în Isus, crește Te rog această credință la înălțimea siguranței depline. Tu m-ai făcut să Te iubesc, fă-mă în stare să am pentru Tine o puternică iubire.

17 iunie

CÂMPUL NOSTRU DE LUPTĂ

Căci Domnul, Dumnezeul vostru merge cu voi ca să bată pe vrăjmașii voștri, ca să vă mântuiască.

Deuteronom 20.4

Vrăjmașii noștri sunt vrăjmașii lui Dumnezeu. Noi nu avem de luptat contra oamenilor, ci contra duhurilor rele. Noi luptăm contra diavolului, blestemului, greșelii și deznădejdiei, care sunt aliații săi. Ne luptăm împotriva tuturor oștirilor de păcate: necurăția, beția, asuprirea, nedreptatea, nelegiuirea, împotrivindu-ne cu putere, dar fără să întrebuițăm sabia, nici sulita, căci armele noastre nu sunt armele firii pământești.

Cel Veșnic, Dumnezeul nostru, urăște tot ceea ce este rău, de aceea merge cu noi, ca să lupte cu noi în această cruciadă. El vrea să ne mântuiască și să ne facă să luptăm lupta cea bună, și să câștigăm biruința. Putem fi siguri că, dacă suntem de partea lui Dumnezeu, Dumnezeu este de partea noastră. Cu acest maiestuos aliat, rezultatul nu poate fi îndoielnic; la drept vorbind, credinciosul nu prin el însuși este puternic și trebuie să biruie, ci puterea sa este în Dumnezeul Atotputernic, în Isus căruia I s-a dat toată puterea în cer și pe pământ și în Duhul Sfânt care împlinește voia Sa printre oameni.

Ostași ai lui Cristos, îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu! Loviți în numele lui Dumnezeu și al sfințeniei și câștigați biruința prin credință. Această zi să nu treacă fără să fi dat o lovitură în numele lui Isus și al sfințeniei.

18 iunie

ÎNSUȘI DUMNEZEU VA LUCRA

Acum Mă voi scula - zice Domnul - acum Mă voi înălța, acum Mă voi ridica.

Isaia 33.10

Când țara era pustiită prin jefuitori și tăcută asemenea unui câmp distrus de lăcuste, când războinicii care o apărau se așezau pe pământ și plângeau ca femeile, atunci Domnul venea în ajutorul lor. Când călătorii părăseau drumurile Sionului și când coastele Basanului și ale Carmelului semănau cu niște vii arse, atunci se arăta

Domnul. Dumnezeu este înălțat în mijlocul unui popor mâhnit, când acesta caută fața Sa și arată încredere în El. Tot așa este preamărit când răspunde la strigătele celor nenorociți și Se ridică personal ca să-i izbăvească, doborându-i pe vrăjmașii lor.

Această zi este pentru noi o zi de tristețe? Să ne încredem, căci Dumnezeu Se va slăvi prin izbăvirea noastră. Dacă suntem frământați printr-o pricină de îngrijorare, să ne rugăm și să strigăm la El zi și noapte. El este aproape cu harul Său. Dumnezeu Se va ridica la timpul Său, timp care va fi cel mai potrivit pentru desfășurarea slavei Sale.

Să urmărim slava Sa mai mult decât izbăvirea noastră. Să dorim ca Domnul să fie preamărit și dorința noastră de căpetenie va fi împlinită. Doamne, ajută-ne să putem vedea că Tu ești la lucru. Să Te preamărim în ascuns în inimile noastre și aceia care ne înconjoară vor recunoaște bunătatea și mărimea Ta.

19 iunie

O INIMĂ NEÎMPĂRȚITĂ

Inima să-mi fie neîmpărțită în orânduiri Tale, ca să nu fiu dat de rușine.

Psalmul 119.80

Să considerăm această rugăciune insuflată de Dumnezeu, căci ea cuprinde siguranța că aceia care se sprijină pe Cuvântul lui Dumnezeu, nu vor roși niciodată de rușine. Aceasta este deci o rugăciune ca să căpătăm o inimă întregă de partea lui Dumnezeu. A avea o credință sigură este un lucru bun, dar a avea o inimă curată și sinceră cu privire la adevăr este mult mai bine. Să iubim adevărul, să-l recunoaștem, să ne supunem lui, fără de care nu vom fi cu inimă întregă față de orânduiri lui Dumnezeu. Sunt oare mulți în aceste zile rele care n-au o inimă împărțită? S-ar putea ca cititorul sau autorul să fie dintre aceștia.

Mulți vor fi rușinați la sfârșitul vremurilor, când toate disputele vor înceta. Și vor vedea atunci nebunia gândurilor lor și se vor umple de mustrări de cuget din cauza mândriei și necredinței lor, și din cauza neîncrederii voite față de Dumnezeu. Dar acela care va crede ceea ce a spus Domnul și va asculta de Cuvântul Său, va fi neprihănit în tot ce va face. Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele. Oamenii care au fost cei mai disprețuiți și cel mai rău tratați din pricina credinței lor, vor vedea rușinea lor schimbată în slavă în acea zi.

Să înălțăm rugăciunea versetului nostru și să fim siguri că această făgăduință se va împlini pentru noi. Dacă Domnul ne dă o inimă întregă de partea Lui, El ne va ține inima și în siguranță.

20 iunie

DOMNUL ESTE ÎNSOȚITORUL NOSTRU

Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine.

Psalmul 23.4

Ce dulci sunt aceste cuvinte care ne arată siguranța pe patul de moarte. Câți le-au repetat cu plăcere în ultimele lor clipe.

Dar acest verset se potrivește și în agoniile sufletului în timpul acestei vieți. Unii ca Pavel, în fiecare zi sunt în primejdie de moarte, fiind cuprinși de tristețe. Bunyan în „Călătoria creștinului”, scrie despre „Valea umbrei morții”, cu mult înainte de a ajunge la râul care curge la poalele colinelor veșnice. Mulți dintre noi au trecut de mai multe ori prin întunecosul și îngrozitorul tunel al umbrei morții, și putem mărturisi că numai Domnul a putut să ne ajute să trecem prin gândurile înspăimântătoare, umbrele misterioase și descurajările teribile de care acest tunel e înconjurat. Dar Domnul ne-a sprijinit, ne-a apărat împotriva tuturor temerilor destul de mari, atunci când chiar sufletul nostru era aproape să leșine. Am fost apăsați și asupriți din toate părțile, și cu toate acestea am supraviețuit, căci am simțit prezența Păstorului celui Mare, și am fost plini de încredere că toiagul Său ne va apăra de toate loviturile mortale ale dușmanului.

Dacă acest timp ne este umbrat prin aripile negre ale vreunui necaz mare, să slăvim pe Dumnezeu printr-o încredere liniștită în El.

21 iunie

RĂZBOIUL UNEI FEMEII

... căci Domnul va da pe Sisera în mâinile unei femei.

Judecători 4.9

Iată un verset neobișnuit, dar poate că se vor găsi suflete având atâta credință ca să-l folosească. Barac ostașul, cu toate că era chemat să lupte, n-avea curajul să pornească la luptă decât numai dacă era însoțit de Debora; de aceea Domnul a hotărât să dea biruința femeii. Prin aceasta El muștra frica omului și câștiga pentru Sine un renume mai mare, aruncând o ocară cu atât mai mare asupra dușmanilor poporului Său.

Dumnezeu poate să mai folosească unelte slabe. Pentru ce nu m-ar întrebuința și pe mine? El știe să folosească persoane care ar părea că nu se face să fie chemate la o

lucrare mare. Femeia care a lovit pe dușman nu era o amazoaică, ci mama unei familii simple, care rămăsese în coliba ei. Aceasta nu era un orator, ci o femeie care mulgea vacile și făcea unt. Nu poate Domnul să ia pe unul oarecare dintre noi, ca să-și împlinească planurile Sale? Poate să vină la noi vreunul astăzi, cum a intrat Sisera la Iaela. Datoria noastră n-ar fi să-l ucidem, ci să-l aducem la mântuire. Să-l primim cu o mare bunătate și să ne silim să-i arătăm adevărul binecuvântat al mântuirii prin harul Domnului Isus, Loțiitorul nostru, și să știm să-l silim să creadă pentru ca să aibă viața; cine știe dacă astăzi inima vreunui păcătos mândru nu va fi la fel străpunsă de pironul Evangheliei?

22 iunie

EL CU NOI, NOI CU EL

Frica de Domnul lungește zilele, dar anii celui rău sunt scurtați.

Proverbe 10.27

Fără îndoială; frica de Domnul dă obiceiuri sfinte care împiedică risipirea vieții în păcat și vicii. Pacea sfântă care vine din credința în Domnul Isus este un mare ajutor și cel mai bun leac pentru cel bolnav. Doctorul se bucură totdeauna când găsește un suflet liniștit printre pacienții săi. Neliniștea omoară, dar încrederea în Dumnezeu este un leac care vindecă.

Noi avem în acest verset sfaturile care privesc o viață lungă și, dacă le urmăm pentru binele nostru, vom vedea o bătrânețe fericită și nu vom ajunge la mormânt decât ca snopul strâns la vremea lui. Să nu fim deci frământați de teama unui sfârșit subit, îndată ce simțim cel mai mic rău la un deget, dar să avem această încredere că Dumnezeu vrea să ne dea viață lungă pentru lucrul Său.

Dacă totuși planul Său ar fi să ne cheme mai devreme în locurile de sus, tot ar fi cazul să ne bucurăm de această izbăvire. Fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului. Dacă trăim, Domnul Isus va fi cu noi; dacă murim, noi vom fi cu El.

Cel mai sigur mijloc de a ne prelungi viața, este ca să trăim fără să lenevim, să nu pierdem nicidecum timpul, ci să folosim fiecare oră urmărind scopul cel mai înalt. Așa să fie ziua de azi.

23 iunie

VRĂJMAȘUL ÎNLĂTURAT

De aceea, așa vorbește Domnul asupra împăratului Asiriei: „Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeți în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi și

nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.”

2 Împărați 19.32

Sanherib a fost împiedicat de a vătăma cetatea. După ce se lăudase grozav, n-a putut să-și împlinească amenințările. Dumnezeu poate să-i oprească pe vrăjmașii poporului Său la timpul cel mai potrivit. Când leul a apucat deja mielul în ghearele sale, Păstorul cel Mare al oilor poate să-i smulgă prada. Acesta este momentul în care se poate cunoaște desfășurarea puterii și înțelepciunii divine.

În acest verset vedem că dușmanul grozav al lui Israel n-a izbutit nici să apară în fața cetății pe care ardea de nerăbdare s-o distrugă. El n-a putut nici să arunce săgeți, nici să adopte o tactică pentru dărâmarea zidurilor sale, nici să ridice întărituri ca să-i închidă pe locuitorii săi. La fel și în cazul nostru, Dumnezeu poate să-i împiedice pe potrivnicii noștri să ne facă vreun rău. El poate așa de bine să zădărnicească gândurile lor și să facă să rămână neimplinite planurile lor, încât să se vadă siliți să renunțe la ele. Să ne încredem în Dumnezeu și să mergem pe căile Sale și El va avea grijă de noi. Mai mult, ne va umple de laudă, făcându-ne să vedem frumusețea izbânzii Sale. Să nu ne temem deloc de vrăjmași până ce vin și când au apărut să ne încredem în Dumnezeu.

24 iunie

„MAI MULT" AL DOMNULUI

Amația a zis omului lui Dumnezeu: „Dar ce să fac cu o sută de talanți pe care i-am dat oastei lui Israel?” Omul lui Dumnezeu a răspuns: „Domnul poate să-ți dea mult mai mult decât atât.”

2 Cronici 25.9

Dacă ai făcut o greșeală, suferă urmările, dar nu lucra împotriva voinței lui Dumnezeu. Domnul poate să-ți dea mult mai mult decât ceea ce riști să pierzi. Și dacă nu vei face așa, vei începe să te tocmești și să te cerți cu El. Împăratul lui Iuda angajase o armată de Israeliti idolatri și a primit poruncă să-i trimită înapoi în țara lor, pentru că Dumnezeu nu era cu ei. El dorea să asculte și a dat drumul acelei armate, dar îi părea rău de banii pe care îi dăduse degeaba. Ce rușine! Dacă Cel Veșnic îi dădea biruința fără ostași plătiți, el tot făcea o afacere bună, chiar dacă le dăduse banii și acum îi trimetea înapoi în țara lor.

Nu vă temeți când pierdeți bani din pricina cugetului și pentru că iubiți pacea și pe Domnul Cristos. Fii sigur că pierderile pe care s-ar putea să le ai pentru Domnul nu sunt pierderi. Chiar în timpul vieții acesteia, ele sunt răsplătite mai mult decât merită, și în multe cazuri Domnul împiedică ceea ce ar fi o pierdere pentru noi. În

orice caz, ceea ce am pierdut aici pentru Domnul Isus este răsplătit în cer. Nu te neliniști de ceea ce socotești că pierzi, ci ascultă glasul care îți zice: „Domnul îți va da mult mai mult.”

25 iunie

SCARA LA CER

... Adevărat, adevărat vă spun că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului.

Ioan 1.51

Da, noi care credem, vedem împlinirea acestor cuvinte chiar în zilele noastre. Noi vedem cerul deschis, căci Domnul Isus l-a deschis pentru toți credincioșii, și privirile noastre pătrund până în tainele slavei Sale pe care ne-a descoperit-o. În curând vom intra chiar și noi acolo, căci El este calea.

Avem aici explicația scării lui Iacov. Între cer și pământ s-a înființat un schimb sfânt: rugăciunea noastră urcă și răspunsul coboară prin Isus Mijlocitorul. Această scară apare când cugetăm adânc la Isus. El este calea luminoasă care ne duce până la tronul Celui Prea înalt. Să o folosim pentru a trimite acolo rugăciunile noastre care vor fi solii noștri. Vom trăi astfel și noi viața îngerilor ridicându-ne la cer prin mijlocirea noastră, ca să primim de acolo binecuvântările, apoi coborând ca să răspândim printre fiii oamenilor darurile primite.

Ceea ce n-a fost pentru Iacov decât o vedenie minunată, ajunge pentru noi o realitate minunată. Să urcăm și să coborâm astăzi această scară în fiecare oră, urcând-o prin legătura cu Dumnezeu și întorcându-ne pentru lucru spre mântuirea fraților noștri. Aceasta este făgăduința Ta, Doamne; dă-ne deci bucuria să-i vedem împlinirea.

26 iunie

EL VINE CURÂND

Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.

Iacov 5.8

Ultimul cuvânt din Cântarea Cântărilor este: „Vino repede, iubitele”, și printre ultimele cuvinte ale Apocalipsei citim: „Și Duhul și Mireasa zic: Vino!” La acest cuvânt Mirele dumnezeiesc răspunde: „Iată, Eu vin curând”. Dragostea noastră suspină după arătarea slăvită a Domnului și se bucură de această dulce făgăduință: „Venirea Domnului este aproape”. Ea îndreaptă duhul nostru spre această întâmplare

slăvită, care este ca o fereastră prin care aruncăm o privire plină de nădejde. Prin această „fereastră cerească” pătrunde acum peste noi un val de lumină, care ne ușurează lucrul și suferința. În timpul zilelor de încercare, gândul că se apropie această zi de bucurie, ne șoptește: „răbdare”. Dacă suntem întristați că nu vedem rezultatul osteneții noastre, această slăvită înștiințare iarăși ne strigă: „fii răbdător”. Când suntem frământați de multele noastre ispite, atunci siguranța că în curând Domnul Se va întoarce, ne sprijinește prin acest verset: „întăriți-vă inimile”. Să fim deci liniștiți și „să rămânem hotărâți și neclintiți, sporind totdeauna în lucrul Domnului”. În curând vom auzi trâmbița de argint anunțându-ne întoarcerea Regelui nostru slăvit. Să nu ne înspăimântăm, ci să stăm neclintiți, căci iată-L pe norii cerului! Chiar astăzi poate să Se arate.

27 iunie

LĂUDAȚI-L, LOCUIȚI ÎNAINTEA LUI

Da, cei neprihăniți vor lăuda Numele Tău, oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta.

Psalmul 140.13

Oh, să fie inima mea curată înaintea lui Dumnezeu, ca să pot totdeauna să binecuvântez sfântul Său Nume. El este atât de bun cu cei buni, încât toată dorința mea este să fiu din numărul acestora, pentru ca să mă umplu în fiecare zi de recunoștință față de El. Se întâmplă uneori ca cei neprihăniți să se clatine când văd că încercările sunt rezultatul statorniciei lor. Dar cu siguranță că nu va întârzia ziua când ei se vor bucura că nu s-au lăsat biruiți de îndemnurile înșelătoare care-i îndemneau s-o ia pe căi strâmbe. În cele din urmă, oamenii statornici vor binecuvânta pe Dumnezeul neprihănit și adevărat că i-a condus pe cărarea neprihănirii. Doamne, fă-mă să fiu dintre aceștia!

A doua parte a versetului cuprinde făgăduința: „Oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta!” Ei vor fi primiți și vor fi veșnic acolo, pe când ceilalți se vor înfățișa numai pentru a fi osândiți. Primiți la curtea Marelui Rege și rămânând în preajma Lui necurmat, ei vor fi îndreptățiți căroră Dumnezeu le va zâmbi și-i va primi cu plăcere. Doamne, vreau să caut această cinste, această bunăvoință prețioasă, și aceasta va fi pentru mine cerul pe pământ, de care aș putea să mă bucur. Fă-mă Tu să fiu neprihănit în toate lucrurile, pentru ca să pot să rămân astăzi, mâine și în fiecare zi în prezența Ta cerească. Atunci voi putea să dau slavă sfântului Tău Nume, totdeauna și în veci de veci. Amin!

28 iunie

O SINGURĂ PRIVIRE A DOMNULUI

Domnul s-a uitat la el și i-a zis; Du-te cu această putere pe care o ai, și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimet Eu?

Judecători 6.14

Ce privire și-a îndreptat Dumnezeu spre Ghedeon! Această privire i-a schimbat descurajarea într-o vitejie sfântă. Dacă privirea noastră la Domnul ne izbăvește, ce trebuie să fie privirea Lui asupra noastră? Doamne, privește azi la mine și întărește-mă pentru datoriile și luptele de azi.

Și ce vorbă a îndreptat Dumnezeu spre Ghedeon: „Du-te!” El n-a mai șovăit. El ar fi putut să răspundă: „Cum, să mă duc cu slăbiciunea mea!” Dar Dumnezeu oprește scurt această întâmpinare a lui Ghedeon, căci adaugă: „Du-te cu puterea pe care o ai”. El văzuse o putere în Ghedeon și Ghedeon n-avea decât să pună în lucrare această putere ca să izbăvească pe Israel din mâna madianiților. Se prea poate ca Domnul să vrea să facă prin mine ceva ce n-aș fi visat niciodată. Dacă El m-a privit, El m-a întărit. Prin credință eu voi încerca puterea pe care El mi-a dat-o. El nu mi-a zis: „Stai în nelucrare cu puterea pe care o ai”. Nicidecum! Dimpotrivă, El îmi zice: „Du-te”, pentru că El mă întărește.

Și întrebarea pe care i-o pune Dumnezeu lui Ghedeon, mi-o pune și mie: „Oare nu te trimit Eu?” Da, Doamne, Tu m-ai trimis și eu merg cu puterea Ta. La porunca Ta, eu pornesc pe cale și, mergând pe cale sunt sigur că Tu vei birui prin mine.

29 iunie

INVITAȚIE LA RUGĂCIUNE

Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoști.

Jeremia 33.3

Dumnezeu ne îndeamnă să ne rugăm. Ni se spune că rugăciunea este o deprindere evlavioasă care nu are înrâurire decât asupra sufletului care se luptă în rugăciune. Noi știm altfel. Aici Domnul, Dumnezeul cel viu, făgăduiește să răspundă la cererea slujitorului Său. Să-L rugăm și să nu îngăduim nici o îndoială că El ne-ar asculta și ne-ar răspunde. „Acela care a făcut urechea s-ar putea să n-audă?” El, care le-a dat părinților dragoste pentru copiii lor, va rămâne surd la strigătele fiilor și fiicelor Sale? Da, Dumnezeul nostru va răspunde la rugămințile poporului Său. El are resurse minunate pentru ei. Ceea ce ei n-au mai văzut, n-au mai auzit, nici chiar n-au

visat, El va face pentru ei. El va da la iveală noi binecuvântări pentru ei, dacă este nevoie. Va goli pământul și mărire ca să-i hrănească, și va trimite pe orice înger din cer ca să-i păzească când vor fi în primejdie. El ne va uimi prin harul Său și ne va face să vedem lucruri cum n-au mai fost altele asemenea. Tot ceea ce cere El de la noi este să-L chemăm. Nu ne poate cere mai puțin. Deci să înălțăm cu bucurie rugăciunile noastre către EL

30 iunie

PRIVIRE ÎNAPOI, APOI ÎNAINTE

Dar îmi voi aduce aminte de legământul Meu făcut cu tine în vremea tinereții tale și voi face cu tine un legământ veșnic.

Ezechiel 16.60

Oricare ar fi păcatul nostru, Domnul rămâne credincios în dragostea Sa pentru noi.

El privește în urmă. Vezi cum își amintește de zilele de altă dată, când ne-a chemat ca să facem legământ cu El, și când noi ne-am predat Lui. Ce zile fericite au fost acelea! Domnul nu ne muștră pentru nimic și nu ne învinuiește de lipsă de sinceritate. Nu, El privește la legământul Său cu noi, mai mult decât la al nostru cu El. S-ar fi putut ca El să aibă vreun gând ascuns în legătură cu acest legământ sfânt? Nu! Dimpotrivă; ce bunătate ne-a arătat El, ca să-și aducă aminte de noi în dragostea Sa!

El privește înainte. El a hotărât să nu se dea înapoi de la legământul Lui. Dacă noi nu suntem credincioși legământului, totuși El rămâne credincios. El spune cu tărie: „Voi încheia cu tine un legământ veșnic” și nu Se gândește să dea înapoi. Binecuvântat fie Numele Lui, că El privește la pecetea sfântă, „sângele legământului celui veșnic” și se gândește la Cel care S-a pus chezaș pentru noi și care a întărit acest legământ, la Fiul Său prea iubit; iată de ce El își va ține făgăduințele Sale sfinte. „El rămâne credincios”, căci nu se poate tăgădui singur. Doamne, Te rog pune în inima mea această făgăduință de preț și fă să mă hrănesc cu ea în fiecare zi.

1 iulie

DUMNEZEU CU NOI

Dumnezeu va fi cu voi.

Geneza 48.23

Bătrânul Iacov nu mai putea să rămână cu Iosif, căci îi venise ceasul să moară; dar el

îl părăsea pe fiul său fără grijă, căci putea să spună cu încredere: „Dumnezeu va fi cu voi”. Când ființele cele mai iubite din familiile noastre sau prietenii noștri cei mai buni sunt chemați acasă prin moarte, să ne mângâiem cu gândul că Domnul nu ne-a părăsit și că El trăiește pentru noi și rămâne cu noi întotdeauna.

Dacă Dumnezeu este cu noi, noi suntem într-o tovărășie măreață, chiar atunci când suntem săraci și disprețuiți. Dacă Dumnezeu este cu noi, suntem siguri că ne **va fi** dată toată puterea de care avem nevoie, căci nimic nu este mai presus de puterea Sa. Dacă Dumnezeu este cu noi, suntem în deplină siguranță, căci nici un rău nu poate atinge pe cel ce umblă sub ocrotirea Sa. Ce pricină de bucurie avem! Nu numai că Dumnezeu **este** cu noi, dar El va fi cu noi: cu noi personal; cu noi ca familie; cu noi ca Biserică. Chiar numele de Isus, nu înseamnă el Emanuel, adică Dumnezeu cu noi? Și dacă Dumnezeu este cu noi, nu este acesta cel mai mare bine? Să fim deci îndrăzneți și sărguitori, bucuroși și plini de nădejde. Pricina noastră va prospera și adevărul va birui, căci Dumnezeu este cu cei ce sunt cu El.

Fie ca acest verset să facă bucurie oricărui credincios care va citi „cecurile credinței”. Nu este o fericire mai mare.

2 iulie

SOMN ÎNVIORĂTOR

... căci prea iubiților Lui, El le dă pâine ca în somn.

Psalmul 127.2

Viața noastră nu este o viață de griji și de neliniște, ci o viață de credință fericită. Tatăl nostru cerească cunoaște nevoile copiilor Săi, deci știe de ce avem nevoie înainte de a-I cere ceva. Putem deci să mergem la culcare la ora potrivită, fără a ne istovi stând până târziu și făcând combinații și planuri. Dacă am învățat să ne odihnim în Dumnezeu, nu vom avea insomniile din pricina temerilor și a presimțirilor întunecoase; ci vom arunca orice îngrijorare asupra Domnului și nu ne vom gândi decât la El și la harul Său, și El ne va da un somn dulce și întremător.

A fi preaiubiți de Domnul, iată cea mai mare cinste și, cel ce o are poate să nu mai dorească nimic altceva; deci orice dorință egoistă poate fi înlăturată. Ce poate fi chiar în cer mai mare decât dragostea lui Dumnezeu? Odihnește-te deci, sufletul meu, căci în El tu ai toate lucrurile.

Și încă ne-am zbate încoace și încolo dacă Domnul însuși ne-ar da nu numai motivul pentru care să fim liniștiți, dar chiar însăși pacea Sa. Da, El ne-o dă. Însuși Isus este pacea noastră, odihna noastră, totul. La sânul Său ne odihnim în perfectă siguranță,

atât în viață cât și în moarte.

3 iulie

O CĂLĂUZĂ PE TOATE CĂRĂRILE

El va fi călăuză noastră până la moarte.

Psalmul 48.14

O călăuză ne este de neapărată trebuință. Sunt cazuri în care am da tot ce avem pentru ca să știm ce avem de făcut și pe ce drum s-o luăm. Am vrea să facem binele, dar șovăim între două moduri în care am putea să procedăm. Oh, cine ne va da o călăuză?

Domnul Dumnezeu nostru primește să ne slujească de călăuză. El cunoaște drumul și ne va conduce până ce vom ajunge în pace la sfârșitul călătoriei noastre. Am putea să dorim o cărmuire mai sigură? Să ne predăm în întregime cărmuirii Sale și nu vom fi în primejdie să greșim drumul. Să facem din El Dumnezeu nostru și vom găsi în El călăuză noastră. Dacă urmăm Cuvântul Său, nu ne vom rătăci deloc în viață, numai cu condiția să învățăm înainte de toate să ne sprijinim pe El la fiecare pas.

Noi avem făgăduința că dacă El este Dumnezeu nostru pentru toate zilele și pentru veșnicie, nu va înceta niciodată să ne călăuzească. Chiar El însuși ne va conduce „până la moarte”, pentru ca să locuim cu El pentru veșnicie. Această făgăduință a cărmuirii dumnezeiești ne garantează siguranța pentru întreaga noastră viață. Mântuirea mai întâi, apoi cărmuirea până la ultima noastră clipă și în sfârșit viața fericită în veșnicie. N-ar trebui fiecare să caute din tinerețe pe Dumnezeu, să se bucure în El în tot timpul vieții și să se odihnească în El la bătrânețe? Să privim la El pentru călăuzire, pentru ca să putem să ne încredem în El și-n clipa plecării noastre de pe pământ.

4 iulie

CUVÂNTUL, HRANA NECESARĂ

Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Matei 4.4

Dacă Dumnezeu ar vrea, am putea să trăim fără pâine, ca și Domnul Isus în timpul celor patruzeci de zile; dar noi n-am putea să trăim fără Cuvântul Său. Prin acest cuvânt am fost creați și numai prin el suntem păziți, căci „El ține toate lucrurile prin cuvântul puterii Sale.” Pâinea este un ajutor; Domnul însuși este primul izvor al

existenței noastre. El poate să ne facă să trăim fără acest ajutor, tot așa de bine ca și prin el; să nu-L mărginim la un singur fel de a lucra. Să nu fim prea dornici numai după lucrurile văzute, ci să privim la Dumnezeu nevăzut. Am întâlnit credincioși care ne-au povestit că în zilele de mare sărăcie când le lipsea pâinea, le scădea și pofta de mâncare; și alții ne-au spus că atunci când mijloacele de trai le lipseau, Domnul le trimitea ajutoare neașteptate.

Dar nouă ne trebuie Cuvântul lui Dumnezeu. Cu el putem să ne împotrivim diavolului. Dacă ne-ar fi luat, am cădea în puterea vrăjmașilor noștri, pentru că am slăbi repede. Sufletele noastre au nevoie de hrană și nu există alta pentru ele decât Cuvântul Domnului. Toți predicatorii și toate cărțile din lume nu pot să-i procure sufletului o adevărată hrană; numai cuvântul ieșit din gura lui Dumnezeu poate să-l hrănească pe credincios. Doamne, dă-ne totdeauna această pâine. Noi prețuim acest cuvânt mai mult decât bucatele împărătești.

5 iulie

IZBĂVIRE DEPLINĂ

Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, și nu vei fi dat în mâinile oamenilor de care te temi.

Ieremia 39.17

Când credincioșii Domnului au de suferit pentru El, ei primesc dovezi prețioase ale dragostei Sale și uneori au chiar noutăți fericite pe care să le ducă aceluia care sunt de partea lor și îi ajută. Ebed-Melec era un etiopian disprețuit, dar el fusese bun cu Ieremia, de aceea Domnul i-a trimis o făgăduință specială prin gura prorocului Său. Să ne amintim de slujitorii lui Dumnezeu prizonieri și vom fi răsplățiți.

Ebed-Melec trebuia să fie izbăvit din mâna aceluia de a căror răzbunare se temea. El era un biet negru, dar Domnul a avut grijă de el. Mii de oameni erau loviți de haldeeni, dar de acest smerit negru nu se puteau atinge. Noi, de asemeni, am putea să ne temem de oamenii puternici care vin împotriva noastră, dar dacă în timpul prigoanei am fost credincioși cauzei Domnului, El de asemenea ne va fi credincios. De altfel, ce ar putea să facă un om fără îngăduința Domnului? El ar putea să-și muște buzele de mânie, să scrâșnească din dinți de ciudă, dar nu ne va atinge. Să ne temem de Domnul și nu ne vom mai teme de nimic. Nici un pahar de apă proaspătă dat unui proroc al Domnului, disprețuit, nu-și va pierde răsplata; și dacă noi suntem pentru Domnul Isus, și El va fi de partea noastră.

6 iulie

DRAGOSTEA SA, DARUL SĂU, FIUL SĂU

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Ioan 3.16

Dintre toate stelele cerului, steaua polară este cea mai folositoare marinarului. Acest verset este ca o stea polară, căci el aduce la mântuire mai multe suflete decât oricare alt verset din Scriptură. El este printre făgăduințe ceea ce Carul Mare este printre constelații.

Cuvintele care-l compun strălucesc cu o lumină deosebită. Vedem aici mai întâi arătarea dragostei lui Dumnezeu prin cuvintele „Atât de“, care ne arată mărimea ei nemărginită. Apoi avem **darul lui Dumnezeu în măreția și gratuitatea Sa.** Acest dar este Fiul lui Dumnezeu, dar unic și neprețuit al acestei dragoste, care niciodată nu s-a arătat atât de desăvârșit ca atunci când acest Fiu prea-iubit a fost trimis din cer, pentru ca să trăiască și să moară pentru oameni. Aceste trei puncte sunt pline de lumină.

Apoi vine singura condiție cerută pentru mântuire, singura potrivită pentru toți oamenii vinovați: să creadă. Ea este susținută de o descriere detaliată: „oricine crede în El." Mulți se pot regăsi în cuvântul „oricine" și s-ar fi simțit înlăturați prin vreun alt cuvânt mai puțin cuprinzător. Apoi vine marea făgăduință că cel ce crede în Isus nu piere, ci are viața veșnică. Aceasta dă curaj oricărui om care simte că e gata să piară și că singur nu se poate mântui. Noi credem în Domnul Isus și avem viața veșnică.

7 iulie

CORUL MUNȚILOR

Bucurați-vă, ceruri! Veselește-te pământule! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Căci Domnul mângâie poporul Său, și are milă de nenorocii Lui.

Isaia 49.13

Așa de mari sunt mângâierile Domnului, încât nu au în vedere numai pe sfinți, ci chiar cerurile și pământul cântă împreună de bucurie. Este greu să faci ca un munte să cânte; cu toate acestea prorocul cheamă Libanul și Hermonul, piscurile Basanului și ale Moabului, El dorește să-i vadă pe toți cântând psalmi din cauza îndurării arătată Sionului. Și noi nu putem să schimbăm munții noștri de greutate, de încercări, de îngrijorări și de oboseli în prilejuri de a-L lăuda pe Dumnezeu nostru? „Munților, izbucniți în strigăte de bucurie."

Această făgăduință, că Dumnezeu are milă de săraci, este însoțită ca de un cor de clopote, care sună toate odată. Ascultați muzica lor: „Bucurați-vă!" „Fiți veseli!" „Izbucniți în strigăte de bucurie!" Domnul vrea ca poporul Său să fie plin de bucurie din pricina dragostei Sale nemărginite. El nu ne vrea triști, nici să trăim în îndoieli, ci cere de la noi adorarea din inimi credincioase. El nu vrea să fim lipsiți; de ce să suspinăm și să fim morocănoși, ca și cum El ne-ar vrea răul? Dă-ne Tu, Doamne, o harfă bine acordată ca vocea heruvimilor care cântă înaintea tronului Tău!

8 iulie

TABĂRA ÎNGERULUI

Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.

Psalmul 34.7

Noi nu putem să-i vedem pe îngeri, dar este de ajuns că ei ne văd pe noi; marele înger al Legământului, între alții, „Acela pe care noi îl iubim fără să-L fi văzut" are ochiul îndreptat spre noi, zi și noapte. El are sub El o armată de îngeri și-i însărcinează cu paza sfinților Săi, astfel ca să-i scape de orice rău. Dacă diavolii caută să ne facă rău, acești trimiși strălucitori ai lui Dumnezeu lucrează în folosul nostru.

Domnul îngerilor nu este un oaspete trecător, care ne face vizite când și când, ci El Se așează în jurul nostru cu armatele Sale. El își are comandamentul Său peste tot unde se găesc aceia care își pun încrederea în Dumnezeul cel viu. Tabăra Lui îi înconjoară pe cei credincioși în așa fel, încât să nu poată fi atacați din nici o parte, chiar dacă vrăjmașul ar pătrunde până în întăriturile dumnezeiești. Astfel noi avem o gardă permanentă, o ocrotire sigură. Înștiințați de santinelele lui Dumnezeu, noi nu vom fi surprinși de atacuri subite, nici nu vom fi zdrobiți de puteri mai mari. Scăparea ne este anunțată și ne este și dată de Căpetenia mântuirii noastre; scăparea noastră va fi reînnoită, până când luptele noastre se vor sfârși și vom putea schimba câmpul de bătaie, de pe acest pământ, cu casa noastră de odihnă acolo sus.

9 iulie

CREDINCIOȘIE ȘI SLUJBĂ

Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană, acela îmi va sluji.

Psalmul 101.6

Dacă David a vorbit astfel, putem să fim siguri că și Fiul lui David - adică Domnul Isus - gândește la fel ca David. Domnul Isus Se gândește la oamenii credincioși și are ochii îndreptați asupra lor pentru a-i cerceta, a-i îndruma, a-i face să înainteze pe cale și în sfârșit pentru a-i răsplăti. Nici un om cu inima neprihănită să nu se creadă disprețuit de Domnul; însuși împăratul are ochii îndreptați asupra lui.

Din această atenție împăratească rezultă pentru noi două lucruri: întâi, „ca ei să locuiască lângă mine” așa cum este scris. Domnul Isus îi duce pe credincioșii Săi în casa Sa și le dă un loc în palatul Său; El îi face tovarăși ai Lui și Se bucură în mijlocul lor. Să fim vrednici de încrederea Domnului nostru și El ni Se va arăta. Cu cât ne-ar costa mai mult credințioșia noastră față de El, cu atât mai mult va fi ea răsplătită; cu cât oamenii ne vor lepăda, cu atât mai bucuros ne va primi Dumnezeu nostru.

Apoi, El spune despre cel sincer: „acela îmi va sluji”. Domnul Isus îi va face slujitori spre slava Sa, pe aceia care, disprețuind viclenia și înșelătoriile, rămân credincioși Persoanei Sale, Cuvântului Său și crucii Sale. Slujitori cinstiți de împărat, ei vor face parte din alaiul Lui împărătesc. Părtașia și slujirea sunt plata credințioșiei lor. Fă-mă, Doamne, credincios, ca să pot locui cu Tine și să pot să-Ți slujesc.

10 iulie

IUBEȘTE BISERICA

Tu te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el. Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului și le este milă de țarina lui.

Psalmul 102.13-14

Da, rugăciunile noastre pentru Biserică sunt ascultate. Ora împlinirii lor se pregătește. Noi prețuim adunările de rugăciune, școlile de duminică și toate lucrările din casa lui Dumnezeu. Inima noastră se unește cu tot poporul lui Dumnezeu și spune:

Nu este miel în toată turma Ta

Pe care l-aș disprețui la masă,

Nu este vrăjmaș înaintea feței căruia

M-aș teme să apăr cauza Ta.

Dacă aceasta este dorința tuturor, în curând vor veni timpuri de înviore din partea Domnului. Adunările noastre vor fi pline, sfinții înviorați și păcătoșii se vor întoarce la Dumnezeu. Aceasta nu se întâmplă însă decât prin mila lui Dumnezeu; dar acest

timp va veni și noi trebuie să-l așteptăm. Acest timp hotărât se apropie. Să ne trezim. Să iubim toate pietrele Sionului și chiar pe acelea căzute. Să știm să culegem cel mai mic adevăr, cea mai slabă învățătură, pe cel mai slab credincios, chiar dacă ei ar fi disprețuiți și socotiți ca țărâna. Dacă noi avem milă de Sion, Dumnezeu are de asemenea milă de el; și dacă noi ne punem toată silința și toată plăcerea în lucrarea Domnului, Dumnezeu își va găsi și El plăcerea în această lucrare.

11 iulie

NICIODATĂ DESPĂRȚIȚI DE DUMNEZEU

Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?

Ioan 11.26

Da, Doamne, credem; noi nu vom muri niciodată. Sufletul nostru poate să fie despărțit de trupul nostru, ceea ce înseamnă un fel de moarte; dar sufletul nostru nu va fi niciodată despărțit de Dumnezeu, ceea ce înseamnă adevărata moarte - moarte care este plata păcatului - și această pedeapsă ar fi cel mai rău lucru care ar putea să ni se întâmple. Noi suntem scăpați de acest lucru, căci cine va putea să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, în Isus Cristos, Domnul nostru? Noi suntem mădulare ale trupului lui Cristos; și Cristos va pierde El părțile trupului Său? Noi suntem uniți cu El prin căsătorie; va fi El lipsit de soția Lui și va deveni văduv? Imposibil. Este în noi o viață care nu poate fi despărțită de Dumnezeu, căci Duhul Sfânt locuiește în noi; și cu El, cum putem să murim? Isus însuși este viața noastră; de aceea nu este posibil ca noi să murim, căci El nu poate muri din nou. În El noi am murit o dată din pricina păcatului și osânda de moarte nu poate să fie executată de două ori. Acum noi trăim și trăim pentru totdeauna. Plata neprihănirii este viața veșnică și noi avem neprihănirea chiar de la Dumnezeu; prin urmare, noi putem cere plata cea mai mare. Trăind și crezând astăzi, credem că noi vom trăi și ne vom bucura. Și mergem înainte cu încrederea fermă că viața noastră este asigurată prin viața Mântuitorului nostru viu.

12 iulie

CINE, CÂND, CUM SĂ IZBĂVEASCĂ

Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să-i păstreze pe cei nelegiuți ca să fie pedepsiți în ziua judecării.

2 Petru 2.9

Oamenii cucernici sunt ispitiți și încercați. Credința care n-a fost pusă la încercare nu

este credință adevărată. Dar aceia care Îl cinstesc pe Dumnezeu sunt izbăviți nu la voia întâmplării, nici prin mijloace diferite, ci chiar de Domnul în persoană. El însuși garantează să izbăvească pe aceia care se încred în El. Dumnezeu îi iubește pe aceia care merg numai după El și El este interesat să știe unde sunt ei și în ce stare se află. Adesea drumul lor pare un labirint și ei nu știu cum să scape din primejdia care-i amenință. Ceea ce nu știu ei, știe Stăpânul lor. El știe pe cine trebuie să-l izbăvească și știe când și cum îl va izbăvi. El izbăvește pe cel neprihănit în chipul cel mai avantajos pentru el, cel mai umilitor pentru cel care l-a nedreptățit și în chipul cel mai onorabil pentru Dumnezeu. Să lăsăm „modul cum se va face” Domnului și să ne mulțumim și să ne bucurăm să știm că El „știe să izbăvească” pe poporul Său din orice primejdie, din încercare și din orice ispită, și aceasta prin dreapta Sa slăvită. Nu este partea mea să pătrund acum tainele Domnului, ci mai bine să aștept liniștit, având în vedere aceasta: cu toate că eu nu știu nimic, Tatăl meu ceresc știe.

13 iulie

ÎNCREDERE TOTALĂ

Te voi scăpa și nu vei cădea sub sabie, ci viața îți va fi prada ta de război, pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul.

Jeremia 39.18

Iată puterea ocrotitoare a credinței în Dumnezeu. Oamenii puternici ai Ierusalimului cădeau sub sabie, dar sârmanul Ebed-Melec era în siguranță, căci se încredea în Domnul. În cine poate să se încreadă un om mai bine decât în Creatorul său? Este o nebunie să preferăm făptura în locul Creatorului. Oh, de-am putea trăi în toate privințele prin credință; atunci am fi izbăviți de toate primejdiile. Nimeni n-a crezut și nu va crede niciodată în Isus în zadar.

Domnul spune: „Sigur te voi izbăvi!” Notați acest dumnezeiesc - sigur. Cu toate că presupunem că pot să fie lucruri nesigure, grija lui Dumnezeu însă pentru credincioși este sigură. Dumnezeu însuși este păzitorul copiilor Săi. Sub aripa Sa sfântă, există siguranță când totul este primejdios în afară. Putem să primim această făgăduință ca fiind sigură, și în toate evenimentele noastre nu va lipsi. Noi sperăm că poate vom fi izbăviți pentru că avem prieteni, sau pentru că suntem prudenți, sau ne sunt prevestite lucruri fericite; dar nici una din acestea nu valorează cât jumătate din această declarație a lui Dumnezeu: „Pentru că te-ai încrezut în Mine.” Dragă cititorule, încearcă această cale și mergi pe ea toată viața ta. Pe cât de plăcută, pe atât de sigură este ea.

14 iulie

POVERI ARUNCATE ASUPRA LUI

Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.

Psalmul 55.22

Această povara este grea: las-o asupra Celui Atotputernic. Atâta timp cât o porți tu, ea te strivește; dar pentru brațul Său, aceasta n-are nici o greutate. Dacă totuși Dumnezeu te cheamă să o porți mai departe, El te va sprijini. Ea va fi asupra Lui și nu asupra ta. Vei fi în așa fel susținut sub ea, încât povara va fi o binecuvântare. Cheamă-L pe Domnul în ajutor și vei sta în picioare sub greutatea care, în ea însăși, te-ar încovoia.

Teama noastră cea mare este ca nu cumva încercarea să ne depărteze de pe cărarea datoriei; dar Domnul nu va îngădui acest lucru. Dacă suntem sinceri înaintea Lui, El nu va îngădui ca întristarea noastră să ne depărteze de la umblarea în neprihănire, în Isus, El ne privește ca neprihăniți și tot în Isus El ne păzește.

Și pentru timpul de acum? Te gândești să umbli singur prin încercările de azi? Vrei ca sârmanii tăi umeri să fie zdrobiți de povara care te apasă? Părăsește această nebunie. Spune toată durerea ta Domnului și arunc-o asupra Lui. Nu arunca povara ta ca s-o iei din nou numaidecât; ci arunc-o asupra Domnului și lasă-i-o Lui o dată pentru totdeauna. Atunci vei merge ușor ca un credincios bucuros, scăpat de acum înainte de grijă și cântând laude mărețului Purtător de poveri.

15 iulie

MÂNGÂIEREA CELUI CE PLÂNGE

Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!

Matei 5.4

Pentru a ajunge în Sion, trecem prin valea plângerii. S-ar putea crede că a fi trist și a fi binecuvântat sunt două lucruri care nu se potrivesc, dar Mântuitorul care este nespus de înțelept, le-a unit în această fericire. Omul să nu despartă ceea ce Dumnezeu a unit. Măhnire asupra păcatului, asupra păcatului nostru și asupra păcatului altuia, este pecetea lui Dumnezeu pentru credincioșii Săi. Când Duhul de îndurare s-a revărsat asupra casei lui Dumnezeu, toți vor fi măhniiți. După cum apa ne dă binefaceri superioare, tot așa din această sfântă tristețe primim cele mai mari binecuvântări. Dar această binecuvântare făgăduită celui care varsă lacrimi nu este făcută pentru zile foarte îndepărtate; nu, Cristos îl numește fericit chiar de acum.

Duhul Sfânt va mângâia sigur inimile care plâng pentru păcatele lor. Ele vor fi mângâiate prin sângele lui Isus Cristos și prin puterea curățitoare a Duhului Sfânt. Credincioșii vor fi mângâiați cu privire la păcatul lor care se revarsă în localitatea lor și-n timpul lor, prin siguranța că Dumnezeu Se va slăvi, cu toată răzvrătirea oamenilor. Ei vor fi mângâiați cu așteptarea că în curând vor fi pe deplin eliberați de păcat și vor fi răpiți pentru a fi pentru totdeauna în prezența slăvită a Domnului lor.

16 iulie

CUVÂNT CELUI CE ȘCHIOPĂTEAZĂ

... voi izbăvi pe cei schiopi...

Țefania 3.19

Sunt mulți schiopi de ambele sexe. Puteți să-l întâlniți „pe cel ce schiopătează” de douăzeci de ori într-o oră. Îi vedem pe străzile principale, căutând să meargă cu cea mai mare siguranță posibilă; dar ei sunt infirmi și suferă în mersul lor. Pe drumul ceresc se află mulți neputincioși de aceștia. Poate că mulți spun în ei înșiși: „Ce se va întâmpla cu noi? Păcatul ne va birui și Satan ne va dărâma. Cum noi suntem gata să cădem, Domnul nu va putea niciodată să facă din noi buni ostași, nici buni vestitori.” Ei bine, „Eu îi voi izbăvi pe cei schiopi”, zice Domnul, și făcând aceasta, El însuși Se va slăvi. Oricine va întreba: Cum poate o femeie care schiopătează, să alerge și să câștige premiul? Da, pentru ca toată lauda să fie dată harului atotputernic.

Doamne, când mă poticnesc în credință, în rugăciune, în a Te lăuda, în slujire, în milă, salvează-mă, Te rog stăruitor. Numai Tu poți să întărești pe infirmi ca mine. Doamne, nu mă lăsa să pier pentru că sunt printre cei mai din urmă, ci ridică prin harul Tău pe cel mai greoi călător - chiar pe mine. Iată, El a spus că așa va fi și de aceea, ca Iacov biruind în rugăciune, eu merg înainte, deși schiopătând.

17 iulie

CURAJOȘI PENTRU ADEVĂR

Dar aceia din popor, care vor cunoaște pe Dumnezeul lor, vor rămânea tari și vor face mari isprăvi.

Daniel 11.32

Domnul este Dumnezeul oștirilor, Domnul este numele Său. Aceia care se înrolează sub steagul Său vor avea un comandant care-i va pregăti pentru luptă și le va da putere și vitejie. Timpurile despre care Daniel scria erau din cele mai grele, dar este

făgăduința că poporul lui Dumnezeu va ieși biruitor în cele mai bune condiții. Ei vor avea putere și energie ca să biruiască pe vrăjmașul cel puternic.

Oh, de-am învăța să-L cunoaștem pe Dumnezeul nostru, puterea Sa, credincioșia Sa, dragostea Sa care nu se schimbă și să fim gata să jertfim totul pentru El. El poate să înflăcăreze râvna noastră, în așa fel încât să fim gata să trăim și să murim pentru El. De L-am cunoaște pe Dumnezeul nostru printr-o părtașie intimă cu El; atunci vom deveni asemenea Lui și vom fi pregătiți să stăm în picioare pentru adevăr și neprihănire. Acela care contemplă fața lui Dumnezeu, nu se va teme niciodată s-o întâlnească pe aceea a omului. Să rămânem în El și vom câștiga din aceasta o inimă eroică care nu se va mai teme de o armată de dușmani. O armată nenumărată de oameni și chiar de demoni va fi în fața ochilor noștri ca neamurile înaintea lui Dumnezeu, care par ca niște lăcuste. Dumnezeu să ne dea în această vreme de minciună putere să fim dedicați adevărului."

18 iulie

PĂRTĂȘIE ÎN SINGURĂTATE

De aceea iată, o voi ademeni și o voi duce în pustie și-i voi vorbi pe placul inimii ei.

Osea 2.14

Dumnezeul nostru, văzând care sunt pentru noi momelile păcatului, a hotărât, să ne ducă la El, să se folosească de atracția mai puternică a iubirii Sale. Nu ne aducem noi aminte de plăcerea de la început pe care El ne-a făcut s-o simțim, ca să ne smulgă din vraja lumii? El va face s-o simțim și iar s-o simțim, de fiecare dată când El ne va vedea în primejdia de a fi înlănțuiți de vreun rău.

Ca să aibă mai multă putere asupra noastră El vrea să ne tragă de o parte într-un loc care nu va fi raiul, ci un pustiu unde nimic sa nu poată să ne întoarcă atenția de la El. În această singurătate, prezența Domnului ajunge să fie totul pentru noi și noi socotim în acel moment că prezența Lui este mult mai prețioasă decât aceea a prietenilor noștri, când stăm sub vița și sub smochinul nostru. Singurătatea și întristarea fac mai mult decât orice alt mijloc, ca să ne apropie de Tatăl nostru ceresc.

Când El ne pune deoparte și ne aduce la El, Domnul poate atunci să ne spună lucruri dulci și plăcute spre mângâierea noastră. El „vorbește inimii noastre”, așa cum spune versetul de mai sus. Oh, dacă am putea învăța din experiență personală, prețul acestei făgăduințe! Atrăși de dragostea Sa și mângâiați prin Duhul adevărului, îl vom cunoaște pe Domnul și vom izbucni în cântece de bucurie.

19 iulie

ÎNCĂLȚĂMINTE DEOSEBIT DE BUNĂ

Încălțămintea ta să fie de fier și de aramă și puterea ta să tină cât zilele tale.

Deuteronom 33.25

Două lucruri sunt pregătite pentru călător: încălțămintea și puterea.

Încălțămintea îi este necesară pentru a călători pe drumuri gloduroase și rele și pentru a-i călca în picioare pe vrăjmașii de moarte. Noi nu mergem cu picioarele goale; nu ar fi potrivit pentru fii cu de sânge regesc. Încălțămintea noastră nu va fi deloc din materiale obișnuite, ci va avea tălpi durabile de metal, care nu se vor uza deloc, chiar dacă călătoria ar fi lungă și grea. Noi vom fi apărați așa cum cer nevoile drumului și ale luptei. Să mergem deci vitejește și să nu ne temem de nici un rău, chiar dacă ar trebui să punem piciorul pe șerpi veninoși sau chiar pe balaur.

Puterea noastră de asemenea va ține cât lungimea zilelor noastre și ea va fi potrivită cu efortul care trebuie făcut și după povara de purtat. Puterea noastră trebuie să fie după felul zilelor noastre, acesta este înțelesul din versetul de mai sus. Dacă astăzi ne vine o încercare grea sau o lucrare care cere toată energia noastră, ni se va da de asemenea o putere egală. Această făgăduință făcută lui Așer este și pentru toți aceia care au destulă credință ca s-o ia ca pentru ei. Fie ca această făgăduință să ne dea îndrăzneala care trebuie să se nască în inima credincioasă.

20 iulie

CĂUTÂNDU-L PE DOMNUL

...tot așa Cristos, după ce S-a adus jertfa o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Evrei 9.28

Aceasta este nădejdea noastră. Acela în care am crezut că a venit o dată pentru a lua păcatele celor mulți, Se va arăta a doua oară fiilor oamenilor. Aceasta este o nădejde fericită. Această a doua arătare însă va avea anumite trăsături speciale care o vor face mai slăvită.

Domnul nostru nu va mai avea nimic a face cu păcatul. El l-a șters pe deplin de la poporul Său, a suportat pedeapsa într-un mod atât de desăvârșit, încât nu Se va mai ocupa de păcat la această a doua venire. El nu Se va mai aduce jertfă pentru păcat, pentru că a nimicit păcatul.

Domnul va desăvârși atunci lucrarea de mântuire a poporului Său care va fi în final și pe deplin izbăvit și se va bucura în toate privințele de plinătatea acestei mântuiri. El nu vine ca să poarte urmările păcatului nostru, ci ca să ne aducă urmarea ascultării Sale; nu pentru a îndepărta osânda noastră, ci pentru a desăvârși mântuirea noastră.

Mântuitorul nostru Se va arăta astfel numai aceluia care îl așteaptă, dar El nu Se va arăta nicidecum în același fel aceluia ai căror ochi i-a orbit egoismul și păcatul. Pentru ei, El va fi un Judecător teribil și nimic mai mult.

21 iulie

STRĂLUCEȘTI CA MULTE STELE

Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.

Daniel 12.3

Iată un cuvânt potrivit ca să mă trezească, și care pune în fața ochilor mei un scop în vederea căruia merită să-ți dai osteneala să trăiești. A fi înțelept este un lucru de mare preț; dar înțelepciunea de care este vorba aici este o înțelepciune dumnezeiască, pe care Domnul singur o poate da. Să mă cunosc pe mine însumi, să Îl cunosc pe Dumnezeu, Mântuitorul meu! De aș putea să pun în practică adevărul ceresc și să trăiesc în lumina lui! Ținta vieții mele este înțeleaptă? Urmăresc eu ceea ce trebuie să urmăresc? Trăiesc eu oare cum aș fi vrut să fi trăit dacă acum ar veni ziua morții mele? Numai această înțelepciune poate să-mi asigure această strălucire nesfârșită ca lumina zilei veșnice. Să câștigi suflete este o țintă slăvită și trebuie să fii înțelept să aduci un singur suflet pe calea neprihănirii; cu atât mai mult ca să aduci mai multe suflete. Oh, dacă aș avea această cunoștință despre Dumnezeu și Cuvântul Său, despre oameni și despre Cristos, ca să pot aduce un mare număr de oameni la pocăință! M-aș deda atunci la această lucrare și n-aș avea liniște până n-aș face-o. Asta face mai mult pentru mine, decât să strălucesc în lume prin izbânzi și prin onoruri. Eu voi străluci într-o zi ca o stea cerească, poate ca niște stele mai multe, pentru totdeauna și fără încetare. Sufletul meu, deșteaptă-te! Doamne, însuflețește-mă!

22 iulie

APĂ FĂRĂ PLATĂ

Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții, fără plată.

Apocalipsa 22.17

Isus ne cheamă să luăm fără plată; El nu cere nici recomandări, nici simțăminte bune; El cheamă numai; veniți dar. .. Tu n-ai nici pocăință, nici credință? Vino chiar și așa; Ei îți le va da. Vino așa cum ești și ia „fără bani și fără plată”. Închipuiți-vă un om oarecare, care ar sta lângă o fântână publică și ar zice: „Nu pot să beau, n-am destui bani în pungă”! Oricât de sărac ar fi un om, el poate să bea totdeauna din ea. Chiar existența fântânii arată că ei au dreptul să bea din ea și pot să bea după dorință fără să se teamă de vreun reproș. Singurii care ar suferi de sete, ar vedea această apă limpede și nu și-ar potoli setea, ar fi oamenii sus-puși, care ar trece în trăsurile luxoase. Ar fi într-adevăr prea multă umilință pentru ei să coboare din trăsură ca să bea apă dintr-o fântână de unde beau toți; ei ar prefera să strângă din buze și să rămână cu gâtul uscat.

Oh, câți oameni cu multe păreri bune despre ei înșiși sau despre milosteniile lor nu vor să vină în Cristos! „Să fiu mântuit ca un bețiv sau ca o biată femeie! Nu e de noi!” Și acești mândri călători se lipsesc ei singuri de apa vie. Nu este altă cale a mântuirii, decât aceia urmată de tâlharul răstignit pe cruce. Astfel că „cel ce vrea să ia apă vie, să ia fără plată”.

23 iulie

NU-ȘI MAI ADUCE AMINTE

Și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor.

Evrei 10.17

Domnul, ca urmare a legământului Său de har, tratează poporul Său ca și cum el n-ar fi păcătuit niciodată și uită toate călcările de lege. El consideră păcatele lor, oricât ar fi de mari, ca și cum nu s-ar fi înfăptuit niciodată; ele sunt cu totul șterse din amintirea Lui. O, minune a harului! Dumnezeu face aici, prin harul Său, ceva imposibil pentru sfințenia Sa și pentru dreptatea Sa. Mila Lui face minuni care întrec toate celelalte lucruri ale Sale.

Dumnezeul nostru nu-Și mai aduce aminte de păcatul nostru, de când Isus a întărit prin jertfa Sa, legământul cu El. Noi putem să ne bucurăm în El, fără teamă că vom stârni mânia Lui împotriva noastră, ca urmare a fărădelegilor noastre. Iată! El ne numără printre copiii Lui și ne consideră neprihăniți; El își găsește plăcerea în noi, ca și cum noi am fi sfinți desăvârșiți. El ne dă lucrări de încredere, ne numește apărători ai cinstei Lui, păstrători ai podoabelor din cununa Sa, răspânditori ai Evangheliei Sale. El ne dă o cinste și ne încredințează o lucrare. Aceasta este proba cea mai limpede că El nu-Și aduce aminte deloc de păcatele noastre. Noi înșine când iertăm pe un vrăjmaș, așteptăm mult timp până să ne încredem în el; ne temem să nu

fim imprudenți. Dar Domnul uită păcatele noastre și Se poartă cu noi ca și cum noi n-am fi greșit niciodată. O, sufletul meu, primește făgăduința Lui și bucură-te de ceea ce îți dă ea.

24 iulie

CURĂȚIE DESĂVÂRȘITĂ

Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe.

Apocalipsa 3.5

Ostaș al crucii, la luptă! Nu te odihni până ce biruința va fi deplină, căci o răsplată veșnică va fi plata meritată a luptelor tale.

Haide, neprihănirea deplină este a ta. Câțiva din Sardes nu și-au mânjit hainele și răsplata lor este să umble în haine albe. Sfințirea desăvârșită este prețul chemării noastre cerești. Să nu ne lipsim de această răsplată. Apoi, te vei bucura. Vei fi îmbrăcat într-o haină de sărbătoare ca la nuntă; vei fi îmbrăcat cu veselie mare și vei străluci de fericire. Luptele grele vor fi sfârșite și le vor lua locul pacea și bucuria Domnului. Apoi, biruința. Vei fi învingător. Ramura de finic și cununa împreună cu hainele albe vor fi podoaba ta; vei fi primit ca un biruitor, ca și Mântuitorul însuși.

În sfârșit, iată un veșmânt de preot. Tu vei sta în fața Domnului în veșmântul fiilor lui Aron; îi vei aduce ca jertfe mulțumiri, și te vei apropia de Domnul cu tămâia laudei. Cine nu s-ar lupta pentru un Stăpân care făgăduiește asemenea onoruri chiar celui din urmă slujitor credincios al Său?

Cine n-ar vrea să fie considerat nebun pentru Domnul Isus, pentru ca apoi să îmbrace haina Sa de slavă?

25 iulie

NIMIC CARE SĂ NE FACĂ SĂ NE TEMEM

Iar tu, du-te, până va veni sfârșitul; tu te vei odihni, și te vei scula iarăși o dată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor.

Daniel 12.13

Nu putem să înțelegem toate prorociile, dar în loc să ne înspăimântăm, să luăm seama la ele cu plăcere. Nu există nimic din ceea ce își dorește un Tată, care ar putea să-l îngrijoreze pe copilul său. Chiar de s-ar ivi povara deznădejdiei, adevăratul credincios nu se va întina; dimpotrivă, el va fi curățat și albit prin această încercare. Când pământul va fi ars, mirosul focului nu îi va atinge pe cei aleși. În mijlocul prăbușirii materiei și a răsturnării lumilor, Domnul Dumnezeu îi va ocroti pe ai Săi.

Să continuăm să înaintăm fără oprire și fără ocolire pe calea care ne-a fost trasată, rămânând liniștiți și hotărâți să ne facem datoria, viteji în luptă, răbdători în suferință. Sfârșitul va veni într-o zi; să mergem numai drept înainte.

Vom găsi în curând odihna. Orice alte lucruri pot să fie zdruncinate și pot să se cлатine; dar temelia noastră rămâne neschimbată și sigură. Dumnezeu își păstrează dragostea Lui, de aceea și noi rămânem în ea. Pacea noastră curge și va curge totdeauna ca un fluviu. O moștenire ne este păstrată în Canaanul ceresc și noi îl vom ocupa, orice s-ar întâmpla. Dumnezeul lui Daniel va da o parte demnă de El, tuturor acelor care au, ca și Daniel, îndrăzneala de a fi hotărâți pentru adevăr și pentru sfințenie, și nici o groapă cu lei nu-i va lipsi de moștenirea lor.

26 iulie

O SCHIMBARE A NUMELUI

În ziua aceea, zice Domnul, îmi vei zice: „Bărbatul meu”! și nu-Mi vei mai zice: „Stăpânul meu”! Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume.

Osea 2.16-17

A venit ziua când noi nu mai privim la Dumnezeu ca la Baal sau un stăpân rău, ca la un despot, fiindcă noi nu mai suntem sub lege, ci sub har. Domnul, Dumnezeul nostru, a devenit „Ishi” al nostru, bărbatul nostru prea iubit, Domnul pe care noi îl iubim, cel mai apropiat al nostru, cu legăturile de rudenie cele mai sfinte. Noi nu ne vom teme de El mai puțin, pentru că îl iubim atât de mult. Nu Îi slujim cu mai puțină ascultare, ci Îi slujim pentru pricini mai înalte și mai mărețe. Noi nu mai tremurăm sub biciul Lui, ci ne bucurăm în dragostea Lui. Robul a ajuns fiu și povara a ajuns o plăcere.

Așa se întâmplă în cazul tău, iubit cititor? Harul a izgonit frica de rob, ca să facă loc dragostei de fiu? Ce fericiți suntem într-o astfel de experiență! Acum numim ziua Domnului o plăcere și închinarea nu este niciodată o plictiseală. Rugăciunea este acum un privilegiu și lauda o sărbătoare. A asculta înseamnă cerul; a da pentru cauza lui Dumnezeu este un banchet. Astfel, toate devin noi. Gura ne este plină de cântări și inima de muzică. Binecuvântat să fie cerescul nostru Ishi, în veci de veci!

27 iulie

MAI MULT DECÂT CUVINTE

Vă voi împlini cu toată credincioșia făgăduințele sfinte pe care le-am făcut lui

David.

Faptele Apostolilor 13.34

Nimic din ceea ce este de la oameni nu este sigur, dar tot ce este de la Dumnezeu este asigurat. Legământul Lui de har este „un legământ veșnic, ca să se arate îndurarea făgăduită lui David”.

Noi suntem siguri că aceste binecuvântări le are pentru noi Dumnezeu. El nu a spus numai cuvinte; temei și adevăr se găsește în fiecare din făgăduințele Lui. Binecuvântările Lui sunt într-adevăr binecuvântări. Chiar dacă o făgăduință pare că ar trebui să nu se mai îplinească din cauza morții, chiar și atunci Domnul cel bun își va împlini cuvântul Său.

Suntem siguri că Dumnezeu va da îndurările făgăduite tuturor celor care au intrat în legământul Lui. Fiecare din aleșii lui Dumnezeu va avea parte de împlinirea îndurărilor la rândul său. Ele sunt asigurate pentru toată sămânța Sa, de la cel mai mic până la cel mai mare.

Suntem siguri că Dumnezeu va continua cu îndurările Sale față de poporul Său. El nu dă ca să ia pe urmă înapoi. Ceea ce a dat El, este arvuna pentru alte daruri și mai pline de îndurare. Ceea ce încă n-am primit până astăzi, este tot așa de sigur ca și ceea ce am primit deja; de aceea să așteptăm înaintea Domnului și să fim liniștiți. Nu există nici un motiv îndreptățit pentru cea mai mică îndoială.

28 iulie

APLEACĂ-TE ȘI VEI FI RIDICAT

Smeriți-vă dar sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca la vremea Lui, El să vă înalțe.

1 Petru 5.6

Aceasta este o făgăduință: dacă noi ne plecăm, Dumnezeu ne va ridica. Smerenia duce la slavă; supunerea este calea ridicării. Aceiași mână a lui Dumnezeu care apasă asupra noastră ca să ne facă să ne plecăm, este gata să ne ridice ca să primim această binecuvântare. În lumea aceasta trebuie să te pleci, ca să câștigi. Mulți se înjosesc în fața oamenilor, dar nu capătă ocrotirea mult dorită. Dar acela care se pleacă sub mâna lui Dumnezeu, va fi îndreptat, sprijinit, îmbogățit și întărit de El. Obiceiul Său este de a-i smeri pe cei mândri și a-i înălța pe cei smeriți.

Totuși lucrările lui Dumnezeu își au vremea lor. Trebuie ca acum, chiar din această clipă să ne smerim, pentru ca Domnul să facă să nu apese asupra noastră mâna întristării. Când ne lovește El, datoria noastră este să primim loviturile Sale cu o

supunere totală. Înălțarea noastră va avea loc „la vremea ei” și Dumnezeu este cel mai bun Judecător al acelei ceas și zi. Să nu dovedim nerăbdare ca să primim o binecuvântare. Pentru ce s-o dorim mai înainte de vremea ei? Ce pretendem noi? Desigur, nu suntem încă destul de smeriți, ca să așteptăm într-o supunere liniștită. Dumnezeu să ne dea această smerenie!

29 iulie

EL ÎL ÎNLĂTURĂ PE VRĂJMAȘUL NOSTRU

A îndepărtat pe vrăjmașul tău.

Țefania 3.15

Vedeți căderea sa? Satana a pierdut stăpânirea sa în inimile noastre, cum a pierdut și locul său în cer. Domnul Isus a nimicit stăpânirea Celui Rău în noi. Acesta poate să ne atace, dar nu poate să pretindă că suntem ai lui. Lanțurile lui nu ne mai înfășoară; Fiul ne-a izbăvit și noi suntem cu adevărat slobozi.

Acest vrăjmaș continuă, e drept, să se facă pârâșul fraților noștri; dar Domnul l-a izgonit și din această slujbă. Apărătorul nostru îl forțează să tacă și reduce la nimic învinuirile pe care ni le aduce el și apără sufletul nostru, astfel că nici unul din atacurile diavolului nu poate să ne atingă.

Duhul cel rău ne va asalta prin ispite și va căuta să se vâre în sufletul nostru; dar și aici și-a pierdut superioritatea lui de la început, întâietatea lui. El se va strecura ca un șarpe, dar nu va mai stăpâni ca un împărat. El își strigă blestemele sale împotriva noastră, ori de câte ori poate; dar spre marea noastră ușurare, glasul Domnului îl reduce îndată la tăcere și-l silește să fugă ca un câine în fața biciului. Lucrează Tu, Doamne, și apără-i de lătratul diavolului pe cei pe care-i urmărește el și care tremură la amenințarea lui. Pune pe fugă pe vrăjmașul lor și arată-Ți slava în ochii lor. Tu l-ai biruit, Doamne; pune-l acum pe fugă și izgonește-l din lume.

30 iulie

FĂGĂDUINȚA ÎNTÂLNIRII VIITOARE

Dar Eu vă voi vedea iarăși și inima vi se va bucura.

Ioan 16.22

Este sigur că Isus va veni din nou în curând și, când El ne va vedea pe noi și noi îl vom vedea pe El, va fi mare bucurie. O, dacă venirea Lui glorioasă ar fi cât mai curând!

Dar făgăduința Lui se împlinește totuși în fiecare zi, în alt sens. Bunul nostru

Mântuitor, în multe rânduri ni se arată nouă „din nou”. El ne-a dat iertarea și de fiecare dată când suntem întristați printr-o nouă greșală, El vine la noi să ne aducă aminte de iertarea Lui. El ne-a descoperit că Dumnezeu ne-a primit și, cum vede că credința noastră slăbește, El vine din nou ca să ne spună „Pace vouă” și să bucure astfel inima noastră.

Prea iubiților, toate binecuvântările din trecut sunt garanții pentru îndurările viitoare. Dacă Isus a fost cu noi, ni se va arăta din nou. Nu priviți o binecuvântare din trecut ca ceva mort și înmormântat după care să purtați doliu, ci socotiți-o ca o sămânță aruncată care se înalță și va răsări din țărână pentru a vă îmbărbăta prin aceste cuvinte; „Eu vă voi vedea iarăși”. Zilele acestea sunt triste pentru noi pentru că Isus nu este cu noi ca mai înainte; să prindem curaj, căci El nu este departe de noi. Picioarele Lui sunt iuți ca ale cerboacei sau ale unui cerb tânăr și-L vor aduce la noi într-o clipeală din ochi. Să ne bucurăm deci, căci El ne zice: „Eu vă voi vedea iarăși”.

31 iulie

O CHEMARE, O IZBĂVIRE

Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!

Psalmul 50.15

Iată într-adevăr o făgăduință. Ea este pentru cazurile urgente: „în ziua necazului”. Într-o astfel de zi se face întuneric în mijlocul zilei și fiecare oră care vine este mai întunecoasă decât aceea care a trecut. Să ne amintim atunci de aceste cuvinte care ni s-au spus anume ca să ne sprijinească în zilele noastre înnorate.

Ce îndemn plăcut și plin de înțelegere: „Cheamă-Mă”. N-ar trebui să avem nevoie de această înștiințare; a ne ruga ar trebui să fie o obișnuință permanentă și de fiecare zi. Ce îndurare că avem libertate să-L chemăm pe Dumnezeu! Ce înțelepciune să folosim bine această îndurare! Este o nebunie să alergăm la oameni când Domnul ne cheamă să-I aducem Lui însuși necazurile noastre. Să nu șovăim deci ca să facem acest lucru. Avem aici o făgăduință care ne dă curaj: „Te voi izbăvi”. Oricare ar fi greutatea sau nevoia, Domnul nu face nici o deosebire, dar făgăduiește o izbăvire întregă, sigură și fericită. El va împlini, El însuși, această izbăvire, cu mâna Sa. Să credem acest lucru; Dumnezeu prețuiește credința.

Și la sfârșit, iată rezultatul: „tu mă vei proslăvi”. Ah, să facem acest lucru cu prisosință. Când El ne va fi izbăvit, îl vom lăuda cu glas tare. Și cum este sigur, că El ne va izbăvi, să-L lăudăm chiar de acum.

1 august

LEGĂMÂNTUL ÎI ATINGE ȘI PE COPII

Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine, din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia Eu voi fi Dumnezeul tău și al seminței tale după tine.

Geneza 17.7

O, Dumnezeule Tu ai încheiat un legământ cu mine, robul Tău, în Isus Cristos, Mântuitorul meu; și acum eu Te rog ca și copiii mei să fie incluși în planurile Tale de îndurare, îngăduie-mi să cred că această făgăduință îmi este făcută mie tot așa de bine cum este făcută lui Avraam. Știu bine că copiii mei sunt născuți în păcat și zămisliti în nelegiuire, ca și cei ai celorlalți oameni. Așa că nu mă bizui pe felul nașterii lor, căci „ce este născut din carne este carne” și nu altceva. Dar, Doamne, fa să se nască și ei din Duhul Sfânt și să intre și ei în legământul Tău de har.

Te rog de asemenea pentru urmașii mei și toate generațiile lor. Să fii Tu Dumnezeul lor, cum ești și al meu. Cea mai mare cinste pe care Tu mi-ai făcut-o este că mi-ai îngăduit să fiu robul Tău și să-Ți slujesc; fie ca și urmașii mei să-Ți poată sluji în anii care vor veni. O, Dumnezeul lui Avraam, fii și Dumnezeul lui Isaac! O, Dumnezeul Anei, primește pe Samuelul ei! Doamne, dacă Tu ai primit rugăciunea pe care Ți-o fac pentru ai mei, binecuvântează și celelalte case ale poporului Tău, unde mai sunt persoane care nu sunt încă ale Tale. Fii Dumnezeul tuturor familiilor lui Israel. Fie ca nici unul din cei care se tem de Numele Tău să n-aibă durerea să vadă pe vreunul din ai lor rămânând nemântuit! Îți cer acest lucru pentru dragostea lui Isus. Amin!

2 august

VORBEȘTE CE EL TE ÎNVĂȚĂ

Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus.

Exodul 4.12

Mai mulți slujitori adevărați ai lui Dumnezeu cu vorbirea greoaie, se găsesc într-o mare încercătură când sunt chemați să vorbească pentru Domnul; ei se tem să nu strice lucrarea prin defectul lor. Să-și amintească atunci că Domnul este acela care le-a dat această limbă și să ia seama să nu arunce ocară asupra Aceluia care i-a creat. Se poate ca o limbă greoaie să nu fie un rău așa de mare ca o limbă prea slobodă și puține cuvinte valorează adesea mai mult decât belșugul unui discurs.

De asemenea este adevărat că adevărata putere pentru mântuire nu stă în retorica

omenească, cu gesturile sale, cu vorbele sale frumoase și cu voci sonore. Defectul de a nu vorbi cu ușurință nu este un cusur așa de mare, după cum se pare. Dacă Dumnezeu este cu gura noastră și cu duhul nostru, vom avea ceva mai mult decât arama sunătoare a elocvenței sau chimvalul zăngănitor al puterii de convingere. Învățătura lui Dumnezeu este înțelepciune; prezența Lui este putere. Faraon avea mai multe motive să se teamă de bălbăiala lui Moise decât de cei mai buni vorbitori ai Egiptului; căci ceea ce spunea el, avea putere în sine; el vorbea despre urgii și moarte.

Dacă Domnul este cu noi în slăbiciunea noastră firească, vom fi încinși cu o putere supranaturală. Deci să vorbim pentru Isus cu îndrăzneală, așa cum putem vorbi.

3 august

DREPTUL LA LUCRURILE SFINTE

Dar robul cumpărat de preot cu preț de argint, va putea să mănânce (din lucrurile sfinte), tot așa și cel născut în casa lui; ei să mănânce din hrana lui.

Levitic 22.11

Oaspeții, străinii și servitorii plătiți nu puteau să mănânce din lucrurile sfinte. Tot așa este cu lucrurile duhovnicești. Două categorii de oameni aveau voie să vină la masa sfântă, aceia care erau cumpărați de preot cu bani și aceia care erau născuți în casa lui. Cumpărați și născuți erau două condiții care dădeau dreptul, care nu putea fi tăgăduit, de a se folosi de lucrurile sfinte.

CUMPĂRAT! Marele nostru Preot i-a cumpărat cu preț pe toți aceia care cred în El. Ei sunt proprietatea Lui sigură și aparțin cu totul Domnului. Nicidecum din cauza a ceea ce sunt ei înșiși, ci pentru dragostea Răscumpărătorului lor au ei aceleași privilegii de care se bucură El însuși; și „ei vor mânca din aceeași hrană”. El dă o hrană pe care lumea n-o cunoaște. „Fiindcă sunteți ai lui Cristos”, veți avea parte cu El.

NĂSCUT. Nașterea dă și ea dreptul sigur la hrana preotului. Dacă ne-am născut în casa preotului, avem loc în familia lui. Prin nașterea din nou, noi devenim împreună moștenitori cu El și un trup cu El. Și fiindcă Tatăl I-a dat pace, bucurie și slavă, El ne face parte și nouă de ele. Răscumpărarea și nașterea din nou ne dau un drept dublu la binecuvântările făgăduite, de care se bucură și Marele nostru Preot.

4 august

EL BINECUVINTEAZĂ ȘI PĂZEȘTE

Domnul să te binecuvânteze și să te păzească.

Numeri 6.24

Această binecuvântare a Marelui Preot este ea însăși o făgăduință. Binecuvântarea pe care Marele nostru Preot o pronunță pentru noi trebuie să aibă sigur o urmare, căci El vorbește gândurile lui Dumnezeu.

Ce bucurie să ai parte de binecuvântarea Lui Dumnezeu! Aceasta dă o mireasmă plăcută la toate lucrurile. Dacă noi suntem binecuvântați, toate bunurile noastre și toate bucuriile noastre sunt binecuvântate; pierderile noastre și necazurile noastre și chiar dezamăgirile noastre vor fi și ele binecuvântate. Binecuvântarea lui Dumnezeu este adâncă, reală și are urmări bune. Binecuvântarea unui om poate să fie numai vorbe; dar binecuvântarea Domnului îmbogățește și sfințește. Urarea cea mai de dorit pe care noi am putea-o face celui mai bun prieten al nostru nu este „Fericire și noroc”, ci „Domnul să te binecuvânteze”.

Ce mare lucru este de asemenea să fii sub paza lui Dumnezeu; păzit de El, păzit lângă El, păzit în El. Cei pe care-i păzește Dumnezeu, sunt bine păziți; ei sunt scutiți de rău și păstrați pentru o fericire veșnică. Paza lui Dumnezeu însoțește binecuvântarea, pentru a o statornici și a o întări. Urarea celui ce a scris această mică carte este ca toți aceia care vor citi aceste rânduri să aibă parte de această bogată binecuvântare și să fie așezați sub această pază sigură.

5 august

LEGEA ÎN INIMĂ

Legea Dumnezeului său este în inima lui; și nu i se clatină pașii.

Psalmul 37.31

Puneți legea în inima unui om și acesta va umbla cu dreptate. Iată unde trebuie scrisă legea: în inimă; atunci este în locul potrivit, așa cum sunt pietrele într-o boltă. În minte legea este o piedică, pe spate este o povară, dar în inimă este un sprijin. Ce frumoase sunt cuvintele acestea: „Legea Dumnezeului său”! Când îl cunoaștem pe Domnul ca pe Dumnezeu nostru, legea Lui înseamnă pentru noi slobozenie. Dumnezeu care a făcut cu noi acest legământ ne dă și dorința de a asculta sfaturile Lui și a umbla după poruncile Lui. A urma învățăturile Tatălui meu va fi pentru mine o desfătare.

Omul a cărui inimă este supusă, va fi sprijinit în toți pașii lui. El va face ce este bine, va face ce este înțelept. O lucrare sfântă este întotdeauna cea mai înțeleaptă lucrare,

oricum ar părea ea la un moment dat. Când umblăm după poruncile Sale, suntem pe calea împărătească a Dumnezeului nostru. Cuvântul lui Dumnezeu n-a înșelat niciodată nici un suflet. Ținta sa este lămurită: să umblăm smeriți și drept în dragostea și temerea de Dumnezeu. Pe această cale sunt învățături înțelepte și rânduiești sfinte, ca să ne păzească de întinare. Cel ce umblă drept, umblă pe un drum sigur.

6 august

MERGI, PUNE MÂNA PE PROPRIETATEA TA

Iată că Domnul, Dumnezeul tău, îți pune țara înaintea; suie-te, ia-o în stăpânire, cum ți-a spus Domnul Dumnezeul părinților tăi; nu te teme și nu te înspăimânta.

Deuteronom 1.21

Privește; există o moștenire a harului pe care ar trebui să îndrăznești s-o capeți ca să fie a ta. Tot ceea ce a căpătat un credincios, oricine poate căpăta. Tu poți să fii tare în credință, să ai o dragoste fierbinte, să ai spor în lucrare; nimic nu te împiedică să ai parte de toate acestea; dar pentru aceasta vino și primește harul Său. Cea mai dulce experiență și harul cel mai prețios sunt și pentru tine, ca și pentru oricare dintre frații tăi. Domnul pune înaintea ta astăzi toate aceste bunuri și nimeni nu poate să-ți tăgăduiască dreptul tău la ele; vino dar și ia-le pentru tine.

Înaintea ta este de asemenea și lumea, care trebuie câștigată pentru Isus. Nici un ținut, nici un loc nu poate să rămână nesupus lui. Acest cartier și această ulicioară întunecoasă care sunt înaintea casei noastre nu sunt pentru a zadarnici strădaniile noastre, ci pentru a le încuraja. Să îndrăznim și să mergem înainte și vom câștiga pentru Isus sufletele, întunecate și inimile împietrite. Să nu lăsăm să piară nici un suflet din cauză că noi nu am avea destulă credință în Isus sau în Evanghelie, ca să punem mâna pe toată țara. Nici un loc nu este prea întunecos, nici o ființă prea degradată ca să nu poată fi cuprinsă în puterea harului. La o parte cu frica; prin credință să mergem și să cucerim.

7 august

REGULI PENTRU ÎNAINTARE

Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.

Iosua 1.7

Da, Domnul va fi cu noi în războiul nostru sfânt, dar El cere ca noi să urmăm întocmai învățăturile Sale. Vom birui sigur dacă îl vom asculta din toată inima pe Dumnezeu nostru și dacă vom pune tărie și îndrăzneală în toate faptele noastre de credință. Dacă suntem cu inima împărțită, nu putem să ne așteptăm decât la jumătăți de binecuvântări. Să ascultăm cu grijă și atenție „luând seama să facem întocmai după porunca pe care El ne-a dat-o". Această poruncă este un lucru de căpetenie și ne obligă să cunoaștem voia lui Dumnezeu în toate amănunțele. Trebuie să ne supunem îndată și să fim gata mereu „să facem după toată legea Lui". Noi n-avem să scoatem și să alegem ce ne place nouă, ci să împlinim poruncile lui Dumnezeu, așa cum sunt date ele, pe toate și fără excepție. Să facem acest lucru cu scumpătate și răbdare. Să alergăm drept înainte, fără să ne abatem la stânga sau la dreapta. Să nu fim mai aspri decât legea Sa; dar nici s-o luăm în chip ușuratic, așa cum ne-ar conveni nouă. Dacă vom asculta cum trebuie, câștigul nostru va fi înaintarea duhovnicească. O, Doamne, ajută-mă să văd dacă eu lucrez bine, ca să nu pierd împlinirea făgăduinței Tale față de mine.

8 august

ÎNCREDERE

Iată, Domnul Dumnezeu mă va ajuta.

Isaia 50.9

În această prorocie avem cuvintele privitoare la Mesia în ziua când El S-a făcut ascultător până la moarte, când El Și-a dat spinarea ca să fie biciuită și obrazii să fie palmuiți și scuipați. El Se încrede în ajutorul lui Dumnezeu și așteaptă totul de la Dumnezeu.

Suflete al meu, necazurile tale sunt ca niște fire de praf de pe talerele unui cântar, față de necazurile și chinurile Mântuitorului. Nu crezi tu că Domnul te va ajuta? Domnul era într-o situație deosebită, căci El luase locul păcătoșilor și Se dăduse de bunăvoie ca să Se jertfească în locul lor și de aceea Tatăl Său îl părăsise și El Se simțea despărțit de Tatăl. Ție nu ți se poate întâmpla așa ceva; tu n-ai nevoie să strigi: „Pentru ce m-ai părăsit?" Mântuitorul tău S-a sprijinit pe Dumnezeu chiar atunci când era părăsit. Și tu nu poți face la fel? El a murit pentru tine, așa că este cu neputință ca tu să fii lăsat singur, să fii părăsit; îndrăznește.

În ziua când ești trudit și încercat, strigă: „Domnul mă va ajuta". Mergi înainte cu îndrăzneală. Fă-ți fața ca o cremene și hotărât că nici slăbiciunea, nici timiditatea nu se vor apropia de tine. Dacă Domnul te ajută, cine te va împiedica din mers? Dacă tu

ești sigur de ajutorul Lui atotputernic, ce va fi prea greu pentru tine? Începe deci ziua cu bucurie și nici o umbră de îndoială nu se va vâri între tine și Soarele neprihănirii.

9 august

CURĂȚIRE PENTRU A PURTA ROADE

Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-duce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, El o curățește ca să aducă și mai multă roadă.

Ioan 15.2

Iată o făgăduință de preț pentru oricine vrea să ducă o viață rodnică. Ea este arătată, ce-i drept, sub o înfățișare cam aspră. Mlădiță care aduce roadă trebuie și ea să fie curățită? Trebuie chiar și cei mai buni și folositori să fie curățiți? Sigur că așa trebuie să fie, căci cea mai mare parte din lucrarea de curățire pe care o face Domnul se face prin întristări de un fel sau de altul. Nu pentru cei răi, ci pentru cei neprihăniți sunt pregătite necazurile în lumea aceasta. Dar sfârșitul este mult mai de preț decât o răsplătire a acestor necazuri. Dacă va ieși din suferința noastră mai multă roadă pentru Mântuitorul nostru, nu vom avea păreri de rău pentru suferința pricinuită prin tăiere, nici de pierderea frunzișului nostru.

În afară de încercări, această curățire se face prin Cuvântul lui Dumnezeu și acest gând dă la o parte ceea ce este neplăcut în această făgăduință. Prin Cuvântul Său noi vom ajunge să fim mai supuși, mai blânzi și mai folositori. Domnul nostru care ne-a făcut să aducem roadă într-o anumită măsură, vrea să lucreze în noi astfel ca să ajungem la o vrednicie și mai mare. Și desigur că este o mai mare mângâiere în făgăduința de a aduce roadă pentru Dumnezeu, decât într-o făgăduință de a primi bogății, noroc și onoruri.

Doamne, grăbește-te de a împlini cu mine Cuvântul Tău plin de har și fă ca să aduc și eu o roadă bogată spre slava Ta.

10 august

EL SMEREȘTE CA SĂ ÎNALȚE

Domnul sărăcește și El îmbogățește, El smerește și El înalță.

1 Samuel 2.7

Toate schimbările care se întâmplă în viața mea vin de la Cel ce nu se schimbă niciodată. Dacă eu aș ajunge bogat, aș vedea mâna Sa la lucru și L-aș binecuvânta; este bine să știu și să recunosc mâna Lui și, dacă ajung sărac, să-L laud din toată inima mea. Când situația noastră în această lume ajunge să fie modestă, să știm că aceasta vine de la Domnul și trebuie să îndurăm cu răbdare; și dacă, dimpotrivă, situația noastră este înfloritoare, tot de la El vine și aceasta; să primim dar și aceasta cu adâncă recunoștință. În amândouă cazurile, Domnul a dat și totul este bine.

De obicei, metoda lui Dumnezeu este ca să smerească pe cei pe care vrea să-i înalțe și să dezbrace pe cei pe care vrea să-i îmbrace. Și voia Lui este cea mai înțeleptă. Dacă acum eu trebuie să îndur o umilință, mă voi bucura, căci voi vedea aici începutul înălțării mele. Cu cât suntem mai smeriți prin harul Lui, cu atât vom fi ridicați în slavă. Această sărăcire care are ca țel îmbogățirea noastră, va fi bine venită.

O Doamne, Tu m-ai smerit în ultimul timp, ca să mă faci să simt nimicnicia mea și păcatul meu. Este o experiență neplăcută, dar eu Te rog să o faci să-mi fie de folos. Te rog de asemenea să mă faci în stare să port o măsură și mai mare de bucurie și o sarcină și mai mare în lucrarea Ta și, când voi fi astfel pregătit, Tu să mi le dai pentru dragostea lui Cristos. Amin.

11 august

AȘTEPTÂND, NU LUÂND-O ÎNAINTE

Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul.

Psalmul 62.1

Ce poziție binecuvântată - așteptând toate numai de la Domnul! Așa să fie starea noastră în toată ziua de azi și în fiecare zi. Așteptând timpul Său de har, așteptând în slujba Sa, așteptând în rugăciune - și mulțumire. Această poziție este cea mai bună și adevărată a creaturii în fața Creatorului, a slujitorului înaintea Stăpânului, a copilului înaintea Tatălui. Nu ne permitem să-I dictăm lui Dumnezeu, nici să ne plângem de El; nu vom permite nici o stare de iritabilitate și nici o neîncredere. În același timp, nu o vom lua înaintea norului și nu vom căuta ajutor la alții; nici unul din aceștia n-ar vrea să aștepte toate de la Dumnezeu. Dumnezeu și numai Dumnezeu este așteptarea inimilor noastre.

Binecuvântată siguranță - de la El vine scăparea; și ea este pe drum. Ea va veni de la El și de la nimeni altul. Toată slava I se cuvine, căci numai El poate și vrea s-o săvârșească. Și El o va face în modul cel mai sigur, la timpul și în felul Său. El ne va

izbăvi de îndoieli, suferințe, vorbiri de rău și dureri. Deși nu vedem încă nici un semn de izbăvire, suntem satisfăcuți și rămânem în voia Domnului, căci nu avem nici o îndoială că dragostea Sa nu ar fi plină de credincioșie. El va face o lucrare sigură în curând și noi îl vom lăuda îndată pentru harul ce va veni.

12 august

LUMINĂ ȘI ÎNTUNERIC

Da, Tu ești lumina mea, Doamne! Domnul luminează întunericul meu.

2 Samuel 22.29

Sunt eu în lumină? Atunci Tu Doamne ești lumina mea. Dacă Tu dispari, bucuria mea se duce; dar atât timp cât Tu ești cu mine, pot să mă lipsesc de luminile științei și de flăcările civilizației. Ce lumină aruncă prezența lui Dumnezeu peste toate lucrurile! S-ar zice că un far își întinde razele sale până la douăsprezece mile, dar Dumnezeul nostru nu este numai un Dumnezeu de aproape, ci și un Dumnezeu care este zărit la mari distanțe, chiar din țara vrăjmașului. O, Doamne, când dragostea Ta umple inima mea sunt fericit ca un înger. Tu ești toată desfătarea mea.

Sunt eu în întuneric? Atunci Tu, Doamne, luminezi întunericul meu. În scurt timp, lucrurile se schimbă. Treburile mele pot să fie din ce în ce mai întunecate și un nor se poate îngrămădi peste alt nor; dar când se va întuneca așa de mult încât să nu-mi pot vedea nici mâna, voi vedea totuși mâna Domnului. Când eu nu văd nici o lumină în mine și n-o găsesc nici la prietenii mei, nici în lumea întreagă, Dumnezeu care a zis: „Să fie lumină” și a fost lumină, poate să facă din nou această lucrare și să mă lumineze. El va vorbi și soarele va răsări din nou pentru mine. Eu nu voi muri, ci voi trăi. Iată că ziua se apropie. Acest verset luminos, scris la început, strălucește ca luceafărul de dimineață și după câteva ore voi bate din palme de bucurie.

13 august

ÎNAINTE ȘI ÎN TIMPUL CHEMĂRII

Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!

Isaia 65.24

Ce lucrare la timp! Domnul ne aude înainte ca noi să strigăm și adesea ne răspunde cu aceeași iuțeală. Știind dinainte nevoile noastre, Dumnezeu aranjează totul în așa fel ca înainte să se simtă nevoia, ea să fie împlinită și înainte ca încercarea să ne fi atins, noi să fim deja înarmați. Acest răspuns imediat la nevoile noastre întrece orice

știință și noi am văzut de multe ori întâmplându-se. Înainte ca noi să fi avut timp să ne gândim la vreun necaz, mângâierea puternică hărăzită să ne sprijinească a și venit. Ce Dumnezeu este Dumnezeul nostru care ne răspunde așa de repede!

Felul Lui de a auzi ne aduce aminte de telefon. „Dumnezeu este în cer și noi suntem pe pământ”, dar El face ca vorba noastră să zboare tot așa de iute ca și vorba Sa. Când noi ne rugăm fierbinte, atingem urechea lui Dumnezeu. Și milostivul nostru Mijlocitor aduce imediat înaintea Tatălui Său, cererile noastre, pe care El le ascultă cu atenție. Ce mare lucru este rugăciunea! Cine nu ar îndrăzni să ceară ceva cu ardoare, când știe că glasul lui ajunge până la urechea împăratului împăraților? Mă voi ruga astăzi cu credință, nu numai că voi fi auzit, dar că am și fost auzit; nu numai că El îmi va răspunde în viitor, dar eu primesc chiar acum răspuns. Duhul Sfânt să mă ajute în rugăciunile mele.

14 august

PEDEPSIREA COPILULUI, NU PENTRU TOTDEAUNA

Voi smeri prin aceasta sămânța lui David, dar nu pentru totdeauna.

1 Împărați 11.39

În familia cerească este disciplină, și această disciplină este destul de aspră, pentru ca păcatul să fie privit ca un lucru grozav și ca ceva amar. Solomon a fost tras de pe calea cea dreaptă de femeile străine; el a adus jertfe altor dumnezei și în felul acesta L-a necinstit nespun de mult pe Dumnezeul tatălui său. Din această cauză zece părți din cele douăsprezece câte avea împărăția lui Israel au fost despărțite și au ajuns ca un stat vrăjmaș. O mare durere a fost atunci pentru casa lui David, a cărei domnie a fost lovită astfel chiar de mâna lui Dumnezeu, ca urmare a purtării sale necredincioase. Domnul îi va pedepsi de asemenea pe slujitorii Săi cei mai buni și cei mai scumpi, dacă ei se abat de la ascultarea legii Lui în totul; poate chiar în acest moment apasă asupra noastră o asemenea judecată. Să-I spunem Lui cu smerenie, ca Iov: „Arată-mi Doamne pentru ce te certî cu mine”.

Dar ce mângâiere la gândul că aceasta nu este „pentru totdeauna”. Pedepsa păcatului este veșnică, dar aceea pe care Tatăl o dă copilului lui Dumnezeu este numai pentru o vreme. Boala, sărăcia, întristările sufletești vor trece după ce ele își vor fi făcut efectul pe care îl vrea Domnul. Aduceți-vă aminte că noi nu mai suntem sub lege, ci sub har. Nuiua lui Dumnezeu ne va face poate să suferim, dar sabia Lui nu ne va nimici. Povara noastră de azi are ca țintă să ne aducă la pocăință, ca să nu pierim o dată cu cei răi.

15 august

RUGĂCIUNEA ÎN NUMELE LUI

Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

Ioan 14.13

Nu toți credincioșii știu să ceară ceva în Numele Lui Isus; a te ruga, nu numai din dragoste pentru El, ci în Numele Său, ca și cum ai fi împuternicit de El, este o treaptă înaltă a rugăciunii. Sunt unele lucruri pe care noi n-am îndrăzni să le cerem în Numele acesta binecuvântat, căci ar însemna să-l necinstim; dar când cererea este vrednică să fie sprijinită pe numele lui Isus, ea va fi primită și împlinită.

Cu cât o rugăciune este mai mult spre slăvirea Lui Dumnezeu prin Fiul, cu atât este mai sigur că ea va reuși. Ea aduce slavă pentru adevărul Său, pentru puterea Sa, pentru credințioșia Sa și pentru harul Său. Împlinirea rugăciunii, când ea este făcută în Numele lui Isus, descoperă dragostea Tatălui pentru Fiul Său prea iubit și cinstea cu care El l-a înzestrat. Slava lui Isus și a Tatălui sunt așa de strâns legate una de alta, încât mulțumirile care slăvesc pe Unul, slăvesc în aceeași măsură și pe Celălalt. Un fluviu ajunge renumit prin bogăția izvorului care-l umple și izvorul este cinstit prin fluviul care-i primește și-i răspândește apa tuturor. Dacă răspunsurile la rugăciunile noastre L-ar necinsti pe Dumnezeu, noi n-am îndrăzni să ne rugăm; dar fiindcă El este proslăvit prin împlinirea rugăciunilor, noi vom cere mereu, în Numele acesta binecuvântat, ca Dumnezeu și poporul Său să aibă o părtășie a bucuriei.

16 august

NEACOPERIREA ȘI MĂRTURISIREA PĂCATULUI

Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele, capătă îndurare.

Proverbe 28.13

Iată cum va căpăta îndurare un păcătos vinovat și care se pocăiește. El trebuie să părăsească obiceiul de a-și ascunde păcatele. Falsitatea neagă răul, prefăcătoria îl ascunde, lăudăroșia îl îndreptățește și religiozitatea caută să ispășească răul prin fapte bune.

Dar lucrarea pe care trebuie s-o facă păcătosul este să mărturisească păcatul și să-l părăsească. Aceste două lucruri trebuie să meargă împreună. El trebuie să mărturisească Domnului cu dreptate și în chip cinstit păcatul său și să-l urască; el nu trebuie să arunce vina pe alții, să acuze împrejurările sau obiceiurile firii sale

pământești. Să ne descărcăm în întregime cugetul nostru de orice păcat și să ne recunoaștem vinovați înaintea scaunului de judecată. Nu există îndurare decât cu această condiție.

După aceea să părăsim păcatul. După ce am mărturisit greșeala noastră, să părăsim orice intenție de a mai stăruii în acea greșală, acum și în viitor. Noi nu putem să rămânem în stare de răzvrățiți față de Dumnezeu și să locuim în același timp cu Măria Sa împăratul. Obiceiul de a face răul trebuie părăsit, ca și locurile, tovărășiile, cărțile și orice lucru care ne depărtează de bine. Nu pentru mărturisirea păcatului, nici pentru schimbarea atitudinii, ci în legătură cu ele aflăm iertarea, prin credința în sângele lui Isus.

17 august

CINE ARE MAJORITATEA?

Nu te teme; căci mai mulți sunt cei cu noi, decât cei cu ei.

2 Împărați 6.16

Cai și care sirieni cu o mare oștire îl înconjurau pe proroc la Dotan. Tânărul lui slujitor era înspăimântat. Cum să scape de o armată vrăjmașă așa de mare? Dar prorocul avea ochi pe care nu-i avea și slujitorul lui, și el, prorocul, putea să vadă o armată și mai mare și mai bine înarmată, care îl păzea de orice rău. Caii de foc sunt mai puternici decât cei de carne și carele de foc sunt mai grozave decât carele de fier.

Așa se întâmplă și azi. Vrăjmașii adevărați sunt nenumărați, cu putere, învățați, vicleni, și ei răstălmăcesc adevărul cum le convine; dar omul lui Dumnezeu n-are pricină să se înspăimânte de ei. Văzute sau nevăzute, ființe puternice sunt de partea adevărului. Dumnezeu ține în rezervă oștiri care vor apăra în momentul când va fi nevoie, oștiri ale căror puteri de a apăra binele și adevărul întrec cu mult puterile răului. De aceea să nu ne descurajăm și să mergem în pas cu aceia a căror bucurie și încredere îi ridică mai presus de orice teamă. Biruința este de partea noastră. Dacă lupta este grea, noi știm că sfârșitul va fi biruința noastră. Credința care are pe Dumnezeu de partea ei este sigură de biruință. „Cei ce sunt cu noi, sunt mai numeroși decât cei ce sunt împotriva lui Dumnezeu.

18 august

CEL CE CAUTĂ, GĂSEȘTE

Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine.

1 Cronici 28.9

Avem nevoie de Dumnezeu nostru și dacă-L vom căuta, îl vom găsi căci El nu Se va tăgădui singur, ascunzându-Și fața de cel care-L caută. Și Dumnezeu Se va lăsa găsit, nu pentru că tu ești vrednic sau fiindcă ai căpătat trecere înaintea Lui, ci pentru simplul motiv că îl cauți. Tu, care Îl cunoști deja pe Domnul, tu trebuie să stăruiești mereu să cauți fața Sa rugându-te, slujindu-I cu sârguință și cu o sfântă recunoștință. El nu-ți va refuza părtașia și prietenia Sa. Iar cei care nu-L cunosc încă, să înceapă de îndată să-L caute, până când îl vor găsi și-L vor primi ca pe Mântuitorul, prietenul, Tatăl și Dumnezeuul lor.

Ce siguranță mare dă, celui ce caută, această făgăduință: „Caută și vei găsi”. Da, chiar tu, dacă-L cauți pe Dumnezeuul tău, ai să-L găsești. În El vei găsi iertare, viață, sfințenie, slavă. Caută dar cu stăruință, căci nu este în zadar. Caută-L fără întârziere; aici este locul și timpul potrivit ca să-L găsești. Pleacă-ți genunchiul tău dârz și grumazul tău înțepenit și strigă-L pe Dumnezeu, pe Dumnezeuul cel viu! În numele lui Isus cere curățirea ta și starea de neprihănire. Acestea nu-ți vor fi refuzate. Aceasta este mărturia pe care a dat-o David fiului său Solomon prin versetul de la început și este și experiența mea. Crede acest lucru și fă așa pentru dragostea lui Cristos.

19 august

RĂSPLATĂ PENTRU CEI NEPRIHĂNIȚI

Și atunci oamenii vor zice: Da, este o răsplată pentru cel fără prihană! Da, este un Dumnezeu care judecă pe pământ!

Psalmul 58.11

Judecățile lui Dumnezeu nu sunt întotdeauna ușor de recunoscut pe pământ, căci se întâmplă adesea că toți sunt atinși de același accident. Situația de acum este o situație de încercare și nu de pedeapsă, nici de răsplătire. Totuși dreptatea lui Dumnezeu izbucnește uneori într-un mod îngrozitor, în așa fel încât oamenii indiferenți sunt siliți să vadă mâna Sa. Dar chiar din viața aceasta cei neprihăniți primesc o răsplată pe care o prețuiesc mai mult decât orice lucru și anume bucuria Domnului care le liniștește cugetele. Adesea El adaugă și alte binefaceri, căci Dumnezeu nu rămâne nimănui dator. Dar răsplata cea mai mare, cel neprihănit o va găsi în viața viitoare.

Noi putem totuși să recunoaștem într-o mare măsură judecățile Stăpânului ceresc asupra popoarelor de pe pământ. El răstoarnă stăpânirile asupritoare și pedepsește neamurile vinovate. Nimeni nu poate să cerceteze istoria înălțării și căderii

împărățiilor și să nu vadă că o putere deosebită lucrează ca toate fărădelegile să le aducă înaintea judecății Sale și să le pedepsească neînduplecat. Păcatul nu rămâne nepedepsit și binele nu rămâne nerăsplătit. Judecătorul întregului pământ lucrează cu dreptate. De aceea să ne temem de El și numai de El; să nu ne temem însă niciodată de puterea celor răi.

20 august

IZBĂVIRE NELIMITATĂ

De șase ori te va izbăvi din necaz și de șapte ori nu te va atinge răul.

Iov 5.19

Elifaz spune aici adevărul lui Dumnezeu. Noi putem să avem tot atâtea necazuri câte zile de lucru sunt într-o săptămână, dar Dumnezeu care ne-a ajutat în timpul acestor șase zile, va lucra mai departe până când vom ajunge la o izbăvire deplină. Noi ne vom odihni cu El și în timpul sabatului nostru. Când necazurile vin repede unul după altul, atunci avem o încercare dintre cele mai aspre ale credinței. Abia ne-am ridicat dintr-un necaz, că vine altul, apoi altul, până acolo că noi începem să ne clătinăm. Dar și izbăvirile care vin una după alta tot așa de repede ca și necazurile, sunt pricini de bucurie și sunetul dat de nicovală sub loviturile de ciocan ale întristării se va schimba până la urmă într-o dulce melodie. Încrederea noastră este că atunci când Domnul socotește că șase încercări trebuie să avem, șase vor fi și nu mai multe.

Se poate ca astăzi să nu avem nici un răgaz și șapte necazuri să ne apese, dar „de șapte ori, ni se spune, necazul nu te va atinge”. Necazul poate ne va da târcoale, dar va fi ținut la distanță ca să nu ne atingă. Răsuflarea arzătoare a celui rău ar putea să ne apese și nouă respirația, dar degetul lui nu va fi pus peste noi.

Coapsele noastre vor fi încinse astfel ca să îndure cele șase sau șapte necazuri și teama nu va fi pentru cei credincioși, ci pentru cei care nu au nici Tată, nici Mântuitor, nici Duh Sfânt.

21 august

NOAPTE A PLÂNSULUI; ZI PLINĂ DE VESELIE

Căci mânia Lui ține numai o clipă, dar îndurarea Lui ține toată viața; seara vine plânsul, iar dimineața veselia.

Psalmul 30.5

O clipă sub mânia Tatălui nostru ceresc ni se pare că sunt ani îndelungați și totuși nu este decât un moment. Când noi Îl întristăm pe Duhul Său, nu putem să ne așteptăm

ca El să Se bucure; dar El este un Dumnezeu iertător și aruncă imediat greșelile noastre în marea uitării. Când noi cădem în leșin și suntem gata să murim la vederea feței Sale mânioase, îndurarea Lui ne dă viață.

Dar acest verset cuprinde și o parte plină de bucurie. Noaptea noastră de plânsete este urmată imediat de o zi veselă. Clipa cât ține pedeapsa arată lămurit cât de mare este mila lui Dumnezeu pentru cel credincios. Domnului nu-I place să folosească nuiua pentru aleșii Lui. El dă una sau două lovituri și totul se termină aici; apoi viața și bucuria care vin după dureri și lacrimi fac mult mai mult decât întristarea izbăvitoare, după voia lui Dumnezeu.

Mângâie-te suflete al meu și cântă aleluia! Nu plânge toată noaptea, ci șterge-ți lacrimile în așteptarea dimineții. Aceste lacrimi sunt o rouă care ne face atât de bine, ca razele soarelui de dimineață. Lacrimile curăță ochii noștri ca să ne facă să vedem trecerea pe care o avem înaintea Lui. Atunci, tristețea noastră este ca umbrele care se disting pe un tablou, ca să facă să iasă și mai clar lucrurile în lumină. Așadar, toate sunt bune.

22 august

MÂNIA SPRE SLAVA LUI DUMNEZEU

Omul Te laudă chiar și în mânia lui, când Te îmbraci cu toată urgia Ta.

Psalmul 76.10

Cei răi se lasă duși de mânie. A răbda această mânie este o parte din lucrarea noastră și o dovadă că suntem despărțiți de ei. Dacă am fi din lume, lumea ne-ar iubi. Dar mânia ei contra noastră, nu va face decât să scoată mai mult la iveală slava lui Dumnezeu. Când oamenii în furia lor L-au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu, ei au împlinit fără să știe planul lui Dumnezeu și în mii de cazuri, planurile lui Dumnezeu se împlinesc prin îndârjirea celor răi. Ei se cred liberi; dar ca și ocașii puși în lanțuri, ei împlinesc fără să-și dea seama, hotărârile Celui Atotputernic.

Planurile pe care și le fac, îi duc la propria lor înfrângere și mânia lor nu poate să ne facă nici un rău. Ei își fac rău lor însuși și uneltirile lor se întorc împotriva lor. Fumul care se ridică din rugurile martirilor îi făcea pe oameni să se dezguste și mai mult de învățătura papilor.

Domnul nostru știe cum să pună botniță și să lege în lanțuri pe urși și cum să stăvilească furia vrăjmașilor noștri. El face ca morarul care schimbă cursul apei și nu lasă să treacă prin jgheabul morii decât apa necesară ca să miște roata morii. Mai bine să cântăm decât să suspinăm. Chiar atunci când vântul suflă și mugește, să nu ne temem de nimic, căci Domnul îl cârmuiește cum vrea El.

23 august

DRAGOSTEA ȘI CĂUTAREA ADEVĂRATEI ÎNȚELEPCIUNI

Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc și cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc.

Proverbe 8.17

Înțelepciunea îi iubește pe cei ce o iubesc și îi cercetează pe cei ce o caută. Cel ce dorește să fie înțelept este chiar înțelept și cel ce caută cu grijă înțelepciunea, aproape a și găsit-o. Ceea ce este adevărat pentru înțelepciune, în general, este mai ales adevărat pentru înțelepciunea întrupată în Domnul Isus. Pe El trebuie să-L iubim și să-L căutam și în schimb ne vom bucura de dragostea Lui și-L vom găsi pe El însuși. Partea noastră este să-L căutăm pe Isus la începutul vieții. Ferice de tinerii ai căror zori ai vieții sunt petrecuți cu Isus. Niciodată nu este prea devreme să-L cauți pe Domnul Isus. Cei ce-L caută din timp, îl găsesc în mod sigur. Trebuie să-L căutăm cu sârguință. Cei ce prosperă în lucrul lor se scoală devreme și sfinții care propășesc îl caută pe Isus cu mult dor. Noi trebuie să-L căutăm mai întâi pe El, înainte de orice. Mai presus de toate, Isus. Isus întâi și nimic altceva după aceea. Când îl vom găsi, El ni se va descoperi din ce în ce mai lămurit. El ni se va dăruia în întregime. Ferice de omul care îl caută pe acela care, odată găsit, rămâne pentru totdeauna cu el și va fi pentru inima și duhul său, o comoară din ce în ce mai prețioasă.

Doamne Isuse, eu Te-am găsit; fii bucuria și plăcerea mea cea mai mare.

24 august

DUMNEZEU MAI PRESUS DE FILOZOFIA OMENEASCĂ

Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.

1 Corinteni 1.19

Aceste cuvinte sunt o amenințare pentru înțelepciunea acestei lumi și o făgăduință pentru credinciosul simplu. Aceia care se socotesc savanți, au căutat totdeauna să distrugă credința celor smeriți, dar străduințele lor vor fi totdeauna fără rezultat. Dovezile lor se clatină, teoriile lor se scufundă prin greutatea lor proprie și uneltirile lor sunt descoperite înainte de a-și atinge scopul. Bătrâna Evanghelie nu este nimic și nici nu poate fi atât timp cât Domnul trăiește. Dacă ar fi putut fi distrusă, de mult ar fi dispărut de pe pământ.

Cât despre noi, nu putem să distrugem înțelepciunea celor înțelepți și nu trebuie să

încercăm, căci această lucrare este în mâini cu mult mai bune decât ale noastre. Domnul însuși a zis „voi prăpădi” și El nu vorbește în zadar. El afirmă de două ori hotărârea Sa în acest verset zicând: „voi prăpădi”, „voi nimici”, și să fim siguri că nu se va lăsa.

Cum știe El să nimicească filozofia și cugetarea modernă, când se apropie de ea! El reduce la zero ceea ce se înfățișează ca foarte frumos și nimicește cu totul lemnul, firul și pleava. Este scris că așa va fi cu ele și așa trebuie să fie. Doamne, grăbește această clipă!

25 august

HRANĂ ȘI ODIHNĂ

Eu însumi îmi voi paște oile, Eu le voi duce la odihnă, zice Domnul Dumnezeu.

Ezechiel 34.15

Sub cârmuirea Păstorului ceresc sfinții sunt hrăniți din belșug. Nu li se dă un pumn sărăcăcios de gânduri omenești, goale și găunoase, ci Domnul îi hrănește cu adevărul tare și miezos al descoperirilor Lui. Scriptura este pentru suflet o adevărată hrană, pe care Duhul Sfânt o duce până la inimă. Domnul Isus însuși este adevărata hrană dătătoare de viață a celor credincioși. Marele nostru Păstor ne făgăduiește aici că El însuși ne va da această hrană sfântă. Și dacă duminica păstorul nostru pământean vine în fața noastră cu mâinile goale, nu tot așa vine Domnul.

Duhul celui ce este plin de adevărul sfânt stă liniștit. Cei pe care îi hrănește Domnul, sunt în pace. Nici un câine nu-i îngrijorează, nici un lup nu-i sfășie, nici o pornire rea nu-i tulbură. Ei se odihnesc, întăriți prin hrana pe care o primesc, învățăturile harului îi sprijinesc și îi mângâie. Ele sunt pentru noi îmbărbătare și odihnă. Să ne așteptăm să le găsim la Domnul Isus.

Fie ca și astăzi El să ne îngăduie să ne hrănim în pășunile Cuvântului Său și să ne odihnim în ele. Nici o nebulă și nici o tulburare să nu avem astăzi, ci să fie pentru noi un timp de gândire și de pace.

26 august

CEL CU UN CUGET DELICAT

... și voi judeca între oaie și oaie.

Ezechiel 34.22

Adesea se văd oameni care, când sunt în situații prospere și mulțumire sufletească, se arată neomenoși față de cei slabi și fără putere. Acesta este un păcat greu care

produce mahnire adâncă. Acest fel de a-i da la o parte cu umărul și de a-i împinge cu coatele pe cei mici și cu cusururi, îi întristează și îi insultă în Adunare pe cei credincioși. Domnul ia seama la această purtare trufașă și fără bunăvoință și Se mânie, căci El îi iubește pe cei slabi și le poartă de grijă.

Cititorule, ești și tu unul din cei disprețuiți? Ești și tu unul din acei întristați din Sion, din aceia care sunt întristați din pricina cugetului lor delicat? Frații tăi te judecă cu asprime? Nu lua în seamă și nu întoarce priviri disprețuitoare, nici nu-i da Ia o parte cu umărul. Lasă aceasta în mâna Domnului. El este Judecătorul. Pentru ce să ne amestecăm în treburile Sale? El va hotărî cu mai multă dreptate decât noi. El va judeca la vreme potrivită; să nu ne neliniștim ca să grăbim acel moment.

Asupritorul cu inima de piatră va tremura într-o zi. El poate nestingherit astăzi să se năpustească în mod grosolan asupra celor slabi, dar discursurile sale trufașe sunt înregistrate și el va trebui să dea socoteala de toate în fața tribunalului Judecătorului cel Mare.

Răbdare deci suflete al meu! Răbdare! Domnul știe suferința ta, Isus are milă de tine.

27 august

OAMENI ALEȘI

...te-am lămurit în cuptorul urgiei.

Isaia 48.10

Acest verset a fost pus multă vreme pe perete în fața ochilor autorului și, mai mult decât a fi privit, el a fost săpat în inima sa. Ca să fii ales de Dumnezeu nu este lucru neînsemnat. Pe aceia pe care Domnul I-a ales, îi face într-adevăr oameni aleși. A fi alesul lui Dumnezeu valorează mai mult decât a fi alesul unei națiuni întregi. Așa de mare este acest dar, încât, pentru câteva neplăceri care s-ar putea să-l însoțească, ar trebui să fie primit cu bucurie, tot așa cum evreii mâncau mielul pascal chiar dacă era însoțit de ierburi amare. Astfel noi alegem cuptorul, pentru că în el Dumnezeu ne alege.

Noi suntem aleși ca popor întristat, nu ca popor înfloritor, aleși în cuptorul cel mare și nu în palat. În cuptor, frumusețea este veștejită, eleganța distrusă, puterea slăbită, slava apusă, dar aici sunt descoperite tainele dragostei veșnice și aici se face alegerea. Așa a fost și cu noi. În timpul încercărilor grele, Dumnezeu Și-a îndreptat spre noi chemarea, Și-a întărit alegerea și ne-a dat siguranță. Atunci am ales noi ca Domnul să fie Dumnezeul nostru și El a arătat că noi suntem în mod hotărât aleșii Săi. De aceea dacă azi cuptorul ar fi încins de șapte ori mai mult, noi nu ne-am teme deloc, căci Fiul lui Dumnezeu va merge cu noi în mijlocul focului aprins.

28 august

DIN ORICE ÎMPREJURARE

Dar eu strig către Dumnezeu și Domnul mă va scăpa.

Psalmul 55.16

Eu trebuie să mă rog și mă voi ruga. Ce altceva aș putea să fac? Înșelat, părăsit, batjocorit, Doamne, eu voi striga la Tine. Țiclagul meu, în care m-am refugiat, a ars în flăcări și s-a făcut cenușă și oamenii vorbesc să măucidă cu pietre. Dar eu îmi întăresc inima în Domnul, care mă va trece prin această încercare, cum m-a trecut prin atâtea altele. Dumnezeu mă va izbăvi, sunt sigur de acest lucru, cred acest lucru!

Dumnezeu mă va izbăvi și nu altul. Eu nu doresc nici un alt ajutor și nu îmi pun nici o încredere în brațul de carne, chiar dacă aș putea să fac acest lucru. Zi și noapte, seara și dimineața, eu voi striga la El și numai la El, căci El este Dumnezeul tare. Cum mă va izbăvi El, nu pot să știu, dar știu că El va face acest lucru. El îl va trimite din ceruri pe îngerul Său care-mi va aduce ajutorul cel mai sigur, cel mai deplin, cel mai bun. Cât este de adevărat că El trăiește, tot așa de adevărat este că acel mare „EU SUNT” mă va scoate din această grijă de azi și toate îngrijorările din viitor. Și când va veni moartea cu toate tainele veșniciei, „El mă va izbăvi”, așa cum a spus. Aceasta va fi cântarea mea de bucurie, care mă va întări în timpul ceasurilor întunecoase. Nu este acest lucru ca un fruct copt din pomul vieții? Eu mă voi hrăni cu el. Ce gust plăcut are!

29 august

ÎNVIORARE DEPLINĂ

Sufletul le va fi ca o grădină bine udată și nu vor mai tânji.

Jeremia 31.12

Oh, dacă sufletul nostru ar primi această îngrijire dumnezeiască, n-ar mai fi uscăciune și el ar fi ca o grădină a Domnului! La adăpost de stricăciune, înconjurat de har, întreținut prin învățătură, cercetat de dragoste, curățit prin disciplină și păstrat prin puterea dumnezeiască, acest suflet este astfel pregătit să aducă roade pentru Domnul.

Dar o grădină poate să se usuce din lipsă de apă și plantele sale să dea îndărăt până aproape să piară. Sufletul meu, cât de repede ți s-ar întâmpla astfel, dacă Domnul te-ar părăsi! În Răsărit, o grădină fără apă încetează să mai fie grădină, căci nimic n-ar

ajunge la coacere, n-ar putea să crească și să trăiască acolo. Dacă însă grădina este permanent udată ea devine o desfătare pentru cei ce o admiră. Oh, de ar uda Duhul Sfânt sufletele noastre în așa fel ca fiecare parte a grădinii noastre interioare, fiecare pom sau legumă să primească la timp apa necesară, atunci și viața noastră ar fi ca o grădină roditoare. În toată grădina, veți putea să cunoașteți, după strălucirea verdeței, pe unde trece apa care o udă, iar în Biserică veți recunoaște de asemeni foarte repede unde lucrează Duhul Sfânt.

Doamne, udă-mă și astăzi, ca să aduc multă roadă spre slava Ta, pentru dragostea Domnului Isus! Amin!

30 august

MÂNGÂIERE, SIGURANȚĂ, SATISFAȚIE

Măcar că nu este așa casa mea înaintea lui Dumnezeu, totuși El a făcut cu mine un legământ veșnic, bine întărit în toate privințele și tare. Nu va face El oare să răsară din el tot ce este spre mântuirea și bucuria mea?

2 Samuel 23.5

Aici avem un mănunchi de făgăduințe, ca o cutie cu perle. Legământul este chivotul care cuprinde toate lucrurile. Aceste ultime cuvinte ale lui David, pot să fie și ale mele astăzi. Ele încep printr-un suspin: nici eu, nici ai mei, nu suntem înaintea lui Dumnezeu așa cum am vrea. Încercări, griji, păcate, fac să-ți pară perna tare.

Apoi vine un gând mângâietor: „El a făcut cu mine un legământ veșnic”, Dumnezeu însuși S-a legat cu mine și a pecetluit contractul cu sângele lui Isus. Eu sunt legat cu Dumnezeu și Dumnezeu este legat de mine.

De aici iese o siguranță; căci acest legământ fiind veșnic, bine întărit și sigur, n-am de ce mă teme pentru viitor, nici de lipsurile mele asupra unor lucruri uitate, nici de nesiguranța lucrurilor trecătoare. Acest legământ este o stâncă pe care eu pot să pun temelie și să clădesc pentru viață și moarte. David nu dorește nimic mai mult decât mântuirea sa, și toate dorințele sale sunt înaintea Lui. El găsește în acest legământ tot ce poate să dorească un om.

31 august

DUMNEZEIASCĂ, VEȘNICĂ, NESCHIMBĂTOARE

Dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.

1 Petru 1.25

Toate învățăturile oamenilor și ei înșiși vor trece ca iarba; dar noi suntem siguri cu privire la Cuvântul Domnului că va fi altfel, căci El rămâne veșnic.

Avem aici o evanghelie dumnezeiască; căci care cuvânt poate să dureze veșnic, decât acela care este rostit de Dumnezeu cel veșnic?

Evanghelia este vie totdeauna; tot atât de plină de viață acum, ca și atunci când a ieșit din gura lui Dumnezeu; și tot atât de puternică să convingă, să întoarcă la Dumnezeu, să refacă, să mângâie, să sprijinească, să sfințească, așa cum era pe vremea minunilor.

Această Evanghelie este neschimbătoare: nu este azi iarbă verde și mâine fân uscat; ci adevărul nesticăcios al Dumnezeului care nu se schimbă. Părerile oamenilor se schimbă, dar adevărul rostit de Dumnezeu, nu se schimbă, ca și Acela care l-a rostit.

Această Evanghelie - veste bună - pe care ne-o aduce Cuvântul lui Dumnezeu este o pricină de bucurie, o temelie tare pe care noi putem să ne sprijinim cu toată încrederea. Cuvântul „veșnic” cuprinde viața, moartea, judecata și veșnicia. Slavă lui Dumnezeu prin Isus Cristos pentru această mângâiere veșnică. Să ne hrănim cu acest Cuvânt astăzi și în toate zilele vieții noastre.

1 septembrie

A RĂMÂNE ÎN ASCULTARE, ÎN DRAGOSTE

Dacă păziți cuvintele Mele, veți rămâne în dragostea Mea.

Ioan 15.10

Să rămânem în ascultare și să rămânem în dragostea Domnului Isus; iată două lucruri care nu pot fi despărțite. Numai o viață pusă sub cârmuirea Domnului Cristos poate să dovedească că noi suntem plăcerea Lui. Să păzim cuvintele Lui, ca să putem să fim încălziți de dragostea Lui. Fără sfințenie, care singură este plăcută lui Dumnezeu, noi nu putem plăcea Domnului Isus. Cel care nu urmărește sfințenia, nu cunoaște nimic din dragostea Domnului Cristos.

Desfătarea de bună voie în dragostea Domnului nostru, este un lucru din cele mai delicate. Ea este mult mai simțitoare față de păcat și față de sfințenie decât este argintul viu la frig sau la căldură. Dacă suntem cu o inimă simțitoare și curați în gândire, vorbire și viață, ca să-L cinstim pe Domnul Isus, atunci primim dovezi ale dragostei Lui, fără număr. Dacă dorim să avem necurmat o astfel de fericire, ne trebuie o necurmată sfințenie. Domnul nu-Și va ascunde fața Sa de noi, numai noi să nu ne întoarcem față de la El. Păcatul este norul care ne întunecă soarele. Dacă ascultarea noastră este atentă și predarea noastră totală, vom umbla în lumină, după

cum Dumnezeu însuși este în lumină și vom rămâne astfel în dragostea Domnului Isus, după cum El rămâne în dragostea Tatălui. Dulce făgăduință, dar care are înaintea un „dacă” foarte serios. Doamne, fă-mă să am acest „dacă” care este cheia care-mi deschide comoara.

2 septembrie

SĂ CĂUTĂM SĂ-L CUNOAȘTEM

Să cunoaștem, să căutăm să-L cunoaștem pe Domnul.

Osea 6.3

Nu imediat, ci treptat ajungem la această cunoaștere sfântă a Domnului și străduința noastră este să stăruim în această cunoaștere a Lui. Dacă înaintarea noastră în această privință este lentă, să nu deznădăjduim, căci în curând vom cunoaște mai mult. Domnul este învățătorul nostru, care nu Se descurajează, oricât am fi noi de înceți la învățătură, căci n-ar fi spre slava Lui dacă nebunia omenească ar putea să-I oprească lucrarea. Lui Dumnezeu îi place să facă pe cel simplu înțelept.

Datoria noastră este să păstrăm calea dreaptă și să urmăm învățătura, nu cutare sau cutare doctrină, ci pe Domnul însuși. A-L cunoaște pe singurul Dumnezeu adevărat, Tatăl, pe Fiul și Sfântul Duh, aceasta este viața veșnică. Să ne alipim de ea, căci în felul acesta vom căpăta învățătură deplină. Căutând să cunoaștem pe Domnul, învățăm să fim întregi după ce am fost sfâșiați, întăriți după lovituri și să avem viața după moarte. Experiența își are lucrarea ei desăvârșită când inima urmărește căile arătate de Domnul.

Sufletul meu, alipește-te de Domnul Isus, caută-L cu grijă pe Dumnezeu în Isus; vei ajunge astfel la acea cunoștință despre Domnul Cristos, care este cea mai înaltă dintre toate științele. Duhul Sfânt te va cărmui în tot adevărul. Nu este aceasta preocuparea Sa slăvită? Încrede-te în El că o va împlini.

3 septembrie

SCOS DIN MOARTEA SPIRITUALĂ

Și veți ști că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu!

Ezechiel 37.13

Aceia dintre cei morți sufletește față de Dumnezeu care primesc învierea prin nașterea din nou, recunosc desigur mâna lui Dumnezeu și într-o înviere asemănătoare a trupului lor. Învierea sufletului față de Dumnezeu este cea mai mare

și însemnată schimbare la care un om poate fi supus, ca să fie scos din mormântul morții duhovnicești și adus la lumină, viață și libertate. Nimeni altul nu poate face o astfel de lucrare, decât numai Dumnezeu cel viu, Domnul și dătătorul vieții. Cât despre mine, îmi amintesc cum eram culcat în această vale cu oase tot atât de uscate ca și mine. Binecuvântată să fie ziua când harul liber și suveran L-a trimis pe omul lui Dumnezeu ca să procească și pentru mine. Slavă Domnului pentru trezirea care a lucrat-o El în aceste oase uscate prin cuvântul credinței. Binecuvântat să fie și mai mult acel suflu ceresc din cele patru vânturi care mi-a dat viața. Într-adevăr, Domnul este Dumnezeu cel viu, căci El m-a adus la viață. Chiar viața mea cea nouă cu suferințele și necazurile ei, este dovada strălucitoare că Domnul este acela care omoară și învie. Numai El este Dumnezeu. El este tot ce este măreț, frumos și glorios, și din adâncul ființei mele îl ador, pe El, cel mai măreț „Eu sunt”. Toată slava fie sfântului Său Nume. Eu îl voi lauda toată viața mea.

4 septembrie

BIRUINȚĂ FĂRĂ LUPTĂ

Dar voi avea milă de casa lui Iuda, și-i voi izbăvi prin Domnul Dumnezeu, lor; dar nu-i voi izbăvi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin călăreți.

Osea 1.7

Ce cuvânt de preț! Domnul însuși va izbăvi poporul Său, după mărimea milei Sale; dar El nu va folosi nici unul din mijloacele obișnuite. Oamenii se grăbesc să-i dea lui Dumnezeu slava cuvenită Numelui Său. Când ei pornesc la luptă cu sabia sau cu alte arme și ies biruitori, ar trebui să-L laude pe Dumnezeu pentru izbânda lor. Dar ei nu fac acest lucru și se fălesc cu puterea brațului lor, cu caii și cu călăreții lor. De aceea Dumnezeu găsește cu cale adeseori să izbăvească poporul Său fără arme, pentru ca slava să fie numai a Lui. Privește deci numai la Domnul și nicidecum la om. Așteaptă-te să-L vezi pe Dumnezeu cât mai lămurit fiindcă n-ai altă persoană la care să privești. Dacă n-am nici prieteni, nici sfetnici, nici o persoană care să mă sprijinească, nu înseamnă că eu să n-am încredere, căci Domnul este lângă mine; și mă voi bucura când El îmi va da biruința fără luptă, cum se arată în versetul de mai sus. De ce să cerem cai și călăreți, când însuși Domnul are milă de mine și ridică brațul Său ca să mă apere? Ce nevoie mai este de săbii și de arcuri, când Domnul mă izbăvește El singur? Mă voi încrede deci în El și nu mă voi înspăimânta; voi face acest lucru începând de astăzi și-l voi face întotdeauna.

5 septembrie

EL E CU MINE ORIUNDE SUNT

Domnul va fi cu voi.

2 Cronici 20.17

A avut un mare har Iosafat, căci o mare mulțime ieșise împotriva lui; și această făgăduință va fi și pentru mine, căci am nevoi mari și n-am nici putere, nici înțelepciune. Dacă Domnul este cu mine, puțin mă interesează dacă sunt părăsit de oameni. Dacă Domnul este cu mine, voi birui în lupta vieții și, cu cât încercările mele vor fi mai mari, cu atât mai slăvită va fi biruința. Dar sunt eu sigur că Domnul este cu mine?

Sigur că El este cu mine, dacă eu sunt cu El. Dacă eu am încredere în credințioșia Lui și credință în Cuvântul Său, și dacă ascult de poruncile Sale, El va fi sigur cu mine. Dacă eu aș fi de partea lui Satan, Dumnezeu ar fi împotriva mea, căci nu se poate altfel; dar dacă eu trăiesc ca să-L cinstesc pe Dumnezeu, pot fi sigur că și El mă va cinsti pe mine.

Sunt sigur că Dumnezeu este cu mine, dacă Domnul Isus și numai El este singurul meu Mântuitor. Dacă mi-am încredințat sufletul singurului Fiu al lui Dumnezeu, atunci eu pot fi sigur că Tatăl va lucra cu toată puterea Sa, pentru că eu nu-L necinstesc pe Fiul.

Dumnezeu să-mi dea credință pentru ca să pun stăpânire pe această scurtă dar dulce făgăduință de astăzi. Doamne, împlinește cuvântul Tău pentru slujitorul Tău! Fii cu mine în casă, pe stradă, pe câmp, în prăvălie, fie că voi fi împreună cu alții, fie că voi fi singur! Și fii de asemenea, Doamne, cu tot poporul Tău!

6 septembrie

O INIMĂ TARE

Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!

Psalmul 27.14

Da, nădejdea noastră să fie în Domnul; El este vrednic de a fi nădejdea noastră și El nu va lăsa să fie dat de rușine, sufletul care se încrede în El.

Așteptarea noastră să fie fără teamă (neclintită). Să nădăjduim că Dumnezeu ne va da o mare izbăvire și să fim gata să-L laudăm pentru aceasta.

Făgăduința care este în stare să ne încurajeze este la mijlocul versetului; „îmbărbătează-ți inima”. Ea merge drept în punctul care are nevoie de ajutor, în

centrul ființei noastre, care este inima noastră. Dacă inima este sănătoasă, totul va merge bine. Inima are nevoie de liniște și odihnă și ea primește acestea după ce va fi fost întărită. O inimă tare rămâne liniștită și încrezătoare și răspândește puterea sa în toată ființa noastră.

Cine poate să pătrundă până la izvorul ascuns al vieții, adică până la inimă, ca s-o întărească, decât numai Dumnezeu, care a zidit-o. Dumnezeu este plin de putere și poate să dea această putere celor ce nu o au. Fiți dar cu inimă, căci Domnul vă va face parte de puterea Lui, astfel să fiți liniștiți în timpul furtunii și bucuroși în necaz.

Cel ce a scris aceste rânduri poate să spună ca și David: „Nădăjduiește în Domnul.” El a făcut acest lucru și ni-l spune și nouă, căci el a învățat dintr-o lungă și adâncă experiență că este bine pentru om să nădăjduiască în Domnul.

7 septembrie

PÂNĂ UNDE AJUNGE HARUL ATOTPUTERNIC

Totuși numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării care nu se poate nici măsura, nici număra; și de unde li se zicea: „Nu sunteți poporul Meu”, li se va zice: „Copiii Dumnezeului celui viu!”

Osea 1.10

Numai harul lui Dumnezeu poate să facă din niște străini, fii; și Domnul își descoperă aici planul Său, de a lucra astfel cu sufletele răzvrătite, ca să le facă să cunoască mărimea Sa. Prea iubiți cititori, aceasta a făcut-o Domnul și cu mine: și El este același și pentru voi. De aceea să ne împreunăm mâinile și inimile pentru a lauda mărețul Său Nume.

Unii dintre noi eram așa de departe de Dumnezeu, încât ni s-ar fi potrivit foarte bine Cuvântul Său care spune: „Voi nu sunteți poporul Meu”. În adunare, ca și acasă, când citeam Biblia, glasul Duhului Sfânt vorbea cugetului nostru: „Voi nu sunteți poporul Meu!” aducând astfel asupra noastră o osândă tristă dar dreaptă. Dar acum, în aceleași locuri, același Duh și aceeași Biblie ne spune: „Voi sunteți copiii Dumnezeului celui viu”. Cum am putea să-I mulțumim îndeajuns? Nu-i așa că este minunat? Aceasta ne dă nădejde și pentru alții, căci cine rămâne neatins de acest har atotputernic? Și cum am putea să deznădăjduim pentru cineva când Domnul a lucrat în noi înșine o schimbare așa de minunată?

Acela care a împlinit în noi această mare făgăduință, le va împlini și pe celelalte. Înainte deci, cu încredere și dragoste fierbinte pentru El.

8 septembrie

FRÂNT ȘI FUMEGÂND

Trestia frântă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge.

Isaia 42.3

Eu pot să am încredere că Dumnezeuul meu mă va primi cu blândețe, deși sunt în adevăr slab, încovoiat și neînsemnat ca o trestie. Se zice despre mine: „Mă sinchisesc de el ca de un pai”; și această vorbire, cu toate că este puțin binevoitoare, nu este nepotrivită. Iată, eu mă simt mai neînsemnat decât o trestie care crește în apă, căci ea tot își ridică capul deasupra. Dar eu sunt doborât; sunt sfâșiat cu asprime și cruzime. Nu mai e nici o cântare în mine, căci eu sunt zdrobit și nu pot să scot nici un sunet, ca o vioară spartă. Dar Domnul Isus nu mă va zdrobi de tot; și dacă El mă cruță, puțin mă interesează ce vor face alții. O, Mântuitor blând și îndurător, eu mă adăpostesc lângă Tine și așa uit vânățiile mele.

Într-adevăr se poate foarte bine să fiu asemănat cu un muc care fumegă, a cărui flacăra s-a stins și care dă numai fum. Eu sunt mai curând o piedică decât un ajutor. Gândurile duhului meu tulburat îmi șoptesc că Satana a suflat în lumina mea și că Domnul nu va întârzia să oprească fumul neplăcut care iese, stingând complet lumina mea cu un stingător. Totuși am băgat de seamă că la brațele sfeșnicului sfânt erau numai mucuri, nu și stingătoare. Domnul Isus nu înăbușă lumina mea și eu pot să prind curaj. Doamne, ațâță din nou focul meu și fă ca flacăra lui să strălucească spre slava Ta și spre lauda dragostei și bunătății Tale.

9 septembrie

TEAMA ARE LOCUL EI

Ferice de omul care se teme neconținut.

Proverbe 28.14

Teama de Dumnezeu este începutul și temelie adevăratei credințe. Fără un respect sfânt și o adorare serioasă a lui Dumnezeu și a Cuvântului Lui, nu există punct de sprijin nici pentru cele mai strălucitoare virtuți. Sufletul care nu-L cinstește pe Dumnezeu, nu va cunoaște niciodată sfințenia. Fericit este acela care are această teamă sfântă de a face rău. El se gândește înainte de a face ceva și se teme să nu greșească, să nu-și neglijeze lucrul pe care-l are de făcut și-i este frica să nu păcătuiască. El se depărtează de orice prietenie primejdioasă, de orice flecăreală și de orice lucrare necurată. Această abținere de la rău nu-l face pe un om nenorocit, ci dimpotrivă, îi aduce fericire. Santinela care veghează este mai fericită decât soldatul care doarme în post. Cel ce vede de departe răul și-l ocolește este mai fericit decât

cel care merge spre rău cu nepăsare și care sfârșește prin pierzare.

Temerea de Dumnezeu este un har luminos care îndrumă pe om pe o cale sigură, despre care se spune: „Nu va fi pe ea (pe cale) nici un leu și nici o fiară sălbatică nu va trece pe ea”. Păzirea „de orice se pare rău” este o rânduială care face ordine și care prin puterea Duhului Sfânt, îl pune pe om într-o stare care-l face să-și păstreze îmbrăcămintea curățată de întinăciunile lumii. În orice caz, cel ce „se teme neconținut” este fericit. Solomon a încercat în viața sa și a gustat și din bucuriile lumii și din teama sfântă, și a găsit că cea dintâi este deșertăciune, iar cea de a doua este fericire. Să nu facem și noi încercările lui, dar să ne aducem aminte de concluzia la care a ajuns: deșertăciune într-o parte, fericire în altă parte.

10 septembrie

INTRÂND ȘI IEȘIND

Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta.

Deuteronom 28.6

Binecuvântările legii nu sunt înlăturate pentru noi. Domnul Isus a întărit făgăduințele când a purtat vina fărădelegilor noastre. Dacă eu păzesc cuvintele Stăpânului meu, pot să primesc îndurările legate de împlinirea lor. La întoarcere eu pot să intru așadar în casa mea, fără să mă tem de vești rele și să mă duc la serviciul meu sau la treburile mele și să le împlinesc cu grijă. Pot să intru în sfârșit în odăița mea ca să aud cuvintele bune ale Dumnezeului meu, și nu mă tem să mă adâncesc în mine însumi ca să mă cercetez atent în cugetul meu. Și este mult de lucru și înăuntrul sufletului meu și în afara lui. Oh, de-aș primi o binecuvântare de la Domnul Isus, care a făgăduit că va rămâne cu mine!

Tot așa la plecare. Sfiala m-ar îndemna să rămân acasă și să mă țin departe de legătura cu lumea întinată. Dar eu trebuie să ies din casă pentru lucrările pe care le am de făcut; trebuie să ies ca să-i ajut pe frați și să fiu de folos celor neîntorși la Dumnezeu. Eu trebuie să fiu un apărător al credinței și un dușman hotărât al răului. Și aceasta este o binecuvântare la plecare. Eu voi merge, Doamne, acolo unde mă vei duce Tu, ca să împlinesc la porunca Ta și cu puterea Duhului Sfânt, lucrările pe care Tu mi ie vei da.

Doamne Isuse, vino cu mine și fii oaspetele meu; apoi ieși cu mine și fă ca inima mea să ardă în mine, în timp ce Tu îmi vei vorbi pe drum.

11 septembrie

EL ÎMPARTE TOTUL CU NOI

Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu.

Ioan 17.22

Iată ce mare este dărnicia Domnului nostru, căci El ne dă chiar bunurile Sale. Numai o parte din averile Sale i-ar îmbogăți peste măsură de mult, pe toți îngerii pe care i-a creat El, și iată că Domnul Isus vine să ne dea nouă tot ce posedă El. Ar fi un har nespus de mare dacă ne-ar îngădui să luăm de sub masa harului Său, o singură fărămitură din bunătatea Sa; dar El pregătește toate din belșug și ne pofteste să ne așezăm la ospățul Lui. El vrea să o vadă pe Mireasa Lui tot așa de bogată ca și El și nu vrea să aibă nici o slavă și nici un har fără să le împartă cu ea. El nu poate fi mulțumit decât dacă noi suntem moștenitori împreună cu Ei astfel ca să avem parte de aceleași bunuri ca El. Toate lucrurile pregătite pentru El trebuie să fie împărțite și de răscumpărării Lui. În casa Sa El nu este un membru care să-și încuie ușa și să-i țină pe ai Săi la distanță, ci le dă toată libertatea celor din casa Lui, ca tot ce este al Lui să fie și al lor. Lui îi place să-i vadă folosindu-se slobozi de comorile harului Său, însușindu-și tot ce pot să ia. Plinătatea fără margini a bogăției Sale este la fel de gratuită și de aproape de credincios, ca și aerul care-l respiră. Care dragoste este mai minunată ca a Sa? Ce să cerem mai mult, când avem asemenea dovadă a bunătății Sale, în prietenia pe care ne-o arată și în dărnicia de care se folosește fața de noi! Sufletul meu, binecuvântează pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Sale.

12 septembrie

ȘI CASA MEA ...

Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.

Faptele Apostolilor 16.31

Aceste cuvinte adresate unui om care își aștepta sfârșitul, sunt de asemenea vestea bună și pentru mine. Dacă aș fi aproape de moarte, n-aș dori nimic altceva, și aceasta este tot ce-mi trebuie, cât voi trăi. Întorcându-mi privirile de la mine însumi, de la păcatele mele și de la toate ideile și meritele mele personale, eu mă încred în Domnul Isus pe care Dumnezeu mi l-a dat. Eu cred în El, mă odihnesc în El și-L primesc ca pe Mântuitorul meu desăvârșit. Doamne, sunt mântuit, și sunt pentru toată veșnicia, căci cred în Isus. Binecuvântat să fie Numele Tău. Fă-mă să dovedesc zilnic prin viața mea că sunt mântuit de egoismul meu, de tot ce este lumesc și de orice arătare a răului.

Dar nu vreau să mă mulțumesc cu jumătate de făgăduință, când Tu îmi dai una întreagă și-mi vorbești și de familia mea. Mântuiește-i pe toți, te rog fierbinte.

Îngăduie de asemeni acest har servitorilor și servitoarelor mele și tuturor celor care sunt sub acoperișul meu sau care lucrează ceva pentru mine. Tu mi-ai dat această făgăduință mie personal și eu cred în Domnul Isus; și te rog împlinește-mi această rugăciune pe care ți-o aduc, după cuvântul Tău.

În rugăciunile mele zilnice îi voi aduce pe nume înaintea Ta pe toți frații mei, pe surorile mele, pe părinți, pe copii, prieteni și servitori, și nu-ți voi da pace până ce nu vei împlini aceste cuvinte; „tu și casa ta”.

13 septembrie

ROUA CERULUI

... **Și cerul lui picură rouă.**

Deuteronom 33.28

Ceea ce este în Orient rouă pentru natura înconjurătoare, tot așa este influența Duhului Sfânt în domeniul harului. Cât de mult am nevoie de ea! Fără Duhul lui Dumnezeu, eu sunt ca o plantă uscată și neroditoare, care se veștejește, slăbește și moare. Dar îndată ce această rouă mă înviorează, mă însuflețește și-mi redă sănătatea, vigoarea și bucuria, nu mai am nevoie de nimic, căci Duhul Sfânt îmi dă viața și tot ceea ce cere viața. Fără această rouă a Duhului Sfânt, toate celelalte bunuri sunt fără valoare pentru mine. Eu ascult, citesc, mă rog, cânt, iau parte la cină, dar nu primesc binecuvântare atât timp cât nu mi-o aduce Duhul Sfânt. Îndată ce El Se arată și mă udă, găsesc în căile harului, blândețe și folos.

Încă o făgăduință pentru mine: „Cerurile vor picura rouă”. Eu voi fi cercetat prin har; nu voi fi părăsit în uscăciunea mea firească, în căldura arzătoare a lumii și în vântul arzător al ispitei. Oh, cum simt chiar acum această dulce, liniștită și pătrunzătoare rouă dumnezeiască! Și de ce nu? Acela care mă face să trăiesc și face să crească iarba pe câmpii, va face și pentru mine cum face cu iarba; El mă va înviora din înălțime. Iarba nu poate, ca mine, să ceară rouă; și Domnul, care udă plantele fără ca ele să ceară, răspunde la rugăciunile fierbinți ale copilului Său.

14 septembrie

PECETEA APROBĂRII DUMNEZEIEȘTI

Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.

Iacov 1.12

Da, chiar în timp ce rabdă ispita, credinciosul este fericit. Aceasta n-o poate pricepe

decât numai ochiul care a fost uns cu alifia dumnezeiască. Dar ispita el trebuie s-o rabde și niciodată să nu se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu, nici să dea îndărăt, nici să se lase corupt. Este fericit acela care trece prin focul încercării, fără să fie distrus cum se întâmplă cu cei falși.

Când încercarea s-a sfârșit, i se aplică pecetea aprobării dumnezeiești: „Cununa vieții”. Este ca și când Domnul ar zice: „Lăsați-l să trăiască; el a cântărit greu în cântar și n-a fost găsit ușor”. Viața este răsplata sa; nu numai viața obișnuită, ci o viață sfântă, biruitoare, fericită, împlinind planul dumnezeiesc cu privire la el. Dacă viața de aici este o bucurie sufletească, cu cât mai mult este încununat acela care a trecut biruitor prin încercarea arzătoare a credinței și dragostei.

Domnul a făgăduit cununa vieții aceluia care-L iubesc. Numai aceia vor rămâne statornici în clipa încercării; ceilalți vor cădea, vor cârți sau se vor întoarce în lume. Suflete al meu, iubești tu pe Domnul? Îi iubești într-adevăr, adânc și mai presus de orice? Dacă da, atunci iubirea ta va fi încercată; dar valurile nu te vor distruge și râurile nu te vor îneca. Doamne, fă ca dragostea Ta să o hrănească pe a mea până la sfârșit.

15 septembrie

ADĂPOSTUL CEL SIGUR

Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului, și ca un loc de scăpare împotriva furtunii.

Isaia 32.2

Cine este acest om, știm cu toții. Cine ar putea să fie, decât al doilea Adam, Domnul cerului, Omul durerilor, Fiul Omului? N-a fost El întotdeauna locul de scăpare al poporului Său, îndurând toată puterea vântului și ocrotindu-i pe toți cei ce caută adăpostul lor în El? Noi am scăpat prin El de mânia lui Dumnezeu; și vom scăpa și de mânia oamenilor și de îngrijorările acestei vieți și de teama de moarte. De ce să stăm în calea vântului, când putem foarte bine să ne ascundem în urma Domnului Isus? Să alergăm deci la El și să rămânem cu El în pace.

Adeseori vedem cum vântul tulburărilor se ridică și se întărește până într-atât că devine o furtună care răstoarnă totul înaintea ei. Lucrurile pe care noi le socotim neclintite și întărite ca o stâncă în furtună, sunt răsturnate, și multe și mari sunt căderile și cufundarea oamenilor în care noi ne punem nădejdea. Domnul Isus este Biruitorul, Stânca veacurilor care nu cade niciodată. Sprijiniți pe El, putem să trecem prin furtună, rămânând într-o liniște desăvârșită.

Să ne adăpostim și astăzi în acest loc de scăpare și să rămânem în El, cântând de

bucurie că suntem ocrotiți. Prea iubit Domn Isus, cât de mult Te binecuvântăm! Fii lăudat, căci Tu ești pentru noi un loc de scăpare împotriva furtunii.

16 septembrie

RĂSPLATA ESTE SIGURĂ

Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

Matei 10.42

Sigur că pot foarte bine să fac măcar acest lucru: să fac o faptă bună față de slujitorul lui Dumnezeu. Domnul știe că eu îi iubesc pe toți și că socotesc ca o cinste pentru mine să pot spăla picioarele ucenicilor Lui. Pentru dragostea învățătorului, îi iubesc pe ucenicii Săi.

Ce bunătate arată Domnul Isus, că ține seama de o faptă atât de neînsemnată: să dai numai un pahar de apă rece! Este un lucru care este cu puțință să fie făcut, oricât ar fi cineva de sărac; este o faptă ușoară pentru mine, oricât ar fi de smerită starea mea pământească, și o voi face cu bucurie. Oricât ar fi de mică, Domnul ține seamă de această faptă, mai ales când este vorba de unul din ucenicii Săi. El nu se uită nici la prețul lucrării, nici la pricepere sau cantitate, dar vede gândul care te-a mânat să faci lucrarea. Ceea ce facem noi pentru un ucenic, pentru că este ucenic al Domnului, El ține seama și răsplătește. El nu răsplătește fapta după meritul nostru, ci după bogățiile harului Său.

Eu dau de băut un pahar de apă rece și El îmi dă să beau din apa Sa vie. Eu fac acest lucru pentru unul din ucenicii Săi și El mă primește ca pe unul dintre ei.

Isus găsește o îndreptățire pentru dărnicia Sa, în chiar faptul că harul Său m-a condus să fac ce am făcut și El mărturisește că răsplata mea nu se va pierde.

17 septembrie

CA PALMIERUL ȘI CEDRUL

Cel fără prihană înverzește ca finicul, și crește ca cedrul din Liban.

Psalmul 92.12

Acești pomi nu sunt plantați și nici curățați de oameni. Palmierul și cedrul sunt pomii Domnului, și prin purtarea Sa de grijă ei cresc. Tot așa se întâmplă și cu sfinții Domnului. El îi cultivă cu mâna Sa. Acești pomi sunt totdeauna verzi și în toate anotimpurile ceva măreț de privit. La fel și credincioșii, nu sunt când sfinți, când lumești: ei sunt hotărâți și în ei se vede frumusețea Domnului în orice timp. Peste

tot, acești arbori sunt deosebiți. Nimeni nu poate să privească un loc unde cresc palmieri și cedri, fără ca privirea să-i fie atrasă de înfățișarea lor măreață. Ucenicii lui Cristos, sunt de asemenea observați și priviți de toți. Ca și o cetate pe un munte, ei nu pot să rămână ascunși.

Copiii lui Dumnezeu înfloresc ca un palmier care crește drept în sus, numai într-o direcție, formând o coloană în linie dreaptă, cu o coroană maiestuoasă. Ei nu cresc nici spre dreapta, nici spre stânga, ci se avântă numai spre cer și aduc roadele lor cât mai aproape de cer.

Fă-mă Doamne să înfăptuiesc ceea ce simbolizează acest pom. Cedrul înfruntă furtuna, și crește chiar în apropierea zăpezilor veșnice, căci Dumnezeu însuși îl umple cu seva care-i încălzește adâncul și întărește ramurile sale. Fă și cu mine la fel, Te rog fierbinte, Doamne!

18 septembrie

SIGURANȚĂ DEPLINĂ

Despre Beniamin a zis: „El este prea iubitul Domnului. El va locui la adăpost lângă Dânsul. Domnul îl va ocroti totdeauna, și se va odihni între umerii Lui”.

Deuteronom 33.12

Nimic nu dă o siguranță mai mare decât a rămâne cât mai aproape de Dumnezeu. Domnul nu poate să dea prea iubiților Săi un loc mai sigur decât acesta. Îngăduie-mi, Mântuitorul meu, să rămân necurmat la umbra Ta, la coasta Ta străpunsă. Aș vrea să mă apropiu totdeauna mai mult de Tine și, când voi fi în totul cu Tine, să rămân așa totdeauna. Cât de bine știe El să-i acopere pe aceia pe care i-a ales. Nu un acoperiș ridicat, nici o întăritură împotriva focului, nici aripa unui înger, ci însuși Dumnezeu este acela care ne adăpostește. Atunci nimic nu poate să ne atingă. Dumnezeu ne apără în fiecare zi și pentru tot timpul cât dăinuiește El. Doamne, vreau să rămân necurmat sub acoperișul dragostei Tale, sub steagul atotputerniciei Tale.

A treia făgăduință se referă la faptul că Domnul va înființa templul Său pe munții lui Beniamin, unde El Se va ocupa de ai Săi, gata să ia pe umerii Săi poverile lor, sau mai bine zis că vom fi purtați pe umerii lui Dumnezeu. În toate felurile vedem că Domnul este sprijinul și puterea poporului Său.

Doamne, fa-mă să folosesc neîncetat ajutorul Tău, și puterea brațului Tău îmi va fi de ajuns.

19 septembrie

PRICINA CÂNTĂRII LUI

Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.

Țefania 3.17

Ce cuvânt! Dumnezeu în mijlocul poporului Său, în toată măreția și puterea Sa. Numai această stare de față a Sa ne este de ajuns să ne umple de pace și nădejde. Comori nenumărate sunt toate strânse în Domnul nostru și El locuiește în biserica Sa, deci toți ai Lui să strige de bucurie.

Noi nu avem numai prezența Sa de față, ci și legământul Său cu privire la noi prin lucrarea Sa de mântuire. „El va mântui”; El mântuiește totdeauna: căci aceasta înseamnă numele ISUS. Să nu ne temem de nici o primejdie, căci El este puternic ca să mântuiască.

Dar aceasta nu este totul; El rămâne totdeauna același. El iubește, rămâne statornic în iubirea Sa și nu va înceta să iubească. Această dragoste este bucuria Sa și pricina cântărilor Sale. Nu-i așa că este minunat? După ce a sfârșit facerea lumii, El n-a cântat, ci a spus numai „că toate erau foarte bune”. După lucrarea de răscumpărare, Sfânta Treime a pregătit o așa de mare bucurie care n-ar fi putut fi arătată decât printr-o cântare de biruință. Gândește-te la aceasta cu uimire. Este o cântare de nuntă pe care Isus o cântă pentru mireasa Sa. El face din ea (din mireasă) dragostea Sa, bucuria Sa, odihna Sa și cântarea Sa. O, Doamne Isuse, fă ca dragostea Ta nespus de mare să ne învețe să Te iubim și să ne bucurăm în Tine, iar viața noastră să fie o cântare spre lauda Ta!

20 septembrie

EL DESCUIE

Poporul Tău este plin de înflăcărare când îți aduni oștirea ...

Psalmul 110.3

Binecuvântat să fie Dumnezeuul îndurării, că va fi așa cum sună versetul. Este un popor pe care Domnul l-a ales din timpuri străvechi ca să fie partea Lui deosebită. Din fire, copiii acestui popor aveau o voință tot așa de încăpățânată ca și ceilalți fii stricați ai lui Adam. Dar din ziua când Dumnezeu își arată puterea Sa și când harul Său arată atotputernicia Sa, El pregătește inimile ca să se pocăiască și să creadă în Domnul Isus. Nimeni nu este mântuit fără voia sa, dar Domnul frânge cu blândețe voința oamenilor. Ce minunată putere este aceasta, care niciodată nu încalcă voința, ci o cârmuiește. Dumnezeu nu sparge încuietorile de la uși, ci le descuie cu o cheie,

pe care numai El știe să o mânuiască.

Din acel moment noi avem voința să fim, să facem, să suferim ceea ce vrea Mântuitorul. Dacă suntem ispitiți să ne răzvrătim, El știe cum să ne conducă și îndată alergăm pe calea poruncilor Sale din toată inima noastră. Fie ca în această zi voia mea să fie să mă ostenesc să aduc roade spre slava lui Dumnezeu și spre binele semenilor mei. Doamne, iată-mă! Ziua aceasta să fie ziua în care să-ți arăți puterea Ta! Eu sunt pregătit, fericit și dornic să fiu folosit pentru planurile Tale sfinte. Să nu fiu silit să cârtesc. „Eu am voința, dar n-am puterea să împlinesc”, deci dă-mi Tu și voința și-nfăptuirea.

21 septembrie

BINECUVÂNTAREA ÎNCERCĂRILOR

...căci știm că necazul aduce răbdare.

Romani 5.3

Aceasta este o făgăduință care se împlinește, și nu este dată numai de formă. Noi avem nevoie de răbdare, și avem aici mijlocul prin care s-o căpătăm. Nu este altceva decât să răbdăm; să învățăm să răbdăm, ca atunci când înveți să înoți. Nu putem să dobândim arta de a înota pe uscat, tot așa nu putem învăța răbdarea fără încercare. Nu este cazul să te ostenești și să te frământă ca să câștigi liniștea sufletului, care vine numai dacă te învoiești în toate cu voia lui Dumnezeu.

Cu toate acestea versetul nostru stabilește un principiu care este contra legii firești. Nepotrivirea cu firea pământescă aduce tulburare, neîncredere și răzvrătire. Numai lucrarea sfântă a harului aduce răbdare. Noi nu batem grâul ca să scoatem praful, ci aceasta o face biciul necazului în aria lui Dumnezeu. Noi nu zguduim un om în toate felurile, ca să-i dăm odihnă; cu toate acestea, Domnul așa Se poartă cu copiii Săi. Desigur, acest fel de a lucra nu este al omului, dar contribuie foarte mult la slăvirea înțelepciunii Dumnezeului nostru.

Oh, să-mi fie îngăduit harul de a fi binecuvântat prin încercările mele și să nu le împiedic în lucrarea lor. Doamne, dacă Te-aș ruga să îndepărtezi necazul, Te voi ruga de zece ori mai cu stăruință să mă ferești de nerăbdare. Doamne Isuse, sapă în inima mea suferințele crucii Tale, ca să înțeleg răbdarea Ta.

22 septembrie

FLUVII MARI FĂRĂ PRIMEJDII

Da, acolo cu adevărat Domnul este minunat pentru noi: El ne ține loc de râuri,

de pâraie late, unde totuși nu pătrund corăbii cu lopeți și nu trece nici un vas puternic.

Isaia 33.21

Dumnezeu vrea ca El să fie cel mai mare bine al nostru, și noi nu vom găsi în El nici un neajuns care să însoțească lucrurile pământești. O cetate așezată pe malul unui fluviu mare este în primejdie să fie atacată de condamnații din galere și de vapoare mari. Dar dacă Domnul ne înfățișează în acest verset belșugul bunătății Sale, tot așa El are grijă să îndepărteze orice temere că ni s-ar putea întâmpla și nouă ca acelei cetăți. Binecuvântată să fie dragostea Sa.

Doamne, dacă vrei să-mi trimiți binecuvântări pământești de o bogăție ca aceea a unui fluviu mare, fă Te rog ca niciodată să nu apară pe acel fluviu corăbiile periculoase ale îngâmfării și nici să nu devin firesc. Dacă-mi dai sănătate puternică și un duh vesel, fă Te rog să nu se vadă în mine poftele firii pământești; și dacă-mi dai biruințe în slujirea Ta sfântă, chiar dacă ar fi mărețe cum ar fi cursul unui fluviu mare, fă Te rog să nu vadă în mine nici mândrie deșartă, nici încredere în mine însumi. Când voi fi așa de fericit ca să cuget necurmat în lumina feței Tale, fă Te rog să nu apară pe fluviul siguranței mele depline nici vaporul disprețului pentru copiii Tăi mai slabi, nici al gândului că sunt desăvârșit. Doamne, dă-mi acea binecuvântare care îmbogățește și nu este însoțită de nici un chin și de nici un păcat.

23 septembrie

IZBĂVIRE DE PRAF ȘI PLEAVĂ

Căci iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ.

Amos 9.9

Această vânturare durează și în vremea noastră. Oriunde mergem, noi trebuie să fim vânturați și trecuți prin ciur. În toate țările, poporul lui Dumnezeu este cernut ca grâul în ciur. Adeseori Satana ține unealta în care el ne hărțuiește în toate felurile cu furie, în dorința lui de a ne doborî și a ne înlătura de pe cale. Necredința știe și ea cum să ne tulbure inimile și duhul nostru prin temeri necurmăte. Câteodată lumea îi vine în ajutor necredinței în această lucrare a sa și ne împinge când la dreapta, când la stânga, cu furie. Pe deasupra și Biserica lumească ia parte în mare măsură cu puterile sale la această lucrare a necredinței ca să facă aceste zguduirii și mai violente. Bine, bine! Faceți așa! În felul acesta grâul va fi despărțit de paie, de praf și de pleava nefolositoare. Ce siguranță plină de tărie și întăritoare dă însă această făgăduință: „Nu va cădea nici un bob la pământ”, adică nici unul nu se va pierde. Tot

ce este bun, adevărat și de preț va fi păstrat. Nici unul din cei mai slabi credincioși nu va fi pierdut și nici unul nu va avea vreo pagubă care să poată fi socotită ca o adevărată pierdere. Noi vom fi păziți așa de bine tot timpul cât va ține cernerea, așa încât această cernere va fi pentru noi un câștig în Domnul Isus Cristos.

24 septembrie

RÂUL DĂTĂTOR DE VIAȚĂ

Orice făptură vie, care se mișcă, va trăi pretutindeni pe unde va curge râul...

Ezechiel 47.9

Apele vii din vedenia prorocului Ezechiel, curgeau în Marea Moartă și aduceau viață până și în acest loc cu apă stătătoare. Acolo unde curge harul, vine întotdeauna peste tot și imediat viață duhovnicească. Harul vine în chip desăvârșit din viața lui Dumnezeu, care îl îndrumă așa cum malurile îndrumă cursul apei dintr-un râu. Pe oriunde trece harul, el nu așteaptă să vadă cum curge viața, ci el însuși zămislește această viață prin undele sale dătătoare de viață. Oh, fie ca acest râu al harului să curgă pe toate străzile noastre și să umple toate fundăturile; să ajungă până la casa mea și să se ridice până acolo încât să umple toate odăile casei. Doamne, fă Tu ca această apă vie să vină peste familia mea și peste prietenii mei, dar să nu treacă fără să mă atingă și pe mine. Eu am băut deja din ea, așa socotesc, dar aș vrea să înot în ea și să mă afund tot mai mult în această apă vie! O, Mântuitorul meu, îmi trebuie o viață din belșug. Vino, Te rog, la mine, până când fiecare părticică din ființa mea va fi înviorată. Dumnezeuule viu, Te rog umple-mă cu viața Ta!

Eu sunt sărac și uscat ca un lemn. Vino, Doamne și fă-mă să trăiesc astfel, încât la fel ca și toiagul lui Aron să pot aduce flori și roade spre slava Ta. Întărește-mă, pentru dragostea Fiului Tău Isus!

25 septembrie

JERTFA A FOST PRIMITĂ

...Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot și darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea.

Judecători 13.23

Din acest răspuns al nevestei lui Manoaah, dacă stăm să ne gândim, putem scoate o făgăduință, care se întemeiază pe faptele petrecute. Nu se poate ca Dumnezeu să descopere lui Manoaah și nevestei lui că vor avea un fiu și în același timp să Se gândească să-i nimicească. Femeia a judecat bine și noi putem s-o urmăm în ce

privește judecata ei. Tatăl a primit jertfa cea mare de pe Golgota și a mărturisit El însuși că Și-a găsit plăcerea în această jertfă. Cum s-ar putea acum ca El să ceară ca să murim și noi? Ce nevoie mai este de un înlocuitor, dacă păcătosul trebuie să piară și el? Jertfa Domnului Cristos care a fost primită, pune capăt oricărei temeri în această privință.

Domnul ne-a arătat alegerea noastră, înfierea noastră, unirea noastră cu Domnul Cristos, nunta noastră cu Cel Prea Iubit. Cum ar putea atunci să ne distrugă El? Făgăduințele lui Dumnezeu sunt pline de binecuvântări, care cer pentru împlinirea lor, ca noi să fim păstrați pentru viața veșnică. Nu este cu putință dar ca Dumnezeu să ne lepede și în același timp să-Și îplinească făgăduința față de noi. Trecutul ne asigură de împlinirea făgăduinței și viitorul o confirmă încă o dată. Noi nu vom muri, ci vom trăi, căci L-am văzut pe Domnul Isus și în El L-am văzut pe Tatăl, fiind luminați de Duhul Sfânt; și prin privirea care ne dă viața, vom trăi totdeauna.

26 septembrie

PRINTRE RĂSCUMPĂRAȚI

Este un popor care locuiește deoparte și nu face parte dintre neamuri.

Numeri 23.9

Cine ar vrea să trăiască printre neamuri și să fie socotit că face parte dintre ele? Starea Bisericii lumești este de așa fel, că a urma în totul pe Domnul Isus în rândurile ei, este cu neputință. În sânul ei este un amestec grozav, care te face adesea să oftezi din pricina stării ei.

Este lucru știut că Domnul vrea să vadă poporul Său mergând pe o cărare aparte, deosebind-se de oamenii din lume, ieșind hotărât din mijlocul lor. Prin hotărârea lui Dumnezeu, noi am fost chemați, am fost câștigați și am fost puși deoparte pentru Dumnezeu și viața noastră lăuntrică ne stă mărturie că noi ne deosebim foarte mult de oamenii veacului acestuia. De aceea locul nostru nu este nici în „Târgul deșertăciunilor” nici în „Cetatea pierzării”, ci pe calea îngustă pe care orice călător adevărat îl urmează pe Domnul său.

Acest fapt nu numai că ne va face să fim împăcați cu neacceptarea totală și cu disprețul lumii, ci ne va face chiar să le socotim ca ceva plăcut, ca făcând parte din legământul cu Dumnezeul nostru. Numele noastre nu sunt scrise în aceeași carte cu numele lor, noi nu suntem din aceeași sămânță, nici n-avem aceeași călăuză. De aceea noi nu putem să fim în rândurile lor. Să fim găsiți numai în rândurile celor răscumpărați și predați, și atunci vom primi cu bucurie să fim izolați și singuratici până la capătul călătoriei noastre.

27 septembrie

LUMINĂ DIVINĂ ÎN ÎNTUNERIC

Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul Dumnezeu meu, îmi luminează întunericul meu.

Psalmul 18.28

Se poate întâmpla ca sufletul meu să fie în întuneric, și dacă acest întuneric este de natură duhovnicească, nici o putere omenească nu poate să mă lumineze. Dar binecuvântat să fie Dumnezeu! El poate să lumineze întunericul meu și să aprindă lumina mea imediat. Chiar când voi fi înconjurat de întuneric așa de mare încât să-l pot apuca cu mâna, El poate pătrunde și prin acest întuneric și să-mi aducă lumină.

Când El va aprinde lumina mea, nimeni nu va putea s-o stingă și flacăra nu va scădea nici din pricina lucrurilor trecătoare, niciodată cu trecerea timpului. Aceia a căror scânteie a fost aprinsă odată de Mântuitorul, luminează mereu. Oricare ar fi pricina întunericului meu, numai Dumnezeu este Acela care mă va lumina. Privirea mea este la El, Lumina Domnului va străluci în curând pentru mine; și apoi în clipa hotărâtă mă va conduce acolo unde nu mai este nevoie nici de lampă, nici de lumina soarelui. Să-L laudăm pe Domnul!

28 septembrie

LUCRAREA ESTE FĂCUTĂ; ODIHNEȘTE-TE ÎN EL

Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

Evrei 4.9

Dumnezeu a pregătit o odihnă ca aceea de Sabat în care noi putem să intrăm. Aceia căroră li s-a vestit întâi vestea bună, n-au intrat în odihnă din pricina necredinței lor; de aceea odihna rămâne pentru poporul lui Dumnezeu. David a cântat-o; dar a cântat-o numai în parte, pentru că Israel respinsese odihna lui Dumnezeu. Iosua n-a putut să i-o dea, și nici Canaanul nu i-a dat-o. Ea rămâne pentru credincioși.

Vino, deci, suflete drag silește-te să intri în această odihnă. Lasă lucrarea chinuitoare a păcatului și străduințele tale personale. Încetează de a-ți mai pune încrederea chiar în lucrări despre care s-ar putea spune: „Ele sunt foarte bune”. Am ajuns noi la această încredințare? Să ne odihnim de lucrările noastre, după cum Dumnezeu S-a odihnit de lucrările Sale. Să ne găsim ușurarea poverii noastre în lucrarea săvârșită de Cristos. Totul a fost bine îndeplinit în El: Dreptatea lui Dumnezeu nu poate să ceară nimic mai mult. O pace adâncă este partea noastră în Domnul Isus.

Cât despre lucrurile de care mai trebuie să ne îngrijim, adică lucrarea harului în inimile noastre și lucrarea lui Dumnezeu în inimile alor noștri, să lăsăm povara asupra Domnului și să ne găsim odihna în El. Când Mântuitorul ne dă un jug ca să-l purtăm, El este gata să-l sprijinească astfel ca noi să ne putem odihni în El. Numai prin credință intrăm în această odihnă a lui Dumnezeu și renunțăm s-o găsim în plăcerile noastre personale sau în lenevia noastră. Isus însuși este odihna desăvârșită, în care El ne umple inima.

29 septembrie

A-L SLĂVI PE CRISTOS ISUS

El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.

Ioan 16.14

Duhul Sfânt nu poate să-L proslăvească mai bine pe Domnul Cristos, decât vorbindu-ne despre Cristos însuși. Domnul Isus este cea mai bună Persoană pe care Duhul Sfânt o recomandă. El nu poate să se împodobească decât cu cel mai prețios giuvaer care este Domnul Cristos.

Mângâietorul ne arată ce a primit de la Domnul Isus Cristos. Noi nu putem să vedem nimic deslușit dacă nu ne descoperă El (Duhul Sfânt). Felul lui de a lucra este să ne lumineze mintea și să ne deschidă Scripturile, și în felul acesta să ni-l arate pe Domnul. Îți trebuie un mare talent ca să arăți un lucru și acest talent îl are Duhul adevăruului în cea mai mare măsură. El arată lucrurile așa cum sunt ele. Acesta este un mare privilegiu, așa cum este cunoscut de cei ce s-au bucurat de vedenia cerească.

Să urmărim luminarea Duhului Sfânt; nu ca să ne măgulim curiozitatea noastră, nici pentru un câștig personal, ci pentru slava Domnului Isus. O, dacă am avea gânduri potrivite pentru El. Gândurile noastre pământești îi aduc necinste scumpului nostru Mântuitor. Să ne dea El un gând sincer despre persoana Sa, despre lucrarea Sa și despre slava Sa, astfel ca întreg sufletul nostru să poată să-I cânte laude. Când o inimă este îmbogățită prin învățătura Duhului Sfânt, Mântuitorul este atunci proslăvit mai presus de orice.

Duhule Sfânt, luminează dumnezeiască, fă-ne să-L vedem pe Domnul Isus!

30 septembrie

NEVOIA DE A DESCHIDE GURA

...Deschide-ți gura larg și ți-o voi umple.

Psalmul 81.10

Ce încurajare este această făgăduință pentru rugăciune! Vederile noastre omenești ne fac să cerem lucruri mici, pentru că mici sunt și meritele noastre. Dar Domnul ne îndeamnă să cerem mari binecuvântări. A ne ruga ar trebui să fie un lucru așa de simplu, așa de firesc și așa de obișnuit, cum este deschiderea gurii. Când un om este cu adevărat plin de râvnă, el deschide gura larg, și versetul de mai sus ne îndeamnă să fim plini de râvnă, de ardoare, în rugăciunile noastre.

Să nu ne temem de a fi îndrăzneți față de Dumnezeu și de a-I cere binecuvântări mari și numeroase. Citiți și ce scrie la începutul psalmului: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-am scos din țara Egiptului” și apoi „deschide-ți gura larg și ți-o voi umplea”. Pentru că El a dat deja poporului Său atât de mult, acum îl îndeamnă să ceară și mai mult și să aștepte lucruri și mai mari.

Vedeți cum păsărelele din cuib întind cioculețele lor larg deschise spre mama lor. Să facem și noi la fel. Să bem din har prin toate deschiderile sufletului nostru, întocmai ca un burete care sugă și se îmbibă cu apa în care este afundat Dumnezeu este gata să ne umple, dacă și noi la rândul nostru, suntem pregătiți să fim umpluți. Nevoile noastre să ne facă să deschidem gura, slăbiciunile noastre să ne facă să suspinăm și lacrimile noastre să ne facă să strigăm ca un copil. Gura aceasta deschisă va fi umplută chiar de Domnul. Fie ca acest lucru să se întâmple cu noi, în această zi.

1 octombrie

UN LEGĂMÂNT DE CARE EL ÎȘI ADUCE AMINTE

El a dat hrană celor ce se tem de El; El își aduce aminte pururea de legământul Lui.

Psalmul 111.5

Cei ce se tem de Dumnezeu, nu se tem de lipsuri. Ani îndelungați Dumnezeu a găsit totdeauna cu ce să îi hrănească pe copiii Săi, fie în pustie, fie la pârâul Cherit sau în timpul robiei, ca și în timpul foametei. Până acum Domnul ne-a dat zi de zi pâinea noastră cea de toate zilele și noi nu ne îndoim că El va continua să ne hrănească până când nu va mai fi nevoie.

Chiar cele mai mari și mai înalte binecuvântări din Legământul Harului, El nu va înceta să le răspândească peste noi, după nevoile noastre. El își aduce aminte de legământul pe care l-a încheiat cu noi și nu lucrează niciodată ca și cum l-ar părea rău că l-a încheiat. El își aduce aminte de acest legământ chiar când noi îl ispitim ca să ne nimicească. El nu uită să ne iubească, să ne păzească și să ne încurajeze, așa cum a făgăduit. Toate făgăduințele din legământul Său, le are mereu sub ochi, și El

nu va îngădui ca vreun cuvânt al Său să cadă la pământ. Iată că noi îl uităm prea adesea pe Dumnezeuul nostru, pe când El Se gândește mereu la noi cu dragoste. El nu poate să uite pe Fiul Său, care este chezașul Legământului Său, nici pe Duhul Sfânt, care este elementul de legătură al Legământului, nici slava Sa care este legată de acest Legământ. „De aceea temeliea lui Dumnezeu rămâne tare” și nici un credincios nu poate pierde moștenirea dumnezeiască la care are drept prin acest legământ.

2 octombrie

MÂNGÂIERE ÎN DRUM SPRE CASĂ

Iosif a zis fraților săi: „Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta și vă va face să vă suiți din țara aceasta în țara pe care a jurat că o va da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.

Geneza 50.24

Iosif fusese pentru frații săi o providență întrupată. Toți „Iosif”-ii, adică protectorii noștri pământești mor și, odată cu ei se duc și multe ajutoare. Egiptul n-a mai fost pentru Israel la fel după moartea lui Iosif, și lumea nu va mai fi pentru noi ceea ce era când trăiau cei dragi ai noștri.

Dar ce mult a fost îndulcită suferința cauzată de această moarte! Israel avea făgăduința că Dumnezeu cel viu îl va cerceta, îl va vizita. O vizită, o cercetare a lui Dumnezeu! Ce favoare, ce mângâiere și ce ajutor ceresc! Doamne, vizitează-ne astăzi, cu toate că noi nu suntem vrednici Să intri sub acoperământul nostru!

Dar o făgăduință și mai bună ni s-a dat: Domnul îi va scoate din această țară. Ei aveau să fie primiți cu răceală în Egipt după moartea lui Iosif, și țara aceasta avea să ajungă pentru ei o țară a robiei. Dar nu va fi totdeauna așa; ei vor ieși din ea printr-o izbăvire dumnezeiască și vor intra în țara făgăduinței. Noi nu vom plânge aici pentru totdeauna. La rândul nostru vom fi chemați în țara slăvită, ca să îi întâlnim acolo pe prea iubiții noștri. „De aceea mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.”

3 octombrie

RĂSFRÂNGEREA FRUMUSEȚII DOMNULUI

Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea fața Ta; cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău.

Psalmul 17.15

Partea oamenilor din lume este să-și hrănească trupurile și să-și îmbogățească copiii, dar partea celui credincios este cu totul alta. Oamenii pământești au comoara lor aici

jos, dar oamenii din lumea care va veni, privesc în sus și în depărtare. Averea noastră este dublă. Acum avem prezența lui Dumnezeu, mai târziu vom fi asemenea Lui. Aici pe pământ noi ne minunăm de fața lui Dumnezeu în nevinovăție, căci în Domnul Cristos suntem neprihăniți. Ce bucurie să poți vedea fața unui Dumnezeu împăcat prin jertfa Domnului Isus! Slava lui Dumnezeu, care se odihnește pe fața Domnului Isus, ne aduce chiar acum cerul pe pământ; dar acolo sus, va fi cerul cerului.

Dar va fi ceva mai mult: noi vom fi schimbați în chipul Domnului Isus pe care îl privim azi. După ce vom fi dormit câțva timp, ne vom deștepta și vom fi asemenea unor oglinzi care vor răsfrânge frumusețea Domnului. Credința îl privește pe Dumnezeu și această privire îl schimbă pe cel credincios. Inima primește astfel chipul Domnului Isus până în adâncurile ei, și însușirile Domnului Isus se întipăresc încet, încet în inimă. Aceasta înseamnă satisfacție. Să privești la Dumnezeu și să fii făcut asemenea Lui. Ce am putea dori mai mult? Încredințarea lui David arătată în versetul de la început, ajunge să fie pentru noi prin Duhul Sfânt, chiar făgăduința Domnului. Eu cred și aștept.

4 octombrie

CEL MAI PUTERNIC MAGNET

Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage la Mine pe toți oamenii.

Ioan 12.32

Voi, care lucrați pentru Dumnezeu, prindeți curaj. Vă temeți poate că nu îi veți putea atrage la El pe cei ce ascultă. Vestiți un Mântuitor răstignit pe cruce, înviat și apoi înălțat la cer; aici se găsește cea mai mare atracție care ar putea fi arătată. Cine v-a atras pe voi la Domnul Cristos, dacă nu chiar Cristos însuși? Cine vă atrage acum la El, dacă nu persoana Sa binecuvântată? Dacă ați fost atrași la credință prin orice altceva, în curând vă veți depărta de ea. Însă Domnul Isus v-a ținut și vă va ține la credință până la sfârșit. De ce să vă îndoiiți de puterea Sa când este vorba să fie atrași și alții la El? Mergeți în Numele Domnului Isus la cei care resping încă harul și veți vedea dacă El nu-i va atrage și pe ei.

Nici o categorie de oameni nu este în afara acestei puteri de atracție. Tineri și bătrâni, săraci și bogați, neștiutori sau învățați, urâcioși sau amabili, toți vor simți această putere care atrage. Domnul Isus este singurul magnet. Să nu ne gândim la nimic altceva. Muzica nu va atrage către Isus, nici elocvența, nici logica, ceremoniile ori zgomotul. Isus însuși trebuie să îi atragă pe oameni la Sine; și El e destoinic să lucreze în fiecare caz. Nu vă lăsați înșelați de spiritul vremii; ci, ca lucrători pentru

Domnul, să lucrați chiar în felul Lui și să folosiți chiar mijloacele Lui. Atrageți la Cristos, atrageți prin Cristos, și Cristos vă atrage prin voi.

5 octombrie

LA DISPOZIȚIA LUI DUMNEZEU

Rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare, ca o rouă care vine de la Domnul, ca ploaia mărunță de iarnă, care nu se bizuiesc pe oameni și nu atârnă de copiii oamenilor.

Mica 5.7

Dacă acest lucru este adevărat pentru poporul Israel, cu cât mai mult este adevărat pentru Israelul duhovnicesc, pentru poporul credincios al lui Dumnezeu. Când sfinții sunt ceea ce trebuie să fie, ei sunt o binecuvântare neprețuită printre cei ce-i înconjoară.

Ei sunt ca roua, căci într-un chip duios și fără constrângere, ei îi răcoresc pe cei din jurul lor. În tăcere, în liniște, dar cu multă seriozitate, ei fac o slujbă în folosul lor și ajută la bucuria lor, la viața lor și la creșterea lor. Asemănători cu rouă care coboară proaspătă și răcoroasă din cer și strălucește ca niște diamante în bătaia soarelui, copiii harului îi înconjoară pe cei slabi și pe cei mici până când fiecare fir de iarbă își primește picătura sa de rouă. Mici ca persoane, ei sunt de ajuns când sunt uniți, pentru lucrările de iubire pe care Domnul le împlinește prin ei. Micile picături de rouă, prin mulțimea lor, pot să ude câmpii întinse. Să fim și noi ca această rouă! Copiii lui Dumnezeu sunt de asemenea ca o ploaie care vine la porunca Domnului, fără încuviințarea și fără autorizația omului. Ei lucrează totdeauna în vederea binelui pentru toți, fie că oamenii doresc sau nu, și nu le cer învoirea, așa cum nici ploaia nu le cere; ei nu atârnă decât de Dumnezeu. Doamne, fă-mă și pe mine, gata și liber pentru slujba Ta, peste tot unde îmi stabilești Tu locul.

6 octombrie

FELUL ÎN CARE SUNTEM CĂLĂUZIȚI

Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.

Ioan 16.13

Adevărul este ca o peșteră foarte mare în care noi dorim să intrăm, dar pe care nu suntem în stare s-o traversăm singuri. Ea este clară și luminoasă la intrare, dar dacă voim să pătrundem mai departe și să cercetăm ascunzișurile ei, ne trebuie o călăuză,

fără de care ne putem pierde. Duhul Sfânt care cunoaște foarte bine tot adevărul, el este această călăuză, este rânduit să îl conducă pe orice credincios adevărat, atât de departe cât poate el pricepe, să-l ducă dintr-o încăpere în alta ca să învețe să cunoască lucrurile adânci ale lui Dumnezeu și sa-i descopere toate lucrurile ascunse.

Ce mare făgăduință pentru sufletul care cercetează smerit! Noi dorim să cunoaștem adevărul și să ne adâncim în el. Ne dăm seama că suntem supuși greșelii și că avem nevoie grabnică să fim călăuziți. Să ne bucurăm dar de faptul că Duhul Sfânt a venit să rămână cu noi. El vrea să ne slujească de călăuză și noi primim cu bucurie călăuzirea Lui. Dorim „tot adevărul”, ca să nu ne clătinăm în vreo parte. Să nu nesocotim nici o fărâmă din descoperirea Duhului Sfânt, ca să nu pierdem o binecuvântare și să cădem în păcat. Duhul lui Dumnezeu ne-a fost dat ca să ne călăuzească în tot adevărul și ca noi, cu inimile supuse, să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să-i urmăm îndrumările.

7 octombrie

TOTDEAUNA ÎNTÂI LA ADUNARE

El merge înaintea voastră în Galilea; acolo îl veți vedea, cum v-a spus.

Marcu 16.7

Acolo unde a spus El să vină ucenicii, acolo trebuiau să-L găsească la timpul hotărât. Domnul Isus își ține cuvântul dat. Dacă El ne făgăduiește că ne va primi la tronul harului Său sau în adunarea ucenicilor Săi, putem fi siguri că acolo îl vom întâlni. Noi, la rândul nostru putem să lipsim de la întâlnirea cu El din cauza leneviei noastre sau a necredinței noastre, dar El nu va lipsi niciodată. „Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu de față”, a zis El. El n-a zis „voi fi de față”, ci „sunt și Eu de față”.

Domnul Isus vine cel dintâi la întâlnire: „El merge înaintea voastră”. Inima Lui și bucuria Lui sunt poporul Lui; de aceea El nu întârzie niciodată să vină la întâlnire cu cei credincioși, întotdeauna El ne ia înainte.

El Se descoperă aceluia care-I urmează. „Acolo îl veți vedea.” Ce vedere binecuvântată! Noi nu ținem deloc să îi vedem chiar pe cei mai mari oameni, ci să-L vedem pe El! Asta înseamnă să te umpli de bucurie și de pace. Și noi îl vom vedea, căci El făgăduiește să vină la cei care cred în El și să li Se arate lor. Fii sigur că așa va face și cu tine, căci El lucrează întotdeauna după făgăduința „Cum v-a spus”. Agață-te dar de acest cuvânt și fii sigur că până la sfârșit El va lucra pentru tine, „așa cum ți-a spus”.

8 octombrie

NICIODATĂ SINGUR

Nu te voi mai numi Părăsită.

Isaia 62.4

”Părăsită” este un cuvânt trist, care sună ca un clopot de moarte. Este amintirea celor mai adânci dureri și vestirea mai dinainte a neazurilor celor mai grele. O prăpastie de nenorociri vedem înaintea noastră când auzim acest cuvânt: “Părăsit”. Părăsit de cineva care urăște fericirea ta! Părăsit de un prieten încercat în care aveai încredere! Părăsit de cineva apropiat, de care erai legat prin iubire! Părăsit de tată și de mamă! Părăsit de toți! Grozavă nenorocire; și totuși ea poate să fie îndurată cu răbdare, dacă Dumnezeu ne ocrotește.

Dar ce trebuie să se întâmple pentru a te simți părăsit de Dumnezeu? Gândiți-vă la strigătul acela al Domnului Isus, mai amar decât orice: “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Am gustat noi într-o anumită măsură, amărăciunea și veninul cuprinse în acest cuvânt: “Părăsit”? Dacă așa s-a întâmplat cu noi, să rugăm stăruitor pe Domnul să nu mai vină peste noi această stare de tristețe și să nu mai cădem niciodată într-un întuneric așa de grozav. În răutatea lor, oamenii au strigat în fața unui sfânt al lui Dumnezeu: “L-a părăsit Dumnezeu; urmăriți-l puneți mâna pe el” (Ps. 70.11). Dar ei se înșală totdeauna, căci Dumnezeu silește pe vrăjmașii noștri să-și ia înapoi vorbele sau chiar să tacă.

Cu totul deosebită este însă această numire: “Plăcerea Mea este în ea”. Este bucuria care vine după lacrimi. Cei ce au crezut că sînt părăsiți, să asculte dar aceste cuvinte ale Domnului: “Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”!

9 octombrie

CE SFINȚEȘTE DARURILE NOASTRE?

Apoi preotul să ungă cu sânge coamele altarului pentru tămâia mirositoare, înaintea Domnului.

Levitic 4.7

Altarul pentru tămâia mirositoare este locul unde sfinții aduc înaintea lui Dumnezeu, rugăciunile și laudele lor, și este de folos să ne gândim că acest altar a fost stropit cu

sângele jertfei celei mari. Această stropire face ca rugăciunile noastre să fie primite de Dumnezeu. El vede sângele Fiului Său și primește prinoasele noastre.

Să privim țință cu ochii noștri sângele acestei jertfe, singura jertfă care este adusă pentru păcatele noastre. Păcatul se ascunde chiar și în lucrurile noastre sfinte și nici căința noastră, nici credința noastră, nici rugăciunea și nici faptele noastre bune, n-ar fi primite de Dumnezeu, fără acest sânge al jertfei de ispășire. Mulți râd și se supără când aud de acest "sânge"; dar acest sânge este temelgia mângâierii noastre și nădejdea noastră. Acest sânge fiind uns pe coarnele altarului este mai ușor de văzut când ne apropiem de Dumnezeu. Sângele dă putere rugăciunii, de aceea el este pus pe coarnele altarului, coarnele fiind semnul puterii. El este "înaintea Domnului" și trebuie să fie și înaintea noastră. El este deja pe altar, înainte ca să aducem noi tămâia, adică rugăciunile noastre; sângele este acolo ca să sfințească jertfele și darurile noastre. Să ne rugăm dar cu încredere, pentru că jertfa fără cusur a fost adusă în persoana Domnului Cristos, ea a fost primită de Tatăl, sângele a intrat dincolo de perdeaua dinăuntru și rugăciunile făcute cu credință sunt o mireasmă de bun miros pentru Domnul.

10 octombrie

UȘA DESCHISĂ A PĂRTĂȘIEI

Iată, ți-am pus în față o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide.

Apocalipsa 3.8

Sfinții care rămân credincioși adevărului lui Dumnezeu au o poartă deschisă înaintea lor. Suflete al meu, tu te-ai hotărât să trăiești adevărurile pe care Domnul ți le-a descoperit din Cuvântul Său; de aceea înaintea ta stă această ușă deschisă. Eu voi intra întâi pe ușa legăturii cu Dumnezeu. Cine se va împotrivi? Domnul Isus a șters păcatul meu și mi-a dat neprihănirea Lui, care îmi îngăduie să intru liber la Tronul Harului. Doamne, eu fac acest lucru prin harul Tău.

Înaintea mea mai este deschisă încă o ușă, pentru tainele Cuvântului. Eu voi intra în lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Alegerea, unirea cu Domnul Cristos, a doua venire, toate acestea sunt în fața mea și mă bucur de ele. Nici fângăduințele, nici învățătura dumnezeiască nu-mi sunt ascunse.

O altă ușă se deschide pentru mine în slujirea ascunsă în rugăciune și în lucrarea din afară. Dumnezeu mă va asculta, Dumnezeu mă va folosi. El îmi deschide calea pentru legătura frățescă, legătura mea zilnică cu sfinții Săi. Dacă ar căuta cineva să-mi închidă ușa sau să mă dea afară, ar fi în zadar. În sfârșit, în curând mi se va

deschide o ușă în cer; ușa de mângăritar va fi ușa pe care voi intra ca să merg până la Mântuitorul și împăratul meu și voi fi cu Dumnezeu toată veșnicia.

11 octombrie

LIBER SĂ UMBLI

Îi voi întări în Domnul și vor umbla în Numele Lui, zice Domnul.

Zaharia 10.12

Aceasta este o mângâiere pentru credincioșii bolnavi. Ei se simt slabi și se tem că nu vor putea să se scoale niciodată din patul în care zac în îndoială și teamă. Dar Doctorul Cel Mare poate să înlăture boala și să îndepărteze slăbiciunea pe care o produce boala. El îi va întări pe cei slabi, și-i va întări „în Domnul”. Este mai bine ca tăria noastră să fie în Dumnezeu, decât în noi înșine. Tăria în noi înșine este mărginită și ne duce la îngâmfare; în Dumnezeu, tăria n-are margini, căci ea vine din legătura cu viața din Dumnezeu.

Când credinciosul primește putere de sus, atunci el o folosește cum trebuie. El umblă și lucrează în numele Domnului. Ce bucurie, când poți să umbli după o boală lungă; ce plăcere să fii sănătos în Domnul după un timp de adormire. Domnul dă poporului Său această slobozenie de a se mișca, de a umbla, o umblare plină de bucurie și întăritoare. El face din noi oameni deosebiți, nobili; noi nu mai suntem robi care nu cunosc nici o odihnă, lipsiți de orice bucurie, ci El ne face slobozi ca să putem să străbatem în voie toată țara lui Emanuel. Așa dar, inima mea, încetează de a mai fi tristă și bolnavă. Domnul Isus te cheamă să fii tare în El, să umbli cu Dumnezeu, într-o sfântă adorare a Persoanei Sale.

12 octombrie

SEMNULE LEGĂMÂNTULUI HARULUI

Domnul Dumnezeuul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale și vei iubi pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești.

Deuteronom 30.6

Vedem aici care este adevărata tăiere împrejur.

Cel ce face această lucrare este „Domnul, Dumnezeuul tău”. Numai El poate să lucreze cu izbândă în inima noastră și s-o dezbrace de tot ce este fire veche și întinăciune. Să ne facă pe noi să-L iubim pe Dumnezeu din toată inima noastră și cu tot sufletul nostru, este o minune a harului, pe care numai Duhul Sfânt poate s-o

lucreze. Pentru aceasta să privim numai la Domnul și să nu fim niciodată mulțumiți când vom face altfel. Această tăiere împrejur nu se face în carne, ci în duh. Ea este semnul cel mai însemnat din legământul harului. Dragostea lui Dumnezeu este semnul care nu se poate șterge, pe care El l-a dat poporului ales. Prin această pecete sfântă, este întărită alegerea celui credincios. Încredințarea noastră nu trebuie să se sprijinească pe o slujbă dinafară; ea trebuie să fie întărită prin pecetea pe care o aplică Duhul Sfânt pe inima noastră.

Și Dumnezeu vrea să facă acest lucru cu tine „pentru ca tu să trăiești”. Umblarea după lucrurile firii pământești aduce moartea. Prin biruința asupra firii pământești găsim viață și pace. Dacă umblăm după îndemnurile Duhului, vom trăi. Domnul Dumnezeu nostru să ducă la bun sfârșit lucrarea harului începută în noi, astfel ca noi să putem să trăim pentru Domnul în înțelesul cel mai înalt și cel mai complet al cuvântului.

13 octombrie

DACĂ, ȘI O ÎNTREITĂ PROMISIUNE

Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea și se va abate de la căile lui rele, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.

2 Cronici 7.14

Noi care chemăm Numele Domnului, putem să ne rătăcim și noi. Dar ce har din partea Dumnezeului nostru că El este gata să ne ierte. Dacă am rătăcit, să alergăm la tronul harului ca să căpătăm iertarea.

Dar mai întâi trebuie să ne smerim. Nu trebuie să fim smeriți pentru faptul că mai putem păcătui, după ce am primit atâtea binecuvântări prin dragostea Lui? Doamne, ne plecăm în țărână în fața Ta, căci îți mărturisim necredința și vina noastră. Oh, grozăvie a păcatului! Grozăvie de șapte ori mai mare din partea ființelor pe care El le-a favorizat atât!

Să ne rugăm ca să căpătăm har și să fim curățați și izbăviți de puterea păcatului. Doamne, ascultă-ne și astăzi și nu lepăda strigătul nostru!

În rugăciunea noastră, să căutăm fața Domnului, dacă El ne-a lepădat din cauza greșelilor noastre și să-L rugăm stăruitor să vină din nou la noi. Doamne, privește-ne prin Fiul Tău Isus și iută-te din nou cu plăcere la slujitorii Tăi.

Totodată să ne abatem de la rău; Dumnezeu nu poate să se întoarcă spre noi decât atunci când noi ne vom întoarce de la păcat.

Și abia atunci vom primi întreita asigurare de a fi ascultați, iertați și vindecați. Tatăl nostru, dă-ne aceste haruri, pentru dragostea Domnului Isus!

14 octombrie

NICIODATĂ RUȘINAT

De aceea, pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.

Matei 10.32

Frumoasă făgăduință! Este o bucurie pentru mine să Îl mărturisesc pe Mântuitorul meu. Oricare ar fi fost greșelile mele, nu mă rușinez de Domnul Isus și nu mă tem să mărturisesc credința mea în jertfa Lui. Doamne, eu nu ascund deloc neprihănirea Ta în inima mea.

Ce urmare plăcută îmi făgăduiește versetul de mai sus, dacă eu Îl mărturisesc pe Domnul Isus. Prietenii mei mă părăsesc, vrăjmașii mei se bucură de înfrângerile mele, dar Domnul nu îl va tăgădui niciodată pe slujitorul Său. Chiar de aici de pe pământ, Stăpânul meu recunoaște că sunt al Lui și-mi arată semnele dragostei Sale. Dar va veni o zi când eu va trebui să mă înfățișez înaintea împăratului. Ce bucurie pentru mine să știu că Domnul Isus mă va legitima, zicând: „Acest om a crezut cu adevărat în Mine; el s-a învoit să primească batjocuri pentru Mine; îl recunosc că este al Meu.” Un om care a apărat pricina împăratului său, poate să fie înălțat de mâna Sa și să fie încărcat cu onoruri. Dar aceasta este prea puțin față de slava nespuse de mare de a fi recunoscut chiar de față cu Domnul Isus, împăratul ceresc. Oh, să nu mă rușinez niciodată de Mântuitorul meu! Și niciodată slăbiciunea mea să nu mă facă să mă mulțumesc cu liniștea unui om fricos sau cu un compromis cu lumea. Să mă rușinez eu să-L mărturisesc pe Acela care făgăduiește că și El mă va mărturisi la rândul Său?

15 octombrie

SUSȚINUȚI PRIN MÂNCARE

După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.

Ioan 6.57

Numai pe temeiul unirii noastre cu Fiul lui Dumnezeu trăim. După cum Omul-Dumnezeu și Mijlocitorul Isus Cristos trăiește prin Tatăl, care L-a trimis și care există prin El însuși, tot așa și noi înșine trăim prin acest Mântuitor, care ne-a înviat.

Cristos este și Izvorul vieții noastre, obârșia vieții noastre și Susținătorul vieții noastre. Și după cum viața trupului nostru este întreținută prin hrana trupească, tot așa și viața noastră duhovnicească este întreținută prin hrana duhovnicească, care este Domnul Isus. Ceea ce ne face să trăim nu este viața Sa, nici moartea Sa, nici lucrarea, nici cuvintele Sale, ci este El însuși, în care sunt cuprinse toate lucrurile. Noi ne hrănim cu însuși Domnul Isus.

Acest lucru se întâmplă nu numai când luăm Cina Domnului, ci și atunci când ne gândim la El, când credem în El cu o credință care ni-L însușește, când îl lăsăm să ne pătrundă cu dragostea Sa, și-L primim în noi prin puterea vieții lăuntrice. Noi știm ce înseamnă să ne hrănim cu Domnul Isus, dar nu suntem în stare să lămurim acest lucru. Lucrul cel mai sigur și mai bun este să ne hrănim cât mai mult cu El. Suntem chemați să ne hrănim din belșug și vom fi foarte câștigați dacă facem din El pâinea noastră și băutura noastră.

Îți mulțumesc, Doamne, că ceea ce este o nevoie pentru viața mea lăuntrică, adică să mă hrănesc cu Tine, este totodată și cea mai mare desfătare a mea; și eu mă hrănesc cu Tine în acest moment.

16 octombrie

UNA CU CRISTOS ISUS

Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

Ioan 14.19

Viața celor credincioși este tot așa de sigură ca și aceea a Domnului Isus însuși. După cum este sigur că trăiește Capul, tot atât de sigur este că trăiesc și mădulele. Dacă Isus n-a înviat din morți, atunci noi suntem morți în păcatele noastre; dar fiindcă El a înviat, credincioșii sunt înviați în El. Moartea Lui a dat la o parte înfrângerea noastră de către cel Rău și a rupt legăturile morții. Învierea Lui înseamnă neprihănirea noastră și ne spune: „Tu ești iertat. Domnul a șters păcatul tău; tu nu vei muri”.

Domnul Isus a făcut viața alor Săi tot așa de veșnică cum este a Lui. Cum ar putea să moară ei, atâta vreme cât El trăiește, știind că ei sunt una cu El? Fiindcă El nu poate să moară, căci moartea nu are nici o putere asupra Lui, ei nu se vor mai întoarce în mormântul vechilor lor păcate, ci vor trăi o viață nouă pentru Mântuitorul lor. Credinciosule care ești sub lovitura vreunei mari ispite și care te temi că ai să fii zdrobit de mâna vrăjmașului tău, stai liniștit; tu nu poți pierde viața ta duhovnicească, pentru că ea este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. Tu nu te îndoiești de nemurirea Mântuitorului tău; și dacă este

asa, nici nu te gândești că El are să te lase să pieri, pentru că ești din aceeași tulpină cu El. Temelia vieții tale este viața Lui. De aceea sprijinește-te pe Mântuitorul tău viu.

17 octombrie

TEAMĂ SFÂNTĂ

Cine se teme de poruncă este răsplătit.

Proverbe 13.13

O temere sfântă de Cuvântul lui Dumnezeu este ca și cum ți-ai depune banii la bancă, cu o dobândă mare. Oamenii se socotesc mai înțelepți decât Cuvântul lui Dumnezeu și-și îngăduie să-L judece. „Eu nu am lucrat astfel din temere de Domnul.” Noi socotim însă cartea lui Dumnezeu fără greșală și prin ascultarea noastră dovedim că o prețuim. Acest Cuvânt nu ne produce groaza, ci ne dă o temere de fii, care îndeamnă pe copii să nu supere pe părinți. Nu ne temem de pedepsele lui, pentru că ne temem de poruncile lui.

Temerea de Cuvântul lui Dumnezeu ne dă odihna smereniei, care este mult mai bună decât nepăsarea mândriei. Temerea aceasta ajunge să fie pentru noi o călăuză în toate mișcările noastre, un imbold ca să urcăm pe înălțimi și o frână când coborâm. Feriți de rău și călăuziți pe calea neprihănirii prin ascultarea de învățătura Cuvântului, căpătăm un cuget liniștit, scăparea de orice teamă și siguranța că suntem plăcuți lui Dumnezeu; avem, într-un cuvânt, cerul pe pământ. Cei nelegiuți pot să rădă de prețuirea pe care noi o dăm Cuvântului lui Dumnezeu, dar noi nu luăm seama la acest lucru. Prețul chemării noastre cerești este pentru noi o mare mângâiere și răsplata legată de ascultarea noastră ne face să nu ținem seamă de disprețul celor răi.

18 octombrie

LACRIMI, APOI SECERIȘ PLIN DE BUCURIE

Cei ce seamănă cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie.

Psalmul 126.5

Anotimpul ploios este prielnic pentru semănături, pe când un pământ prea uscat nu este bun. Sămânța semănată cu lacrimi și cu mare grijă și mari suferințe, va crește cu atât mai repede, și sarea lacrimilor îi va da o putere care o va păzi de stricăciune. Adevărul spus cu multă seriozitate are putere de două ori mai mare. Deci în loc să oprim semănăturile din cauza necazurilor, să dublăm eforturile noastre, căci acesta este timpul potrivit.

Sămânța cerească nu poate să fie aruncată cu ușurătate și veselie. Dacă o întristare și o îngrijorare adâncă pentru suflete însoțesc învățătura sfântă, acestea sunt mai de folos decât tot ce s-ar spune cu ușurătate. Am auzit vorbindu-se de oameni care plecau la război cu inima veselă, și care au fost învinși; la fel se întâmplă în general cu aceia care seamănă Cuvântul în felul acesta.

Nu te neliniști deci dacă semeni plângând, ci continua să răspândești sămânța, căci tu ai făgăduința că te vei întoarce strigând de bucurie. Iar curând vei secera, văzând tu însuși rodul osteneții tale. Recolta va fi așa de bogată și bucuria ta se va revărsa așa de mult, că te va despăgubi mai mult decât un cules a cărui lucrare nu te-a costat nimic. Dacă în ochii tăi strălucesc lacrimi argintii, gândește-te la secerișul auriu. Îndură cu curaj încercările și dezamăgirile; ziua în care vei vedea snopii tăi, va fi pentru tine o zi de răsplată deplină.

19 octombrie

PEDEAPSĂ CONTROLATĂ

...Te voi pedepsi cu dreptate...

Ieremia 30.11

A nu fi pedepsit niciodată, n-ar fi un semn bun; din partea Lui Dumnezeu, aceasta ar însemna: „S-a alipit de idoli, lăsați-l în pace”. Dar Dumnezeu nu vrea ca aceasta să fie partea noastră. O propășire neîntreruptă a celui credincios este un lucru de care ar trebui să ne speriem și să ne cutremurăm. Pe toți aceia pe care Dumnezeu îi iubește cu duioșie, îi mustră și îi pedepsește; pe aceia care nu au nici un preț înaintea Lui, îi lasă să se îngrașe în voie, ca boii sortiți pentru măcelărie. Dar, în dragostea Sa, Tatăl nostru ceresc folosește nuiaua pentru copiii Săi.

Totuși trebuie să luăm seama că pedeapsa este „cu măsură”, pentru îndreptare. Dragostea Tatălui ți s-a dat fără măsură, dar pedeapsa Sa este măsurată cu grijă. Un om nu putea să primească, după legea veche evreiască decât „patruzeci de lovituri fără una”; aceasta îi sileau pe cei ce pedepseau, să numere exact și să pună hotar suferinței. Tot așa pentru oricare mădular din poporul celor credincioși, fiecare lovitură este numărată. Asta este măsura înțelepciunii, măsura simpatiei, măsura dragostei care rânduiește pedeapsa noastră. Departe de noi gândul de a ne răzvrăti împotriva rânduiei dumnezeiești. Doamne, dacă Tu ești lângă mine ca să numeri picăturile amare din paharul suferințelor mele, voi lua acest pahar cu bucurie din mâna Ta, îl voi bea după îndemnurile Tale sfinte și voi zice: „Facă-se voia Ta”. Eu am încredere în Tine, Tatăl meu, căci Tu știi ce este bun pentru copilul Tău.

20 octombrie

DE ORICE PĂCAT

...El va mântui poporul Lui de păcatele sale.

Matei 1.21

Doamne, mântuiește-mă de păcatele mele. Numele Tău, Isus, îmi dă îndrăzneală să mă rog astfel. Izbăvește-mă de păcatele mele vechi, de teamă să nu mă înlănțuiască din nou. Izbăvește-mă de metehnele mele firești, ca să nu ajung robul slăbiciunii mele. Izbăvește-mă de păcatele pe care le am mereu sub ochi și fă ca ele să-mi producă o scârbă din ce în ce mai mare. Curăță-mă de păcatele făcute din greșeală, păcate pe care nu le cunosc din lipsă de lumină. Izbăvește-mă ca să nu fiu luat de păcat prin surprindere și să nu fiu niciodată dus de vreo ispită venită pe neașteptate. Izbăvește-mă, Doamne, de orice păcat. Fă ca nici o nelegiuire să nu stăpânească peste mine!

Numai Tu poți să faci acest lucru. Eu nu pot să zdrobesc lanțurile mele, nici să înving pe vrăjmașii mei. Tu cunoști păcatul, pentru că ai purtat povara păcatelor noastre. Tu știi cum să mă păzești în timpul luptei. Tu poți să mă păzești ca să nu păcătuiesc și să mă curățezi când am păcătuit. Aceasta este făgăduința cuprinsă chiar în Numele Tău și eu Te rog să împlinești în fiecare zi cu mine această prorocie. Să nu mă lași să mă plec vreodată în fața firii mele păcătoase, nici în fața mândriei mele, nici în fața deznădejdiei sau a vreunui rău. Du-mă, Te rog, în sfințirea vieții, pentru ca numele Tău, Isus, să fie slăvit cu putere în mine.

21 octombrie

TABLA ÎNMULȚIRII A LUI DUMNEZEU

Cel mai mic se va face o mie, și cel mai neînsemnat un neam puternic. Eu, Domnul, voi grăbi aceste lucruri la vremea lor.

Isaia 60.22

Lucrările pentru Domnul încep adesea prin lucruri mici și din pricina aceasta parcă n-au valoare. În slăbiciune se face educația credinței, care îl apropie pe om de Dumnezeu și aduce slavă numelui Său. Sămânța de muștar este cea mai mică dintre toate semințele; dar ea dă naștere unui pom mare care adăpostește multe păsări pe ramurile sale. Să începem cu unul, „cu cel mai mic” și poate acesta se va face o mie. Domnul Și-a arătat mărimea în ziua înmulțirii pâinilor și de câte ori a repetat El aceasta cu fiecare din slujitorii Săi în parte: „Eu te voi înmulți!” Încredeți-vă în Dumnezeu, voi care nu sunteți decât unul sau doi; El este în mijlocul vostru, dacă voi v-ați adunat în numele Lui.

Cu toate că „cel mic” este de disprețuit în ochii acelor care privesc la putere, la număr, la mărime, acesta poate fi sămânța unui neam mare la număr. La început nu se vede strălucind pe cer decât o singură stea, și curând după aceea întreg cerul se acopere de nenumărate stele luminoase.

Să nu ne mai gândim că această făgăduință de înmulțire trebuie să fie cine știe cât de târziu, căci Dumnezeu zice: „Eu voi grăbi aceste lucruri la timpul lor”, fără graba care ar aduce o îndeplinire mai timpurie, ci la timpul lor și fără întârziere. Când Domnul Se grăbește, iuțea cu care lucrează este plină de slavă.

22 octombrie

A PLEDA PE BAZA PROPRIEI LUI PROMISIUNI

**Binecuvântează dar casa robului Tău, ca să dăinuiască pe vecie înaintea Ta!
Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit și prin binecuvântarea Ta, casa
robului Tău va fi binecuvântată pe vecie.**

2 Samuel 7.29

David se sprijină pe o făgăduință a lui Dumnezeu și ne dă și nouă în felul acesta o lecție dublă și anume: tot ce a spus Dumnezeu este adevărat. Și noi putem să ne folosim de cuvintele Sale și să I le aducem înaintea la nevoie.

Ce bine este că putem să aducem înaintea lui Dumnezeu, chiar cuvintele Lui. Este de mare preț faptul că putem să sprijinim cererile noastre chiar pe cuvintele Lui.

Noi ne rugăm lui Dumnezeu nu pentru că ne îndoim, ci pentru că noi credem. Rugăciunea fără credință este ceva nepotrivit pentru copiii lui Dumnezeu. Nu, Doamne, noi nu ne îndoim de cuvintele Tale și credem că fiecare cuvânt al Tău este o temelie foarte tare pentru cea mai cutezătoare nădejde. Noi venim la Tine și-ți spunem: „Fă cum ai spus”. Binecuvântează casa slujitorului Tău; vindecă-i pe bolnavii noștri; izbăvește-i pe cei ce se clatină din mijlocul nostru; adu înapoi pe cei ce se rătăcesc; întărește-i pe cei ce se tem de Tine. Doamne, dă-ne hrană și îmbrăcăminte după cuvântul Tău; binecuvântează lucrarea mâinilor noastre, ca să facem cunoscută Evanghelia celor din jurul nostru. Fă din slugile noastre slujitori ai Tăi, din copiii noștri copii ai Tăi, fă ca binecuvântarea Ta să se întindă și peste cei ce vor veni după noi și atâta vreme cât vreun urmaș al nostru va fi pe pământ, el să-ți rămână credincios.

23 octombrie

SECKERIȘUL LUMINII, BUCURIA

Lumina este semănată pentru cel neprihănit și bucuria pentru cei cu inima curată.

Psalmul 97.11

Neprihănirea poate să-I coste pe cel care o urmărește în orice împrejurare, dar până la urmă se sfârșește printr-o răsplătire care este un mare câștig. O viață sfântă este o sămânță; multă sămânță este răspândită și este îngropată în pământ, dar nu este complet pierdută. Noi greșim dacă așteptăm o recoltă imediată, dar greșeala este firească, căci este imposibil ca să acoperi lumina. Totuși „lumina este semănată”, spune versetul de mai sus. Aici ea este ascunsă; nimeni nu poate s-o vadă, dar ea este semănată. Într-o zi suntem siguri că ea se va arăta.

Noi suntem deplin încredințați că Domnul a pregătit un seceriș pentru semănătorii care răspândesc lumina, seceriș în care va culege fiecare pentru el însuși. Atunci va urma pentru el o ușurare; un snop de bucurie pentru fiecare sămânță de lumină. Căci inima lor era neprihănită înaintea lui Dumnezeu, chiar dacă oamenii nu aveau încredere în ei și-i opreau să semene lumina. Ei au încă de așteptat roada de preț a pământului; dar lumina este semănată și Domnul le pregătește un seceriș de bucurii. Îndrăzniți, fraților, să semănăm fără grabă, stăpânindu-ne inimile cu răbdare și în curând ele vor avea bucurie și lumină.

24 octombrie

STABILITATE DUMNEZEIASCĂ

Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu voi fi cu tine ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul.

Ieremia 15.20

Stăruința în temerea de Dumnezeu și credința în El îl face pe un om ca un zid de oțel pe care nimeni nu poate să-l dărâme. Numai Domnul poate să facă astfel de oameni: și aceștia sunt necesari și în Biserică și-n lume, și mai ales pentru vestirea Evangheliei.

Pe acești oameni ai neprihănitii care nu se împacă niciodată cu păcatul, oamenii decăzuți din vremea noastră îi vor prigoni cu furie. Nimic nu îl înfurie mai tare pe Satana și ceata lui, decât hotărârea de a rămâne în neprihănire. După cum o armată vrăjmașă înconjoară un loc întărit, tot așa oamenii atacă tăria sfântă a unui om hotărât. Dar ei nu îi vor birui nicidecum pe aceia pe care Dumnezeu i-a încins cu puterea Sa. Asupra celor slabi care sunt luați de orice vânt de învățătură, este de ajuns să sufle un vânt și aceștia se duc; dar aceia care sunt întemeiați pe învățătura

harului, au o putere care-i face să rămână tari ca stâncile în mijlocul mării înfuriate. De unde vine această tărie? „Eu sunt cu tine” zice Domnul: iată explicația. Domnul știe să izbăvească sufletele credincioase de loviturile vrăjmașilor lor. Oștiri întregi pot să ne înconjoare, dar Domnul oștirilor este cu noi. Noi nu vom da înapoi nici o centimă, căci Domnul ne ține pe poziția noastră și cu El vom rămâne totdeauna pe această poziție.

25 octombrie

MAI ÎNTÂI DUMNEZEU, APOI CELELALTE

Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra.

Matei 6.33

Cum începe Biblia? „La început Dumnezeu. Așa să fie și-n viața noastră. Căutați din tot sufletul vostru mai întâi și înainte de toate împărăția lui Dumnezeu ca un loc deosebit pentru voi, și neprihănirea Lui care este caracterul vieții voastre. Celelalte vi se vor da de Domnul însuși, fără ca voi să vă îngrijiți de ele. Tot ce este de trebuință pentru această viață și pentru evlavie, vi se va da pe deasupra.

Ce făgăduință minunată! Hrana, îmbrăcăminte, locuință și tot ce trebuie, Dumnezeu Se obligă să vă dea, dacă voi îl căutați numai pe El. Ocupați-vă voi de lucrările lui Dumnezeu și El Se va ocupa de nevoile voastre. Când cumpărați o marfa de valoare, hârtia de împachetat și sfoara de legat vă sunt date fără plată, adică pe deasupra. Tot așa, când urmărim lucrurile din împărăția lui Dumnezeu, primim ajutoare pământești. Domnul nu îl va lăsa să sufere de foame pe acela care este moștenitor al Său. El nu îl va lăsa gol pe acela al cărui suflet este îmbrăcat în neprihănirea lui Dumnezeu. Să îndepărtăm deci de la noi orice grijă care ne roade și să nu avem altă grijă decât să-L căutăm pe Domnul. Zgârcenia este sărăcie și orice îngrijorare este mizerie; încrederea în Dumnezeu este o bogăție, iar asemănarea noastră cu El este o moștenire cerească. Doamne, eu Te caut pe Tine: Lasă-Te găsit de mine.

26 octombrie

DIN CAUZA NOASTRĂ

Dar zilele acestea vor fi scurtate din pricina celor aleși.

Matei 24.22

Din dragoste pentru copiii Săi, Domnul nu mai face unele judecăți, iar pe altele le scurtează. În necazul cel mare, focul ar distruge totul, dacă Domnul nu ar potoli

flăcările, din cauza celor aleși. Astfel El îi izbăvește pe cei aleși din dragoste pentru Domnul Isus, și scapă omenirea din dragoste pentru cei aleși.

Ce cinste pentru sfinții Săi! Cu ce grijă ar trebui să folosească ei această influență pe lângă Domnul! Căci El va asculta rugăciunile lor pentru cei păcătoși și va binecuvânta strădania lor pentru a-i aduce la mântuire. El binecuvântează pe cei credincioși, pentru ca la rândul lor aceștia să ajungă o binecuvântare pentru cei ce n-au venit la credință. Mulți păcătoși care trăiesc, sfârșesc prin a deveni credincioși din pricina rugăciunilor unei mame, a unei femei sau a unei fiice, rugăciuni la care Domnul ia aminte.

Am folosit noi această putere minunată a rugăciunii, pe care Domnul ne-a dat-o? Ne rugăm noi pentru orașul nostru, pentru țara noastră și pentru generația noastră? În timpuri de război, de foamete, de epidemie, suntem noi niște mijlocitori, pentru ca aceste zile să fie scurtate? Plângem noi înaintea lui Dumnezeu, la revărsarea necredinței, a rătăcirii și a destrăbălării? Rugăm noi fierbinte pe Domnul să scurteze domnia păcatului, grăbind venirea Lui în slavă? Să ne așezăm în genunchi, să ne rugăm și să nu încetăm, până când Domnul Cristos va apărea pe norii cerului.

27 octombrie

SLUJBA LUI, FAȚA LUI, NUMELE LUI

Robii Lui îi vor sluji. Ei vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pe frunțile lor.

Apocalipsa 22.3-4

Trei binecuvântări alese vor fi partea noastră când vom fi în slavă.

1. „Robii Lui îi vor sluji.” Noi vom sluji Domnului Isus. Nici un alt stăpân nu ne va mai apăsa și nici o altă slujbă nu ne va obosi. Noi îi vom sluji întotdeauna în chip desăvârșit, fără oboseală și fără greșală. Pentru un om sfânt, acesta este cerul: să slujească numai Domnului Cristos; și, a fi socotit de Domnul Cristos ca slujitor al Său pentru veșnicie, aceasta este cea mai înaltă dorință a inimii noastre.

2. „Ei vor vedea fața Sa.” Aceasta este cea mai mare cinste și slavă pentru cel credincios și totodată și răsplata lui. Atunci noi Îl vom cunoaște pe Stăpânul nostru, căci îl vom vedea așa cum este. A vedea fața lui Isus este cea mai mare favoare pe care poate s-o dorească orice slujitor credincios al Lui. Ce ar fi putut să ceară mai mult Moise, decât: „Fă-mă să văd fața Ta”?

3. „Numele Său va fi pe frunțile lor.” Ei Îl vor privi pe Domnul lor, până ce numele Său va fi ca o imagine pe fruntea lor. Lucrarea ascunsă a harului înăuntrul fiecăruia, devine puțin câte puțin vizibilă pe fața oricui trăiește în legătură

directă cu Cristos.

Doamne, dă-mi aceste trei haruri de aici de pe pământ, ca să le pot avea în toată plinătatea în cerul Tău prea fericit.

28 octombrie

PĂCATE DIN NEȘTIINȚĂ

...și li se va ierta, căci au păcătuit fără voie...

Numeri 15.25

Nepriceperea noastră ne face să cădem în multe păcate săvârșite din neștiință; și chiar putem fi siguri că ele sunt multe, atât păcate de comitere, cât și de omitere. Noi putem să credem cu toată sinceritatea că îi slujim lui Dumnezeu, făcând lucruri pe care El niciodată nu ni le-a poruncit și nu ni le poate primi.

Domnul cunoaște fiecare din aceste păcate din neștiință. În această privință este cazul să ne temem, pentru că, din cauza dreptății Sale, Dumnezeu trebuie să ne ceară socoteală pentru toate. Noi însă putem fi siguri că, prin credință, toate păcatele de care nu ne-am dat seama au fost spălate cu sângele Domnului Isus, tot așa de bine ca și păcatele de care ne-am dat seama. El privește la păcat numai ca să-l facă să dispară, aruncându-l înapoia Sa.

Mângâierea noastră vine din faptul că Domnul Isus, adevărata jertfă, a făcut ispășire pentru toate păcatele credincioșilor. Aceasta ispășire asigură iertarea păcatelor necunoscute. Sângele Său scump ne-a curățit de toate păcatele. Dacă ochii noștri le-au recunoscut sau nu, ca să plângă, Dumnezeu le-a văzut, Domnul Isus le-a ispășit, și Duhul Sfânt ne dă mărturia iertării câștigate. Noi avem astfel o pace întreită.

Tatăl meu, Te laud pentru înțelepciunea Ta dumnezeiască, pentru că Tu nu numai că vezi întinăciunile mele, dar ai pregătit și o ispășire care mă scapă de vină, înainte ca eu să știu că sunt vinovat.

29 octombrie

MENȚINE DEOSEBIREA

Voi face o deosebire între poporul Meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâine.

Exod 8.23

Faraon are un popor și Domnul de asemenea are un popor. Aceste două popoare pot să trăiască alături unul de altul și să treacă prin aceleași împrejurări, dar între ele există o diferență pe care Domnul o va da la iveală. Chiar dacă trec prin aceleași

împrejurări, se va vedea o deosebire clară între poporul ales al lui Dumnezeu și copiii lumii acesteia.

Îndeosebi în timpul judecăților lui Dumnezeu, El devine un loc de scăpare sfânt pentru sfinții Săi. Această deosebire începe să se vadă la credincioși din momentul întoarcerii lor, atunci când păcatele lor sunt iertate, în timp ce cei necredincioși rămân sub judecată. Din momentul întoarcerii la Dumnezeu, ei ajung un neam aparte, care trăiește sub o călăuzire nouă și se bucură de alte avantaje. Casele lor sunt apărate de puhoiul de rele care năpădesc asupra egiptenilor și-i chinuiesc. Ei sunt păziți de întinăciunile cărnii, ca și de stricăciunea care vine din prefăcătorie și din avere, sunt păziți de grijile care rod sufletul, și de ura care face prăpăd în atâtea familii.

Rămâi în siguranță, fii credincios în încercare, căci chiar atunci când ai avea o mulțime de întristări, tu ești scutit de rele și mai mari care bântuie casele și inimile slujitorilor stăpânului acestui veac. Domnul face deosebire între tine și ei. Veghează și păstrează această deosebire în duhul tău, în năzuințele tale, în caracterul tău și în legăturile tale cu cei din jurul tău.

30 octombrie

CURĂȚIRE DEPLINĂ

Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri.

Ezechiel 36.25

Ce prilej de bucurie pentru noi! Cel ce ne-a curățit cu sângele Domnului Isus, ne va spăla cu apa Duhului Sfânt. Dumnezeu a zis și El va face lucrul acesta: „Veți fi curățiți”. Doamne, noi simțim întinăciunea noastră și plângem din cauza ei; dar avem mângâierea că știm chiar din gura Ta că suntem curați. O, binevoiește de grăbește această lucrare, Te rugăm stăruitor! El ne va izbăvi de păcatele noastre cele mai grele. Necredința din naștere și poftele înșelătoare care se războiesc cu sufletele noastre, gândurile mârșave de mândrie și toate îndemnurile diavolului, care ne împing să defăimăm Numele Domnului Isus, vor fi îndepărtate din inimile noastre pentru totdeauna.

El ne va curăți și de toți idolii noștri de aur sau de lut; de dragostea necurată ca și de exagerarea în dragostea noastră. Ceea ce am iubit până la idolatrie, va fi zdrobit în noi sau noi vom fi despărțiți de acești idoli.

Dumnezeu ne înștiințează aici prin versetul de mai sus, ce are de gând să facă El însuși; Cuvântul Său este hotărât și sigur, și noi putem să nădăjduim cu curaj în

împlinirea acestui Cuvânt. Curățirea noastră este una din binecuvântările legământului cu Dumnezeu și acest legământ este bine întemeiat și sigur.

31 octombrie

NU VOM MURI PÂNĂ CE VOM TERMINA LUCRAREA

Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului.

Psalmul 118.17

Ce frumoasă asigurare, întemeiată fără îndoială pe o făgăduință și întărită înăuntrul inimii psalmistului. El a înțeles această asigurare și a putut să se bucure de ea. Este situația mea la fel ca a lui David? Sunt eu abătut din cauza batjocorilor vrășmașilor mei? Am eu mulți oameni împotriva mea și puțini de partea mea? Au început deja vrăjmașii mei să-mi sape mormântul?

Oricum ar fi, eu nu voi asculta deloc de ceea ce murmură frica mea și nu voi părăsi câmpul de luptă, căci aceasta ar însemna că am pierdut orice nădejde. Dimpotrivă, fiindcă este încă viață în mine, „nu voi muri”. Slăbiciunea mea va face loc unei puteri noi: „Voi trăi”. Domnul trăiește și eu voi trăi de asemenea. Gura mea se va deschide încă și „eu voi povesti lucrările Domnului”. Căci greutățile mele de astăzi vor fi o nouă pricină ca să slăvesc pe Dumnezeu pentru minunile iubirii Sale și ale credincioșiei Sale. Cei ce mă băgaseră deja în mormânt în închipuirea lor, vor fi dați de rușine, căci chiar dacă „Domnul Dumnezeu m-a pedepsit cu asprime, El nu m-a dat pradă morții”. Slavă Numelui Său pentru totdeauna. Nu voi muri atâta vreme cât lucrarea mea nu s-a terminat; și atâta vreme cât Dumnezeu n-o va opri, mormântul nu se va închide peste mine.

1 noiembrie

PERFECȚIUNE ȘI PĂSTRARE

Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.

1 Tesaloniceni 5.24

Ce va face El? El ne va sfinți în întregime. El va face lucrarea Sa de curățire, până când noi vom fi desăvârșiți din toate punctele de vedere. El vrea să păstreze „tot ce este în noi, duh, suflet și trup, neprihănite până la venirea Domnului nostru Isus Cristos”. El nu va îngădui să cădem din har, nici să cădem sub stăpânirea păcatului. Ce favoare măreață! Să-L preamărim pe Cel ce ne dă aceste daruri nemeritate.

Cine va face acest lucru? Dumnezeul păcii care m-a chemat de

la întuneric la lumina Sa minunată și din moartea duhovnicească la viața veșnică în Isus Cristos. Numai El poate să facă acest lucru. O lucrare de desăvârșire și de păstrare de felul acesta nu poate veni decât de la Dumnezeul oricărui har.

Pentru ce va face El lucrul acesta? Fiindcă El este credincios; credincios făgăduinței prin care El s-a însărcinat să măntuiască pe cel ce crede; credincios Fiului Său, a cărui răsplată este să vadă că poporul Său este înfățișat fără pată; credincios lucrării pe care a început-o în noi și pe care El n-o poate întrerupe până n-o va duce la bun sfârșit. Sfinții nu se sprijinesc pe credincioșia lor proprie, ci pe credincioșia Mântuitorului lor care este neschimbată.

Vino, suflule al meu, aici este un ospăț măreț, cu care să începi o lună întunecată. Poate afară să fie ceață, dar înăuntru trebuie să strălucească soarele.

2 noiembrie

PROPĂȘIREA CEREASCĂ

Căci El nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană.

Psalmul 84.12

Domnul ne poate lipsi de câte un lucru care ne place, dar nu ne va lipsi de „nici un bine adevărat”. El este cel mai bun educator și știe ce este bine pentru noi. Sunt unele lucruri cu adevărat bune și le vom primi, cerându-le prin Domnul Isus Cristos. Sfințenia este un lucru bun și Dumnezeu ne-o va da fără plată. El ne va da biruință asupra pornirilor noastre rele, asupra caracterului nostru și asupra obiceiurilor urâte; El ne va da biruința cu bucurie, și să nu fim mulțumiți până când nu vom avea această biruință.

El ne va da în plus, siguranța deplină a înfierii noastre, părtășia strânsă cu El, acces la cunoștința adevărului întreg și îndrăzneală în rugăciune. Dacă noi nu avem aceste bunuri, este din cauza lipsei noastre de credință care ne împiedică să le căpătăm, și nu a lipsei de belșug din partea lui Dumnezeu. Dimpotrivă, dorința Lui este să ne dea în dar, fără întârziere, aceste lucruri și aceasta într-un fel frumos și cersesc, prin îndelunga Lui răbdare și dragostea Lui fierbinte.

Dar pentru aceasta trebuie „să umblăm în neprihănire”, să n-o luăm niciodată razna, să nu întrebuițăm nici un mijloc care nu este după voia lui Dumnezeu, să nu fie în noi nici prefăcătorie, nici înșelătorie. Dacă noi nu mergem drept, Dumnezeu nu poate să ne dea aceste binecuvântări; ar fi un câștig pentru păcat. Neprihănirea este un drum care face să propășească sufletul nostru cu o propășire cerească, care cuprinde toate aceste bunuri.

Ce făgăduință minată pentru rugăciunea stăruitoare! Să-ngenunchem.

3 noiembrie

LA TIMPUL LUI DUMNEZEU

Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

Habacuc 2.3

Binecuvântările lui Dumnezeu pot să întârzie, dar ele sunt sigure. În înțelepciunea Sa dumnezeiască, Domnul a hotărât un timp pentru arătarea puterii Sale; și timpul Său este cel mai bun. Noi suntem grăbiți; văzând unele binecuvântări revărsate asupra fraților noștri, dorința noastră se aprinde și ne face să suspinăm; dar Domnul va împlini făgăduințele Sale fără să lucreze mai devreme și nici mai târziu decât la timpul hotărât.

Făgăduința lui Dumnezeu ne este arătată aici ca un lucru viu și adevărat. Ea nu este niciodată o literă moartă, așa cum am fi ispițiți să ne temem, dacă ar trebui să așteptăm mult timp împlinirea ei. Cuvântul viu vine de la Dumnezeul cel viu, și dacă pentru împlinirea Lui ni se pare că trebuie să treacă prea mult timp, în realitate nu este așa. Dumnezeu nu întârzie niciodată, dar El încearcă răbdarea noastră până ce ajungem să recunoaștem credințioșia Sa. Nici una din făgăduințele Sale „nu ne va înșela”. Nici una nu se pierde, toate vor avea împlinirea lor. Nici una n-are nevoie să fie reînnoită ca o poliță care se întoarce neplătită. Făgăduința se va împlini sigur și nu va întârzia deloc.

4 noiembrie

FACEȚI GROPI

Și a zis: Așa vorbește Domnul: „Faceți gropi în valea aceasta, groapă lângă groapă! Căci așa vorbește Domnul: „Nu veți vedea vânt și nu veți vedea ploaie, dar totuși valea aceasta se va umple de apă, și veți bea, voi, turmele voastre și vitele voastre.

2 Împărați 3.16-17

Trei oștiri ar fi pierit de sete dacă n-ar fi lucrat Domnul Dumnezeu. Fără să fi trimis nori sau ploaie, El le-a dat o provizie de apă din belșug. Dumnezeu nu depinde de metodele obișnuite și poate să uimească poporul Său cu lucruri noi, care sunt martore ale înțelepciunii și puterii Sale. În aceste minuni noi recunoaștem mâna lui Dumnezeu, mai bine decât prin mersul obișnuit al lucrurilor. Dacă El nu ni Se arată

în felul în care noi ne așteptăm sau nădăjduim, într-un fel sau altul, Dumnezeu totuși va îngriji de toate. Este pentru noi o mare binecuvântare să fim înălțați mai presus de lucrurile de mâna a doua și să putem astfel să ne gândim adânc la lucrurile deosebite ale lui Dumnezeu.

Avem noi astăzi prilejul să săpăm șanțuri în care să se poată revărsa binecuvântarea lui Dumnezeu? Dar iată că noi adesea pierdem prilejul ca să arătăm în viață că avem o credință reală. Să așteptăm astăzi răspunsurile la cererile noastre. Să facem ca acel copil care a luat umbrela de ploaie atunci când s-a dus la o adunare în care urmau să se facă rugăciuni pentru ploaie. Cu aceeași siguranță să așteptăm și noi binecuvântarea lui Dumnezeu. Să săpăm gropi și să credem că El le va umple.

5 noiembrie

CE ESTE NECAZ, SE VA SFÂRȘI

Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mânie necurmată, când înaintea Mea cad în leșin duhurile și sufletele pe care le-am făcut.

Isaia 57.16

Tatăl nostru ceresc nu caută nimicirea noastră, ci educarea noastră. Dacă El Se ceartă cu noi, aceasta o face din bunătate; El nu vrea să fie totdeauna în război cu noi. Dacă noi găsim că pedeapsa lui Dumnezeu durează prea mult, aceasta este din cauză că răbdarea noastră este mică. Să ne aducem aminte totodată că „mânia Lui nu ține pe vecie”, în timp ce „îndurarea Lui ține toată veșnicia” și că oricât ar dura de mult întunericul nopții, el se va sfârși făcând loc unui soare plăcut. Domnul iubește prea mult pe aleșii Lui și nu poate fi supărat pentru totdeauna pe ei.

Dacă Dumnezeu ar trebui să lucreze fără încetare asupra noastră așa cum am merita, din cauza nebuniei noastre, noi n-am putea să suportăm această lucrare, ci am cădea obosiți și fără nădejde până la porțile morții. Dar El este un Tată bun, El ne cunoaște, ne rabdă și ne ajută. Cel ce ne-a zidit, ne cunoaște slăbiciunea și puțină sarcină pe care o putem îndura. El Se poartă cu blândețe și duioșie cu acela pe care El l-a făcut așa de delicat. Să nu ne lăsăm striviți de greutatea noastră de acum, căci ele ne pregătesc un viitor frumos. Ele sunt calea care ne duce la un viitor prea fericit. Mâna care lovește acum, va tămădui; și asprimea Lui din vremea de acum va fi urmată de binecuvântări din belșug.

6 noiembrie

DESFĂTAREA ȘI DORINȚELE

Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima.

Psalmul 37.4

Desfătarea în Dumnezeu are o putere transformatoare și îl ridică pe om deasupra dorințelor grosolane ale firii noastre căzute. Desfătarea în Domnul este nu numai dulce în ea însăși, dar ea îndulcește întregul suflet, până acolo încât dorințele inimii devin în așa fel, încât Domnul le poate da făgăduința că le va împlini. Și nu această plăcută desfătare este cea care ne modelează dorințele, până ele se aseamănă cu dorințele Domnului?

A dori și a ne ocupa de îndeplinirea dorințelor noastre, iată nebunia noastră. Dar aceasta nu este calea lui Dumnezeu, care cere să-L căutăm mai întâi pe El și să așteptăm apoi să primim celelalte lucruri. Dacă lăsăm ca inima noastră să se umple de Dumnezeu, până acolo încât să ajungă la o fericire care dă pe dinafară, atunci Domnul va purta grijă ca noi să nu fim lipsiți de nici un lucru cu adevărat bun. În loc să umblăm și să căutăm plăceri în afară, să rămânem mai bine cu Dumnezeu și să bem din izvorul pe care ni-l arată El. El poate să facă pentru noi mult mai mult decât ar face toți prietenii noștri pământești. Mai mult face să fii liniștit și mulțumit numai cu Dumnezeu, decât să te ostenești și să te străduiești pentru mărunțișurile neînsemnate și păcătoase ale modei și obiceiurilor de astăzi. Pentru un timp poate vom avea decepții, dar dacă vom fi călăuziți astfel ca să ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, vom găsi atunci bunuri mai înalte, care ne vor aduce sigur mai târziu împlinirea tuturor dorințelor noastre curate.

7 noiembrie

RĂSPĂLĂTIREA SMERENIEI ADEVĂRATE

... Căci oricine se smerește va fi înălțat.

Luca 18.14

Noi n-ar trebui să găsim că este greu să ne smerim, căci ce lucru avem de care am putea să fim mândri? Dimpotrivă, ar trebui să alegem locul cel mai de jos fără ca să fie nevoie să ni se spună. Dacă suntem sinceri și mai ales când ne vom așeza în genunchi înaintea Domnului pentru rugăciune, să nu ne simțim mai mult decât nimic. Într-adevăr, nu putem să vorbim Domnului de meritele noastre, noi n-avem nimic și singurul nostru drept va fi să-I spunem: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul”.

Dar atunci ce cuvinte înviorătoare vor coborî de la tronul Său la noi. Vom fi înălțați dacă ne smerim. Drumul care urcă, coboară mai întâi. Odată dezbrăcați de noi înșine, suntem îmbrăcați în smerenie, care este cel mai bun veșmânt. Dumnezeul

nostru ne ridică prin pacea și bucuria inimii; prin cunoștința cuvântului Său și legătura cu El, și ne mai ridică prin bucuria iertării și neprihănirii date de El. Domnul îi îmbracă cu slavă pe aceia care o primesc ca să slăvească pe Cel ce le-a dat-o. Domnul întrebuițează puterea și înrăurirea acelor care nicidecum nu se îngâmă, ci rămân smeriți, gândindu-se ce mare răspundere au. Nici Dumnezeu, nici oamenii nu se vor gândi să îl înalțe pe un om care se îngâmă; ci Dumnezeu și toți oamenii de bine se unesc să cinstească smerenia.

Doamne, coboară-mă în ochii mei, ca să fiu ridicat în ochii Tăi.

8 noiembrie

MĂREȚIA HARULUI

...Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită...

2 Corinteni 12.10

Să prețuim slăbiciunea noastră, căci ea dă prilej puterii dumnezeiești să se arate. Dacă noi n-am fi simțit slăbiciunea noastră firească, n-am fi cunoscut niciodată puterea harului. Domnul să fie binecuvântat pentru țepușurile din carne, acești soli ai Satanei, căci ele ne silesc să căutăm puterea lui Dumnezeu.

Acest răspuns prețios din versetul de mai sus, ieșit chiar de pe buzele Domnului, trebuie să îl fi făcut pe Apostolul Pavel să tresară de bucurie. Harul lui Dumnezeu este de ajuns pentru mine! Și desigur, acest răspuns este de ajuns. Dacă aerul este de ajuns pentru păsări, apa oceanului pentru pește, oare harul Tatălui Cerească, al Dumnezeului nemărginit, nu va fi el de ajuns pentru nevoile mele cele mai mari? Acela care a creat și ține în mână Sa pământul și cerul, nu este El în stare să îngrijească de toate nevoile unui vierme ca mine?

Să ne sprijinim deci pe Dumnezeu și pe harul Său. Dacă El nu înlătură imediat suferința noastră, El ne dă totuși tăria de a o îndura. Prin ajutorul Său, omul obosit va trece munții, iar omul sărac îi va birui pe cei mari și puternici. Face mult mai mult să avem puterea lui Dumnezeu, decât să avem puterea noastră proprie; căci puterea noastră, chiar dacă ar fi de o mie de ori mai mare decât este în realitate, ea n-ar fi de ajuns în fața vrăjmașului cu care avem de-a face; și chiar dacă am fi mai slabi decât suntem în realitate, noi totuși am putea totul, prin Cristos care ne întărește.

9 noiembrie

CUNOAȘTEREA NECESARĂ

Și vor ști astfel că Eu, Domnul Dumnezeu lor, sunt cu ele și că ele sunt poporul Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.

Ezechiel 34.30

A face parte din poporul ales al lui Dumnezeu este o binecuvântare însemnată, dar a ști că noi facem parte din acest popor, este o pricină de nespusă bucurie. A nădăjdui că Dumnezeu este cu noi, este un lucru, dar a ști că El chiar este cu noi, este cu totul altceva. Credința ne mântuiește, dar siguranța ne satisface. Noi Îl luăm pe Dumnezeu ca Dumnezeu nostru când credem în El; dar primim bucuria Lui când știm că El este al nostru și că noi suntem ai Lui. Nici un credincios nu trebuie să se mulțumească numai să nădăjduiască, ci să ceară Domnului să-i dea siguranța deplină că ceea ce a nădăjduit, are deja în mod sigur.

Trebuie mai întâi să intri în stăpânirea acestui har, ca să poți să privești la Domnul ca un „răsad cu faimă” și să ajungi la o cunoștință clară a bunătății lui Dumnezeu față de tine. Să ne întoarcem dar mereu privirea noastră în direcția de unde primim acest har fără seamăn. Siguranța credinței nu poate fi căpătată prin faptele legii. Și tocmai aceasta ne învață Evanghelia, să nu privim la noi, ci numai la Domnul. Văzându-L pe Domnul Isus, vedem mântuirea noastră.

Doamne, trimite-ne un val al dragostei Tale, astfel ca noi să fim înălțați deasupra noroiului îndoielii și al fricii.

10 noiembrie

UN MERS FĂRĂ POTICNIRE

Da, El nu va îngădui să ți se clatine piciorul.

Psalmul 121.3

Dacă Domnul nu îngăduie, nici oamenii, nici diavolul nu vor izbuti să facă să ni se clatine piciorul. Ce bucurie ar fi pentru ei dacă ar putea să fie de față la căderea noastră, să ne vadă căzând din starea noastră bună, duhovnicească și să dispărem din ochii lor! Străduințele lor i-ar face să-și atingă scopul spre bucuria inimii lor, dacă o piedică, una singură, nu le-ar sta în cale: Domnul, care nu le va îngădui acest lucru. Și, dacă Dumnezeu nu le îngăduie să ne piardă, de ce avem să ne temem?

Cărarea vieții este asemenea unui drum de munte. În unele locuri, prăpăstiile pot să ne pună în primejdia în care să ne alunece piciorul, să amețim și astfel să ne prăbușim. Unele locuri de trecere sunt alunecoase ca gheața și altele zgrunțuroase și pietroase, așa încât este foarte ușor să cazi. Ce prilej de mulțumire pentru acela care,

în toată viața lui a fost întărit ca să rămână în picioare și a fost scutit de căderi! Căci, fără credințioșia dragostei dumnezeiești care i-a întărit pașii, cum ar putea cel mai tare copil al lui Dumnezeu să reziste la toate cursele și primejdiile pe care le va întâlni în cale și să rămână tare, cu toată oboseala drumului?

11 noiembrie

OMUL ELIBERAT DE DOMNUL

Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

Romani 6.14

Păcatul va domni, dacă va putea; el nu va putea fi satisfăcut cu nici un loc mai pe jos de inima noastră. Ajungem uneori să ne temem ca nu cumva păcatul să ne robească în întregime din nou și atunci strigăm către Domnul: „Nu lăsa nici o întinăciune să stăpânească peste mine!” Ce mângâietor este răspunsul Său: „Păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră”. El ne va înconjura poate și ne va răni, dar nu-și va așeza niciodată stăpânirea asupra noastră.

Dacă am fi sub lege, păcatul ar fi mai tare și ne-ar ține sub stăpânirea sa; căci aceasta este pedeapsa omului care păcătuiește, el ajunge supus puterii păcatului. Dar dacă suntem uniți cu Domnul Isus prin har, însăși această unire ne dă siguranța că nu putem să fim despărțiți prin păcat de Dumnezeu cel viu. Harul care ne-a fost făgăduit este, dimpotrivă, că vom fi apărați împotriva necredinței, vom fi curățiți de întinăciunile noastre și dezrobiți de lanțurile păcatului.

Am avea dreptate să deznădăjduim, dacă am fi robiți ca să lucrăm din greu pentru ca să căpătăm viața veșnică; dar devenind răscumpărații Domnului, căpătăm putere ca să biruim ispitele și pornirile noastre stricate, știind că păcatul nu mai poate să ne țină sub stăpânirea sa, și că Dumnezeu însuși ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos. A Lui să fie slava, în veci de veci. Amin!

12 noiembrie

SUFLETELE SFINȚITE SUNT SĂTURATE

..și poporul Meu se va sătura de bunătățile Mele, zice Domnul.

Ieremia 31.14

Cuvântul Meu este repetat de două ori în acest verset: „Poporul Meu va fi săturat de bunătățile Mele”.

Cei ce își caută plăcerea în Dumnezeu, sunt considerați de Dumnezeu ca popor al

Său. Dumnezeu își găsește plăcerea în ei, pentru că și ei la rândul lor își găsesc plăcerea în Dumnezeu. Ei Îl numesc pe Dumnezeu, Dumnezeul lor, și El îi numește poporul Său. El îi primește ca moștenitori ai Săi, și ei se bucură că îl au pe El ca moștenire. Intre Dumnezeul lui Israel și Israelul lui Dumnezeu este o dragoste și o părtășie necurmată.

Acest popor este mulțumit, satisfăcut și acesta este un lucru mare. Oricât de frumoasă ar fi partea lor în viața aceasta, prea puțini copii ai lumii acesteia pot spune că sunt mulțumiți. Ei sunt ca lipitoarea care zice: „Dă, dă” și care totuși nu este niciodată sătulă. Numai Dumnezeu ne poate sătura, după ce ne-am întors la El.

Și s-ar putea ca poporul lui Dumnezeu să nu-și găsească plăcerea în bunurile Domnului său, bunuri fără amestec și fără pată, pe care le primește din belșug, cum ar fi harul Său, dragostea Sa, Duhul Său, binefacerile Sale, bunuri neprețuite, nesfârșite, veșnice? Daca bunurile Dumnezeului nostru nu sunt de ajuns ca să ne sature, atunci ce ne va sătura? După ce mai trebuie să suspinăm? Și dacă totuși, noi găsim motiv să ne plângem, cauza este vreo dorință rea și străină pe care Dumnezeu n-o poate împlini.

Doamne, sunt mulțumit. Binecuvântat fie Numele Tău!

13 noiembrie

VEGHETORUL NEBIRUIT

Iată că nu dormitează, nici nu doarme, Cel ce păzește pe Israel.

Psalmul 121.4

Domnul este păzitorul lui Israel. Nici o stare de necunoștință, de ațipire sau de somn nu poate să-l atingă pe acest păzitor. El veghează necurmat asupra casei, ca și asupra inimii poporului Său. Aceasta este o pricină care să ne facă să rămânem într-o pace deplină. Împăratul Alexandru cel Mare al Grecilor spunea că el poate să doarmă liniștit când prietenul lui Parmenion era de strajă. Cu atât mai mult noi putem să fim fără grijă când Dumnezeul nostru este El însuși de strajă. Cuvântul „Iată” este pus la începutul versetului de mai sus, ca să ne atragă și mai bine luarea aminte asupra acestor cuvinte pline de îmbărbătare. Iacov a putut să doarmă cu o piatră la cap drept pernă, fiindcă Dumnezeu veghea asupra lui și a venit să-i vorbească într-o vedenie. Și pe noi, când ne vom trezi singuri și fără apărare, Dumnezeu însuși ne va ocroti.

Domnul păzește poporul Său, așa cum un om bogat își păzește comorile, sau cum un căpitan apără un oraș cu ostașii pe care îi comandă, sau cum o santinelă veghează la postul care i s-a încredințat. Să ne încredințăm sufletele noastre în mâna Sa. El nu ne uită niciodată, nu întrerupe niciodată grija Sa ocrotitoare.

O, Dumnezeul meu, păzește-mă ca să nu mă rătăcesc, să nu cad și să nu pier. Păzește-mă, ca și eu să păzesc poruncile Tale. Fie ca grija Ta, care nu dormitează niciodată, să mă ferească de a dormi somnul morții.

14 noiembrie

NUMELE PE CARE-L FOLOSIM

Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Ioan 14.14

Ce mult cuprinde această făgăduință! Și orice lucru, oricare ar fi! Fie mic, fie mare, toate nevoile mele sunt cuprinse în această făgăduință. Mergi dar, suflète al meu, liber și cu îndrăzneală la tronul harului și deschide-ți gura larg, căci ea va fi umplută.

Ce făgăduință înțeleaptă! Noi trebuie să cerem totdeauna în Numele lui Isus. Dacă acest lucru ne dă nouă îndrăzneală, Lui îi aduce cinste. Este un ajutor pe care El ni-l dă necurmat. Sunt unele împrejurări când orice ajutor ni se pare refuzat, chiar cel care se bazează pe legătura noastră cu Dumnezeu sau pe experiența pe care am avut-o cu harul Său, care ne-a ajutat mereu.

Ce rugăciune instructivă! Eu nu pot să aduc înaintea lui Dumnezeu nici o cerere pe care Domnul Cristos să nu poată să-Și pună mâna și aprobarea Lui. N-aș îndrăzni niciodată să mă slujesc de Numele Mântuitorului meu pentru o cerere egoistă sau după plăcerea mea. Nu pot să mă folosesc de acest Nume decât pentru rugăciuni pe care le-ar face El însuși dacă ar fi în locul meu. Este un mare avantaj să fi îndreptățit să ceri în Numele Domnului Isus, căci aceasta ar fi ca și cum El însuși s-ar ruga. Și dragostea pe care noi o avem pentru El, ne împiedică să punem Numele Său acolo unde înțelegem că El nu l-ar pune.

Lucrurile pe care le cer în rugăciunile mele sunt ele aprobate de Domnul Isus și poate El să-Și pună pecetea pe ele? În acest caz, eu capăt ceea ce cer de la Tatăl.

15 noiembrie

BOGĂȚII FĂRĂ LIMITĂ

Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele noastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Cristos.

Filipeni 4.19

Dumnezeul lui Pavel este Dumnezeul nostru și El va îngriji de toate nevoile noastre. Pavel avea această încredințare în privința filipenilor și noi o avem de asemenea pentru noi. Dumnezeu va îngriji după făgăduința Sa, căci aceasta este dorința Lui; El

ne iubește și dorește să ne binecuvânteze, și în felul acesta El va fi slăvit. Îndurarea Sa, puterea Sa și credințioșia Sa, toate lucrează împreună ca noi să nu ajungem flămânzi.

În ce măsură se angajează El să ne dea? După bogățiile Sale, în slavă, în Isus Cristos. Dacă bogățiile harului Său sunt așa de mari, ce vor fi bogățiile slavei Sale? Bogățiile slavei Sale în Isus Cristos, cine le poate prețui? Ori Dumnezeu vrea să umple groapa foarte adâncă a nevoilor noastre, după măsura Sa nespus de mare. Fiul Său Isus este primitorul și în același timp canalul prin care se revarsă plinătatea Sa și El ne face parte din belșug de comorile dragostei Sale.

Cel ce scrie aceste rânduri, cunoaște din experiență personală încercările și greutățile care sunt în lucrarea Domnului. Credințioșia mi-a fost răsplătită prin mânie și am văzut pe mulți care au încetat să mai ajute lucrarea. Dar acela pe care ei au vrut să-l pedepsească în felul acesta, n-a fost sărăcit nici măcar cu un ban; dimpotrivă, el a primit mai mult, pentru că s-a împlinit făgăduința din Scriptură care zice: „Dumnezeul Meu va îngriji de toate nevoile voastre”.

16 noiembrie

ARME CONDAMNATE SĂ FIE DISTRUSE

Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi.

Isaia 54.17

Este un mare zornăit și zgomot în fierăriile și atelierile vrăjmașului, căci acolo se fabrică armele pregătite să-i lovească pe sfinți. Acesta este un lucru care nu i-ar fi cu putință, dacă Domnul sfinților nu i-ar fi dat voie; căci El l-a creat pe meșterul care ațâță cărbunii în foc. Luați seama cu ce râvnă se lucrează; câte săbii și săgeți sunt deja gata. Dar ele nu vor putea să fie folosite, căci pe fiecare este scris: „Ele nu vor izbuti”.

Dar ascultați încă alt zgomot; este murmurul glasurilor. Limbile sunt unelte mai grozave decât acelea făcute cu ajutorul ciocanului și nicovalei, și răul pe care-l produc pătrunde mai adânc și se întinde mai departe. Ce s-ar întâmpla cu noi în fața acestor primejdii: vorbirea de rău, prefăcătoria, cearta și luarea în răs? Cum am putea să ne ferim noi de toate acestea? Domnul Dumnezeu făgăduiește că, chiar dacă noi nu putem să-i facem să tacă, totuși vom scăpa de pustiirea cu care acestea ne amenință. Ele ne osândesc în adevăr acum, dar la sfârșit noi le vom osândi pentru totdeauna. Gura celui care spune minciuni va fi închisă și neadevărurile pe care el le va fi spus, se vor întoarce spre cinstea celor care le-au suferit.

17 noiembrie

DUMNEZEU NICIODATĂ NU TE PĂRĂSEȘTE

Căci Domnul nu își lasă poporul Său, și nu-și părăsește moștenirea.

Psalmul 94.14

Nu, El nu va îndepărta pe nici unul dintre ei. Oamenii se resping; Domnul însă niciodată nu face acest lucru, căci alegerea Lui nu se schimbă și dragostea Lui este veșnică. Nu se va găsi nici un singur suflet pe care Dumnezeu să-l fi părăsit după ce i S-a descoperit ca să fie mântuit.

Acest mare adevăr este spus în psalmul 94 ca să întărească inimile întristate. Domnul îi pedepsește pe ai Săi, dar nu-i părăsește. Urmarea acestei duble lucrări a Cuvântului și a pedepsei este spre învățătura noastră. Și roada acestei învățături este potolirea duhului și o înțelepciune launtrică care duc la o odihnă liniștită în Domnul. Cei necredincioși sunt lăsați în voia lor până ce, cad în groapa pe care au săpat-o, în timp ce cei credincioși sunt așezați într-o școală al cărei țel este să-i pregătească pentru viitorul plin de slavă care-i așteaptă. Judecata îi va atinge mai târziu pe cei răzvrățiți și va desăvârși lucrarea dreptății lui Dumnezeu, răzbunându-i în același timp pe oamenii cinstiți și evlavioși. Să suferim deci pedeapsa cu o supunere liniștită, căci scopul ei nu este mânia, ci dragostea lui Dumnezeu.

18 noiembrie

SUPRANATURAL EVIDENT

În ziua aceea, Domnul îi va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor.

Zaharia 12.8

Una din metodele pe care Dumnezeu le folosește pentru a-și apăra poporul Său este de a-l întări printr-o putere launtrică cu care El îl umple. Oamenii care au primit această putere sunt mai tari decât zidurile, iar credința lor mai tare decât turnurile întărite.

Domnul poate să ia pe cel mai slab dintre noi și să facă din el, așa cum a făcut din David, apărătorul lui Israel. Doamne, fă-mă un om asemenea lui David. Pune în mine puterea Ta și umple-mă de o îndrăzneală sfântă care să mă ajute să înfrunt pe uriași, încrezându-mă în Dumnezeu.

Dumnezeu poate să facă pe cei mai mari luptători ai Săi și mai puternici. David

poate fi ca Dumnezeu, ca îngerul Domnului. Lucrul acesta pare de mirare, dar dacă el n-ar fi posibil, nu s-ar vorbi de el. Doamne, fă Tu această minune cu cei mai tari martori ai Tăi. Arată-ne ce ești Tu în stare să faci și ridică pe slujitorii Tăi credincioși la o așa înălțime de credință și de sfințenie, încât să se vadă cu adevărat că sunt mai presus de fire și dumnezeiești.

Doamne, locuiește în inima sfinților Tăi și ei vor fi ca Dumnezeu; revarsă-ți puterea în ei și ei vor fi ca aceste ființe cerești care locuiesc cu Dumnezeu. Împlinește Tu această făgăduință pentru toată biserica Ta, de aici înainte, pentru dragostea Domnului Isus.

19 noiembrie

DE LA ASCULTARE LA BINECUVÂNTARE

Dar din ziua aceea, îmi voi da binecuvântarea Mea.

Hagai 2.19

Lucrurile viitoare ne sunt ascunse; avem totuși în această făgăduință scrisă mai sus, o oglindă care ne dă puțință să privim încă de acum anii vieții noastre, înainte de a fi. Să luăm seama la împrejurarea la care se referă această făgăduință. Recoltele se împuținaseră, atinse de neghină și de grindină, din cauza păcatelor poporului. Dar Domnul îi vede acum pe acei pe care i-a pedepsit astfel, că au început să asculte de Cuvântul Său și să construiască din nou templul și El se îndreaptă spre ei și le spune: „Uitați-vă dar cu băgare de seamă la cele ce s-au întâmplat până în ziua de azi, înainte ca să se fi pus temelia templului... dar din ziua aceea îmi voi da binecuvântarea Mea". Dacă și noi am trăit în vreun păcat și dacă Duhul Sfânt ne îndeamnă să renunțăm la păcat, să facem îndată acest lucru; numai așa vom putea să ne bizuim pe binecuvântarea lui Dumnezeu. Aprobarea Sa, Duhul Său și o descoperire mai adâncă a Cuvântului Său, vor fi roada acestei binecuvântări. Credințioșia noastră va fi poate pricina unei împotriviri și mai mari din partea oamenilor, dar noi vom intra într-o legătură și mai strânsă cu Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care ne va face să vedem și mai lămurit primirea noastră în El. Doamne, eu sunt hotărât să fiu de aici înainte mai sincer cu Tine, mai conștiincios în ce privește ascultarea de învățăturile Tale și Te rog în Numele Domnului Isus ca viața mea să fie binecuvântată din ce în ce mai mult.

20 noiembrie

FOAME POTOLITĂ

Căci El a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunătați sunetul flămând.

Psalmul 107.9

E bine să suspinăm și, cu cât suspinele vor fi mai mari, cu atât mai bine. Dumnezeu găsește plăcere să îplinească dorințele sufletelor noastre, oricât ar fi ele de adânci și mari. Ca Dumnezeu să dea mult, noi să dorim mult. Starea noastră sufletească nu este sănătoasă atâta timp cât suntem mulțumiți de noi înșine și nu simțim alte nevoi. Aceste dorințe după un har mai mare și aceste suspine care nu se pot spune sunt greutăți care cresc, dar astfel de greutăți am vrea să le simțim totdeauna mai mult. Oh, dacă Duhul Tău ne-ar face să suspinăm și să strigăm cu tot mai multă ardoare după cele mai bune lucruri!

Foamea nepotolită nu este plăcută; dar fericiți sunt aceia care au foame și sete după neprihănire. Nu numai că foamea lor va fi potolită, dar ea va fi saturată din belșug. Ei vor primi nu numai o hrană oarecare, ci li se va da o hrană potrivită cu slava Domnului și vor primi bunuri care vin din bogățiile lui Dumnezeu.

De aceia să nu se tulbure deloc cei care suspină din cauza foamei pe care o simt, ci să-și unească glasul lor cu glasul psalmistului care de asemeni tânjește după slava lui Dumnezeu și Îl laudă pe Domnul pentru bunătațile și minunile Lui printre fiii oamenilor.

21 noiembrie

PRIVIREA ÎN AFARĂ, ÎN SUS

Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.

Isaia 45.22

Aceasta este o făgăduință a făgăduințelor. Ea stă la temelia vieții noastre spirituale. Mântuirea vine printr-o privire asupra Lui, care este „un Dumnezeu drept și un Mântuitor". Cât de simplă e direcția! „Privește la Mine." Cât de dreaptă e cerința! Desigur, creatura trebuie să privească la Creator. Noi am privit în orice alte părți destul de mult, e timpul să privim numai la El, care ne cheamă și ne promite să ne dea mântuirea Sa.

Numai o privire! Nu vom privi de îndată? Nu avem să-I aducem nimic în noi înșine, ci să privim în afară și în sus, la Domnul nostru nu cere nici pregătire, nici efort deosebit; ea nu are nevoie de inteligență sau înțelepciune, de avere sau de putere. Tot ceea ce avem nevoie este în Domnul Dumnezeu nostru și, dacă privim la El pentru toate, aceste toate vor fi ale noastre și noi vom fi mântuiți.

Veniți, voi care sunteți departe, priviți la El. Voi, care sunteți la marginile pământului, întoarceți-vă privirea în această direcție. După cum oamenii din ținuturile cele mai depărtate pot să vadă soarele și să se bucure de lumina lui, tot așa voi, care zăceți în umbra morții și aproape de porțile iadului, puteți printr-o privire să primiți lumina lui Dumnezeu, viața cerului și mântuirea Domnului Isus Cristos, care este Dumnezeu și singur în stare să mântuiască.

22 noiembrie

NICI O CONDAMNARE

În zilele acelea, și vremea aceea, - zice Domnul - se va căuta nelegiuirea lui Israel, și nu va mai fi, și păcatul lui Iuda, și nu se va mai găsi; căci voi ierta rămășița, pe care o voi lăsa.

Ieremia 50.20

Într-adevăr, un cuvânt glorios. Ce iertare desăvârșită este făgăduită aici acestor popoare așa de păcătoase, Israel și Iuda. Păcatul lor va fi în așa fel îndepărtat că nu se va mai găsi, și așa de bine șters că nu va mai exista. Slăvit să fie Dumnezeu că iartă!

Satana caută păcatele prin care poate să ne învinuiască, vrăjmașii noștri le caută pe acelea cu care pot să ne împovăreze, și însăși cugetele noastre se străduiesc cu o râvnă bolnăvicioasă să ne apese cu greutatea lor. Dar când Dumnezeu ne privește prin sângele prețios al Domnului Isus, teama care ne cuprinsese dispare, pentru că aceste păcate „nu mai sunt”, „ele nu se mai găsesc”. Dumnezeu a șters întinăciunile noastre și a uitat nelegiuirile noastre. Jertfa Domnului Isus a aruncat pentru totdeauna în marea uitării păcatele noastre. Aceasta ne face să ne bucurăm și să cântăm de veselie.

Însuși Dumnezeu este Acela care dă iertarea Sa aleșilor Săi. Cuvântul Său de iertare nu este numai acela al unui rege, ci și acela al unui Dumnezeu. El dă iertare și noi suntem iertați. El ne-a împăcat cu Sine și din acea clipă poporul Său este dincolo de orice teamă de condamnare. Binecuvântat să fie numele lui Dumnezeu, care ne-a înlăturat cu totul păcatele

23 noiembrie

STĂRUINȚA CARE CUCEREȘTE

Și Domnul, Dumnezeul tău, va izgoni încetul cu încetul aceste neamuri dinaintea ta...

Deuteronom 7.22

Să nu ne așteptăm să câștigăm biruințe pentru Domnul Isus dintr-o singură lovitură. Apucăturile și obiceiurile rele dispar greu. Într-o asemenea inimă trebuie ani de lucru pentru a alunga unul singur din numeroasele năravuri care murdăresc sufletul omenesc. Dar să ducem cu putere lupta mai departe, chiar atunci când nu câștigăm aparent decât puțină izbândă. Datoria noastră în lume este să o câștigăm pentru Domnul Isus. Niciodată să nu ne plecăm în fața răului, ci să-l stârpim. Niciodată să nu încercăm să ne obișnuim cu întinăciunea, ci să luptăm împotriva ei necurmat. Necredința, beția, necurația, asuprirea, deșertăciunea lumească, rătăcirea, toate trebuie alungate.

Numai Dumnezeul nostru poate să împlinească acest lucru. El lucrează prin slujitorii Săi credincioși, și binecuvântat să fie El că ne-a făgăduit că este cu noi. „Domnul Dumnezeuul tău va izgoni aceste neamuri dinaintea ta.” El va face aceasta puțin câte puțin, ca să ne învețe să stăruim în credință neclintită, să veghem necurmat și să ne ferim de tot ce este din firea pământească. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru fiecare biruință cât de mică și să-I cerem alta nouă. Să nu punem sabia în teacă până n-au fost câștigate toate locurile inimii noastre pentru Domnul Isus.

Curaj deci! Să-naintăm pas cu pas. Multe biruințe mici vor aduce la sfârșit o biruință deplină.

24 noiembrie

IERTARE

El nu Se ceartă fără încetare, și nu ține mânia pe vecie.

Psalmul 103.9

Dumnezeu trebuie uneori să ne mustre și, să ne certe ca pe niște sărmani copii rătăciți cum suntem, fără ca prin aceasta să nu fie un adevărat Tată. Muștrările îi fac să sufere pe cei cu inima sinceră, căci ei simt atunci câtă batjocură I-au adus și cât de mult merită ei pedeapsa Lui. Noi care știm ce înseamnă muștrările Sale, ne plecăm în fața Domnului, plângând pentru că I-am atras mânia.

Dar ce alinare aduce gândul că această mânie nu este pentru totdeauna. Dacă într-adevăr ne pare rău și ne întoarcem din nou la El cu inimile zdrobite pentru că am păcătuit, hotărâți să o rupem cu păcatul, vom vedea îndată pe fața Sa zâmbetul. Lui nu-i face plăcere să îndrepte spre noi o frunte încruntată, căci prea mult ne iubește, și bucuria Sa este să ne facă pe deplin veseli.

Să căutăm deci fața Sa, fără să deznădăjduim. Să Îl iubim deci pe Dumnezeul care ne muștră, căci în curând vom putea cânta: „Mânia Ta a trecut și Tu m-ai mângâiat”.

Înapoia mea deci întristări și apăsări, corbi negri care tulburați sufletul meu. Intrați voi, porumbei veseli ai nădejdelor și ai amintirilor binecuvântate! Judecătorul care ne-a iertat când ne-am întors la El la început, este acum Tatăl care ne iartă încă în bunătaea Sa, pentru ca să putem să ne bucurăm de dragostea Sa care nu se schimbă și să gustăm iubirea Sa nesfârșită.

25 noiembrie

MUNȚI PREFĂCUȚI ÎN ȘES

Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc șes. El va pune piatra cea mai însemnată în vârful templului, în mijlocul strigătelor de: „îndurare, îndurare cu ea”.

Zaharia 4.7

În această zi un munte de greutate sau de lipsuri cumplite poate să apară în viața noastră și judecând omenește s-ar părea că nu se poate găsi nici o cale pe care să trecem peste acest munte sau să-l ocolim. Dar îndată ce intervine credința, muntele va dispărea și în locul lui va fi o câmpie. Pentru aceasta, credința trebuie, înainte de toate, să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu care zice: „Lucrul acesta nu se va face nici prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul Oștirilor”. Acest mare adevăr este puterea care ne face să biruim încercările de neînvins ale vieții.

Eu văd că nu pot să fac nimic, și că orice sprijin omenesc nu este decât o deșertăciune. Nu pot într-adevăr să mă reazem pe nici un sprijin văzut, dar puterea mea este în Duhul Sfânt nevăzut. Dumnezeu singur trebuie să lucreze și eu trebuie să încetez de a mă încrede în oameni și în mijloacele omenești. Când Cel Atotputernic ia în mână treburile poporului Său, munții de greutate dispar. Popoarele sunt în mâna Sa mai ușoare decât o minge în mâna unui copil, și El pune la dispoziția mea puterea care le face să se miște. Dacă acum Domnul mă cheamă să mut unul din acești munți, o voi face în numele Său. Oricât de înalt ar fi, el se preface în câmpie înaintea mea, o făptură slabă; căci Domnul a vorbit.

Cine ar putea să se teamă, când are lângă el pe Dumnezeu Cel Atotputernic?

26 noiembrie

ALCHIMIE CEREASCĂ

... Întristarea voastră se va preface în bucurie.

Ioan 16.20

Întristarea care avea să vină peste ucenici era dată de moartea învățătorului lor, dar

această întristare a fost curând schimbată în bucurie, când El a înviat dintre cei morți și S-a arătat în mijlocul lor. Toate întristările sfinților vor fi tot așa schimbate, chiar acelea care par să fie o pricină de amărăciune pentru totdeauna.

Cu cât întristarea va fi mai mare, cu atât și bucuria va fi mai mare. O îngrămădire de necazuri pot să ajungă, prin puterea lui Dumnezeu, pricina cântărilor noastre de bucurie. Bucuria noastră va fi cu atât mai dulce cu cât durerea va fi fost mai mare. Cu cât balanța se va lăsa mai jos în partea stângă cu atât mai mult se va ridica mai sus în partea dreaptă; și strălucirea diamantului va fi cu atât mai vie, cu cât rama lui va fi de culoare mai închisă. Tot astfel amintirea relelor noastre și a necazurilor noastre din trecut, va da o dulceață mai mare bucuriilor care vor urma.

Suflete al meu, bucură-te deci și veselește-te mai dinainte! Tu ai să fii în curând tot atât de fericit pe cât ai fost de întristat. Domnul Isus îmi spune că tristețea mea se va schimba în bucurie. Eu nu văd cum se va face acest lucru, dar El îmi spune că se va face și încep deja să cânt dinainte tocmai pentru această pricină. Apăsarea duhului meu nu va fi de lungă durată și în curând voi face parte din ceata veselă care cântă zi și noapte laudele Domnului. Eu vreau să-mi unesc glasul meu cu al lor, ca să cânt îndurarea care m-a scos din adâncă mea întristare.

27 noiembrie

ODIHNĂ ÎN TOATE UMBLETELE TALE

... Voi merge Eu însumi cu tine și îți voi da odihnă.

Exodul 33.14

Ce cuvânt de preț este acesta! Doamne, ajută-mă să-l iau pentru mine personal.

Noi putem să fim chemați să părăsim locuința noastră, căci aici per pământ noi n-avem o cetate stabilă. Ni se întâmplă uneori să ne vedem siliți deodată să părăsim locurile unde ni se pare nouă că ne-am aranjat mai bine. Și într-o astfel de situație rea noi avem mângâierea prin cuvintele de mai sus. Domnul însuși ne va însoți. Prezența Sa, care cuprinde favoarea Sa, părtașia, grija și puterea Sa vor fi totdeauna cu noi, în orice loc al călătoriei noastre. Aceasta înseamnă mai mult decât se poate spune; căci, de fapt, înseamnă totul. Dacă îl avem pe Dumnezeu prezent cu noi, avem și cerul și pământul. Vino cu mine, Doamne, și apoi condu-mă unde vei voi Tu. Dar nădejdea noastră este să găsim un loc de odihnă. Așa făgăduiește versetul de mai sus. Noi vom avea odihna pe care numai Domnul o dă, odihnă care pornește de la El și în care El ne păstrează. Starea Lui de față ne dă odihnă în timpul călătoriei noastre și chiar și în luptă. Omul muritor poate el să cunoască această odihnă? Da, căci iată aici făgăduința, și prin credință, noi putem s-o cerem. Odihna ne vine de la

Mângâietorul, de la Domnul Păcii și de la Tatăl slavei, care a șaptea zi s-a odihnit de lucrările Sale. A fi cu Dumnezeu înseamnă a avea odihna în înțelesul cel mai larg.

28 noiembrie

BEA, SĂ NU-ȚI FIE SETE

Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete.

Ioan 4.14

Acela care crede în Domnul Isus găsește în El tot ce privește ființa și viața lui pentru vremea de acum și pentru totdeauna. El are în Cristos un izvor de bucurie, o fântână de mângâieri, de unde scoate mulțumire sufletească și fericire. Puneți-l în închisoare, acolo va găsi un tovarăș; duceți-l în pustiul uscat și va mânca acolo pâinea cerească; despărțiți-l de toate rudele și cunoștințele lui și el îl va găsi pe Prietenul care este mai mult decât un frate. Dacă adesea îi lipsește adăpostul, el se ascunde după Stâncă veacurilor; dacă nădejtile lui pământeste se prăbușesc, el rămâne tare, sprijinit de Stăpânul său.

Atâta timp cât Domnul Isus n-a pătruns într-o inimă, ea rămâne nesățioasă ca moartea; dar când El pătrunde în inimă, ea ajunge ca un pahar plin de apă peste el, căci îl umple plinătatea Domnului Cristos. Adevăratul credincios este pe deplin mulțumit cu Domnul Isus așa încât el nu mai dorește nimic altceva decât să bea mereu mai însetat, din acest izvor al vieții. Această sete dulce tu ai s-o simți de aici înainte, scump copil al lui Dumnezeu, sete dezbrăcată de suferință, sete care nu este altceva decât dorința să pătrunzi mai adânc în dragostea Mântuitorului tău. Cunoști tu această sete? Găsești tu în Domnul Isus răspunsul la toate nevoile tale, astfel ca tu să nu mai ai altă grijă decât aceea ca să-L cunoști tot mai bine și să trăiești într-o părtășie tot mai desăvârșită cu El? Vino la acest izvor de apă vie și scoate fără plată apa vieții. Domnul Isus nu va spune niciodată că tu ai luat prea multă apă vie. Prea iubitele, bea din belșug.

29 noiembrie

CHIAR EL SE BUCURĂ

Mă voi bucura să le fac bine...

Ieremia 32.41

Este ceva binefăcător pentru inima credinciosului gândul că Dumnezeu se bucură de sfinții Săi. Când ne uităm la noi înșine, nu descoperim în noi nici un motiv care să-L facă pe Dumnezeu să Se bucure de noi. Nu vom găsi nici o mulțumire de noi înșine,

ci mai curând vom geme oboșiți, plângând starea noastră de păcat și necredințioșia noastră. Frații noștri, ei înșiși simt puțină plăcere să privească la noi din pricina nedesăvârșirii și a metehnelor pe care le constată la noi. Dar ce declarație slăvită, ce taină nepătrunsă! Domnul Se bucură de noi!

În nici o parte noi nu citim că Dumnezeu se bucură de frumusețile din zidirea Sa; și El nu spune nici îngerilor, nici serafimilor: „Te voi numi: plăcerea Mea este în tine”. Nu, El spune aceasta numai cu privire la poporul Său. Numai bietele Lui făpturi întinate și corupte de păcat, dar mântuite, ridicate și slăvite prin harul Său, numai ele sunt pricina cântării Lui de mare bucurie. „El se va bucura de tine cu o mare bucurie; El se va bucura din pricina ta cu un cântec de biruință” așa spune Domnul cu privire la poporul Său. Se pare că la vederea celor răscumpărați prin sângele Domnului Isus, inima Dumnezeului necuprins nu poate să se abțină ca să nu se bucure.

Și noi, față de o dovadă așa de minunată a dragostei Sale, nu vom răspunde „scoțând strigăte de bucurie înaintea Domnului, Dumnezeului mântuirii noastre”?

30 noiembrie

DUMNEZEU ESTE PE PRIMA LINIE

Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te spăimânta!

Deuteronom 31.8

Iată cuvintele din partea lui Dumnezeu care, dacă suntem la începutul unei lucrări mari sau al unei lupte primejdioase, ne vor întări. Dacă merge înaintea noastră, noi suntem în siguranță în spatele Lui. Cine ar putea să ne stea împotrivă dacă Domnul este înaintea noastră? Veniți, ostași, înaintați cu îndrăzneală; pentru ce șovăiți, când biruința este a voastră, câștigată de Domnul Isus?

Domnul nu numai că merge înaintea noastră, dar ne și însoțește. Deasupra noastră și sub noi, în afară și înăuntrul nostru, prezența Sa și toată puterea Sa se simt. În tot timpul și pentru veșnicie, El va fi cu noi, cum a fost și până acum. Oare câtă putere vor da aceste gânduri brațelor noastre? Să ne ridicăm cu îndrăzneală, ostași ai crucii, căci Domnul Oștirilor este cu noi!

Mergând înaintea noastră și cu noi, Domnul nu ne va lipsi niciodată de ajutorul Său. El însuși nu Se poate tăgădui, și n-ar putea să ne lipsească de ajutorul Său, ci ne va ajuta după nevoile noastre, și aceasta până la sfârșit. El va fi totdeauna gata să ne dea ajutorul Său și să ne apere până când se vor sfârși luptele noastre.

Să nu ne temem deci și nici să nu ne înspăimântăm, căci Domnul Oștirilor va coborî pe câmpul de luptă cu noi, va suferi focul luptei și ne va da biruința.

1 decembrie

O UMBLARE ÎN ADEVĂR

Cine umblă fără prihană, umblă fără teamă,...

Proverbe 10.9

Propășirea unui astfel de om poate să fie înceată, dar ea este sigură. Acela care se grăbește să se îmbogățească, nu va fi nici nevinovat, nici sigur; dar acela care rămâne hotărât în cinste și stăruie în ea, chiar dacă nu câștigă cine știe ce averi mari, câștigă în orice caz pacea. Făcând ceea ce este drept și cinstit, mergem pe stâncă, căci altfel nici unul din noi nu ar merge pe un pământ tare, dacă cele mai frumoase bunuri și izbânzi ar fi câștigate prin mijloace necinstite care sunt nesigure și înșelătoare. Acela care a lucrat necinstit, va fi mereu torturat de gândul socotelilor și plin de teamă că se va vedea osândit. Să ne lipim deci de adevăr și dreptate; și prin harul lui Dumnezeu, să urmăm pe Domnul și Stăpânul nostru, în gura căruia nu s-a găsit nici un vicleșug. Să nu ne temem că suntem săraci, nici că suntem priviți cu dispreț; și sub nici un motiv - și în nici un caz - să nu facem ceea ce cugetul nostru nu ne dă voie. A pierde pacea sufletului înseamnă să pierzi mai mult decât o comoară. Dacă mergem pe calea arătată de Dumnezeul nostru, și dacă nu păcătuim niciodată împotriva îndemnurilor cugetului nostru, drumul nostru va fi sigur și la adăpost de orice stricăciune. Cine ne va face rău dacă noi săvârșim binele? Nebunii ne vor considera poate nebuni, dacă noi lucrăm cinstit, dar vom fi încuviințați de toți aceia a căror judecată este dreaptă.

2 decembrie

EXEMPLUL NOSTRU CEL MAI SFÂNT

Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei; când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

Psalmul 16.8

Acesta este cel mai bun fel de viață. Având pe Domnul necurmat înaintea ochilor noștri, avem cea mai măreață tovarășie, cel mai sfânt model de viață, cea mai dulce mângâiere și cea mai puternică înrâurire. Dacă ar trebui să fac o alegere care să țină toată viața, aș alege: „Să am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei”. Starea normală a unui om al lui Dumnezeu este ca totdeauna ochii lui să privească în ochii Domnului său și urechile lui să audă glasul Lui. Dumnezeul său este așa de aproape de el, încât umple totul în jurul său și trage linia vieții sale. Câtă nebunie ar fi îndepărtată, câte păcate ar fi biruite, câte virtuți ar fi eliberate, și câtă bucurie am

cunoaște dacă am avea pe Domnul totdeauna înaintea ochilor noștri. Și de ce nu?

Aceasta este calea ca să fii în siguranță. Dacă Domnul umple totdeauna gândurile noastre, vom da dovadă de multă pace și de o adevărată siguranță, pentru că Dumnezeu este de față necurmat. El este la dreapta noastră ca să ne conducă și să ne ajute; astfel noi nu ne vom înspăimânta în fața puterii, înșelătoriei și ușurătății oamenilor. Când Dumnezeu este la dreapta noastră, suntem siguri că nu ne vom clătina.

Veniți numai, vrăjmași ai adevărului, repeziți-vă dacă vreți ca o furtună spre mine, căci Dumnezeu mă păzește și mă sprijinește; El locuiește cu mine. De cine să-mi fie frică?

3 decembrie

PACE, INDIFERENT DE LOC

Voi încheia cu ele un legământ de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustie, și vor putea dormi în mijlocul pădurilor.

Ezechiel 34.25

Este un har deosebit că Dumnezeu a binevoit să facă legământ cu omul, această făptură slabă, păcătoasă și muritoare. Dar Domnul, cu toate acestea, S-a legat cu el printr-o învoială măreață pe care n-o va desființa niciodată. Din pricina acestui legământ, noi suntem în siguranță. După cum păstorii alungă fiarele sălbatice, tot așa și noi suntem păziți de toate înrâuririle rele. Dumnezeul nostru ne păzește de tot ceea ce ne poate strica sau distruge; fiarele sălbatice vor fi îndepărtate din țară. Doamne, împlinește și azi această făgăduință cu privire la noi. Poporul lui Dumnezeu se va bucura de paza Sa chiar în locurile cele mai primejdioase. Pustia și pădurile întunecoase se vor preface în pășuni și în țarcuri pentru turma lui Cristos. Dacă Domnul nu schimbă aceste locuri primejdioase cu altele mai în siguranță, El ne va ocroti chiar în locurile primejdioase. Pustia nu este un loc de locuit, dar Domnul poate s-o facă bună de locuit. Și dacă într-o pădure este mai bine ca omul să vegheze decât să doarmă, chiar acolo Dumnezeu va da liniștea trebuitoare prea iubiților Săi. Nimic dinăuntru și nimic dinafară nu va avea putere să îl înspăimânte pe un copil al lui Dumnezeu. Astfel, prin credință, pustia poate să se prefacă într-un bulevard al cerului, și cele mai întunecoase păduri, în niște luminișuri de slavă.

4 decembrie

ACOPERIT ȘI OCROTIT

El te va acoperi cu penele lui, și te vei ascunde sub aripile lui. Căci scut și pavăză este credincioșia Lui.

Psalmul 91.4

Ce comparație plăcută și binefăcătoare! Așa cum o cloșcă își ocrotește puii și le îngăduie să se adăpostească sub aripile ei, tot astfel, Domnul ocrotește pe poporul Său și-i îngăduie să se ascundă în El. N-am văzut noi puișorii cum scot capul de sub aripa mamei lor? N-am auzit noi ciripitul lor care exprimă bucuria lor? Tot așa să ne adăpostim și noi sub scutul Dumnezeului nostru. Vom găsi acolo o pace nespus de mare, gândindu-ne că El ne ocrotește și ne păstrează credincioși. Atâta timp cât El ne ocrotește astfel, suntem fără teamă. Ar fi ciudat dacă ar fi altfel; cum am putea să fim neliniștiți, când însuși Dumnezeu vrea să fie adăpostul nostru, locul nostru de scăpare și odihna noastră?

Să înțelegem acest lucru și, bucurându-ne de ocrotirea Lui sigură vom putea să luptăm pentru El. Avem nevoie pentru aceasta de scut și de platoșă, dar dacă noi ne încredem în adevăr în El, adevărul Lui ne va sluji de armătură din cap până în picioare. Domnul nu poate să mintă; El rămâne credincios poporului Său și făgăduința de mai sus este sigură. Adevărul este scutul de care avem nevoie. Înapoia lui noi suntem la adăpost de săgețile arzătoare ale vrăjmașului.

Apropie-te, suflă al meu, și ascunde-te sub aripile Sale încăpătoare; ele să fie întărirea ta și tăria ta.

5 decembrie

LOCURI ÎNALTE DE APĂRARE

... Acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi.

Isaia 33.16

Omul care a primit de la Dumnezeu harul ca să aibă o viață fără prihană, locuiește în siguranță deplină. El stă pe un loc înalt; el este deasupra lumii, apărat de atacul vrăjmașului și aproape de cer. El are scopuri și motive înalte și găsește mângâieri și prietenii semnificative. El se bucură de munții dragostei veșnice, unde își are locuința.

El este apărat de arme vrăjmașe în stânca cea tare. Cele mai statornice lucruri în univers sunt făgăduințele și planurile Dumnezeului care nu se schimbă, și acestea sunt apărătoarea credinciosului ascultător.

El este întreținut cu această făgăduință măreață: „i se va da pâine”. După cum

vrăjmașul nu se poate urca până la cetățuia lui, nici să-i dărâme întăriturile, tot așa fortăreața nu poate fi cucerită prin împresurare și foamete. Domnul care a făcut să plouă mana în pustie, va avea provizii bune pentru poporul Său, chiar și când ei ar fi înconjurați de cei ce ar vrea să-i înfometeze.

Dar dacă lipsește apa? Acest lucru nu se va întâmpla însă, căci este scris „și apa nu-i va lipsi”. Un izvor care nu seacă niciodată va țâșni în mijlocul acestei cetăți întărite, care nu poate fi biruită. Domnul se îngrijește ca să nu lipsească nimic: Nimeni nu va putea să facă rău cetățenilor adevăratului Sion. Oricât ar fi de amenințător vrăjmașul lor, Dumnezeu îi ocrotește pe aleși Săi.

6 decembrie

PRIN APE...

Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde.

Isaia 43.2

Aici nu este nici o punte; avem să trecem prin ape și trebuie să simțim puterea șuvoaielor. Dar pentru trecerea acestor valuri, prezența lui Dumnezeu face mai mult decât o barcă. Trebuie să fim încercați, iar biruința ne este asigurată, căci însuși Dumnezeu, care este mai puternic decât apele mari, va fi cu noi. Dacă în orice alte situații Domnul ar sta departe de ai Săi, în mijlocul greutăților și al primejdiilor El va fi sigur cu ei. Greutățile acestei vieți pot să ajungă la o înălțime foarte mare, dar Domnul va fi la înălțimea tuturor nevoilor.

Vrăjmașii lui Dumnezeu pot să stârnească pe calea noastră multe primejdii, ca prigoane sau batjocuri grozave, care sunt pentru noi ca un cuptor aprins. Dar, pentru că Dumnezeu este cu noi, vom trece prin acele flăcări fără ca ele să ne ardă; nici mirosul focului nu se va lipi de noi.

Oh, ce siguranță minunată pentru acești călători, fii ai cerului, mergând către cer! Valurile nu pot să-i înecă, focul nu poate să-i distrugă.

Prezența Ta, Doamne, este apărarea sfinților Tăi, în mijlocul tuturor primejdiilor de pe cale. Cu toată încrederea, Doamne, mă predau în mâinile Tale și duhul meu să găsească în Tine odihnă.

7 decembrie

DARUL TĂRIEI; BINECUVÂNTAREA PĂCII

Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvântează poporul Său cu pace.

Psalmul 29.11

David auzise glasul lui Dumnezeu într-o furtună și recunoscuse puterea Lui într-un uragan așa cum se arată în Psalmul 29; și, în timpul liniștii care urmasse după furtună, el simțise că această putere uimitoare care a cutremurat cerul și pământul este puterea care este făgăduită celor aleși. Cel ce arată vulturului drumul său în văzduh, va da răscumpăraților Săi aripile vulturului; Acela al cărui glas face să se cutremure pământul, îi va înspăimânta pe dușmanii sfinților Săi și va da pace copiilor Săi. De ce suntem slabi, când avem la dispoziția noastră puterea lui Dumnezeu? De ce suntem tulburați, când pacea Domnului ne este asigurată? Isus, Dumnezeul plin de putere este tăria noastră. Să ne îmbrăcăm cu El pentru slujba pe care ne-o cere. Domnul Isus, Mântuitorul nostru prea iubit este și pacea noastră; să ne odihnim la pieptul Lui și să facem să înceteze temerile noastre. Bindecuvântat să fie El fiindcă vrea să fie tăria noastră și pacea noastră acum și pentru totdeauna.

Același Dumnezeu care s-a urcat pe aripile vântului în zilele de furtună, va stăpâni peste furtunile și frământările noastre și va aduce după ele zile liniștite. Vom avea tăria Sa în zilele de zbucium și cântări de bucurie în zilele cu soare. Să cântăm dar lui Dumnezeu, care este tăria și pacea noastră. Să înlăturăm gândurile noastre întunecoase și să ne întoarcem la credință și nădejde.

8 decembrie

A-L URMA, ÎNSEAMNĂ A MERGE ÎN SLAVĂ

Dacă îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.

Ioan 12.26

Slujba cea mai înaltă este să faci ce face Domnul Isus. Dacă noi voim să fim slujitorii Domnului Cristos, trebuie să fim ucenicii Lui. Să lucrăm sau să ne purtăm așa cum ar lucra Domnul Isus, acesta este mijlocul cel mai sigur ca să-L cinstim pe El. Să am în fiecare zi în vedere acest lucru.

Dacă Îl urmez pe Domnul Isus, voi fi în tovărășia Sa; și dacă merg mereu cu El, am să ajung să mă asemăn cu El. Mă voi strădui așa dar ca să-L urmez aici pe pământ și, la timpul potrivit, după Cuvântul Său, El mă va lua ca să fiu cu El acolo sus. Numai după ce a suferit pe acest pământ, Mântuitorul nostru S-a urcat pe tron; și tot așa este și cu noi. Dacă suferim împreună cu El pe pământ, vom și împărați împreună cu El în ceruri. Izbânda din viața Domnului nostru va fi și izbânda din viața noastră și, dacă suntem acum umiliți împreună cu El, vom fi și în slavă cu El. Îndrăznește dar, suflați al meu; pune piciorul pe urmele sângerânde lăsate de pașii Căpeteniei tale

cerești.

Dar Dumnezeu îi va cinsti pe cei ce vor sluji Fiului, așa spune Domnul Cristos. Dacă Dumnezeu vede că eu sunt credincios lui Isus, El îmi va da un semn că am trecut înaintea Sa și mă va cinsti pentru dragostea Fiului Său. Nici o altă cinstire nu poate valora cât cinstirea Sa. Împărații nu pot să dea decât onoruri trecătoare; dar adevărata slava este în mâinile Tatălui. Alipește-te dar de Mântuitorul tău, și mai tare decât până acum.

9 decembrie

„TOATE" ALE CREDINȚEI

Isus a răspuns: Tu zici: Dacă poți! „...Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”!

Marcu 9.23

Necredința noastră este totdeauna cea mai mare piedică în viața noastră; de fapt asta este singura greutate reală care împiedică creșterea noastră și înaintarea noastră duhovnicească. Domnul poate totul; dar o dată ce El a stabilit această regulă, că ni se va face după credință, necredința noastră împiedică toată puternicia Sa ca să lucreze. Da, uneltirea puterilor răului va fi nimicită, numai dacă credem. Adevărul disprețuit va ieși la iveală, dacă noi vom avea încredere în Dumnezeul adevărului. Cu toate greutățile pe care le întâmpinăm, noi putem să trecem sănătoși și teferi peste valurile nenorocirilor, dacă coapsele noastre sunt încinse cu cingătoarea păcii, pusă de mâinile încrederii în Dumnezeu. Ce n-am putea să credem noi? Este cu putință orice, dar nu este cu putință să crezi în Dumnezeu? Iată, El este adevărul întotdeauna; să nu-L credem pe El? El este totdeauna credincios Cuvântului Său, ca să-l îplinească; se poate să n-avem noi încredere? Pentru o inimă cu adevărat sănătoasă, credința nu cere nici un efort; și pentru ea devine un lucru așa de obișnuit să se sprijine pe Dumnezeu, precum un copil față de tatăl său.

Dar răul stă în faptul că noi putem să Îl credem pe Dumnezeu pentru orice, dar nu ne încredem în El pentru încercarea care ne apasă în clipa de față. Să aruncăm necredința noastră; restul îl privește pe El.

10 decembrie

DUMNEZEU ESTE ALIATUL NOSTRU

Dar, dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.

Exod 23.22

Domnul Cristos trebuie să fie recunoscut ca Domn și ascultat în mijlocul poporului Său. El este locțiitorul lui Dumnezeu și vorbește în Numele Tatălui, și noi trebuie să ascultăm în totul și îndată toate poruncile Sale. Dacă nu îndeplinim această rânduială, pierdem făgăduința.

Ce binecuvântare nespuse de mare se găsește într-o ascultare deplină! Dumnezeu face cu poporul Său un legământ de luptă și de apărare. El îi binecuvântează pe aceia care ne binecuvântează pe noi și blestemă pe acei care ne blestemă pe noi. Dumnezeu este cu toată inima și cu tot sufletul cu ai Săi; El este prieten cu ei în toate împrejurările prin care trec ei. Ce ocrotire presupune această făgăduință! Noi nu trebuie să ne ocupăm de vrăjmașii noștri, fiindcă știm că, dacă ei ni se împotrivesc, ei devin vrăjmași ai lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ia asupra Lui apărarea noastră, noi n-avem decât să îi lăsăm în seama Lui pe vrăjmașii noștri.

Atâta timp cât sunt în joc interesele noastre personale, nu vom avea vrăjmași; dar de îndată ce sunt amenințate adevărul și dreptatea, noi luăm armele și pornim la luptă. În acest război sfânt, noi suntem aliații Dumnezeului celui veșnic și, dacă noi ascultăm în totul de Domnul nostru Isus, El își va desfășura puterea Sa spre binele nostru. Așadar să nu ne temem de oameni.

11 decembrie

ÎNCREDE-TE ȘI LUCREAZĂ; LUCREAZĂ ȘI CREDE

Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credincioșie.

Psalmul 37.3

A crede și a lucra sunt două lucruri care merg împreună, așa cum sunt rânduite de Duhul Sfânt. Trebuie să avem mai întâi credința și apoi credința trebuie să lucreze. Credința în Dumnezeu ne duce la fapte de sfințenie. Noi ne încredem în Dumnezeu pentru bine și facem ce este bine. Credința noastră ne îndeamnă să nu stăm în lenevie, ci să ne ridicăm ca să lucrăm, în nădejdea că Dumnezeu va lucra în noi și prin noi. Nu este partea noastră ca să ne îndemnăm să facem ce este rău, ci să ne încredem în Dumnezeu și să facem ce este bine. Să nu ne mulțumim numai să credem fără să lucrăm, nici să lucrăm fără să credem.

Vrăjmașii noștri ne-ar alunga dacă ar putea; dar, dacă credem și lucrăm, vom rămâne în țară, orice s-ar întâmpla. Noi vom rămâne în felul acesta în țara lui Emanuel, care este a lui Dumnezeu, țara făgăduită. Vrăjmașii nostru nu pot să scape de noi așa de ușor cum își închipuie ei. Ei nu pot să ne smulgă, nici să ne șteargă din țara în care locuim, unde Dumnezeu ne-a dat un loc și un nume.

După cum este adevărat că Dumnezeu a dat această făgăduință, tot așa noi vom fi hrăniți acolo unde ne-a așezat El. Partea noastră este să credem și partea Lui este să lucreze după credința noastră. Dacă noi nu suntem hrăniți prin corbi, prin Obadia sau printr-o văduvă, totuși noi vom fi hrăniți în felul în care găsește El cu cale.

12 decembrie

O INIMA LINIȘTITĂ

...în seninătate și încredere va fi tăria voastră.

Isaia 30.15

Stările de tulburare sau de agitare, ca și cele de nehotărâre și de îndoială sunt întotdeauna pricină care ne slăbesc duhovnicește. La ce mai putem fi buni, dacă noi suntem obosiți sau istoviți din cauza îngrijorărilor? Ce câștigăm noi prin temerile noastre sau prin tulburarea noastră, decât să ajungem incapabili să lucrăm sau să luăm o hotărâre înțeleaptă? Credința dimpotrivă ne ridică deasupra greutăților noastre. Oh! De ni s-ar da harul să rămânem în pace! De ce să alergăm din casă în casă ca să spunem mereu aceeași tristă poveste, a cărei repetare ne face tot mai bolnavi? Chiar stând în casă, de ce să ne văităm în mare îngrijorare din pricina prevestirilor neplăcute care poate nu se vor întâmpla niciodată? Nu este mai bine să ne ținem limba liniștită, ba chiar mai mult, să ne ținem inima liniștită? Oh! Dacă am putea să rămânem în pace, aducându-ne aminte că Domnul este Dumnezeu.

Să învățăm să avem încredere în Dumnezeu! Sfântul lui Israel îi va ocroti și îi va izbăvi pe ai Săi. El nu uită făgăduințele Sale sfinte. Chiar dacă s-ar prăbuși munții, nici un cuvânt al Său nu se va pierde. Se cuvine ca noi să ne încredem în El și, dacă noi îi arătăm încredere, liniștea care va veni peste noi din această încredere, ne va face tot așa de fericiți ca și duhurile care stau în jurul tronului Său.

Rămâi dar în pace, suflete al meu, și sprijinește-te pe pieptul Mântuitorului tău.

13 decembrie

SEARA LUMINÂND CA ZIUA

...nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.

Zaharia 14.7

Este ceva neobișnuit acest lucru, căci totul prevestește că spre seară cerul se întuneacă. Dar Dumnezeu poate să lucreze într-un chip cu totul diferit de felul cum credem sau nădăjduim noi, ca să ne uimească, pentru a lăuda măreția harului Său. Nu, nu se va întâmpla ceva după cum presimt inimile noastre; întunericul nu va

ajunge să crească până la miezul nopții, căci lumina zilei va străluci deodată în fața ochilor noștri. Să nu deznădăjduim niciodată, ci în cele mai grele clipe din viața noastră să ne încredem în Dumnezeu, care va schimba întunericul umbrei morții în zorii dimineții. Tocmai când muncile grele ale israeliților au fost dublate, a apărut Moise și, când tulburarea a ajuns la culme, eliberarea s-a ivit.

Făgăduința este dată ca să ne ajute să învățăm răbdarea. Lumina deplină nu va străluci poate, până când așteptarea îndelungată ne va face să ne pierdem nădejdea. Pentru cel rău, soarele apune când încă este ziuă; dar lumina răsare pentru cel neprihănit, când încă este noapte. Să n-așteptăm noi cu răbdare ziua cerească? Poate va trece mult timp până va veni, dar ea este vrednică să fie așteptată.

Și acum, suflul meu, bucură-te în Acela care vrea să te binecuvânteze și în timpul vieții și la moarte, într-un fel care va întrece totul, cum n-ai văzut și n-ai nădăjduit niciodată.

14 decembrie

NIMIC VECHI

Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”.

Apocalipsa 21.5

Slavă Numelui Său! Toate lucrurile au nevoie să fie înnoite, căci toate au fost folosite și ruinate de păcat. Vine timpul când veșmântul cel vechi să fie făcut sul și pus la o parte, și întreaga fire să se împodobească pentru ziua de odihnă. Dar nimeni afară de Domnul care le-a creat, nu poate să facă toate lucrurile noi; căci trebuie atâta putere pentru a scoate răul, tot atât cât trebuie pentru a crea. Isus Domnul nostru a făcut lucrarea de a crea și El are toată puterea s-o ducă la deplină desăvârșire. Lucrarea Sa a început deja și, de veacuri, El Se ocupă să înnoiască inimile oamenilor și să așeze din nou stăpânirea Sa. În curând toate legile cârmuirilor omenești, precum și firea omenească vor fi schimbate prin har; și va veni în sfârșit o zi când însuși trupul nostru va fi înviat și schimbat asemenea trupului Său slăvit.

Ce bucurie să facem parte din această împărăție în care toate lucrurile vor fi făcute noi prin puterea împăratului nostru. Noi nu pierim, ci ne grăbim spre o viață plină de slavă. Domnul nostru slăvit disprețuiește împotrivirea puterilor răului, El împlinește planul Său și înnoiește totul, pe noi înșine precum și tot ceea ce ne înconjoară; și frumusețea acestei zidiri noi va întrece în desăvârșire acea zidire ieșită altădată din mâinile Sale.

15 decembrie

ÎNȚELEGEREA ÎN LUME

...El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulilete lor, cosoare; nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul.

Isaia 2.4

Oh! să poată aceste zile fericite să strălucească mai curând. Acum popoarele sunt bine înarmate și descoperă arme noi din ce în ce mai distrugătoare, ca și când cea mai mare slavă a omului ar fi să nimicească mii de semeni de-ai săi. Dar pacea va birui într-o zi în așa măsură, încât armele de război vor fi din nou trecute prin foc și schimbate pentru a putea fi întrebuințate în scopuri pașnice.

Cum pare că se va face această minune? Prin comerț, prin civilizație, prin instruire sau prin forță? Nu, noi nu credem aceasta. Experiențele din trecut ne fac să nu avem nici o încredere în astfel de mijloace slabe. Nu, pacea nu va fi așezată pe pământ decât prin domnia Prințului păcii. El trebuie să cârmuiască poporul prin Duhul Său, să înnoiască inimile prin harul Său și să domnească în ele prin puterea Sa dumnezeiască. Numai atunci ființele omenești vor înceta de a se război și omorî. Omul este ca o fiară sălbatică atunci când i se tulbură sângele, și numai Domnul Isus poate să facă din această fiară sălbatică un porumbel. Aceasta o face înnoind inima omului, căreia îi domolește patimile sângeroase. Facă Domnul ca cititorii acestei scrieri să se unească pentru ca să ceară ca stăpânirea păcii să se așeze fără să mai întârzie, punând capăt urii și oricărui rău al omeneirii, iar înțelegerea și iubirea să se răspândească asupra întregii lumi.

16 decembrie

IZGONIRE DIVINĂ

...și veți izgoni pe canaaniți, cu toate carele lor de fier și cu toată tăria lor.

Iosua 17.18

Este o mare îmbărbătare să fii tare, să fii sigur de biruință, căci atunci soldatul merge la luptă cu deplină încredere și îndrăzneală. Noi care avem de luptat cu păcatul dinăuntru nostru și din jurul nostru, să fim încredințați că putem să câștigăm biruința, care ne este dată prin Domnul Isus. Noi nu mergem ca să dăm înapoi, ci ca să biruim. Harul lui Dumnezeu ni s-a dat în toată puterea Sa, pentru ca să biruim răul sub toate formele sale. Noi suntem deci siguri de biruință.

Unele din păcatele noastre găsesc în firea noastră, în obiceiurile noastre, în

ocupațiile și legăturile noastre, adevărate care de război ca să ne doboare. Dar, cu toate că este așa, noi vom trece peste aceste greutăți. Ele sunt foarte puternice și noi foarte slabi în comparație cu ele, dar în numele Domnului noi le tăiem în bucăți. Dacă un singur păcat ne stăpânește, noi nu suntem eliberații Domnului. Un om legat cu un singur lanț este tot un prizonier. Este cu neputință să mergem în cer, chiar numai cu un singur păcat, dar care domnește în noi; dar când este vorba de sfinți, stă scris: „Păcatul nu va mai stăpâni asupra noastră”. Ridicați-vă, loviți în acești dușmani și sfărâmați-le toate carele de război. Domnul oștirilor este cu noi, și cine va putea să stea împotriva puterii Sale care distruge păcatul?

17 decembrie

PĂRTĂȘIA CEA MAI APROPIATĂ ȘI PLINĂ DE DRAGOSTE

... și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

1 Tesaloniceni 4.17

Aici pe pământ Domnul este cu noi; când El ne va chema, noi vom fi cu El. Credinciosul nu poate să fie despărțit de Mântuitorul său. Ei sunt una și vor rămâne totdeauna așa: Domnul Isus nu poate să fie lipsit de poporul Său, căci ar fi ca un cap fără trup. Fie că ne aflăm în rai, fie că locuim pe pământ, noi suntem cu Domnul Isus; și cine ne va despărți de El?

Ce bucurie pentru noi! Fericirea noastră, odihna noastră, mângâierea noastră și plăcerea noastră cea mai mare, este să fim cu Domnul. Noi nu putem să ne închipuim nici o fericire care ar putea să întrecă sau măcar să fie la fel cu fericirea acestei părtășii dumnezeiești. Printr-o legătură sfântă noi suntem cu El în înjosirea și suferința Lui. În curând noi vom fi cu El în odihna Sa, în împărăția Sa și în slava Sa. Noi luăm parte la aceleași încercări și vom avea parte de aceeași biruință ca El.

O, Mântuitorul meu, dacă trebuie să fiu totdeauna cu Tine, aceasta este o soartă pregătită de Tine pentru mine și care nu se poate compara cu nimic. N-aș dori nici chiar să fiu cu Arhanghelii, căci ținta mea cerească de căpătâi este să fiu cu Domnul. Pentru mine fericirea cerească nu stă nici în harfa de aur, nici în cununa care nu se poate veșteji, nici în lumina veșnică; ci Isus, Isus, El însuși și eu însumi pentru totdeauna cu El, în părtășia cea mai apropiată și mai plină de dragoste.

18 decembrie

APĂRAT ȘI ACOPERIT

Cum își întind păsările aripile peste puii lor, așa va ocroti Domnul oștirilor

Ierusalimul.

Isaia 31.5

Fără să piardă o clipă în drumul său, mama se grăbește către cuibul său ca să aducă hrană puilor. Și când simte că micuții ei sunt în primejdie, ea aleargă îndată să-i apere. La fel Domnul, ca să îi apere pe aleșii Săi, va veni ca pe aripi de vultur, ba chiar pe aripile vântului.

Mama întinde apoi aripile sale peste cuib ca să-și acopere puișorii săi, ea îi acopere cu trupul său, le transmite căldura sa și îi acoperă în așa fel ca să le facă un adăpost. Dumnezeu cel veșnic lucrează la fel ca să îi apere pe copiii Săi. El vrea să fie El însuși adăpostul lor, locuința lor și în sfârșit totul. Domnul care Se compară pe Sine aici cu păsările, nu Se aseamănă totuși cu ele în slăbiciunea lor, căci El este Domnul oștirilor. Să ne bucurăm deci la gândul că dragostea Sa atotputernică va veni la timp ca să ne apere și să ne păzească în siguranță. Aripa nici unei mame nu este așa de iute și de drăgăstoasă ca aripa lui Dumnezeu și noi ne vom așeza cu încredere la umbra sa apărătoare.

19 decembrie

ÎNTRISTĂRI, DAR NU OASE RUPTE

Toate oasele i le păzește, ca nici unul din ele să nu i se sfărâme.

Psalmul 34.20

Acest verset se referă în întregime la credinciosul care se găsește într-o mare mâhnire: „Multe sunt necazurile celui neprihănit, dar Domnul îl scapă din toate”. Se poate să i se zdrobească sau să i se rănească carnea, dar „nici un os nu i se va sfărâma”.

Mare îmbărbătare pentru copilul lui Dumnezeu în încercare, îmbărbătare menită, să-l sprijinească în toate momentele sale grele. Până acum, ca și de acum înainte, recunosc că n-am avut nici o pagubă adevărată din diferitele mele întristări. Ele nu m-au făcut să-mi pierd nici credința, nici nădejdea, nici dragostea. Dimpotrivă, departe de a se pierde, aceste oase ale caracterului au câștigat în tărie și putere. Eu am acum mai multă cunoștință, mai multă experiență, mai multă răbdare, mai multă statornicie decât aveam înainte de a veni încercările. Chiar bucuria mea, n-a fost distrusă. Boala și lipsurile, clevetirile sau împotrivirea mi-au pricinuit mai mult decât o zdrobire; dar acum ele s-au dus și nici unul din oasele mele n-a fost zdrobit. Nu te supăra deci, suflete al meu, dacă ai de suferit unele dureri; nu se va afla nimic în tine care să se spargă. Îndură toate mâhnirile, și încrede-te în Domnul care te va izbăvi de toate urmările neplăcute ale acestei mâhniri.

20 decembrie

OAMENII SUNT OAMENI; DUMNEZEU ESTE DUMNEZEU

Eu, Eu te mângâi. Dar cine ești tu, ca să te temi de omul cel muritor, și de fiul omului care trece ca iarba, și să Îl uiți pe Domnul, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pământul? De ce să tremuri neconținut toată ziua, înaintea mâniei asupritorului, când umblă să te nimicească? Unde este mânia asupritorului?

Isaia 51.12-13

Să luăm aceste versete ca parte a noastră pentru această zi. Tu, care tremuri și-ți este frică, citește-le, crede-le, hrănește-te cu ele și adu-le înaintea lui Dumnezeu. Acela de care te temi tu, nu este decât un om, în timp ce Acela care îți fâgăduiește mângâierea și ajutorul Său este Dumnezeul tău, Făcătorul tău și Creatorul cerului și al pământului. De altfel, ocrotirea Sa puternică face mai mult decât a te păzi de o primejdie mărginită.

Unde este furia asupritorului tău? El este în mâna Domnului. Această mânie nu este decât aceea a unei fapturi muritoare; ea va trece în clipa când suflarea de viață va părăsi nările sale. Pentru ce să avem teamă de un suflet care este tot atât de slab ca și noi? Să nu Îl înjosim pe Dumnezeu, făcându-ne un dumnezeu dintr-un om păcătos, după cum putem să facem, fie printr-o teamă exagerată sau printr-o dragoste exagerată pe care i-o păstrăm unui om. Să privim oamenii ca oameni și pe Dumnezeu ca Dumnezeu. Astfel vom merge liniștiți pe cărarea îndatoririlor, temându-ne de Dumnezeu și neavând nici o altă frică.

21 decembrie

DE LA MÂNIE LA DRAGOSTE

El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor.

Mica 7.19

Dumnezeu nu Se întoarce niciodată din dragostea Sa față de noi, dar Se întoarce adesea din mânia Sa față de noi. Dragostea Sa pentru aleșii Săi se potrivește cu firea Sa. El iubește pentru că El este dragoste; El ne amenință pentru că găsește că așa este de folos pentru binele nostru. El va avea din nou milă de ai Săi, căci așa îl îndeamnă inima Sa plină de dragoste. El va avea milă de ei, va potoli durerile lor și-i va vindeca. Și apoi ce fâgăduință! „El va călca în picioare nelegiuirile noastre.” El

va birui. Ele într-adevăr caută să ne înlănțuie, dar Domnul prin dreptatea Sa ne va da biruință. Așa cum s-a întâmplat altă dată cu canaaniții, ele vor fi biruite, călcate în picioare și distruse.

Vor fi îndepărtate chiar și urmările păcatelor noastre. „El va arunca toate păcatele noastre”, da toate oștirile păcatelor noastre, oricât de numeroase ar fi. „El le va arunca în fundul mării”, așa cum a făcut cu Faraon și cu carele sale. Numai brațul Său atotputernic este în stare să facă o asemenea minune. Ele n-au fost aruncate în largul mării de unde să poată să iasă la suprafață și să repara sub ochii noștri, ci au fost aruncate în adâncul mării. Ca o piatră, ele se vor pogori acolo până la fund, ca să dispară pentru totdeauna.

S-aducem slavă Dumnezeului izbăvirii noastre.

22 decembrie

ÎN ISUS AVEM TOTUL

Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El.

Coloseni 2.9-10

Toate calitățile Domnului Cristos ca Dumnezeu și ca om sunt la îndemâna noastră. În această desăvârșire care este în El, noi avem totul deplin. Aceste însușiri, El nu ni le dă direct; El face însă ca ele să slujească spre binele nostru. Atotputernicia Sa, atotștiința Sa, atotînțelepciunea Sa și atotprezența Sa vor fi puse în mișcare ca să ne ajute. Harul și credincioșia Sa, nesfârșita dragoste și puterea Sa nemărginită, aceste însușiri, care sunt stâlpii templului mântuirii, ne sunt date ca moștenire veșnică. Toată duiosia inimii Mântuitorului nostru, toată puterea brațului Său, toate bucuriile cununii Sale sunt pentru noi. Cristos în întregime, cu caracterul Său adorabil de Fiu al lui Dumnezeu ni S-a dăruit pentru cel mai mare bine al nostru. Înțelepciunea Sa ne va cârmui, cunoștința Sa ne va învăța, puterea Sa ne va apăra, neprihănirea Sa va garanta pentru noi, dragostea Sa ne va încălzi și ne va îmbărbăta. Tot muntele de comori al lui Dumnezeu ne este accesibil, ca să scoatem comori ascunse din minele Sale. „Toate aceste lucruri sunt ale voastre”, da, toate! Oh, ce dulce este să avem pe Domnul Isus, să ne îndreptăm totdeauna spre El, cu o încredere deplină, să-I cerem ceea ce ne-a fâgăduit și ceea ce în dragostea Sa este totdeauna gata să ne dea.

23 decembrie

DARURI PREȚIOASE

Despre Iosif a zis: „Țara lui va primi de la Domnul, ca semn de binecuvântare, cel mai bun dar al cerului, rouă, cele mai bune ape care sunt jos...”

Deuteronom 33.13

Noi putem să fim binecuvântați cu aceleași daruri care au fost făgăduite lui Iosif și chiar într-un fel mult mai bogat. Da, ca să ne dea tot ce există mai bun în ceruri. Puterea lui Dumnezeu care se desfășoară spre binele nostru și lucrarea acestei puteri „de sus” sunt un lucru de mare preț. Noi am vrea să ne bucurăm de asemenea de pacea lui Dumnezeu, de bucuria Domnului și de slava Domnului. Să primim în același timp binecuvântarea a trei Persoane divine, dragostea Lui Dumnezeu, harul lui Isus Cristos și părtășia Duhului Sfânt! Sunt bunuri pe care noi le prețuim mai mult decât aurul cel mai curat. Nu, lucrurile de pe pământ nu sunt nimic față de lucrurile cerești.

Printre aceste daruri, ce prețioasă este „roua”! Noi Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dea rouă, și-L lăudăm pentru aceasta. Ce răcorire, ce mireasmă, ce creștere, ce viață aduce roua cu ea. Noi suntem plante din grădina sădită chiar de Dumnezeu și suspinăm după această rouă a Duhului Sfânt. „Cele mai bune ape care sunt jos” ne vorbesc de apele adânci ale oceanului, din care se alimentează toate izvoarele vii care înviează fața pământului. Să fii hrănit mereu din puțurile veșnice ale dragostei dumnezeiești, ce binecuvântare nespus de mare! Fie ca nici unul din noi să nu aibă liniște până nu va fi căpătat plinătatea Domnului, de unde noi n-avem decât să scoatem de acum înainte, tot ce ne trebuie.

24 decembrie

TOȚI ALEȘII VOR FI PREZENȚI

Și atunci tot Israelul va fi mântuit...

Romani 11.26

Cântarea pe care a făcut-o Moise aproape de Marea Roșie este insuflată de bucuria de a-l vedea pe Israel izbăvit în întregime. Nici o picătură de apă nu s-a desprins din zidul de apă care se formase în mare, până când cel din urmă mădular din poporul ales n-a pus piciorul sigur pe malul celălalt. După aceea, dar nu chiar imediat, apele s-au năpustit ca să vină iar la locul lor.

În cântarea lui Moise citim așa: „Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit și ai izbăvit pe poporul acesta; iar prin puterea Ta îl îndrepti spre locașul sfințeniei Tale” (Exod 15.13). În veacul viitor, când cei aleși vor cânta cântarea lui Moise și a Mielului, slava Domnului Isus va fi să poată spune: „N-am pierdut pe nici unul din cei pe care Mi I-ai dat Tu”. Nu, Doamne, nu va fi nici un loc neocupat în cerul Tău.

Toți aceia pe care Dumnezeu I-a ales, toți aceia pe care Domnul Cristos i-a răscumpărat, toți aceia pe care Duhul Sfânt i-a sfințit, toți fără deosebire vor ajunge până la râul vieții. Deja cei dinainte au ajuns acolo, în timp ce noi mergem prin strâmtoare; dar noi urmăm pe Călăuza dumnezeiască.

Să înaintăm dar; toți, până la ultimul dintre aleșii Săi, vor sosi în curând până la țărnul celălalt; și când toți vom fi sosit acolo, vom izbucni atunci în cântece de biruință! Dar nici unul să nu lipsească la apel, căci lipsa unuia singur dintre membrii familiei alese ar opri cântările și ar rupe coardele harfelor cerești.

25 decembrie

EL A VENIT; EL VA VENI

...Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.

Faptele Apostolilor 1.11

Mulți serbează în această zi nașterea Mântuitorului nostru; să ne ducem cu gândul la făgăduința celei de-a doua veniri. Aceasta este tot atât de sigură cum a fost și prima, care este o garanție pentru noi cu privire la întoarcerea Sa. Acela care a venit ca să ia locul celui mai de jos slujitor, va veni în curând ca să ceară răsplata lucrării Sale. După cum a venit întâi ca să sufere, nu va întârzia să vină ca să împărătească. Aceasta este nădejdea noastră slăvită, că și noi vom fi părtași la bucuria Sa. Astăzi noi ne găsim sub același val și în aceeași umilință în care a trăit El atunci pe pământ; dar în ziua în care El va veni, va fi ziua arătării noastre în slavă, precum și ziua arătării Sale în slavă. Sfinții care au adormit în El vor învia în ziua arătării Sale slăvite. Aceia care vor fi fost insultați și întristați pentru Numele Lui, vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui Său. Ai Săi vor apărea atunci ca regi și preoți; zilele lor de întristare vor fi sfârșite. Odihna îndelungată și splendoarea de necomparat a împărăției de o mie de ani îi va răsplăti din belșug pentru anii lor de mărturie și de lupte.

Oh! Să vină Domnul Isus! Iată, El vine curând. El este pe drum și se apropie repede. Zgomotul pașilor Lui să fie ca o muzică plăcută pentru inimile noastre. Clopote ale nădejzii mișcați-vă și sunați cu veselie, căci iată, vine Stăpânul nostru!

26 decembrie

NUMAI ÎN DUMNEZEU TE POȚI ÎNCREDE

Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de

poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.

Matei 26.33

Veți zice că aceasta nu este o făgăduință a lui Dumnezeu. Este adevărat, dar ea este o făgăduință a omului și deci ea nu a dus la nimic bun. Petru declara cu siguranță că va împlini făgăduința; dar o făgăduință care n-are o temelie mai bună decât o hotărâre omenească, este sigur că va rămâne neîmplinită, îndată după aceea, în fața ispitei, Petru Îl tăgăduiește pe Stăpânul său, și prin jurăminte repetate caută să întărească minciuna sa.

Ce poate fi cuvântul unui om? O oală de pământ care se sparge la prima lovitură. Ce sunt hotărârile noastre? Flori care cu ajutorul lui Dumnezeu pot să lege rod, dar care, lăsate pe seama puterii proprii, vor cădea la pământ la prima adiere de vânt care va mișca ramurile.

În făgăduința omenească, puțin poți să te-ncrezi;

Hotărârile tale nu sunt decât foc de paie.

Cuvântul lui Dumnezeu, dimpotrivă, este veșnic:

Tot ce El a spus, îl vei vedea împlinind cu credincioșie.

Da, lipește-te de făgăduința lui Dumnezeu; ea este sigură pentru vremea de acum și pentru veșnicie. Ea să fie comoara ta și a tuturor celor prea iubiți ai tăi.

Această scriere este și un livret de economie la o bancă pentru credincioși și această pagină este o scrisoare către casieria băncii la care este adresată și are semnătura Directorului. Nu cunoaștem altă semnătură decât aceea a lui Dumnezeu și numele Domnului Isus. Cu acest Nume de încredere, noi avem o garanție sigură.

27 decembrie

DRAGOSTEA ȘI LEGĂMÂNTUL SĂU

Pot să se mute minții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.

Isaia 54.10

Una din cele mai prețioase însușiri ale dragostei dumnezeiești este caracterul ei statornic. Stâlpii pământului pot să fie mutați din locul lor, dar harul legământului Dumnezeului celui milostiv nu se va îndepărta niciodată de la poporul Său. Ce fericit este sufletul meu că poate avea o încredere tare în această făgăduință a lui Dumnezeu! Anul se apropie de sfârșit și anii vieții mele nu mai sunt mulți, dar timpul nu-L schimbă pe Mântuitorul meu. Invenții noi iau locul celor vechi, este o

prefacere neîntreruptă în toate lucrurile la care ne uităm sau ne gândim; dar Domnul nostru rămâne același. Prin forță se pot netezi dealurile, dar nici o putere nu poate să Îl zdruncine pe Dumnezeul cel veșnic. Nimic din trecut, nimic din vremea de față și nimic din viitor nu va putea să schimbe bunătatea Domnului Dumnezeu față de mine.

Suflete al meu, rămâi în această dragoste veșnică a Domnului, care te socotește că ești sânge din sângele Său. Adu-ți mereu aminte de legământul veșnic. Dumnezeu își aduce aminte de el; dar tu veghează ca nu cumva să-l uiți. În Cristos, Dumnezeu S-a angajat să fie Dumnezeul tău și să te păzească ca pe unul care faci parte din poporul Său. Dragostea și legământul sunt aici unite ca două lucruri sigure și durabile pe care veșnicia le va întări și mai mult.

28 decembrie

SIGURANȚĂ DEPLINĂ

...Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.

Evrei 13.5

Această făgăduință este repetată de mai multe ori în Scriptură. Acest lucru s-a făcut pentru ca siguranța noastră să fie și mai întărită. Să n-avem deci niciodată vreo îndoială în această privință. Această făgăduință este spusă cu o putere deosebită; ea este scrisă în limba greacă, cu cinci negații și fiecare suspendă orice posibilitate ca Domnul să părăsească poporul Său, chiar atunci când poporul Său s-ar simți părăsit de El, pe bună dreptate. Acest verset de preț nu făgăduiește că vom fi scăpați de necazuri, dar el ne asigură că Dumnezeu nu ne va părăsi niciodată. Putem să fim chemați să mergem pe drumuri care să ne facă să ne mirăm, dar vom avea oriunde prezența, ajutorul și îngrijirea Domnului. De aceea n-avem să dorim nici bani, nici vreun bun pământesc; Dumnezeul cel veșnic face mai mult decât aurul, și binefacerile Lui mai mult decât o avere.

Să ne mulțumim cu ce avem, căci cel ce are pe Dumnezeu, are mai mult decât lumea întreagă. Ce putem noi să avem mai mult decât ceva fără sfârșit, adică veșnic? Ce putem să ne dorim noi mai mult decât bunătatea Sa atotputernică?

Și tu, inima mea, dacă Dumnezeu îți spune că nu te va lăsa și nu te va părăsi niciodată, roagă-te mereu și cere harul de a nu-L părăsi nici tu vreodată pe Mântuitorul tău și de a nu te depărta vreodată de căile Sale.

29 decembrie

EL NE VA DUCE ACASĂ

Până la bătrânețea voastră Eu voi fi Același, până la căruntețele voastre vă voi sprijini. V-am purtat și tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc și să vă mântuiesc.

Isaia 46.4

Anul acesta a trecut deja și această fângăduință se îndreaptă către prietenii noștri în vârstă și către noi toți care înaintăm în viață. Dacă Dumnezeu ne prelungește anii, vom ajunge să avem peri albi; așa că, prin credință, putem să luăm dinainte acest cuvânt pentru noi.

Noi îmbătrânim; dar Dumnezeu, care se numește EU SUNT, rămâne mereu același. Perii albi ne arată că trupul nostru slăbește; dar El nu slăbește niciodată. Când noi nu mai putem să ridicăm nici o greutate și simțim că ne este greu să ne mișcăm sau să ne purtăm pe noi înșine, atunci Dumnezeu este Cel ce ne poartă. În anii tinereții noastre, El ne purta în brațele Sale, ca pe mieluseii Săi și El va face la fel când vor veni slăbiciuni peste noi.

El ne-a creat și El S-a angajat să ne poarte. Când vom ajunge o povară pentru prietenii noștri și o povară pentru noi înșine, Domnul nu Se va depărta de noi, ci va avea grijă de noi și ne va face să vedem izbăvirea Lui. Adesea El dă slujitorilor Săi o seară lungă și liniștită. Ei au lucrat și s-au ostenit toată ziua în slujba Stăpânului lor și El le zice: „Odihnește-te în așteptarea odihnei veșnice pe care am pregătit-o pentru tine”. Să nu ne temem de o vârstă înaintată ci să ne bucurăm că îmbătrânim, pentru că Domnul este El însuși cu noi până la sfârșit, în plinătatea harului Său.

30 decembrie

IUBIRE DESĂVÂRȘITĂ

... și fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

Ioan 13.1

Aici este un fapt care ajunge să fie pentru noi o fângăduință; cum a fost atunci Mântuitorul nostru, așa este și acum; și ceea ce a făcut pentru prea iubiții cu care El a trăit pe pământ, va face mai departe și cu noi, și cât va fi lumea. „Fiindcă a iubit pe ai Săi”, nu este ceva minunat? Că El a putut să îi iubească pe oameni așa cum sunt, este o minune! Ce-a găsit El în bieții Săi ucenici ca să-i iubească? Și ce găsește El în mine?

Dar când Isus a început să iubească, este în firea Sa să continue să iubească. Această iubire face din sfinți „oamenii Săi”; ce nume minunat! El i-a câștigat cu sângele Său

și ei sunt comoara Sa. Cum ei sunt „ai Săi”, El nu-i va pierde. Ei sunt prea iubiții Săi și El nu va înceta să-i iubească mai departe. Suflete al meu, spune-ți și ție că El nu va înceta niciodată să te iubească!

„El i-a iubit până la capăt”; iubirea cea mai mare care a umplut inima Mântuitorului, până la moartea Sa, a fost iubirea pentru ai Săi. El i-a iubit atât cât este cu putință, i-a iubit până acolo că S-a dat pe Sine însuși la moarte pentru ei; El nu putea să facă mai mult. Aceasta este iubirea desăvârșită în care nu este nici nebunie, nici dare înapoi, nici necredincioșie, nici indiferență și pe care a răspândit-o din belșug pentru toți ai Săi.

Așa este iubirea lui Isus pentru toți aceia care fac parte din poporul Său. Să cântăm cu recunoștință o cântare Prea Iubitului nostru.

31 decembrie

NU VOI FI STRĂIN ÎN CER

Mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă.

Psalmul 73.24

Din zi în zi și din an în an, credința mea se sprijinește, cu o încredere tot mai profundă, pe înțelepciunea și dragostea Dumnezeului meu și știu că n-am crezut în zadar. Nici unul din bunele Lui cuvinte nu va cădea vreodată la pământ.

Eu îmi pun mâna mea în mâna Mântuitorului Meu ca El să mă conducă. Nu știu ce drum să aleg, dar Domnul îmi va alege moștenirea. Am nevoie de sfat și de călăuzire, căci lucrările pe care le am de îndeplinit sunt grele și de ele depinde viitorul meu. Pentru aceasta eu privesc la Domnul după cum preotul din Vechiul Testament întreba pe Urim și pe Tumim. Eu prețuiesc mai mult sfatul lui Dumnezeu care nu greșește, decât sfatul judecății mele sau părerea prietenilor mei. Doamne, Tu vei fi întotdeauna călăuză mea.

Curând va veni sfârșitul; numai câțiva ani și voi părăsi această lume ca să mă duc la Tatăl meu. Domnul va fi atunci la căpătâiul meu; El mă va primi la ușa cerurilor și-mi va ura „bun venit” în locurile de slavă. Eu nu voi fi deloc un străin în cerul Său, ci Tatăl meu și Dumnezeul meu va fi fericirea mea fără sfârșit.

Slavă sa fie Aceluia care mă va conduce aici și după aceea mă va primi la El.